

ΠΡΟΣΚΥΝΗΤΑΡΙΟΝ

ΤΗΣ

ΑΓΙΑΣ ΠΟΛΕΩΣ ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ

ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗΣ

ΣΥΝΤΕΘΕΝ ΠΑΡΑ

ΤΟΥ

ΧΡΥΣΑΝΘΟΥ ΤΟΥ ΕΚ ΠΡΟΥΣΗΣ

ΠΡΟΣΚΥΝΗΤΑΡΙΟΝ

ΤΗΣ

ΑΓΙΑΣ ΠΟΛΕΩΣ ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ
ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗΣ.

ΣΥΝΤΕΘΕΝ ΜΕΝ ΠΑΡΑ

ΤΟΥΤ

ΠΑΝΟΣΙΩΛΟΓΙΩΤΑΤΟΥ ΑΓΓΟΥ ΚΑΜΑΡΑΣΗ ΤΟΥ

ΠΑΝΑΓΙΟΥ, ΚΑΙ ΖΩΟΔΟΧΟΥ ΤΑΦΟΥ

ΚΥΡΙΟΥ

ΧΡΥΣΑΝΘΟΥ ΤΟΥ ΕΚ ΠΡΟΫΣΗΣ.

ΑΓΙΕΡΩΘΕΝ ΔΕ ΠΑΡ' ΑΥΤΟΥΤ

ΤΩ,

ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΩ, ΘΕΙΩΤΑΤΩ, ΚΑΙ ΑΓΙΩΤΑΤΩ, ΠΑΤΡΙ ΚΑΙ
ΠΑΤΡΙΑΡΧΗ, ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΠΟΛΕΩΣ ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ, ΚΑΙ
ΠΑΣΗΣ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗΣ

ΚΥΡΙΩ, ΚΥΡΙΩ,

ΑΝΘΙΜΩ

ΟΥΤ ΤΟΥΣ ΑΝΑΛΩΜΑΣΙΝ ΕΞΕΔΟΘΗ
ΕΙΣ ΔΙΑΝΟΜΗΝ ΤΩΝ ΕΥΣΕΒΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ.
ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ, ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΜΠΟΡΑ

ΕΝ ΒΙΕΝΝΗ ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΙΑΣ. 1807.
ΠΑΡΑ ΙΟΑΝΝΑ ΣΧΡΑΙΜΒΛ.

ΛΕΩ ΘΕΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

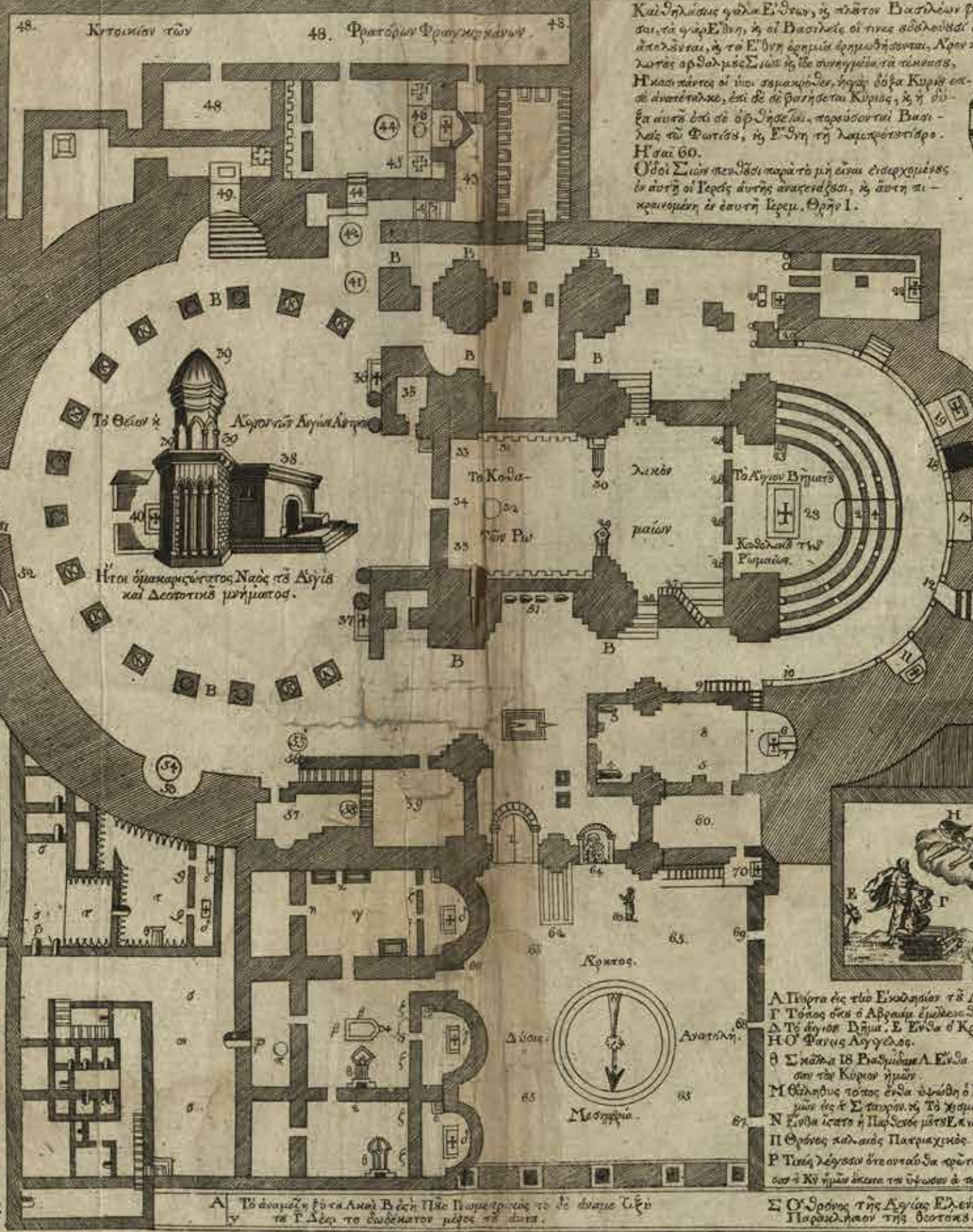
ΚΑΙ ΠΙΑΣΗΣ ΠΑΡΑΙΣΤΙΝΗΣ

ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΠΟΡΤΕΣ ΠΙ ΟΥ ΕΛΑΥΗΝΑ

Εκτύπησεν ο Κ. Σ. Τυπογραφ. ο Βουρς

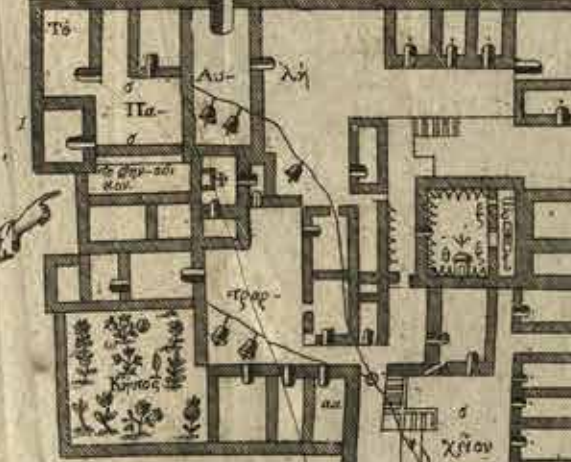
α. Εκκλησία τῆς Ἁγίας Ἰακώβου, ἢ πρῶτη Γεράρχη τῶν Γεροσολύμων. β. Εκκλησία τῆς Ἀναστάσεως...

Καὶ Ἰησοῦς ἔλεγε πρὸς τοὺς μαθητὰς... Καὶ ἔπειτα ἠνείκαυσεν τὴν Ἥσσαν.

Τὸ ὄψος τῆς πόλεως τῆς Πρωτοῦς ἀρχῆς... Τὸ πλάτος τῆς ἀντὴς ἀρχῆς... Τὸ μήκος τῆς ἀνατολικῆς ἀρχῆς...

Ἐπιγραφή τῆς ἀρχῆς τῆς ἀνατολικῆς ἀρχῆς... Ὁ ὄψος τῆς πόλεως τῆς Πρωτοῦς ἀρχῆς...

1. Ἡ Πύλη τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας... 2. Ἡ Ἀνατολική Πύλη... 3. Τὰ ἄνω τῆς Ρηγίου Γορφοῦ...

23. Τὸ ἅγιον Βῆμα τῆς Καθολικῆς τῶν Ρωμαίων... 24. Τὸ Πατριαρχικὸν Σύνδρονον... 25. Ἡ Προσκυμῆ... 26. Τὸ ἅγιον Τέμπλον...

40. Παραστάσεις τῶν Κοπῶν... 41. Ἐνδὸς ἡ Κυρία ἐράση τῆς Μεγαλότης... 42. Ὁ ἅγιος Δημήτριος... 43. Σκευοφυλάκιον τῶν Λατίνων...

50. Ἐκκλησία ἢ κατοικία τῶν Συριάνων... 51. Τάφος τοῦ Ἰωσήφ... 52. Κατοικία Κοπῶν... 53. Καμάρα τῶν Ρωμαίων...

63. Ἐνδὸς ἡ Ὁσία Μαρία... 64. Ἐνδὸς ἡ ἑκάστη τῆς Θεοτόκου... 65. Ἡ Αὐλὴ τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας... 66. Πύλη τῶν τριῶν Ἐκκλησιῶν...

Περὶ τῶν Διαφόρων ὀνομασιῶν τῆς Ἀγίας Γῆς.

αυτὸς προκειμένε εἰς ζήτησιν, πρέπει πρῶτον, νὰ ἠξεύρωμεν τὸ ὄνομα· καὶ ἐπειδὴ πρόκειται ἡμῖν, νὰ εἰπῶμεν περὶ τῆς Ἀγίας Γῆς, πρέπει νὰ φανερώσωμεν ἐν τῷ παρόντι, ποσαχῶς λέγεται. Ταύτην γοῦν τὴν Ἀγίαν Γῆν. ὃ μὲν Νῶε εἶχε δώσει αὐτὴν τῷ υἱῷ αὐτοῦ Σὴμ· ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ Χαναάν ὁ υἱὸς τοῦ Χάμ, τὴν κατεκυρίευσεν δυνατικῶς, ὠνομάσθη καὶ ὄλου τὸ διάστημα τῆς χώρας αὐτῆς, Γῆ Χαναάν, καὶ τὰς πόλεις αὐτῆς, ὠνόμασαν οἱ υἱοὶ τοῦ Χαναάν μετὰ τὰ εἰδικάτης ὀνόματα, οἰκήτορες γενόμενοι ταύτης· ὧν τὰ ὀνόματα εἰσι ταῦτα. Σιδῶν, Χετταῖος, Γεβεσσαῖος, Ἀμωρραῖος, Γηργεσαῖος, Εὐαῖος, Αρκαῖος, Ἀσαναῖος, Ἀράδιος, Σαμαραῖος, Ἀμαθί· ὡς γέγραπται ἐν τῷ ἰδ. καὶ ἰθ. ΚεΦαλ. τῆς Γενέσεως, καὶ ἀλλαχῆ· λέγεται προσέτι Γῆ Χαναάν διὰ τὰς πραγματείας ὅπῃ ἐγένοντο εἰς τὰς πόλεις αὐτῆς, τὸ γὰρ Χαναάν, ἐρμηνεύεται πραγματεία, ὡς ἐν τῷ τοῦ Γεζεκιὴλ 13. ΚεΦ. διαλαμβάνει, ὅτι ὁ Ναβαχοδονόσορ ἐσήκωσε τὰ πολύτιμα τοῦ ναῶ, καὶ τὸν βασιλέα, καὶ ἡγεμόνα τῆς πόλεως, καὶ μετήνεγκεν αὐτοὺς εἰς Γῆν Χαναάν, ἐνοῶν τὴν Βαβυλῶνα, Χαναάν ὀνομαδεῖσαν, διὰ τὴν ἀφθονίαν τῶν πραγματειῶν. ἀπέδοτο περιζώματα τοῖς Χανααναίοις, ἦτοι τοῖς ἐμπόροις, λέγει εἰς τὰς παροιμίας.

Δεύτερον ὠνομάσθη Παλαιστίνη, ἦτοι Γῆ τῶν Φιλιστειῶν, ὅπῃ ἐκατοίκησαν εἰς αὐτὴν, τὰς ὁποίας οἱ Ἑβραῖοι καὶ Ῥωμαῖοι, ὠνομάζουσι Πα-

λαισινές, τοὺς ἀπογόνους τοῦ Μεσραήμ, ὄντος κὲ αὐτοῦ υἱοῦ τοῦ Χάμ, κὲ ὀνομάζεται μὲ τῆτο τὸ ὄνομα, τὸ ἀπὸ Γάζης ἕως τῆς Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης, ἣτις τὸ πάλαι πῦργος τοῦ Στράτωνος ἐλέγετο· εἰς δὲ τὸ Βιβλίον τοῦ Ἰησοῦ, πέντε κύριαι πόλεις ἀριθμῶνται τῶν Φιλιζιείμ, Γάζα, Ἀζωτος, Ἀσκάλων, Μεδ, κὲ Ἀκαράν· ὀνομάσθη ὕλη ἡ Χανανία μὲ τὴν ὀνομασίαν τῆς Παλαιστίνης, ἐπειδὴ ἐκράτησαν καὶ ἐκυρίευσαν πόλεις μεγάλας κὲ δυνατάς εἰς τὴν παραθαλασσίαν· ἐκεῖνοι δὲ ὅπῃ ἤρχοντο ἀπὸ ξένης τόπης, κὲ πάλιν ἐπέσρεφον εἰς τὰς πόλεις αὐτῶν, μὲ αὐτὴν τὴν ὀνομασίαν ὀνόμαζον κὲ τὴν ἐνδοτέραν χώραν, καὶ ἔγινε γνωστὸν εἰς τοὺς Ἑβραῖους, διὰ τῆτο ὁ Πτολεμαῖος εἰς τὰ γεωγραφικά τε, μὲ τὸ ὄνομα τῆς Παλαιστίνης, συμπεριλαμβάνει ὅχι μόνον τὸ μέρος ὅπῃ ἐκυρίευσαν οἱ Φιλιζιείμ εἰς τὴν παραθαλασσίαν, ἀλλὰ κὲ τὴν Γουδαίαν, Σαμαρείαν, καὶ Γαλιλαίαν, τὸ δὲ ὄνομα Φιλιζιείμ σημαίνει βεβρεμένη, ἢ σεισμόν.

Τρίτον ὀνομάσθη αὐτὴ ἡ χώρα, γῆ Ἰσραήλ, καθὼς λέγει εἰς „τὸν σέ. ψαλμ. ἐν τῷ Ἰσραήλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ. κὲ ὁ κύριος ἡμῶν, εἰς τὸ ἡ. κεφ. τοῦ κατὰ Ματθ. λέγει, ἐδὲ ἐν τῷ Ἰσραήλ τοσαύτην πίσιν εὖρον, διὰ Ἰσραήλ ἐννοεῖται ἐδὼ, ἡ γῆ τῆς ἐπαγγελίας, κὲ οἱ οἰκῆτορες, Γουδαῖοι, διὰ τοῦτο καὶ ὁ ἄγγελος πρὸς τὸν Ἰωσήφ ἐν Αἰγύπτῳ, εἶπεν „ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον κὲ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ πορεύε εἰς γῆν Ἰσραήλ· Ἰσραήλ δὲ ὀνομάσθη ὁ Ἰακώβ, ἀφ' ἧ ἐπάλευσε μὲ τὸν Θεόν, τὸ ὅποιον ὄνομα κατὰ τὸν Θεὸν Γερώνυμον, ἐξηγεῖται Ἰσχυρὸς Κυρίῳ, ἢ ἐνιχύσας μετὰ Θεοῦ· ὅθεν οἱ ἐξ αὐτοῦ καταγόμενοι, ὀνομάσθησαν Ἰσραηλῖται· καὶ κατὰ Θεῖαν προσαγὴν εἰσελθόντες εἰς τὴν Χαναάν, Ἰσραήλ αὐτῆς ἐπωνόμασαν, καὶ αὐτὴ ἡ γῆ διὰ Ἰησοῦ τῆ Ναυῆ, ἐμοιράσθη εἰς τὰς δώδεκα φυλάς.

Τέταρτον ὀνομάσθη γῆ Γεδά, καὶ Γεδαία, ὡς λέγει ὁ ψαλμωδὸς ἐν τῷ σέ. ψαλμ. γνωστὸς ἐν τῇ Γεδαία ὁ Θεός, καὶ ὁ εὐαγγελιστὴς λέγει περὶ τοῦ Κυρίῳ, ἦλθον ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ ὅρια τῆς Γουδαίας πέραν τοῦ Ἰορδάν· πρέπει νὰ ἠξεύρωμεν ὅτι οἱ Ἰσραηλῖται ἀρχισαν νὰ ὀνομάζωνται Γεδαῖοι, καὶ ἡ γῆ αὐτῶν Γεδαία, ἀφ' οὗ ἐχωρίσθησαν αἰ-

δέκα φυλαὶ εἰς τὸν καιρὸν Ρ'οβοὰμ υἱοῦ Σολομῶντος, καὶ κατώκησαν εἰς τὴν Σαμάρειαν, ὀνομαζόμενοι Ἰσραήλ· καὶ αἱ ἄλλαι δύο φυλαὶ ὁποῦ ἔμειναν εἰς Γερουσαλήμ ὑποτασσόμενοι εἰς τοὺς ἐκ γένους Δαβὶδ βασιλεῖς, ὀνομαζόντο Ἰουδαῖοι, ἀλλὰ καὶ ὕστερον ἀπὸ τὴν ἑβδομηκονταετῆ αἰχμαλωσίαν τῆς Βαβυλωνος, ἀπὸ τὴν ὁποίαν τοὺς ἠλευθέρωσε Κῦρος ὁ βασιλεὺς τῆς Περσίας, ἐπειδὴ ἦλθον ὅλοι οἱ Ἐβραῖοι εἰς τὴν Γερουσαλήμ, ἠγεμονευόμενοι ἀπὸ τὸν Ζοροβάβελ, τὸν ἐκ τῆς βασιλικῆς φυλῆς τοῦ Γούδα καταγόμενον, ὀνομάσθησαν καὶ διὰ τοῦτο Ἰουδαῖοι· ἔρμηνεύεται δὲ τὸ ὄνομα Γούδα, ἔπαινος, ἢ ὁμολόγησις· τὸ δὲ Ἰουδαῖοι, ἔρμηνεύεται ὁμολογῶντες· καὶ ἀληθῶς εἰς τὴν Γουδαίαν ἐδόξαζον, καὶ ὁμολόγησαν τὸν Θεὸν, καὶ εἰς αὐτοὺς ἠκμαζον ἡ Γερουσύη, ἡ Θουσία, ὁ Νὰος, ὁ Θεῖος Νόμος, καὶ ἡ τοῦ Θεοῦ λατρεία.

Πέμπτον λέγεται γῆ ἐπαγγελίας, διὰ τὴν ἐπαγγελίαν τὴν γεγενημένην τῷ Ἀβραάμ καὶ τοῖς λοιποῖς θείοις πατράσι, καθὼς λέγει ὁ Ἀπόστολος πρὸς Ἐβρ. ἐν κεφ. ια'. πῖσει παρώκησεν Ἀβραάμ εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας· ὁ γὰρ Θεὸς ἐπαγγείλατο αὐτῷ δοῦναι εἰς κατάχεσιν αὐτὴν καὶ μὲ ἰσοδύναμα ὀνόματα τὴν ὀνομάζει καὶ ὁ ἴδιος „Θεὸς. εἰς κ'. κεφ. τοῦ Γεζεκιήλ· διότι ἐγὼ κύριος ὁ Θεὸς ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν με ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραήλ, εἰς τὴν γῆν ἣν ἤρα τὴν χειράμε δοῦναι αὐτὴν τοῖς πατράσι ὑμῶν· καὶ ἐν τοῖς Ἀ'ρθ. κεφ. λβ'. τὴν „γῆν ἣν ὤμωσα τῷ Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαάκ, καὶ Ἰακώβ.

Ἑκτον λέγεται γῆ τοῦ ἰδίου Θεοῦ, ὅχι κατὰ τὴν ἔννοιαν, καθὼς ἢν λέγομεν ὅλη ἡ γῆ εἶναι τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ κατὰ τινὰ ξεχωριστὸν καὶ εἰδιάζοντα τρόπον, ἐπειδὴ καὶ εἰς αὐτὴν κατέστησε τὸν θρόνον τῆς Βασιλείας αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ Γεροσολυμητικῷ καὶ ἠυδόκησε νὰ λατρεύεται κατὰ τὸν Μωσαικὸν νόμον τὸ πάλαι, μὲ διαφόρους θυσίας, καὶ λατρείας, καθὼς μᾶς διδάσουσιν αἱ Γεραὶ γραφαί. διὰ τοῦτο, καὶ ἐν τῷ οδ'. ψαλ. „λέγει εὐδόκησας κύριε τὴν γῆν σου. Καὶ ἐν τῷ κέφ. λέγει ἐμὴ γὰρ ἐστὶν ἡ γῆ· καὶ ἐν τῷ ις'. κεφ. τοῦ Γωὴλ, ἔθνος ἀνέβη ἐπὶ τὴν γῆν μου.

Ἑβδομον λέγεται ἔνιτε καὶ ἀπλῶς γῆ, καὶ ἄλλο τε μετὰ τῆς „προσθήκης, τοῦ πᾶσα, ὡς ἐν τῷ ογ'. ψαλμ. ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν

„προαιώνων ὑπάρχων, σωτηρίαν· εἰργάσατο; ἐν μέσῳ τῆς γῆς, καὶ ὁ
 „Γερεμίας, ἐπὶ πάντας τοὺς κτετοικοῦντας τὴν γῆν, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν
 γῆν, καὶ ἐν τῷ καιρῷ τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ λέγει, οὐκ ἐβρεξεν ἐπὶ τὴν
 γῆν, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. ὅλα αὐτὰ ἐννοοῦσι τὴν Ἰσραηλιτικὴν γῆν,
 τινὲς μὲν τὸ ἐκλαμβάνουσι διὰ ὅλην τὴν γῆν, τινὲς δὲ διὰ μόνην τὴν
 Γουδαίαν.

Ὁ γδοσὸν καὶ τελευταῖον λέγεται Ἁγία Γῆ, τόσον παρὰ τοῖς Γου-
 δαίοις, καθὼς καὶ παρὰ τοῖς Χριστιανοῖς, πλὴν κατὰ ἄλλον, καὶ ἄλλον
 τῆρον· καὶ παρὰ μὲν τοῖς Γουδαίοις, διότι λέγεται γῆ τοῦ Θεοῦ διότι
 κατεξαίρετον λόγον εἰς αὐτὴν ἠθέλησε καὶ λατρεύεται διότι ταύτην ἐ-
 παγγεῖλατο τοῖς ἁγίοις πατρᾷσι· καὶ διότι ἐξώσας ὅλα τὰ λοιπὰ ἔθνη,
 τὴν ἔδωκεν εἰς κατάσχεσιν αὐτῶν· παρὰ δὲ τοῖς Χριστιανοῖς, καὶ διὰ αὐ-
 τὸ τοῦτο, καθ' ὑπεροχὴν ὅμως, καὶ ὑπερτέραν ἔννοιαν διὰ τὰ γεγονό-
 τα ἐν αὐτῇ τῆς θείας χάριτος μυστήρια, καὶ δὲν ὠνομάσθη πρότερον,
 παρὰ ἀφ' οὗ ἠκμασεν εἰς αὐτὴν τὸ σέβας τοῦ Θεοῦ· καὶ ἀφ' οὗ ἠγιασθη
 μετὰ τὴν παρεσίαν, καὶ μετὰ τὰ ζωοποιὰ πάθη τοῦ Κυρίου ἡμῶν· διὰ τοῦτο
 προεῖρηται ἐν τῇ Σοφίᾳ τοῦ Σολομῶντος β'. καὶ γ'. τοὺς παλαιούς οἱ
 „κῆτορας τῆς ἁγίας γῆς μισήσας· διότι εἰς αὐτὴν ἠκμασεν ἡ λατρεία
 τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸν καιρὸν τοῦ παλαιοῦ νόμου. καὶ εἰς μὲν τὰ ἄλλα μέρη
 τοῦ κόσμου, ἔδουοντο θυσίαι εἰς τὰ ἔργα τῶν ἀνθρωπίνων χειρῶν, εἰς δὲ
 τὴν Ἁγίαν Γῆν ἐπροσφέροντο θυσίαι εὐπρόσδεκτοι τῷ ἀθανάτῳ Θεῷ.
 καὶ εἰς τοὺς οἰκῆτορας ταύτης τῆς γῆς, ἀπεκαλύφθησαν τὰ τοῖς ἄλλοις
 ἀπόκρυφα οὐράνια καὶ θεῖα μυστήρια· διὰ τοῦτο λέγει καὶ ὁ προφητά-
 „ναξ Δαβὶδ, οὐχ οὗτος ἐποίησεν παντὶ ἔθνη, καὶ τὰ κρίματα αὐτοῦ
 „οὐκ ἐδίλωσεν αὐτοῖς· Καὶ πάλιν γνωστὸς ἐν τῇ Γουδαίᾳ ὁ Θεός, ἐν τῷ
 Ἰσραὴλ, μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ· Αὕτη ἡ Ἁγία Γῆ ἐγέννησεν ἐπισήμους
 Πατριάρχας, Προφῆτας, Ἀποστόλους, Μάρτυρας, Λευίτας, καὶ ἄλλας πολ-
 λούς ἀγιότητι καὶ μαθήσει διαπρέψαντας, καὶ ἐναρεσίαντας τῷ ζῶντι
 Θεῷ, ἀνδρας καὶ γυναῖκας· εἰς αὐτὴν ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο, καὶ ἐκ
 τῆς πανυπερυλογητῆ καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας ἐγεννήθη ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς
 τοῦ Θεοῦ, ὁρατὸς ἀνθρωπογενόμενος, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεσρέ-

φι, ἡ ἐπλήρωσε τὰ σύμβολα τοῦ παλαιοῦ νόμου. εἰς αὐτὴν τὴν ἁγίαν γῆν ἐθαυματέργησεν, ἐπρόβαλε τὸν λόγον τῆς ζωῆς, καὶ ἐφανέρωσε τοῖς ἀνθρώποις τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· εἰς αὐτὴν διὰ τὴν σωτηριαν τῶν ἀνθρώπων ἔδωκε τῷ πατρὶ εἰς ὀλοκαύτωμα τὸ Αἷμα ἡ Πνεῦμα, εἰς αὐτὴν ἐτάφη ἀνθρωποπρεπῶς, καὶ ἀνέστη θεοπρεπῶς, καὶ πρὸς τὰ ἔρανα ἀνελήφθη, ἡ τοῖς πιθεύσασιν αὐτῷ ἔπεμψε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἀπὸ αὐτὴν ἐδιεμοιράθησαν οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι εἰς ὅλον τὸν κόσμον, καὶ ἐκήρυξαν τὸ Θεῖον καὶ Γερὸν Εὐαγγέλιον καὶ εἰς αὐτὴν πάλιν ἐλεύσεται ἐπὶ νεφελῶν τοῦ ἔρανοῦ, ἐν δυνάμει πολλῇ ἡ μεγαλειότητι, διὰ νᾶκρίνη ὅλα τὰ γένη, καὶ νᾶ ἀποδώσῃ ἐκάσῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἡ τὲς μὲν κακοὺς νᾶ πέμψῃ εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον, τοὺς δὲ ἐκλεκτὲς νᾶ φέρῃ εἰς γῆν ἁγίαν, εἰς γῆν ζώντων. δικαίως λοιπὸν λέγεται γῆ ἁγία, ἐπειδὴ εἰς αὐτὴν δὲν εἶναι σῆμα ποδὸς ὁποῦ νᾶ μὴν ἡγίασε τὸ σῶμα, ἡ ἡ σκιᾶ τοῦ σωτῆρος, ἡ ἡ ἐνδοξος παρουσία τῆς ἁγίας αὐτοῦ μητρὸς, ἡ ὁ περίβλεπτος τῶν ἁγίων Ἀπόστολων ἔσμος, ἡ τὸ ἀξιοτίμητον αἷμα τῶν ἐνδόξων μαρτύρων, ἡ ἐκεῖνο ὁποῦ λέγει εἰς τὸν ψδ'. ψαλμ. ὡς ἡ ἡμοσα ἐν τῇ ὄργῃ μου, εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου· οἱ διδάσκαλοι ἐξηγῆντες, λέγουσι κατάπαυσιν τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας, μὲ τὸ νᾶ εἶναι τύπος τῆς αἰωνίης ἀναπαύσεως· καθὼς οἱ Ἰσραηλίται ἐκ τῆς Αἰγυπτιακῆς ταλαιπωρίας, ἐλθόντες εἰς αὐτὴν τὴν γῆν ἀνεπαύθησαν ἀπὸ τῶν πόνων, στρατηγούτος Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ· οὕτω ἡ οἱ χριστιανοὶ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀναπαυθήσονται εἰς ἔρανιον Ἱερουσαλήμ λυτρωθέντες ἀπὸ τῆς κοσμικῆς ταλαιπωρίας.

Εἰς ποίους πρῶτον ἐδόθη αὕτη ἡ ἁγία γῆ, καὶ ποῖοι τὴν εὐρίευσαν νομίμως ἡ δικαίως.

Επειδὴ μετὰ τὸν κατακλυσμόν ὁ Νῶε διεμοίρασε πᾶσαν τὴν γῆν εἰς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ τὸν Σὴμ, Χάμ, καὶ Γάφεθ, διὰ τοῦτο ἡ ἕκαστον τριτημόριον ἐκλήρωθη εἰς ἕνα ἐξ αὐτῶν, ἐκ τῶν ὁποίων εἰς ἕν ἦτον καὶ ἡ γῆ τῆς ἐπαγγελίας, εἰς ποῖον ὅμως ἀπὸ τοὺς τρεῖς, ἀμφιβάλλεται διότι μερικοὶ λέγουσιν ὅτι ἡ γῆ τῆς ἐπαγγελίας νᾶ ἐδόθη εἰς τὸν Χαναάν

τὸν υἱὸν τοῦ Χάμ, καὶ ὄχι, εἰς τὸν Σὴμ, θεμελιώνοντες τὴν αὐτῶν
 γνώμην, πρῶτον ἐκ τῶν δεκά τε κεφαλαίων τῆς γενέσεως, ἔνθα φαίνεται ὅτι ἡ
 Γουδαία δὲν ἐξεσιάσθη ἀπὸ τὸν Σὴμ, ἢ ἀπὸ τοὺς υἱὸς αὐτῆ, ἀλλὰ ἀπὸ
 τὸν Χαναάν, διὰ τοῦτο καὶ ὠνομάσθη Χανααῖα· δεῦτερον ἐκ τοῦ λόγου
 ὁποῦ εἶπεν ὁ Θεὸς τῷ Ἀβραάμ, ἐξέλθε ἐκ τῆς γῆς σε καὶ ἐκ τῆς συγ-
 γενείας σε· καὶ λέγουσιν εἰς τῆτο ὅτι ἰδοὺ ὁ Θεὸς ὀνομάζει τὴν Μεσο-
 ποταμίαν γῆν καὶ πατρίδα τοῦ Ἀβραάμ ὁποῦ εἶναι ἀπόγονος τῆ Σὴμ,
 καὶ ὄχι τὴν Γουδαίαν, ἀλλὰ τοῦτο τὸ ἐπιχείρημα εἶναι κατὰ πολλὰ
 ἀδυνάτους, πατρὶς γὰρ καὶ γῆ ὀνομάζεται, ὁτόπος ὅπερ ἐγεννήθη ὁ κάθε εἷς,
 ἐκ Θεοῦ ὁμοῦ κληρονομία δεδομένη εἰς τὸν Ἀβραάμ εἶναι ἡ γῆ τῆς ἐ-
 παγγελίας· αὕτη δὲ ἐδόθη εἰς τὸν Σὴμ τὸν πρωτότοκον τοῦ Νῶε· ὁ
 γὰρ Νῶε ἀπὸ Πνεύματος ἁγίου ὀδηγηθεὶς, ἔδωκε τὴν ἁγίαν γῆν εἰς τὸν
 Σὴμ. ταύτην τὴν γνώμην τὴν βεβαιοῖ καὶ ὁ Ἅγιος Επιφάνειος εἰς τὸν ἀγρυ-
 ρωτὸν λόγον, λέγων, ὅτι ἡ Παλαιστίνη, καὶ πάντα τὰ πλησίον αὐτῆς εἰς τὸν
 κληρον τοῦ Σὴμ ὑπέπεσε· ταύτην τὴν γνώμην βεβαιοῖ καὶ ἡ παράδοσις
 τῶν Σύρων, οἵτινες λέγουσιν ὅτι ὁ Νῶε Πνεύματι Θεῷ φωτισ-
 θεὶς, ἐγνώρισε πῶς εἰς τὴν Γουδαίαν ἔμελλον νὰ τεθῶσι τὰ πρῶτα θεμέ-
 λια τοῦ σκιώδους ναοῦ τοῦ Σολομῶντος, καὶ ὅτι ἐκεῖ ἔμελλε νὰ κατασ-
 κευασθῆ καὶ νὰ τελειωθῆ ἐπάνω εἰς τὸ θεμέλιον τῶν Ἀποστόλων καὶ προ-
 φητῶν ἡ οἰκοδομὴ τοῦ ἀληθινοῦ καὶ αἰδίου Θεοῦ, ὄντος ἀπρογοιῶν λίθου
 αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ, διὰ τοῦτο ἔδωκεν αὐτὴν τῷ Σὴμ, καὶ διὰ τὰ πρωτο-
 τόκιά τε, καὶ διότι τὸν ἐλευθέρωσεν ἀπὸ τὴν ὕβριν τοῦ τολμηροῦ Χάμ
 καὶ ἐπειδὴ ἔμοίρασε τὰ ὅσα τοῦ Ἀδάμ εἰς τοὺς υἱούς τε, ἔδωκε καὶ εἰς
 τὸν Σὴμ τὸν πρωτότοκον, τὸ κράνιον μὲ τὴν ἐπαρχίαν τὴν λεγομένην
 Γουδαίαν ἀλλὰ καὶ ὁ Μωϋσῆς εἰς τὸ 16. κεφ. τῆς γενέσεως διηγούμενος
 περὶ τῆς ἐλεύσεως τοῦ Ἀβραάμ εἰς τὸν τόπον Συχέμ, καὶ εἰς τὴν δρῦν
 τὴν ὑψηλὴν, καὶ θέλων νὰ δείξῃ ὅτι ἡ Γουδαία ἦτον μὲν ἰδία κληρονο-
 μία τοῦ Σὴμ, καὶ τοῦ ἀπογόνου αὐτῆ Ἀβραάμ, οἱ δὲ Χανααῖοι ἀδίμως
 τὴν ἀφῆρσαν, καὶ τὴν ἐπωνόμασαν μὲ τὸ ἐδικόν τε ἀνομα, διὰ τοῦτο
 λέγει ὁ Μωϋσῆς, οἱ δὲ Χανααῖοι κατώκεν τὴν γῆν τότε μὲ τὸ ὁποιον
 βεβαιούται ὅτι δίκαιοι κληρονόμοι, καὶ κάτοικοι τῆς γῆς ταύτης,

εἶναι

εἶναι ὁ Σὴμ, καὶ οἱ ἀπόγονοι αὐτοῦ ταύτην τὴν γνώμην βεβαιοῖ καὶ ὁ Θεὸς Γερώνυμος, καὶ ἄλλοι πολλοὶ διδάσκαλοι, μεγάλα ὀνόματος· ἰδὲ καὶ τὰ λόγια τῆ Ἐπιφανείας, τῆς γεγεννημένης ἀπὸ τῶν Υἱῶν Σὴμ, „ἀδικηθέντας ἀπὸ τῶν υἱῶν Χαμ, καὶ τὸν ἴδιον τόπον ἀφαιρεθέντας, „ἐκδικεῖ ὁ Θεός, ἐξολοθρεύσας τῆς τῆ Χαναάν κατὰ τὸν ὄρκον αὐτῆ, „καὶ τὸ σπέρμα τῆ Σὴμ ἀπολαμβάνει τὴν ἰδίαν χώραν, ἢ ἰδίκησεν „ἢ ὁ Θεός τὰ δίκαια ἐκάσῳ μέρει ἀπονέμων.

Περὶ τῶν ὁρίων τῆς γῆς τῆς ἐπαγγελίας.

Εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας μὲ μεγάλην ἐπιμέλειαν πρέπει νὰ ἐξετάζωμεν, καὶ νὰ περιγράψωμεν καὶ τὰ ἐλάχιστα, ἐπειδὴ μῦτε κανένα μέρος αὐτῆς, μῦτε καμία πῆλις δὲν ἐσάθῃ, εἰς τὴν ὁποίαν νὰ μὴν ἔγινε κανένα πρᾶγμα ἄξιον ὑποθέσεως καὶ σημειώσεως· διότι εἰς αὐτὴν τὴν γῆν, ξεχωριστὰ ἐφανέρωσεν ἐντελῶς ὅλα τε τὰ πράγματα, καὶ τὰ θεῖα μυστήρια ὁ Θεός τῶν ἀπάντων, τόσον τὰ νομικὰ καὶ σκιώδη εἰς τὸν καιρὸν τῆ Μωσαϊκῆ νόμου, ὅσον τὰ τῆς χάριτος καὶ ἀληθείας, ἀφ' ἧ ἐγενήθη ὁ Κύριος ἡμῶν κατὰ τὸ ἀνθρώπινον, καθὼς τὸ βεβαιώσασιν αἱ θεῖαι γραφαὶ παλαιάτε καὶ νέα· ἔχει ἔν ὅρια αὐτῆ ἡ ἀγία γῆ, ἀπὸ μὲν τῶν ἀνατολικῶν τὰ βενὰ Γαλαὰδ, καὶ Σανιὴρ, καὶ Ἀερμών, καὶ τὴν ἀρχὴν τῆ Ἀντιλιβάνου ἀπὸ δὲ Μεσημβρίας τὴν Πετραίαν Ἀραβίαν, τὴν Ἰδεμαίαν, τὴν ἔρημον Φαράν, καὶ τὴν Αἴγυπτον ἀπὸ δὲ Δύσεως, μέρος Φοινίκης καὶ τὴν Συριακὴν Θάλασσαν, ἦτοι τὴν μεσόγειον ἀπὸ δὲ τὸ Βόρειον μέρος ἔχει τὴν Φοινίκην, καὶ τὰ ὑψηλότερα βενὰ τῆ Λιβάνου ἕως Δαμασκῆ· ἡ δὲ ἔκτασις αὐτῆς κατὰ μῆκος, ἀπὸ τὸ βόρειον μέρος ἐν τῆς χώρας Δάν, κειμένης ἐν τῇ ὑπωρεῖα τῆ Λιβάνου ὄρες, πλησίον Καισαρείας τῆς Ψιλίππου, ἐκτείνεται πρὸς Μεσημβρίαν ἕως Βρησαβεὲ πόλεως πλησίον τῆς ἐρήμου· ἐκτείνεται δὲ τῶτο τὸ διάστημα εἰς ἑκατὸν ἐξήκοντα μῆλια Ἰταλικὰ κατὰ τὸν θεῖον Γερώνυμον· τὸ δὲ πέραν τῆ Γοροάνου μῆκος αὐτῆς, ἐκτείνεται ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας θαλάσσης ἕως τῆ Χειμάρου Ἀρῶν, τὸ δὲ πλάτος τῆς Παλαιστίνης τῆς ἐντὸς τῆ Γορδάνου κατὰ τὸν θεῖον Γερώνυμον, τὸ ἀπὸ Γόππης διάστημα μέχρις Γερουσαλήμ μῆλια

ἀπὸ τεσσαράκοντα, καὶ ἀπὸ Γερουσαλήμ ἕως Βηθλεέμ μίλια ἕξ καὶ πάλιν ἀπὸ Βηθλεέμ, ἕως Γορδάνε μίλια εἴκοσι πέντε καὶ συναίγεται τὸ ὅλον πλάτος τῆς ἐντὸς τῆ Γορδάνε Παλαιστίνης, ἀπὸ Γόππης ἕως τῆ Γορδάνε μίλια ἑβδομήκοντα καὶ ἓν, καθὼς ὁμοίως τὴν σήμερον οἱ προσκυνῆται διέρχονται τὸ πλάτος, ἀπὸ Γόππης ἕως τῆ Γορδάνε μετρεῖται ἕτως ἀπὸ Γόππης μέχρι Ἀριμαθείας, ἥτοι Ραμάν, κοινῶς Ρέμπλη, εἶναι διάστημα ὠρῶν τεσσάρων ἀπὸ δὲ τῆ Ρέμπλη ἕως τῆς Γερουσαλήμ ὠρῶν ὀκτώ ἀπὸ Γερουσαλήμ ἕως Γεριχὼ ὠρῶν ὀκτώ ἡμῆσι, καὶ ἀπὸ Γεριχὼ ἕως Γορδάνε τρεῖς καὶ ἡμῆσι, ὅπως γίνεται τὸ διάστημα ὅλον ὁμῶς ὡραὶ εἴκοσι τέσσαρες.

Διατὶ λέγεται ἡ γῆ τῆς ἐπαγγελίας μέση τῆ κόσμου.

Τὸ μέσον κατὰ δύο τρόπους ἐνοεῖται ἢ μαθηματικῶς, ἢ ἰδικῶς καὶ μαθηματικῶς μὲν μέσον λέγεται ἐκεῖνο ὅπως ἀπέχει ἀπὸ τὰς δύο ἄκρας κατὰ ἀκρίβειαν ἢ ἰδικῶς δὲ μέσον λέγεται ἐκεῖνο ὅπως ἀγαθὰ ἀπέχει ἀπὸ τὰς δύο ἄκρας, ὅχι ὁμοίως κατὰ ἀκρίβειαν, ἀλλὰ ἐγγίζει ὅσον εἶναι δυνατόν εἰς τὴν μεσότητά· τέτων ἕτως ἐχόντων, τὸ μαθηματικὸν μέσον, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ὑπερβῇ εἰς τὸ σφαιρικὸν Σῶμα, διότι ὅποιον μέρος ὑποθέσεις μέσον τῆς σφαίρας, ἐκεῖνο ἢμπορεῖ νὰ ὑπονοηθῇ καὶ μέσον καὶ τέλος· Καὶ ἐπειδὴ ὁ κόσμος, εἶναι σφαιρικὸς, δὲν ἔχει λοιπὸν μέσην διορισμένην, καθὼς μήτε ἀρχὴν μήτε τέλος ἢδικὸν ὁμοίως μέσον, δύναται νὰ ὑπερβῇ, κατὰ τὸ ὅποιον λέγεται καὶ ἡ γῆ τῆς ἐπαγγελίας νὰ εἶναι εἰς τὴν μέσην τῆ κόσμου. Εἰς τὸν καιρὸν τῶν ἁγίων Προφητῶν καὶ προσέτι εἰς τὸν καιρὸν τῆς σαρκώσεως τῆ Κυρίως ἡμῶν, δὲν ἦτον γνωρισμένα πολλὰ μέρη τῆς γῆς, ὅσα εἶναι εἰς τὰς δυσκράτους ζώνας, καὶ πολλὰ ἔθνη θηριόγωνα, ὅπως δὲ ἦτον ἀξία διὰ τὴν ἀγριότητάς μήτε ἄνθρωποι νὰ ὀνομάζωνται, μήτε τὰ κατοικητήριάς καὶ οἱ τόποι τῆς νὰ ὀνομάζωνται οἰκημένη· διὰ τῆτο οἱ παλαιοὶ εἰς ἑπτὰ μόνον κλίματα ἐμέριζον πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ ἐπειδὴ αὕτη ἡ ἁγία γῆ κεῖται εἰς τὸ τέταρτον ἐκεῖνον κλίμα, τὸ δὲ τέταρτον εἶναι μέσον τῶν ἑπτὰ, διὰ τῆτο λέγεται πῶς εἶναι εἰς τὴν μέσην τῆς γῆς· κατὰ τῆτο λέγεται ἡ αὕτη καὶ μέσον τῶν ἐθνῶν, καθὼς τὸ βεβαιοῖ καὶ ὁ Θεσπέσιος Γαζεκίηλ

ἐν Κεφ. ε'. Γερουσαλήμ ἐν μέσῳ τῶν ἔθνῶν τῆτο τὸ ῥητὸν ἐξηγῶν-
 τες ὁ Θεὸς Γερῶνημος, καὶ ὁ Γερὸς Θεοδοσίω, καὶ ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἀ-
 λεξανδρείας λέγουσι, διὰ τῆτο λέγεται ἐν μέσῳ τῶν ἔθνῶν, διότι ἀ-
 πὸ Ἀνατολῶν ἔχει τὴν Ἀσίαν, ἀπὸ Δύσεως τὴν Εὐρώπην, ἀπὸ Νότε
 καὶ Μεσημβρίας τὴν Λυβίην καὶ τὴν Ἀφρικὴν, ἀπὸ δὲ Βορᾶν τὴν Σκυθίαν,
 τὴν Ἀρμενίαν, τὴν Περσίαν, καὶ συντόμως εἰπεῖν, εἶναι μέσον τῶν τριῶν
 τμημάτων, ἅπερ ἐμοιράθησαν οἱ τρεῖς υἱοὶ τοῦ Νῶε· ἀπὸ τῆς λόγου
 λοιπὸν τοῦ Γεζεκιήλ ἡ ἅγια Πόλις Γερουσαλήμ, λέγεται ὀμφαλὸς τῆς
 Γεδάιας· λέγει καὶ ὁ Γώσιππος αὐτολεξί ἔτω μεσαιτάτη δὲ τῆς Γε-
 ,δαίας ἡ πόλις τὰ Γεροσόλυμα κεῖται παρ' ὃ καὶ τινα ἐκ ἀσκοπῶς
 ὀμφαλὸν τῆς χώρας τὸ ἄστυ ἐκάλεσαν καὶ εὐλόγως αὕτη ἡ ἅγια πό-
 λις, ὀμφαλὸς καὶ μέσον, ὅχι μόνον τῆς Γεδάιας, ἀλλὰ καὶ ἀπάσης τῆς
 οἰκουμένης πρέπει καὶ λέγεται, διότι ἡμέρας ὁδὸν ἀπέχεσα ἀπὸ τῆς με-
 σογείης θαλάσσης μὲ πολλὴν εὐκολίαν γίνεται ἡ πλεῦσις εἰς τὰ τρία
 μέρη, Εὐρώπην, Ἀσίαν, καὶ Ἀφρικὴν, εἰς τὰ ὁποῖα ἡ τότε οἰκουμένη
 ἐμοιράζετο διὰ τῆτο ἀπὸ αὐτῆς μὲ εὐκολίας ὡς ἀπὸ κέντρου ἀποσαλέν-
 τες οἱ μαθηταὶ τοῦ Κυρίου, ἐξήπλωσαν τὸ εὐαγγελικὸν κήρυγμα εἰς
 ἐκείνας τὰς τόπους καὶ ὅχι μόνον πραγματικῶς ἔλαβε τὴν θέσιν ἐν μέ-
 σω τῆς γῆς, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸν πνευματικὸν λόγον γνωρίζεται παντὸς
 ἀπλὸς τοῦ κόσμου ὀμφαλὸς, κέντρον, κεφαλὴ, θεμέλιον, πηγὴ, καὶ
 καρδία· διότι καθὼς τὸ βρέφος θηλάζει ἐκ τοῦ ὀμφαλοῦ τῆς μητρὸς τρο-
 φὴν, ἔτω τὰ ἔθνη ἐθήλασαν ἐκ τῆς Γερουσαλήμ τὴν πίσιν, τὴν θεῖαν
 σοφίαν, τὴν χάριν, καὶ τὴν σωτηρίαν καὶ ἐξ αὐτῆς ὡς ἀπὸ κέντρου διεσ-
 πάρη εἰς πάντα τὰ ἔθνη διὰ τῶν ἀποστόλων, τὸ θεῖον εὐαγγέλιον, ἡ
 πίσις τῆς μακαρίας Τριάδος, ἡ γνώσις τῶν θεῶν μυσηρίων, καὶ ἡ πνευμα-
 τικὴ ζωὴ, καὶ ὡσπερ ἀπὸ τοῦ κέντρου πᾶσαι αἱ γραμμαὶ εἰς τὴν περιφέ-
 ρειαν, ἔτω καὶ ἐξ αὐτῆς εἰς πάντα τὸν κόσμον ἡ εὐσέβεια ὡς κεφαλὴ
 δὲ διότι ἐκ τῶν ἐν αὐτῇ λογίων τοῦ Χριστοῦ, γίνεται ἡ θεῖα κίνησις ἐν
 ὅλῳ τῷ πνευματικῷ σώματι τῆς Ἐκκλησίας· ὡς θεμέλιον δὲ, διότι ἐν
 αὐτῇ πρῶτον θεμελιωθεῖσα ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, ἐγκατέσπειρεν εἰς
 ὅλην τὴν οἰκουμένην τὰς λοιπὰς Ἐκκλησίας· πηγὴ δὲ διότι οἱ ἐξ αὐτῆς

ποταμοὶ τῶν Θεῶν χαρισμάτων εἰς ὅλα τὰ ἔθνη ἐξεχώθησαν καρδία δὲ, διότι ἐξ αὐτῆς τὰ ζωτικά Θεῖα Πνεύματα ἐξέρχονται ὡσεὶ ἀληθῶς καὶ κατὰ τὸ γράμμα, καὶ κατὰ τὸ Πνεῦμα, σώζεται τὸ τῆ προφή-
 „τε Δαβὶδ λόγιον, ὁ δὲ Θεὸς εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς. ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ Κύριος καρδίαν τῆς γῆς ὀνομάζει τὴν Γερουσαλήμ κα-
 τὰ Ματθ. ἐν κεφ. ιβ'. ὡσπερ γὰρ Γωνᾶς ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆ κήτης τρεῖς ἡμέρας, καὶ τρεῖς νύκτας ἔμεινεν, ἔτω καὶ ὁ υἱὸς τῆ ἀνθρώπου ἐν τῇ καρ-
 διά τῆς γῆς τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας.

Περὶ διαφόρων οικητόρων τῆς Ἁγίας Γῆς.

Πολλὰ δεινὰ ἔπαθεν ἡ ἁγία Γῆ, περισσότερα ἀπὸ τὰ ἄλλα μέρη τῆ κόσμου, ὄχι μόνον ἀπὸ τὰ γείτονα ἔθνη, ἀλλὰ ἐδεδλώθη καὶ ἀπὸ τὰ μακρὰν αὐτῆς κείμενα ἔθνη, Μακεδόνας καὶ Ρωμαίους, καὶ εἰς τὰς μετέ-
 πειτα χρόνας ὑπὸ τῶν Περσῶν, καὶ εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Ὁμήρου παρὰ τῶν Ἀγαρηνῶν, καὶ εἰς τὸν καιρὸν τῆ Γερῆ λεγομένη πολέμῳ ὑπὸ τῶν Εὐρωπαϊῶν λεγομένων χριστιανῶν, ἥτοι τῶν Φράγκων μετὰ ταῦτα ὑπὸ τῶν Σουλτάνων τῆς Αἰγύπτου, καὶ τῆ Μπαγδατικῆ, καὶ κατὰ τὸν ἐνεσῶτα καιρὸν τῷ Ὀθωμανικῷ ὑπέκειται κράτει καὶ διότι ἐταλαιπορήθη πολ-
 λά, καὶ ἐλεηλατίθη ἀπὸ τὰς συχνὰς ἐπιδρομὰς δὲν εἶναι δυνατόν νὰ εἶναι καὶ ἡ ἰσορία. καὶ καταγραφῆς μία, ἐνταῦθα ὅμως ἐκθέτωμεν τὰς ἀρχαίας καταδρομὰς καὶ μνήμας ὅσας συμφωνῶσι μετὰ τὴν ἱερὰν ἰσο-
 ρίαν. Ὄταν ἦλθεν ὁ Ἀβραὰμ εἰς αὐτὴν τὴν ἐπαρχίαν ἐκατοικεῖτο ἡ εἰγία Γῆ ἀπὸ τῆς ἑνδεκα υἱῶν τῆ Χαναάν, τῆς ὁποῖας ὁ Θεὸς Μωϋ-
 σῆς ἀριθμεῖ ἐν κεφ. ι. τῆς Γενέσεως, πρῶτος ὁ Σιδῶν, ὁ ὁποῖος κα-
 τεσκεύασε τὴν Σιδῶνα εἰς τὴν Φοινίκην, πόλιν ὀμώνυμον αὐτῷ. δεύ-
 τερος ὁ Χευεταῖος, ἐξ ἧ οἱ Χευεταῖοι, οἱ ὁποῖοι ἐκατοίκησαν περὶ τὴν Χεβρών, καὶ τὴν Βηρσαβεὲ, χωρία νότια τῆς Χαναανίτιδος γῆς. τρίτος ὁ Γεβεσαῖος, ἐξ ἧ οἱ Γεβεσαῖοι οἵτινες ἕως τὸν καιρὸν τῆ προφητάναι-
 κτος Δαβὶδ ἐκυρίευσαν τὴν Γερουσαλήμ. Τέταρτος ὁ Ἀμορραῖος, ἐξ ἧ οἱ Ἀμορραῖοι, οἵτινες ἐκατοικῆσαν τὴν ὄρεινὴν τῆς Γεδάιας, καὶ περά-
 σαντες τὸν Γορδάνην ἐπολέμησαν μετὰ τῆς Μωαβίτας, καὶ Ἀμμωνίτας, καὶ ἔλαβον τὰς χώρας Βασάν καὶ Λαβράν, καὶ χωρίζεται ἡ ὀπ' αὐτῶν κυ-
 ριευ-

ριευθεῖσα γῆ μὲ τῆς ποταμῆς Γαβρὴν καὶ Ἀρνῶν πέμπτος Γεργεσαίων
 ἐξ ἧ οἱ Γεργεσαῖοι, οἱ ὅποιοι ἐκατοίκησαν πέραν τῆ Ἰορδάνη περὶ τὰ
 Γέραρα· ἕκτος ὁ Εὐαῖος, ἐξ ἧ οἱ Εὐαῖοι, καὶ ἐκατοίκησαν ἐν τῷ ὄρει
 Ἀελμῶν κατὰ ἀνατολὰς πρὸς τὸν Λίβανον ἕβδομος ὁ Ἀρκαῖος, ἐξ
 ἧ οἱ Ἀρκαῖοι, ἐκατοικῆσαν περὶ τὰ ὄρεϊνά χωρία τῆ ὄρει Λιβάνη,
 τῶν ὁποίων εἶναι καὶ ἡ πόλις Ἀρκα, ἡ νῦν λεγομένη Πτωλεμαῖς, καὶ
 Ἄκρι· ὄγδοος ὁ Ἀσαναῖος, ἐξ ἧ οἱ Ἀσαναῖοι, ἐκατοικῆσαν τὴν χώ-
 ριαν Σιν, ὅπερ εἶναι κοντὰ εἰς τὸ Πηλῆσιον ἕννατος ὁ Ἀράδιος, ἐξ ἧ
 οἱ Ἀράδιοι, ἐκατοικῆσαν τὴν Ἀράδα νῆσον τῆς Φοινίκης, δέκατος ὁ
 Σαμαραῖος, ἐξ ἧ οἱ Σαμαραῖοι ἑνδέκατος ὁ Ἀμαθι, ἐξ ἧ οἱ Ἀμα-
 θαῖοι, ἐκατοικῆσαν τὴν Ἀμαθιν, τὴν, ὅποιαν οἱ Μακεδόνες τὴν ὀνό-
 μασαν Ἐπιφάνειαν, σήμερον δὲ λέγεται Χαμα. τῶν τῶ ἑνδεκα υἱῶν
 τῆ Χαναὰν ὁμογενεῖς οἱ Φερεζαῖοι οἱ κατοικῆντες τριγύρω εἰς τὰ ὄρη
 τῆ Λιβάνου, ὅταν δὲ εἰσῆλθον οἱ Ἰσραηλῖται εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγ-
 γελίας, ἐκατοικῆσαν εἰς αὐτὴν ἔθνη ἑπτὰ, μεγάλα καὶ δυνατὰ, καθὼς
 γράφει εἰς τὸ ζ'. κεφ. τῆ Δευτερονομίᾳ, Χετταῖος, Γεργαῖος, Ἀμορ-
 ραῖος, Χανααῖος, Εὐαῖος, Φερεζαῖος καὶ Γεβεσαῖος· ἀπὸ αὐτὰ τὰ ἔθνη
 μὲ τὴν προσαγὴν τῆ Θεοῦ, ἔλαβεν τὴν γῆν ὁ Ἰησοῦς ὁ στρατηγὸς
 τῶν Ἰσραηλιτῶν, καὶ τὴν ἐμοίρασεν εἰς δώδεκα μέρη, καὶ τὴν ἔδωκε κλη-
 ρον εἰς καθ' ἓνα ἀπὸ τῆς υἱῆς τῆ Γακὼβ, ὅμως οἱ υἱοὶ τῆ Λευὶ κα-
 τὰ ὄρισμὸν Θεοῦ δὲν ἐκυριεύσαν κανένα μέρος τῆς γῆς, ἀλλὰ πρὸς κυ-
 βέρνησιντας ἐλάμβανον τὰς ἀπαρχὰς ἀπὸ ὅλης· εἶχον δὲ προσέτι εἰς
 τῆς λοιπῆς κλήρης καὶ διορισμένας πόλεις Λευιτικὰς καὶ Γεράς ὀνομαζο-
 μένας, ἀνάμεσα εἰς τὰς ὁποίας ἦτον καὶ αἱ Φουγαδευτήριαι ἔτι ὀνομα-
 ζόμεναι, διότι ὅποιος πταίσης ἤθελε καταφύγει εἰς αὐτάς, ἦτον ἐλεύ-
 θερος ἀπὸ τὸν ἐπικείμενον αὐτῷ κίνδυνον. ἡ φυλὴ τῆ Ρεβὴμ καὶ Γὰδ,
 καὶ τὸ ἡμισυ τῆς φυλῆς τῆ Μανασσῆ εἶχαν τῆς κλήρης τῶν πέραν τῆ
 Ἰορδάνη κατὰ τὴν κοίλην Συρίαν καὶ Ἀραβίαν· οἱ λοιποὶ δὲ υἱοὶ τῆ Γα-
 κὼβ, ἦτον πρὸς τὸ ἐντὸς τῆ Ἰορδάνη· τὰ ἔθνη τὰ ὁποῖα ἔυρον οἱ
 Ἰσραηλῖται εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας, δὲν ἐνίκηθσαν, καὶ δὲν ἠφα-
 νίσθσαν τελείως, παρὰ εἰς τὸν καιρὸν τῆ βασιλείας Δαβὶδ, αὐτὸς υ-

κλήτης γενόμενος τῶν ἐχθρῶν αὐτῆ, τὰ πράγματα τῶν Γεδαιῶν ἠυτρέπισε, καὶ πόλιν κατεσκεύασε τὸ ὄρος Σιών, ἣτις καὶ πόλις Δαβιδ ὠνομάσθη, καὶ ἐσάβη, ἀκρόπολις καὶ κεφάλαιον τῆς Γεσεσαλήμ, καὶ τῆς βασιλείας ὁμῆ καὶ τῆς εὐσεβείας, διὰ τῆτο ὀνομάζεται συνήθως Ἁγία Σιών, καὶ αὕτη μὲν εἶναι ἡ γενικωτέρα καταγραφή καὶ διαίρεσις τῆς ἁγίας Γῆς πρὸ τῆς τῆ Κυρια ἡμῶν γεννήσεως· ὅταν δὲ ὁ Κύριος ἡμῶν ἐφάνη ἐπὶ τῆς γῆς, ἦτον ἡ ἁγία Γῆ διαμοιρασμένη εἰς Γεδαιάν, Γεδαιάν, Σαμαρείαν, καὶ Γαλιλαίαν, καὶ περὰ ταύτας εἰς Γεραίαν, καὶ Τραχωιτίδα, εἰς τὰς ὁποίας ἐπεριλείοντο καὶ ἄλλαι μικραὶ ἐπαρχίαι.

Περὶ τῶν περὶ τῆς ἁγίας Γῆς διαμεμερισμένων ἐπαρχιῶν.

Η Γεδαία περιεῖχε τὸν κλήρον τῆ Γέδα, Βενιαμῖν, τῆ Δάν, τῆ Συμεῶν, τὸ πλάτος αὐτῆς ἐξαπλώνετο ἀπὸ τὸν Γορδάνην ποταμὸν ἕως τὴν Γόππιν, πόλιν παραθαλασσίαν τὴν νῦν Γιάφα λεγομένην· ἡ Γεδεμαία ἦτον ἐνωμένη μὲ τὴν Γεδαιάν πρὸς τὸ μεσημβρινὸν ἐπίπεδον, ἔχουσα τὴν θέσιν μεταξὺ Ἀραβίας καὶ Αἰγύπτου· τὰς Γεδεμαίτες νικήσας ὁ ἀρχιερεὺς Ὑριανὸς, τὰς ἐπρόσαξεν, ἢ νὰ περιτμηθῶσιν, ἢ νὰ φύγωσιν ἀπὸ τὰς κατοικίας των, οἱ ὁποῖοι βιαζόμενοι ἀπὸ τὴν ἀγάπην τῆς πατρίδος ἐδέχθησαν τὴν περιτομὴν, καὶ τὰ ἄλλα Γεδαιῖκα ἔβη· ἡ δὲ Σαμαρεία ἦτον πρὸς τὸ βόρειον μέρος τῆς Γεδαιας καὶ Γαλιλαίας, καὶ δι' αὐτῆς εἶται ἡ διάβασις ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, καὶ μεταξὺ Γορδάνη καὶ μεγάλης θαλάσσης· Ἐκεῖ ἕνα καιρὸν ἦτον ἡ Φυλὴ τῆ Ἐφραῖμ, καὶ τὸ ἡμισι μέρος τῆς Φυλῆς τῆ Μανασσῆ, ταύτης μητρόπολις ἐσάβη ἡ Σιχῆμ, καὶ Σιχὰρ ὀνομαζομένη, ἀνάμεσα εἰς δύο ἤρη Γαραζὶ καὶ Γεβὰλ· κατὰ τὸ παρὸν δὲ μητρόπολις τῆς Σαμαρείας εἶναι ἡ Νεάπολις· Ναπλῆς λεγομένη, ἐνθα καὶ τὸ Φρέαρ τῆ Γακὼβ, ἡ δὲ Γαλιλαία ἔχει σύνορα, πρὸς μὲν ἄρκτου τὴν Φοινίκην, τὸ ὄρος τῆ Λιβάνη, μεταξὺ παρεμπύπτου καὶ ὑψόμενον, ἀπὸ δὲ μεσημβρίας τὴν Σαμαρείαν, πρὸς δὲ τὴν ἀνατολὴν τὸν Γορδάνην, πρὸς δὲ τὴν δύσιν τὰ ὄρια Τύρε καὶ Σιδῶνος· αὕτη διαρεῖται εἰς δύο, εἰς ἀνωδηλαδὴ Γαλιλαίαν, ἡ ὁποία καὶ Γαλιλαία τῶν ἔθνων ἐλέγετο, διότι ἕως

τὸν καιρὸν τῷ Σολομῶντος ἐκυριεύετο παρὰ τῶν ἔθνῶν καὶ εἰς τὴν κά-
 τω Γαλιλαίαν, εἰς αὐτὸ τὸ μέρος ἦτον αἱ φυλαὶ τῆ Ἰσάχαρ, τοῦ
 Ζαβελῶν, τῆ Ἀσήρ, καὶ τῆ Νεφθαλίμ· περὶ αὐτῶν τῆς ἄνω Γαλιλαίας,
 τριγύρω εἰς τὰς ῥίζας τῆ Δβάνη, ἦτον ἐπαρχία καὶ πόλις, πρότερον μὲν
 Δάν λεγομένη, ὕστερον δὲ Παναιὰς ὀνομαθεῖσα, τὸ ἄλλο ἦμυσι τῆς φυ-
 λῆς τοῦ Μανασσή ἦτον πέραν τῆ Ἰορδάνη εἰς μίαν ἐπαρχίαν, ἣ ὁποῖα
 περιορίζεται πρὸς μὲν βορρῆαν ἀπὸ τῶν Λιβάνου ὅπως βλέπει ἀντικρὺ εἰς
 τὴν Δαμασκὸν, πρὸς δὲ ἀνατολὴν ἀπὸ τὰ ὄρη Σενηήρ, ἣτοι Ἐρμόνια·
 εἰς ἐκείνην τὴν πεδιάδα, ἐπάνω εἰς τὴν Περαιάν, εἶναι ἐπαρχία Γαβρω-
 νίτης· πλησίον ταύτης ἦτον ἐπαρχία Βαταναία, ἐνθα ἦτον τὸ βασιλεῖον
 τῆ Βασάν, πλησίον τῆς Βυτανίας εἶναι ἡ Τραχωνίτης, ἔτω ῥηθεῖσα διὰ
 τὴν σκληρότητα τῶν βενῶν, καὶ ὅτι ἔχει τραχώνας ἢ γὰρ πετρώδεις τό-
 πους· αὕτη ἡ Τραχωνίτης περιορίζει κοίλην Συρίαν, τὸ βορειότερον μέρος
 αὐτῆς ὀνομάζεται Ἀβρανίτης, καὶ παρὰ τοῖς Ἀραβ. σήμερον Χαβράν· ἐπαρ-
 χία ἔτω καλεμένη ἀπὸ τὴν Ἀβραμ πόλιν κειμένην μεταξὺ Καισα-
 ρείας Φιλίππε, καὶ Δαμασκῆ· αὐτὴν τὴν Τραχωνίτιδα ἐπαρχίαν, οἱ μὲν
 Ἑβραῖοι ὠνόμαζον Χές, κατὰ δὲ τὰς ἐβδομήκοντα λέγεται Ἀυσίτης,
 χρηματίσασα χώρα τῆ πολύτλα Γῶβ, ἐνθα καὶ τὴν σήμερον τὸ μνη-
 μα αὐτῆ τιμᾶται παρὰ τοῖς Ἀραβ. καὶ Ὀθωμανοῖς, ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τῆ
 Χαβράν, εἰς κώμην τινα Τζεβέκα λεγομένην. δὲν εἶναι μακρὰν ἀπὸ τὴν
 Ἀβρανίτιδα καὶ Ἰταραία περιορισμένη καὶ αὐτὴ ἀπὸ τὴν κοίλην Συρίαν,
 λαμβάνει τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τῶν Ἰορδάνην ποταμὸν, πλησίον τῆ Λιβάνου
 πρὸς Δυσμάς, καὶ ἐπεκτείνεται ἕως εἰς τὰ ὄρη Τυρίων καὶ Σιδωνίων τῆς
 Ἰταραίας καὶ Τραχωνίτιδος ἐσάθη τετράρχης ὁ Φίλιππος, τῆς δὲ Γαλι-
 λαίας καὶ Περαιίας τετράρχης ὁ Ἡρώδης ὁ Ἀντίπας, καθὼς λέγει ὁ ἱερὸς
 Ἐυαγγελιστὴς Λευκὰς εἰς τὸ γ'. κεφ. ἡ δὲ ἐπαρχία Δεκάπολις λέγεται
 ἔτω, διότι ἀπὸ τὰς ποσσὺς πόλεις ὅπως εἶχε, δέκα ἦσαν αἱ πλέον ἐ-
 πίσημοι, καὶ ὑπερέχουσαι τῶν ἄλλων, αἱ ὁποῖαι εὐρίσκονται εἰς τὴν Γα-
 λιλαίαν, τριγύρω εἰς τὴν Σάλκισσαν τῆς Τιβεριάδος καὶ τὸν Ἰορδάνην.
 εἰς αὐτὰς τὰς δέκα πόλεις συναριθμῆσίντινες καὶ τὴν Καισάρειαν τῆς Φι-
 λίππε, τὴν Χωραζιν, τὴν Βηθσαϊδὰ, τὴν Καπερναῦμ, καὶ τὰ Γάδδαρα·

αἱ χῆραι τῆς Δεκαπόλεως ἐμεταχαιρίζοντο ἔτι τὰς νόμους τῶν Ἑλλήνων, διὰ τὸ ὁποῖον τὰς ὀνομάζει ὁ Γώσητος, πόλεις Ἑλληνίδας μὲ τὸ νὰ ἵπτον οἱ πλείονες, Ἑλληνες, διὰ τὸτο ἔτρεφον χοίρας, εἰς τὰς ὁποίας ἔτι ὁ Κύριος ἡμῶν ἐπέτρεψεν εἰσελθεῖν τὰς δαίμονας, ὅταν ἠλευθέρωσεν τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τοῦ λεγεῶνα, ἔτι διότι αἱ χῆραι τῶν Γαδαρινῶν, ἔτι Γεργεσιῶν εἶναι πλησιόχωροι, ἔτι μεταδίδουσιν εἰς ἀλλήλους τὰ ὀνόματα, διὰ ταῦτο ὁ μὲν Μάρκος ἔτι Λευκῆς οἱ Ἐβραγγελιστῆς λέγουσιν χώραν Γαδαρινῶν ὁ δὲ Ματθαῖος χώραν Γεργεσιῶν, ἀμφοτέρω τῆς Δεκαπόλεως, ἔτι εἰς τὴν περὶ χωρὸν τῆς Δεκαπόλεως, ὁ ἑλευθερωθεὶς ὑπὸ τῶν δαιμόνων ἤρξατο κηρύττειν· Μάρκ. κεφ. ε. ὁ ἱεὺς Λευκῆς ἀπαριθμῶν τὰς τὰς ἡγεμονίας τῆς καιρῆς ἐκεῖνης, εἰς τὸν ὁποῖον Γεώργιος ὁ Ἐπιτοπὸς ἄρχισε τὸ κήρυγμα, ἐν Συμῶνι ἔτι τὴν ἐπαρχίαν Ἀβυβινῆς, ἣ ὁποῖα εἶναι μέρος κοίτης Συρίας, ἄνομασθη Ἀβυβινῆ, ἀπὸ τῆς μητροπόλεως αὐτῆς Ἀβυβλα λεγομένης· αὕτη ἡ ἐπαρχία εἰς ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἦτον ἐνωμένη μὲ τὸ βασίλειον τῆς μεγάλης Ἡρώδης· ὁ δὲ μέγας Ἡρῶδης, εἰς τὴν ὁποῖα τὸν καιρὸν ἐγεννήθη ὁ Κύριος ἡμῶν, ἐξέστιαζεν ὅλην τὴν γῆν τῆς Γαλιλαίας, τὴν Ἰδαμαίαν δηλαδὴ, Γεδαίαν, Σαμάρειαν, Περαιάν, Γαλιθαίαν, Πανακίδα, Γαβαωνίτιδα, Βατανάϊαν, Τραχωῦντιδα, ἔτι Ἀβυβινῆν, κατεστράτευσεν μόνος βασιλεὺς ὑπὸ τῆς συγγλήτης τῆς Ῥώμης, καὶ τῆς Καίσαρος μέλων δὲ ἀποθανεῖν, ἐμέρισε αὐτὰς τὰς ἐπαρχίας εἰς τὰς ὅσας τε τὰς τρεῖς, ἔτι τῷ μὲν Ἀρχελάῳ ἔδωκε τὴν Ἰδαμαίαν, τὴν Γεδαίαν, ἔτι τὴν Σαμάρειαν, τῷ δὲ Ἡρώδῃ Ἀντίπῳ τὴν Γαλιθαίαν ἔτι τὴν Περαιάν τῷ δὲ Φιλίππῳ τὴν Γεραίαν, ἔτι τὴν Τραχωῦντιδα· ὁ δὲ Λισανείας, ἀγκυρῶν δὲ ἦτον συγγενὴς τῷ Ἡρώδῃ, κατεστράτευσεν ὁμοίως παρὰ τῷ Καίσαρος τετραρχίας τῆς Ἀβυβινῆς· τὸ δὲ ὄνομα τετραρχία, σημαίνει ἐπικρατεία τῆς τετάρτης μέρος τῆς ἐπαρχίας· ἦτον ἀκόμη ἔτι αὐτὸ τὸ ὄνομα τιμῆς ἔτι ἐξέστιας ἐν τῇ ἐπικρατείᾳ τῆς Ῥωμαϊκῆς τελευταίου ἐδιαμοιράσθη εἰς τρεῖς ἐπαρχίας· πρώτην δηλαδὴ Παλαιστίνην, δευτέραν, ἔτι τρίτην, τὴν ἐπωνομαθεῖσαν Σαλαταρίαν· τῆς πρώτης μητροπόλις ἐστράθη ἡ Καισάρεια Φιλίππε, τῆς δευτέρας ἡ Σινδρόπελις, ἔτι ἡ Σεβαστή ἢ ἔτι Σαμάρεια, τῆς τρίτης ἡ Γεροσαλήμ· ἡ πρώτη ἦτον Ὑπατία αἱ δὲ ἄλλαι Ἡγεμονίαι.

Περὶ εὐκρασίας καὶ εὐφορίας τῆς ἁγίας Γῆς

Ο Γεώργιος Φλάβιος εἰς τὸ περὶ Γαδαϊκῆ πολέμου βιβλ. γ'. κεφ. δ'.
 σημεῖον μέγα τῆς εὐδηνίας ὅτ' ἔχει ἡ ἁγία Γῆ, γραφεὶ τὸ πλη-
 ,,θὸς τῶν ἀνδρῶν λέγων· μέγιστον τεκμήριον ἀρετῆς ἢ εὐδηνίας τὸ πλη-
 θύνειν ἀνδρῶν· ἢ διὰ μὲν τὴν Γαλιλαίαν λέγει ἔτω, πίωντε πάντα,
 ,,ἢ εὐβοτος, ἢ δένδροισι παντοίοις κατάφυτος, ὡς ὑπὸ τῆς εὐπασχίας
 προσκαλέσασθαι, ἢ τὸν ἥμισυ γῆς φιλόπουον, ὅτ' ἐθέλει νὰ εἰπῆ ὅ-
 τι ἡ Γαλιλαία εἶναι λιπαρὰ ἢ παχεῖα, πολυδένδρος καὶ καλόχορτος,
 ὥστε παρακινεῖ καὶ τὸν πλέον ἀμειβῆ εἰς τὴν ἐργασίαν τῆς γῆς· διὰ δὲ
 τὴν Σαμαρείαν καὶ Γαδαίαν λέγει ταῦτα· ἄμφωτε ὄρειαι καὶ πεδίαδες,
 ,,εἰς τε γεωργίαν μαλθακαὶ καὶ πολυφόροι, καταδευδρότε καὶ ὀπώρας
 ,,ὄρεινῆς καὶ ἡμέρη μεσαί· προσάρδεσθαι γὰρ ἕδαμῶ μὲν φύσει θαψίνας,
 ,,ῥοῦνται δὲ τὸ πλέον γλυκυδε νάμα πᾶν διαφόρως ἐν αὐταῖς, καὶ διὰ
 ,,πληθὸς πόας ἀγαθῆς, τὰ κτήνη πλέον ἢ παρ' ἄλλοις γαλακτοφόρα
 εἰς δὲ τὸ, λέ. κεφ. ὁ αὐτὸς γράφει, παρατείνει δὲ τὴν Γεννησαρεθ
 ,,ὀμώνυμος χώρα, θαυμασὴ φύσιν τε καὶ κάλλος· ἔτε γὰρ αὐτῆς τι φυτὸν
 ,,ἀρνεῖται διὰ τὴν ποιότητα, καὶ πᾶσιν πεφύτευκασιν οἱ νεμόμενοι· τῆ
 ,,δὲ αἴρος τὸ εὐκρατου ἀρμόζει καὶ τοῖς διαφοροῖς· καρφαί μὲν γε φυτῶν
 ,,τὸ χειμεριώτατον, ἄπειροι τεθίλασιν, ἔνθα φοῖνικες, οἰκαυματιτρέ-
 ,,φονται, συκκαί τε καὶ ἔλαιαι πλησίον τέτων, αἷς μαλθακώτερος ἀήρα-
 ,,ποδέδεικται· φλοτιμίαν αὐτῆς εἶποι τῆς φύσεως, βιασαμένης εἰς ἔνθ.
 ,,ναγαγεῖν τὰ μάχημα, καὶ τῶν ὄρων ἀγαθὴν ἔριν, ἐκάσῃς ὡς περ' ἀντι-
 ,,ποιημένης τῆ χωρῆς· καὶ γὰρ ἑμόνου τρέφει παρὰ δόξαν τὰς διαφορὰς
 ,,ὀπώρας, ἀλλὰ ἢ διαφυλάσσει τὰ μὲν γε βασιλικιώτατα, σαφυλὴν
 ,,τε ἢ σῦκον, δέκα μηνσὶν ἀδιαλείπτως χωρηγῆ· τὰς δὲ λοιπὰς καρπῆς,
 ,,δι' ἔτεος ὅλα περιγηρᾶσκοντας αὐτοῖς· πρὸς γὰρ τῆ πᾶν αἴρων εὐκρασίᾳ,
 ,,ἢ πηγῆ διάρδετα ποτινωτάτη, Καπερναῖμ αὐτὴν οἱ ἐπιχώριοι καλῶσι.
 ,,ταύτην φλέβα τῆ Νεῖλας τινὲς ἔδοξαν· ἐπεὶ γεννᾷ τῶ κατὰ τὴν Ἀλε-
 ,,ξανδρέων λιμνὴν κορακινῶ παραπλήσιον· μένος δὲ τῆ χωρῆς καττεί-
 ,,νει παρὰ τὸν αἰγιαλὸν τῆς ὀμώνυμο λιμνῆς, ἐπὶ εὐδίας τριακόντα, ἢ ἐν-

ἄλλοι εἴκοσι ταῦτα μὲν ἄνω φύσεως ἔχει· ὁ αὐτὸς διὰ τὴν Γεριχὰ γρά-
 φει, πόλις δὲ ἐστὶ εὐδαίμων αὕτη, φοινικάτε φέρει ἀγαθὴν, καὶ βάλ-
 σαμον νεμομένην. καὶ εἰς ἄλλα πολλὰ μέρη τῶν συγγραμμάτων τε, ὁ προ-
 φητεὺς Γωσηπος καὶ ἄλλοι πολλοὶ συγγραφεῖς, καὶ μάλιστα ὁ θεῖος Γερώ-
 νυμος εἰς τὰ διάφορα αὐτῆ συγγράμματα, ὅλοι ἐπαινῶσι τὴν καρποφορίαν
 καὶ ἐνκρασίαν τῆς ἀγίας Γῆς· τὸ πλεῖθος τῶν φυτῶν, τῶν τε αὐτοφυῶν, καὶ
 τῶν ὑπὸ τῶν ἐντοπίων πεφυτευμένων, ταῖς καρυδιαῖς, τὰς φοινίκας, ταῖς συ-
 κείαις, τὰς ἐλαίας, τὴν σαφυλὴν, καὶ τὰ ἄλλα διάφορα γένη τῶν φυτῶν ταῦ-
 τα βεβαιῶνται καὶ ἀπὸ τῆ Προφήτου Μωυσέως, ἐν κεφ. ι. τῆ Δευτερονο-
 μίᾳ ὅπῃ λέγει· „ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς σε εἰσάξει εἰς γῆν ἀγαθὴν,
 „καὶ πολλὴν, ἐνθα χεῖμαρροι ὑδάτων, καὶ πηγαὶ ἀβύσσων ἐκπορευόμεναι
 „διὰ τῶν πεδίων, καὶ διὰ τῶν ὄρεων. γῆ πυρῆ, καὶ κριθῆς, ἀμπελοὶ, συ-
 „καὶ, ῥοαὶ, γῆ ἐλαίας, ἐλαίαι καὶ μέλιτος· γῆ ἐφ' ἧς ἔμετα πτωχείας
 „φαγῆ τὸν ἄρτον σε, καὶ ἐκ ἐνδεηθείᾳ ἐπ' αὐτῆς ἐδὲν· γῆ ἧς οἱ λίθοι
 „σίδηρος, καὶ ἐκ τῶν ὄρεων αὐτῆς μεταλεύσεις χαλκὸν καὶ φαγῆ, καὶ ἐμ-
 „πληοθήσῃ, καὶ ἐυλογήσεις Κύριον τὸν Θεόν σε, ἐπὶ τῆς γῆς τῆς ἀγα-
 θῆς, ἧς δέδωκέ σοι· καὶ ὁ Προφήτης Γεζεκιὴλ, καὶ ἄλλοι προφῆται ὀνο-
 μάξουσιν αὐτὴν γῆν ῥέουσαν μέλι καὶ γάλα, καλλίστην παρὰ πᾶσαν τὴν
 γῆν· καὶ ἀγκαλὰ τὰ λόγια τῶν συγγραφέων, εἶναι λόγια ἀληθείας
 καὶ αὐτοψίας, καὶ τὰ λόγια τῶν ἀγίων Προφητῶν εἶναι ἔμπνευσις τῆ
 παναγίᾳ Πνεύματος· ἔχομεν ὁμῶς ἀποδεικτικώτερα καὶ φανερώτερα τὰ
 λόγια τῆ Θεῶ, τὰ ὁποῖα ἐλάλησεν ὁ Θεὸς πρὸς τὸν Μωϋσῆν ἐν κεφ
 γ'. τῆς ἐξόδου, ἐνθα λέγει διὰ τῆς Ἑβραίας κατέβην ἐγὼ ὁ Θεὸς ἐξε-
 „λέσθαι αὐτὴν ἐκ χειρὸς τῶν Αἰγυπτίων, καὶ ἐξαγαγεῖν αὐτὴν ἐκ γῆς ἐ-
 „κείνης, καὶ εἰσαγαγεῖν αὐτὴν εἰς γῆν ἀγαθὴν καὶ πολλὴν, εἰς γῆν ῥεού-
 σαν μέλι καὶ γάλα· ἢ αὐτὸς ἐν κεφ. β'. τῆ Γωῆλ, λέγει, ἡ Γῆ τῆς
 ἐπαγγελίας ἦτον ὡς παράδεισος τρυφῆς πρὸ προσώπου αὐτῶν· τὸ αὐ-
 τὸ βεβαιῶται καὶ ἀπὸ τοῦ ιγ'. κεφ. τῶν ἄρθμων. ἐνθα λέγει ὅτι οἱ κα-
 τὰσκοποὶ ὅπῃ ἐπέμψθησαν ἀπὸ τῆ Μωυσέως διὰ προσαγῆς Θεῶ, καὶ κα-
 τεσκέφαντο τὴν γῆν Χαναὰν καὶ ἵλθον ἕως Φάραγκος βότρυος, καὶ ἐκεῖ-
 θεν ἔκοψαν ἕναν βότρυον σαφυλῆς, καὶ ἤσαν αὐτὸν ἐπ' ἀναφορεῦσι, καὶ

„ἀπὸ τῶν Συκῶν, καὶ ἀπὸ τῶν Ρ'ῶν τῆ τότε ἐκεῖνε, καὶ μετὰ τεσσαρά-
 „κοντα ἡμέρας ὑποσρέψαντες, ἦλθον πρὸς Μωϋσῆν, καὶ Ἀαρὼν, καὶ
 „πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραὴλ, εἰς τὴν ἔρημον φαρὰν Κάδης,
 „καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτοῖς ῥῆμα, καὶ πάση συναγωγῇ, καὶ ἔδειξαν τὸν καρ-
 „πὸν τῆς γῆς, καὶ διηγήσαντο αὐτῷ, καὶ εἶπον, ἦλθομεν εἰς τὴν γῆν,
 „εἰς ἣν ἀπέσειλας ἡμᾶς, γῆν ῥέουσαν μέλι καὶ γάλα, καὶ ἔτος ὁ καρπὸς
 αὐτῆς· ἀλλ' ἢ ὅτι θρασὺ τὸ ἔθνος τὸ κατοικῆν ἐπ' αὐτῆς· καὶ πόλεις
 „ὄχειραὶ τετοιχισμέναι μεγάλαι σφόδρα, καὶ τὴν γενεάν Εἰώχ ἐωρά-
 καμεν ἐκεῖ· τὰ αὐτὰ γράφει καὶ τὸ 15. κεφ. τῶν Κριτῶν, διὰ τῆς κα-
 τασκοπῆς τῆς ἐκ τῆς φυλῆς Δαὴν, ὅπῃ ἐπῆγαν νὰ κατασκοπεύσεν τὴν
 πόλιν Νασᾶν, ἢ ὅποια λέγεται νῦν Καισάρεια τῆς Φιλίππου μετὰ τὴν
 κατασκοπὴν ἐπαναστρέψαντες, εἶπων τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν, ἀνάστητε καὶ
 „ἀναβῶμεν; ὅτι εἶδομεν τὴν γῆν, καὶ ἰδὲ ἀγαθὴ σφόδρα, ὅπῃ ἐκ ἔστιν
 „ὑξέρημα ἐκεῖ παντὸς ῥήματος τῶν ἐν τῇ γῇ· ἐπρόθεσαν καὶ τῆτο,
 ὅτι ἀπὸ ὅσα καλά ἔχει ὁ κόσμος ὅλος ἔτος, ἢ γῆ τῆς ἐπαγγελίας
 εἶναι τεπλευτισμένη ἀμὴ ἂν καὶ ἤθελεν εἰπῆ τίνας, διατὶ βλέπομεν εἰς
 αὐτὴν τὴν γῆν ἀκαρπίαν καὶ ἀφορίαν; καὶ διατὶ ὁ Θεὸς εἰς μὲν τὸ 11.
 κεφ. τῆ Δευτερονομίης, καὶ εἰς τὸ 14. τῆ αὐτοῦ, λέγει πῶς εἰς τὴν γῆν τῆς
 ἐπαγγελίας, δὲν θέλει εὐρεθῆ πτωχὸς, εἰς δὲ τὸ αὐτὸ, πάλιν λέ-
 γει, ἢ μὴ ἐκλείψει ἐνδεὴς ἀπὸ τῆς γῆς σε; καὶ αὐτὰ τὰ λόγια φαί-
 νεται νὰ ἔχωσιν ἐναντίωσιν, εἰς τῆτο ἀποκρινόμεθα πρῶτον ὅτι διὰ νὰ
 τῆς ἐνθυμίσῃ τῆς πτωχῆς ὡς πολυεὐσπλαγχνος, καὶ νὰ τῆς νεθετή-
 σῃ ὅτι νὰ ἐπισκέπτωνται τῆς πτωχῆς, καὶ νὰ τῆς εὐεργετῶσι, διὰ τῆ-
 „το τῆς προσάσει λέγων, ἀνοίγων ἀνοίξεις τὰς χεῖρας σε τῷ ἀδελφῷ
 „σε τῷ πέννι, καὶ τῷ ἐπιδομένῳ τῷ ἐπὶ τῆς γῆς σε λέγομεν δεύτε-
 ρον ὅτι ἢ ὑπόσχεσις τῆ Θεῷ εἰς τῆς Εἰβραίων ἦτον ὑποθετικὴ, ἀνίσως
 δηλαδὴ καὶ φυλάξῃσι τὰ προσαχθέντα παρὰ τῷ Θεῷ, ἢ θελεν νὰ εἶναι
 ὅλοι ἀνευδεεῖς, καὶ ὑπέρπλετοι τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς· ἀλλ' ἐπειδὴ ἐγνώρι-
 ζε πῶς δὲν ἤθελεν νὰ φυλάξῃ τῆς νόμου καὶ τὰς ἐντολάς τε, διὰ τῆ-
 το προεῖπε, ποτὲ δὲν θέλει λείψει ἐνδεὴς ἐκ τῆς γῆς αὐτῶν· ὑπέσ-
 χετο ὁ Θεὸς τοῖς Εἰβραίοις νὰ τῆς δώσῃ τὴν γῆν ἕως τῆ ποταμῶ τε

Εὐφράτι, ἀλλὰ διατί δὲν ἐπλήρωσε τὴν ὑποχέσιν; ἀποκρίνεται ὁ μακάριος Θεοδώριτος, εἰσήγαγεν αὐτὸς ὁ Θεὸς εἰς ἣν ἐπαγγείλατο γῆν, „ἐπειδὴ δὲ φυλάξαι τὸν Θεῖον ἐκ ἡδυνήθησαν νόμον, ἐ πάσαν αὐτοῖς παρὰ δέδωκεν, ἀλλ' εἶασε τινὰς δινηκῶς αὐτοῖς πολεμῆντας, ἵνα πολεμῆμενοι ἡττηθῆειν. τῆτο διαφερόντως ἢ τῶν κριτῶν ἰσορία διδάσκει, „Δαβὶδ μέντοι τῷ βασιλεῖ καὶ τέτατος ὑπέταξε, καὶ γὰρ οἱ ἀλλόφυλοι φόβος ἐδίδουσαν, καὶ Συρία Δαμασκῶ, καὶ Συρία Σεβῶ, καὶ Σολομῶν δὲ ἔως ὅπῃ ἦτον εὐσεβής, εἶχε τὴν δυναστείαν, ἀποκλίνας δὲ εἰς ἀσεβειαν, τῆς ἐξουσίας ἐξέπεσε, καὶ τέτοις δὲ δόσει ἐπαγγείλατο τὰς ἐπιτολάς καὶ τὸν νόμον φυλάττασιν ἐν συντομίᾳ, τοιαῦτα ἐμελλε νὰ εἶναι ἢ γῆ ἡκείνη, ὥστε τινὰς νὰ μὴν εὐρίσκεται ἐν ἐκείνῃ ἐνδεής, ἐκ τῆς φύσεως τῆς γῆς, καὶ ἐκ τῆς Θεῖας ἐλέως, εἰάν ἐφύλαττον τὰ Θεῖα προστάγματα. συνέβη ὅμως τὸ ἐναντίον ἐκ τῆς παρατροπῆς τῶν προσαγμάτων, ἐπειδὴ καὶ διὰ τὰς μοχθηρίας τῶν κατοίκων τότε ἐτύχασε νὰ κλίση ὁ Θεὸς τὸν ἕρανόν, νὰ μὴν βρέξῃ ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἔτω τὴν εὐφορίαντες, νὰ τὴν μεταβάλῃ εἰς ἀγωνίαν, καὶ τὴν θαφίλειαν εἰς ἐνδεαν.

Περὶ δὲ τῆς πολυανθρωπείας εἰς τὴν β'. τῶν Βασιλειῶν ἐν κεφ. κδ'. γράφει ὅτι ἐμετρήθησαν εἰς τὸν καιρὸν τῆ βασιλείας Δαβὶδ, τὰ δύο μέρη εἰς τὰ ὅποια ἦτον διηρημένα τότε ἡ Γεδάια, δηλαδὴ εἰς Ἰσραὴλ καὶ Γεδαν, καὶ ἐυρέθησαν ἐν μὲν τῷ Ἰσραὴλ ὀκτακῶσται χιλιάδες ἀνδρῶν δυναμῶς, σπομέγων βομφαίαν, ἐν δὲ τῷ Γέδα πεντακῶσται χιλιάδες ἀνδρῶν μαχητῶν, ἔξω ἀπὸ τὴν φυλὴν τῆ Βενιαμίν καὶ εἰς τα ἐγκαίρια τῆ ναῦ, ὁ Σολομῶν ἐδυσίασεν εἰς δεκατέσσαρας ἡμέρας, προβάτων ἑκατὸν ἑξοσι χιλιάδας, καὶ βοῶν ἑκοσι δύο χιλιάδας, Βασιλειῶν γ'. κεφ. ἦ. καὶ εἰς τὸν καιρὸν τῆς περικυλώσεως τῆς Ἱερουσαλὴμ, γράφει ὁ Ἰώσηπος, ἐθανατώθησαν χίλια ἑκατὸν χιλιάδες καὶ αἰχμαλωτίθησαν τετρακῶσται πέντε χιλιάδες. ἐκ τέτων λοιπὸν φαίνεται ὅτι δὲν ἐξέθη ἄλλῃ ἐπαρχία ὡσαν τὴν Ἱερουσαλὴμ εὐκρατος καὶ πολυάνθρωπος. εἰάν ὅμως μετέλλαξε τὸ πρῶτον αὐτῆς σχῆμα κατὰ τὸν ἐνεσῶτα καιρὸν, τῆτο ἀναφέρεται ὅχι εἰς τὴν φυσικὴν ἀρετὴν τῆ λλήματος, ἀλ-

λά εἰς τὰς καιρῆς μεταβολὰς τῶν πραγμάτων, καὶ ὁ ἀέρας αὐτῆς εἶναι πολλὰ εὐερατός, διότι κειμένη ἐν τῷ τετάρτῳ κλίματι κατὰ τὰς παλαιάς, ἔτε ἀπὸ πολλῆν θερμότητα κατακαίεται ἔτε ἀπὸ πολλῆν ψυχρότητα ἐνοχλεῖται.

Περὶ τῆς ἁγίας Πόλεως Γερουσαλήμ.

Ὁ Θεὸς Γεβρόνιμος γράφει εἰς μίαν αὐτῆ ἐπιστολὴν, περὶ αὐτῆς ταῦτα λέγων. Ὑπάγε εἰς τὴν γένεσιν, καὶ θέλεις εὖρει τὸν Μελχισεδεκ βασιλεῖα Σαλήμ, ἡγεμόνα ταύτης τῆς πόλεως, ὃς τις τότε εἰς τόπον Χρισῆ, ἄρτον καὶ οἶνον προσέφερε, καὶ τὸ μυσῆριον τῶν χριστιανῶν ἐν σώματι καὶ αἵματι τῆ Σωτῆρος ἀφιέρωσεν εἰς αὐτὴν τὴν πόλιν Γερουσαλήμ, μάλιστα δὲ εἰς τῆτον τὴν τόπον, λέγεται νὰ ἐκατοῖκιστε καὶ νὰ ἀπέθανεν ὁ προπάτωρ ἡμῶν Ἀδάμ, ὃθεν καὶ ὁ τόπος εἰς τὸν ὁποῖον ἐσαυρώθη ὁ Κύριος ἡμῶν, τόπος κρανίῳ ἠνομάσθη, δηλαδὴ, πῶς ἐκεῖ ἦτον τὰ κρανία τῶν Προπατόρων, διὰ τὰ πῆσιν τὸ αἷμα τοῦ δευτέρου Ἀδάμ, τιτέσι τῷ Χριστῷ ἀπὸ τῆν σαυρόν, καὶ νὰ πλύη τὴν ἁμαρτίαν τῆ πρωτοπλάστῃ, καὶ τότε νὰ πληρωθῆ ἑκεῖνος ὁ λόγος τῆ Ἀποστόλου, ἔγειρε ὁ καθιδεύων καὶ ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ἐπιταύσει σοι ὁ Χριστὸς πότες Προφῆτας, καὶ πότες Ἁγίους ἀνδρας ἠνεγκεν ἡ πόλις αὐτῆ, ποπολυλογίας χρεια εἶναι, νὰ τὰς ἀριθμίσῃ τινὰς αὐτῆ ἡ ἐπαρχία καὶ ἡ πόλις, ἐχηρημάτισα τόπος παντὸς τῆ ἡμετέρας μυσηρίας αὐτῆ ἡ πόλις ἡ μεγάλη, εἰς τὴν ὁποίαν ἐσαυρώθη ὁ Κύριος, ἄλλῃ δὲν εἶναι παρα ἡ Γερουσαλήμ, μακρόλογια εἶναι κατὰ τὸ παρὸν, νὰ ἀναδράμῃ τινὰς, ἀπὸ τὴν Ἀνάληψιν τῆ Κυρίου, καὶ ἕως τῆς σήμερον, καὶ νὰ ἀριθμῆ τίνες ἐπίσκοποι, τίνες μάρτυρες, τίνες ὁμολογηταί, καὶ τίνες διδάσκαλοι ἐκ τῶν διαλαμφάντων εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν διδασκαλίαν ἤλθον εἰς τὴν Γερουσαλήμ, νομίζοντες βεβαίωτατα ὅτι ὀλιγώτερον νὰ εἶναι εὐσεβεῖς, ἐλιγώτερον ἐπισήμανες, καὶ μῦτε, ὡς λέγεται, νὰ ἔλαβον τὴν μακαρίαν χεῖρα τῶν ἀρετῶν, ἀνίσως καὶ δὲν ἤθελον προσκυνῆσῃ τὸν Χριστὸν εἰς ἐκεῖνος τὰς τῆς, ἐκ τῶν ὁποίων πρῶτον ἔλαμψε τὸ ἅγιον εὐαγγέλιον, ἀπὸ τῆ τόσα τῆ πάθος καὶ τῆς καταδύσης λέγει ὁ Θεὸς

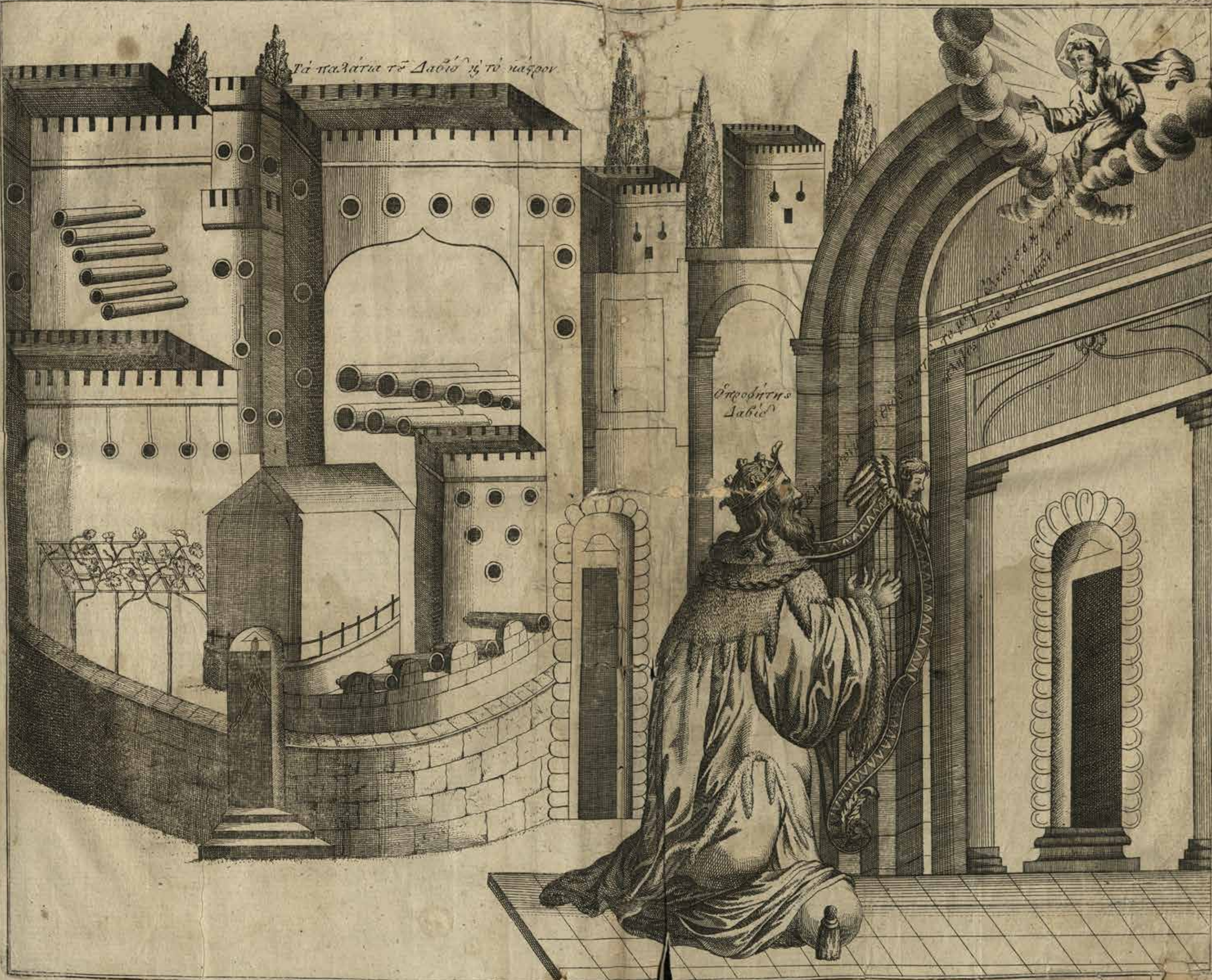
„Χρυσόσομος, ψαλμ. μθ'. εἰς τὸ φάσκον ῥιτόν ἐκ Σιών ἡ εὐπρέ-
 „πεια τῆς ὠραιότητος αὐτῆ, λέγει, καὶ γὰρ ἐπὶ τῆς παλαιᾶς ἐκεῖθεν
 „αὐτῆ ἡ εὐπρέπεια καὶ γὰρ ὁ ναὸς, τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, ἡ λα-
 „τρεία πᾶσα, καὶ ἡ πολιτεία τῆς παλαιᾶς νομοθεσίας, καὶ Γερέων τὸ
 „πλῆθος, καὶ θυσαίαι, καὶ ὀλακαύτωσις, καὶ ὕμνοι Γερούχ, ψαλμω-
 „δίαί, καὶ πάντα ἐκεῖθεν, καὶ τῶν μελλόντων ἐκεῖθεν ὁ τύπος προδιε-
 „γέγραπτο, ἐπειδὴ καὶ ἡ ἀλήθεια παραγέγονεν, ἐκεῖθεν πάλιν τὴν
 „ἀρχὴν ἔλαβεν, ἐκεῖθεν ὁ σαυρὸς ἔλαμψεν, ἐκεῖθεν τὰ μύρια κα-
 „τορθώματα, διαδὴ τῆτο καὶ περὶ τῆ νόμου φασὶν ὁ Ἡσαίας, τῆς και-
 „νῆς διαθήκης γράφων, ἐκ γὰρ Σιών ἐξελεύσεται νόμος, καὶ λόγος
 „Κύριε ἐξ Ἱερουσαλὲμ, καὶ κρινεῖ ἀναμέσον τῶν ἔθνῶν. Σιών γὰρ ἐν
 „ταῦθα, ὀλόκληρον τὸ χωρίον, καὶ τὴν πόλιν τὴν παρακειμένην αὐ-
 „τῷ, μητρόπολιν τῶν Ἰουδαίων ἐκεῖθεν γὰρ καθάπερ ἐκ βαλβίδος τι-
 „νὸς εὐσκελεῖς ἵπποι ἤρξαντο οἱ Ἀπόστολοι τὸ κήρυγμα ποιεῖν ἐκεῖ
 „τὰ προίμια, καὶ ἡ ἀρχὴ τῆς σωτηρίας τῆς ἡμετέρας· ἐκεῖ τὰ ἀ-
 „πὸρρήτα δόγματα κηρύττεσθαι ἀρχὴν ἔλαβον ἐκεῖ πρῶτον ἀπεκα-
 „λύθη ὁ πατήρ, ἐγνωρίθη ὁ μονογενὴς, καὶ ἐδόθη τοσαύτη χάρις
 „καὶ τὸν περὶ τῶν ἀσωμάτων ἐκεῖ λόγον ἐγύμναζον οἱ Ἀπόστολοι τῶν
 „δωρεῶν καὶ δυνάμεων, καὶ τῶν μελλόντων τὰς ἐπαγγελίας ἀγαθῶν,
 „ἅπερ ἅπαντα ἐνοῶν ὁ προφήτης ὠραιότητα αὐτῆ καλεῖ κάλλος γὰρ
 „θεῶ καὶ ὠραιότης, ἡ ἀγαθότης, καὶ ἡ φιλανθρωπία, καὶ ἡ εἰς ἅπαν-
 „τας εὐεργεσία· ἀκολέθως τάτοις προσίθησι, καὶ ὁ Κεδρινὸς ταῦτα ἐκεῖ
 „τοῖνον καὶ τὸ πτώμα, καὶ τὸ πταῖσμα τῆ Ἀδάμ θεραπεύσας καὶ τὴν
 „ταχίσιν ὡσπερ καὶ ὑπόπτερον τῶν ἁγίων συνέλευσιν, καὶ ὑπάντησιν
 „ἐν τῇ δευτέρᾳ αὐτῆ παρυσία προὔπεμφάμων ἔλεγεν ὅτι τὸ πτώ-
 „μα ἐκεῖ συναχθήσονται οἱ ἀετοὶ ὡσαύτως δὲ καὶ ὁ μέγας Ἀθανά-
 „σιος εἰς τὸ πάθος τῆ Χυισᾶ, λέγει, διόπερ ἐκ ἀλλαχόσε πάσχει
 „Χριστός, ἕτε μὴν εἰς ἄλλον σαυρῆται τόπον, ἢ εἰς τὸν τῆ κρανίε τό-
 „πον, ἐν ᾧ δὲ τῶν Ἑβραίων οἱ διδάσκαλοι φασὶ, τῆ Ἀδάμ εἶναι τὸν
 „τάφον, ἐκεῖ γὰρ αὐτὸν μετὰ τὴν κατάραν τεθάπται διαβεβαίεν-
 „ται διὰ τῆτο θαυμάζω τοῦ τόπου τὴν οἰκειότητα· εἶδει γὰρ τὸν Κύ-
 „ριον

„ριον ἀνανεώσαι θέλοντα πρῶτον ἄνθρωπον, ἐν ἐκείνῳ παθεῖν τῷ
 „τόπῳ καὶ ἐπειδὴ ἤκουσεν Ἀδὰμ, γῆ εἶ, καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσει,
 „ταύτητοι πάλιν ἐκεῖ τέθειται ἵνα ἐν ᾧ τόπῳ τὴν κατάραν ἔλαβεν,
 „ἐκεῖ ἡ τὴν λύσιν ταύτης δέξεται ταῦτα ἐκείνοι οἱ ἱεροὶ διδάσκαλοι
 διότι ἡ Γερουσαλήμ, καὶ ὅταν ἀνθῆσεν ἐκεῖνος ὁ Μωσαϊκὸς νόμος, πό-
 λιν τῆ Θεῶ ὠνομάσθη, ἐπειδὴ ἡ τὴν τρόπον τινὶ ἐξαιρέτω, καὶ ἀνωτάτω,
 Θεότης εἰς αὐτὴν ἐν τῷ ναῷ τῆ Σολομῶντος κατώκησε, ἡ πάλιν εἰς
 εἰς τὸν νόμον τῆς χάριτος, ἡ αὐτὴ κατὰ τῆς τῆ Κυρίως παλαιότη-
 τος, μήτηρ πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν, ἀπὸ τῆς ἁγίας Πατέρας τῆς πρώ-
 τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει οἰκουμενικῆς Συνόδου ὠνομάσθη καθὼς εἶναι
 φανερόν εἰς τὴν συνοδικὴν τῆς ἐπιστολῆς καὶ ὁ λογαριασμὸς εἶναι ὅτι,
 ὡς λέγει ὁ Θεῖος Ιερώνυμος μὲ τῆς λοιπῆς ἱερῆς διδασκαλίας, εἰς αὐ-
 τὴν πρῶτον θεμελιωθεῖσα ἡ ἐκκλησία ἐγκατέσπειρεν εἰς ὅλην τὴν οἰκου-
 μένην τὰς λοιπὰς ἐκκλησίας, τὸ ὁποῖον αἰνιττόμενος ἡ ὁ Θεῖος Δα-
 βὶδ ἐν τῷ ψα. ψαλμῷ ἔλεγεν, ἤκουσε ἡ εὐφράνθη ἡ Σιών, ἡ ἁγία
 πόλις Γερουσαλήμ δηλαδὴ, καὶ ἠγαλιάσαντο αἱ θυγατέρες τῆς Γε-
 δαίας, ἡτοι ἅπασαι αἱ λοιπαὶ ἐκκλησίαι ὅλης τῆς οἰκουμένης, διότι
 ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἁγίαν πόλιν Γερουσαλήμ, ὡς λέγει ἡ ὁ Γεσίμος ὁ
 Μάρτυς, ἐξεληθόντες οἱ ἀπόστολοι, ἐκήρυξαν πανταχῶ. ἀλλὰ ἡ πρὸ
 τῆς διασπορᾶς αὐτῶν τῶν ἁγίων ἀποστόλων, καθὼς εἰς τὰς πράξεις
 αὐτῶν φαίνεται ἐν κεφ. β'. Πάρθοι, Μῆδοι, ἡ οἱ κατοικῆντες τὴν
 Μεσοποταμίαν, Γεδαίαν τε ἡ Καππαδοκίαν, Πόντον ἡ τὴν Ἀσίαν,
 Φρυγίαν τε ἡ Παμφυλίαν, Αἴγυπτον, ἡ τὰ μέρη τῆς Λιβύης τῆς κατὰ
 Κυρήνην, ἡ οἱ ἐπισημῆντες Ρωμαῖοι, Γεδάιοι τε ἡ Προσῆλυτοι, Κρή-
 τες ἡ Ἀραβες, εἰς αὐτὴν τὴν πόλιν πρῶτον ἄρχισαν νὰ πισεύσων,
 ἡ μετὰ ταῦτα καθὼς μία ἐπαρχία τὸ φῶς τῆ Χριστοῦ, εἰς τὸ ἐδικόν-
 τῆς γένος ἐδέχθηκε, πρὸς τέτοις λέγεται ἡ πρώτη, ἡ καθολικὴ,
 ὅτι ἐξ αὐτῆς διὰ τῆ Χριστοῦ ἐξάπλωσε πανταχῶ τὸ κήρυγμα τῆ
 Γερῶ Εὐαγγελία εἰς ὅλον τὸν κόσμον, ἡ ὅλα τὰ ἔθνη ἐδέχθησαν
 ἡ ἐδιδάχθησαν τὴν πίσιν ἡ τὴν ἀποστολικὴν διδασκαλίαν ἐν Σιών
 γὰρ ἐξελεύσεται νόμος, ἡ λόγος Κυρίως ἐξ Γερουσαλήμ, Ησαΐας

κεφ. β. ἀλλὰ καὶ ὁ Κύριος εἶπεν Λευκάς ἐν κεφ. κδ. ἔτως ἔδει πανθεῖν
 „τὸν Χριστὸν, καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ
 „τῷ ὀνόματι αὐτῆ μετάνοιαν, καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν εἰς πάντα τὰ ἔθνη
 „ἀρχάμενον ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ· αὕτη ἡ ἁγία πόλις ἐνομάζεται Γεβὼς,
 διότι ἐκατοίκησαν εἰς αὐτὴν οἱ Γεβουσαῖοι· ὁ δὲ Δαβὶδ ὁ βασιλεὺς οἰ-
 κοδομήσας αὐτὴν ἐν ὄρει ὑψηλοτάτῳ, ἐν ᾧ ὁ Κύριος ὤφθη αὐτῷ, ἐν
 ἄλλωι Ὁρῶ τῆ Γεβουσαίῳ, ἀφανίζομένη τῆ λαῶ δια τὴν ἄλογον ἀπα-
 ριθμῆσιν, ὠνομάθη πόλις Δαβὶδ, μετὸ νὰ τὴν ἔκαμε βασιλεύουσαν,
 καὶ μητρόπολιν ὅλε τῆ Ἰσραηλιτικῆ λαῶ· αὐτὸς δὲ Δαβὶδ μετὸ νὰ
 ἔκτισε ταύτην τὴν πόλιν εἰς τὸ ὄρος τὸ λεγόμενον Ἀρ, τὴν ὠνόμα-
 σεν Ἀρσαλὴμ, ὅπῃ ἐξηγεῖται τόπος εἰρήνης· ἐξεληνιοθέντος δὲ τῆ ὀ-
 νόματος, διὰ τὴν καλλιφωνίαν ὠνομάθη Ἱερουσαλὴμ· αὕτη ἡ ἁγία πό-
 λις ἔπεσεν εἰς τὸν κληρὸν τῆ Γεδα, καὶ Βενιαμὴν, καὶ ὅταν ὁ σοφώτα-
 τος Σολομῶν ὠκοδόμησε τὸν ναὸν, τὸ μὲν ἤμυσι τῆς οἰκοδομῆς τὸ ἔ-
 κτισεν εἰς τὴν γῆν τῆ Βονιαμὴν, τὸ δὲ ἄλλο ἤμυσι εἰς τὴν γῆν τῆ Γε-
 δα, ὁμοίως καὶ τὸ ἤμυσι τῆς Κιβωτῆ, καὶ ἕνα ἀπὸ τὰ Χερεβίμ τὸ ἐπά-
 να αὐτῆς, καὶ ἄλλο ἕνα παρὰ τῆ Σολομῶντος κατασκευασθέν· τὸ δὲ ἄλ-
 λο ἤμυσι τῆς Κιβωτῆ, καὶ τὸ ἄλλο Χερεβίμ, καὶ τὸ ἕτερον τῆ Σολο-
 μῶντος, ἦτον τὰ μὲν ἤμυσι εἰς τὸν κληρὸν τῆ Γεδα, τὰ δὲ, εἰς τὸν
 κληρὸν τῆ Βενιαμὴν· εἰς τὸ μά. κεφ. τῆς Γενέσεως γράφει, ὅτι προ-
 φητεύων ὁ Γακὼβ διὰ τὸν Βενιαμὴν, λέγει, Βενιαμὴν, λύκος ἀρπαξ,
 „τὸ πρῶτον ἐδεται ἔτι, καὶ εἰς τὸ ἔσπερας δίδοσιν τροφήν. τῆτο ση-
 μαίνει κατὰ τὴν ἑρμηνείαν τῶν Εβραίων, ὅτι οἱ ἱερεῖς τὸ πρῶτὸ ἐδυ-
 σίαζον τὰ θύματα, καὶ τὸ ἔσπερας ἐμερίζοντο ἀναμεταξύ των τὰ
 προσφερόμενα παρὰ τῆ λαῶ ἐν τῷ ναῷ, κατὰ τὴν νομικὴν διάτα-
 ξιν, καὶ μετὸ νὰ ἦτον ἡ τράπεζα εἰς τὸ μέρος τῆ Βενιαμὴν, ἐπλη-
 ρῶθη ἡ προφητεία τῆ πατριάρχου Γακὼβ.

Πρῶτος βασιλεὺς ἐξέστη ὁ Δαβὶδ, ὃς τις ἔλαβε τὴν Σιών, κα-
 ταπολεμήσας καὶ διώξας τὰς Γεβουσαίους· τῆτος διάδοχος ἐγένεν ὁ υἱὸς
 αὐτῆ ὁ Σολομῶν, καὶ οἱ ἄλλοι καθεξῆς βασιλεῖς τῆς Ἱερουσαλὴμ, ἐκ
 τῆς φυλῆς τῆ Γεδα· ὠνομάζεται καὶ πόλις τῆ Βενιαμὴν, ἐπειδὴ καὶ τὸ
 πλεῖ.

Τὰ παλάτια τῆ Δαβὶδ ἢ τὸ πύργον

Δαβὶδ ἢ τὸ πύργον

πλείστον μέρος αὐτῆς εὐρίσκεται εἰς τὸν κλῆρον αὐτῆ, καὶ ὅτι οἱ υἱοὶ τῆ Βενιαμὴν ἐκατοικῆσαν εἰς αὐτὴν· ἡ δὲ φυλὴ τῆ Γεδα εἰσεβίβηεν ἐκεῖ ἀπὸ τὸν καιρὸν τῆ βασιλείας Δαβὶδ. εἰσήχθη καὶ ἡ Λευιτικὴ φυλὴ ἀφ' ἧς ἐφέρθη ἡ Κιβωτὸς τῆς Διαθήκης, καὶ ἡ Τραπεζα, καὶ τὰ λοιπὰ Γερά, καὶ ὠκοδομήθη καὶ ὁ ναὸς τῆ Θεοῦ διὰ τὰ λειτουργεῖσι καὶ τὰ ὑπηρετεῖσιν εἰς τὸν ναόν.

Ἐξάθη καὶ κοινῇ τῶν δώδεκα Φυλῶν ἐπειδὴ κατὰ τὴν προσαγωγὴν τὴν νομικὴν εἶχον χρέας γὰ συντρέχασιν τρεῖς φοραῖς κατ' ἔτος, διὰ τῆτο εἶχεν ὀσπήτια κοινὰ ἀνοικτὰ καὶ σρωμμένα, καὶ εἰσήρχοντο εἰς αὐτὰ οἱ προλαμβάνοντες, οἱ δὲ μετέπειτα ἐρχόμενοι δὲν ἐδυνοντο γὰ τὰς μετατοπίσεν· λέγεται δὲ καὶ ξεχωριστὰ κλῆρος καὶ πόλις τοῦ Θεοῦ καθὼς τὸ μαρτυρεῖ καὶ ὁ προφήτης Δαβὶδ· εἰς τὸν ψαλμὸν λέγων, ἐξελέξατο κύριος τὴν Σιών ἡρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῶ, αὕτη ἡ κατάπαυσις με εἰς αἰῶνα αἰῶνος· ὧδε κατοικήσω ὅτι ἡρετίσαμην αὐτὴν, τὴν Σύραν αὐτῆς εὐλογῶν, εὐλογήσω, τὰς πτωχὰς αὐτῆς χορτάσω ἄρτον, τὰς ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν· Καὶ εἰς τὸ τῆ Ματθαίου γ'. κεφ. ὁ κύριος λέγει. μὴ ὠμόσαι εἰς Ἱεροσόλυμα, ὅτι πόλις ἐστὶ τῆ μεγάλης Θεοῦ· καὶ πρότερον μὲν τῆ Δαβὶδ καὶ Σολομῶντος, δὲν ἦτον τόπος βεβαίως εἰς λατρείαν αὐτῆ, ἀλλὰ ὅσα μετεφέρετο ἡ κιβωτὸς, καὶ σκηνή, καὶ τὰ λοιπὰ Γερά, τότε μὲν ἐν Γαλιλαίᾳ, τότε δὲ ἐν Σιλωμ, ἄλλοτε ἐν Γαβαῶ, καὶ ἄλλοτε εἰς ἄλλας τόπους· ὕστερον δὲ ἀποδοκιμάσας τὰς λοιπὰς, πάντας, εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ ἐυδόκησε γὰ ἔχειν σερεὸν καὶ ἀμετακίνητον οἶκον αὐτῆ· Ἱερουσαλήμ δὲ σημαίνει κληρονομίαν εἰρήνης, διότι ἀφ' ἧς ὠκοδομήθη ὁ ναὸς, ἐκολέθησεν εἰρήνην εἰς αὐτὴν, καὶ δι' ὅλον τὸ Γεδαϊκὸν ἔθνος.

Ποῖος πρῶτος ὀδεμελίωσεν τὴν Ἱερουσαλήμ.

Εἰς τὸ ιε. κεφ. τῆς Γενέσε. γράφει ὅτι ὁ Μελχισεδὲκ βασιλεὺς Σαλήμ, ἐξήνεγκεν ἄρτον, καὶ οἶνον, προῦπαντίσας τὸν Ἀβραάμ. ἦν γὰρ Ἱερεὺς τῆ Θεοῦ τῆ Ὑψίστης· ὅθεν οἱ δοκιμώτεροι συγγραφεῖς βε-

βαιώνωσιν, ὅτι πρῶτος κτήτωρ καὶ βασιλεὺς ταύτης τῆς ἁγίας πόλεως εἶναι ὁ Μελχισεδὲκ ὁ Γερεὺς τῷ Θεῷ· αὕτη ἡ ἁγία πόλις ἦτον κτισμένη ἐπάνω εἰς τέσσαρα ὄρη· ὅθεν ὁ Δαβὶδ λέγει οἱ Θεμέλιοι αὐτῆς „ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις· καὶ ἦρα τὸς ἰφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν „ἤξει ἡ βοήθειά μου· καὶ ὁ Ἡσαΐας λέγει, ἔσαι ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις ἐμφανὲς τὸ ὄρος Κυρίου, καὶ οἶκος τῷ Θεῷ ἐπ' ἁκρῶν τῶν ὄρέων, „καὶ ὑψωθήσεται ἐπάνω τῶν βουνῶν, καὶ ἤξεσιν ἐπ' αὐτῷ πάντα τὰ ἔθνη· τὰ ὁποῖα ὅλα αὐτὰ τὰ ῥητὰ ἀληθεύουσι καὶ κατὰ τὸ γράμμα, ἦτοι καὶ διὰ ταύτην τὴν ἐπίγειον Γερουσαλήμ.

Τέσσαρα δὲ εἰσὶ ταῦτα τὰ ὄρη, τὸ πρῶτον ὄρος Σιών, τὸ ὁποῖον εἶχε τὴν θέσιν αὐτῆ πρὸς τὰ Μεσιμβρινὰ τῆς πόλεως· δεύτερον τὸ Ἄκρα ὄρος πρὸς τὸ Βόρειον· τρίτον τὸ Μοριὰ ὄρος πρὸς τὰ Ἀνατολικά· τέταρτον τὸ ὄρος Βεζεθα, πρὸς τὰ προσαρκτικά μέρη αὐτοῦ, κλῖνον πρὸς τὴν δύσιν, καὶ ὅχι μόνου ὑποδομητο ἐν τοῖς ὄρεσιν αὕτη ἡ ἁγία Γερουσαλήμ, ἀλλὰ ἐπεριτριγυρίζετο καὶ ἐξῶθεν μὲ ἄλλα ὄρη, καθὼς λέγει ὁ Θεὸς Δαβὶδ, ἐν τῷ ρικδ. ψαλμ. ὄρη κύκλῳ αὐτῆς· θέλωντας νὰ δείξῃ πῶς ἡ πόλις ἦτον ἀσφαλὴς, καὶ ὄχυρὰ ἐσωθεν, καὶ ἐξῶθεν· διότι ἐπερισφαλίζετο ἀπὸ μὲν τὰ Νότια μέρη, ἀπὸ βαθυτάτων κοιλάδων, τῆς τε τῷ Σιλωὰμ, καὶ τῆς Γεενὴμ, ἡ ὁποῖα λέγεται καὶ Ταφὲπ, καὶ Φάραξ τῷ Εὐβῆν, αὕτη προσπαράκειται πρὸς τὸ τεῖχος τῆς Γερουσαλήμ πρὸς ἀνατολὰς, ἐνθα τὴν σήμερον τὰ μνήματα τῶν Ἑβραίων ὑσερον ἀπὸ αὐτὰ εἶναι ἄλλα ὄρη, καὶ λόφοι τῷ Ἀκελδαμά, ἐνθα καὶ ὁ ἀγρὸς τῷ Κεραμέως· κατὰ δὲ τὰ ἀνατολικά περιορίζετο μὲ τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν, καὶ μὲ τὴν ἐπίσημον κοιλάδα τῷ Γωσαφάτ. ἀπὸ δὲ τὰ δυτικά μὲ τὸ ὄρος Σιών καὶ τῷ Γολγοθα, κακείθεν πρὸς Βορρῆαν, μὲ ἄλλας λόφους πολλὰς, καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ καταγραφὴ τῆς παλαιᾶς Γερουσαλήμ κατὰ τὸν Γώσηπον· ἡ ὁποῖα ἐμοιράζετο εἰς δύο, εἰς ἀνωτέραν καὶ κατωτέραν πόλιν, ὅτῃ ἐχωρίζονταν ἀναμεταξύτων μὲ μίαν βαθυτάτην Φαράγγκα ὀνομαζομένην Μελὼ καὶ Τυροπήον· ἡ ἀνωτέρα πόλις περιελάμβανε τὸ ὄρος Σιών, αὕτη ὀνομάσθη, καὶ πόλις Δαβὶδ· καὶ πόλις Σιών, ἡ δὲ κατωτέρα πόλις ἀντιπρόσωπος τῆς ἀνωτέρας, ἦτον

εἰς τὸ ὄρος Ἀκρά, τὸ χαλαρωτέρου τῶ ὄρους Σιών· αὐτὰ τὰ δύο μέ-
 ρη τῆς πόλεως αἰνιπτόμενος, καὶ ὁ Ἡσαίας ἐν κεφ. β'. λέγει, ἐκ Σιών
 ἐξελεύσεται νόμος, καὶ λόγος Κυρία ἐξ Ἱερουσαλήμ· ἡ δὲ νέα Ἱερουσαλήμ
 ἀπὸ μὲν τὸ νότιον μέρος περιέχει μέρος τὶ ἐν τῷ ὄρει Σιών τῆς παλαιᾶς
 Ἱερουσαλήμ· ἀπὸ δὲ τὸ ἀνατολικὸν ἔχει τὸ ὄρος Μόρια, ἔνθα ἦν ὁ
 περιδοξὸς ναὸς τοῦ Σολομῶντος· ἀπὸ δὲ τῆ Βορρᾶ, τὸ ὄρος Ἀκρά, καὶ
 τὸ Βεζεθα, αὐτὰ τὴν σήμερον δὲν ξεχωρίζονται· διότι κατὰ και-
 ρὸς οἱ κατὰ καιρὸν βασιλεῖς, τὰς μὲν κορυφὰς ἐχαμήλωσαν, τὰς δὲ
 φάραγγας καὶ τὰ βάραθρα ἐγένευσαν, καὶ ἐξίσασαν ὅλην τὴν πόλιν, καὶ
 τὴν ἔκαμαν ὡς ἓνα ἐπίπεδον ὀμαλοειδές· ἀπὸ δὲ τὸ δυτικὸν μέρος ἔ-
 χει τὸ ὄρος Γεών, καὶ τὴν κοιλάδα τῆς Βηρσαβεέ.

Εἰς τὰς ἑβδομήντα χρόνος ἀπὸ Χριστοῦ, ἀποστατησάντων τῶν
 Ἑβραίων, ὁ Τίτος ὁ βασιλεὺς μετὰ τῆ Ρωμαϊκῆς κρατεῦματος καταπο-
 λεμήσας, κατέσρεψε τὴν Ἱερουσαλήμ, ἄφησε δὲ μόνον τὸ δυτικὸν
 μέρος τῆ τείχεος, διὰ τὸ κρατόπεδον, τῆς Φρουρᾶς ὅπερ ἄφησε καὶ τρεῖς
 πύργους ὑψηλοτέρους τῶν ἄλλων, εἰς μαρτύριον τῶν μεταγενεσέρων, καὶ
 ἀγνωσάντων αὐτὴν, ὅποια ἦτον τὸ πάλαι.

Ἦσαν δὲ ἀπὸ ἐξήντα πέντε χρόνος ἀπὸ αἰχμαλωσίας τοῦ
 Τίτου, ἀποστατησάντων πάλιν τῶν Ἑβραίων, ὁ Καῖσαρ Ἀδριανὸς ὁ
 Αἴλιος καταπολεμήσας, καὶ ἐξ αὐτῶν πολλὰς μυριάδας ἠΦάνισε, καὶ τὰς
 πύργους ἐκείνας τελείως κατέσκαψε, καὶ τὸ καταλειφθὲν μέρος τῆ τεί-
 χος κατέρριψε, καὶ ἐπρόσβαξε κατὰ τὴν συνήθειαν τῶν Ρωμαίων, καὶ
 ἔσπειρεν ὅλην τὴν πόλιν ἄλλας, ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρία,
 „ὅτι ἤξεσιν ἐπὶ σε, καὶ περιβαλῶσιν οἱ ἐχθροί σου χάρακά σοι, καὶ περι-
 „κυκλωσούσιν, καὶ συνέξουσίν σε πάντοθεν, καὶ ἐδαφιῶσιν σε, καὶ τὰ τέκνα-
 „σα ἐν σοί, καὶ ἐκ ἀφῆσεσιν ἐν σοί λίθον Λευκῆς κεφ. ιδ'. αὐτὸς ὁ
 ἴδιος αυτοκράτωρ Ἀδριανὸς ὁ Αἴλιος ἀνακτίζοντας πάλιν τὴν πόλιν,
 ἀπέκλεισεν εἰς τὰ ἔξωτης καὶ τὸ ὄρος Σιών, ὅπερ ἦτον πρῶτον μέσα
 εἰς αὐτὴν, καὶ ἄλλα πολλὰ μέρη, ὁ δὲ λεγόμενος Κρανίε τόπος, ὅπερ

ἦτον πρότερον ἔξω, τώρα εὐρίσκεται μέσα εἰς αὐτὴν προσκυνέμενος, ὠνόμασε δὲ καὶ τὴν πόλιν μετὰ τὴν ἰδιάντη ὀνομασίαν, Αἰλίαν, καὶ Καπιτωλίαν, διότι ἐπρόσβαξε τὰς οἰκήτορας αὐτῆς Γεδάιαις, νὰ πληρώνεσιν εἰς τὸ ἐν Ρώμῃ Καπιτώλιον, ἦτοι εἰς τὸν ναὸν τῆ Διός, κατ' ἔτος δύο δραγμάς, καθὼς ἔδιδον πρῶτον εἰς τὸν ἐν Γερουσαλήμοις ναὸν, καὶ ἐκράτησεν αὐτὸ τὸ ὄνομα ἕως εἰς τὸν καιρὸν τῆ μεγάλης βασιλείως Κωνσταντίνου, καθὼς φαίνεται καὶ εἰς τὸν ἑβδομὸν κανόνα τῆς πρώτης οἰκουμένης συνόδου, ἔνθα τὸν Γερουσαλήμων, Αἰλίας Ἐπίσκοπον καλεῖ αὐτὸς δὲ ὁ χριστιανικώτατος Αὐτοκράτωρ μέγας Κωνσταντῖνος, κτίσας ἐν αὐτῇ τὸν περιβόητον καὶ προσκυνητὸν ναὸν τῆς τῆ Κυρίε ἡμῶν Ἀναστάσεως, ἀνεκαίνισε καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς, καὶ τὴν ὠνόμασε πάλιν μετὰ τὸ πρῶτον ὄνομα, Γερουσαλήμ, προσωνομάσας αὐτὴν, καὶ νέαν, καθὼς ἰδίως μετὰ τὸτο ὄνομα, νέα δηλαδὴ Γερουσαλήμ ὀνομάζεται, καὶ ἦν προκηρυγμένον διὰ προφητικῶν Θεσπισμάτων καὶ καθὼς λέγεται ἐν τῇ „ἀποκαλύψει, ἐν κεφ. κ'. εἶδον τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν, καὶ ἦν καταβαίνας ἀπὸ τῆ Θεῆ ἐκ τῆ ἑρανῆ, ἰτοιμασμένην ὡς νύμφην, κεκοσμημένην τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς.

Ἀνεκαίνισε προσέτι καὶ καποια ἄλλα μέρη αὐτῆς ἐκ παλαιότητος ἠφανισμένα, καθὼς καὶ μετὰ ταῦτα ὁ αὐτοκράτωρ Ἡράκλειος, καὶ ἐν ὑστέροις πάλιν, ὁ Σελτῶν Σελήμ, ὁ ταύτης λαβὼν ἐκ τῆς ἐξουσίας τῶν Σελτῶν τῆς Αἰγύπτου.

Ἐχει λοιπὸν ἡ νῦν ἁγία πόλις πρὸς μὲν ἀνατολὰς τὴν κοιλάδα τῆ Γωσαφάτ, πρὸς δὲ Μεσημβρίαν, τὸ προσκαλέμενον ὄρος Σκανδάλε, καὶ τὴν κοιλάδα Γεενῶν, καὶ μέρος τῆ ὄρος Σιών πρὸς Δυσμᾶς δὲ ἔχει τὸ ὄρος Γιών, καὶ τὴν κολυμβήθρον τῆς Βηρσαβεέ, καὶ πρὸς Βορρῶν τὸ ὄρος Ἀκρα, καὶ τὸ Βεζεθά προσελήφθη δὲ καὶ περιτειχίσθη καὶ πέμπτου ὄρος τῆ Γολγοθά καὶ τῆς μὲν παλαιᾶς Γερουσαλήμ τὸ σχῆμα, ἦτον μνησοειδές, καὶ δρεπανοειδές, τῆς δὲ νῦν ἁγίας Γερουσαλήμ, εἶναι τετραγωνοειδές, καὶ περιέχει ὁ γύρος τῆς μῆλια Ἰταλικά τρία

ἔχει

ἔχει δὲ καὶ πόρτας μεγάλας τέσσαρας, μίαν κατὰ ἀνατολὰς, καὶ ὀνομάζεται τῆς Γεθσιμανῆς, μίαν πρὸς Μεσημβρίαν, καὶ λέγεται τῆς ἁγίας Σιών· ἄλλην πρὸς Δυσμὰς, καὶ λέγεται τῆ Δαβὶδ· καὶ τὴν τετάρτην πρὸς Βορρᾶν καὶ λέγεται τῆς Δαμασκῆ· ἔχει δὲ καὶ ἄλλας δύο μικροτέρας μίαν ἐκ δεξιῶν, καὶ ἄλλην ἐξ ἀριστερῶν.

Καὶ ἐπειδὴ βεβλόμεθα νὰ εἰπῶμεν ξεχωριστὰ καὶ διὰ τὰ σεβάσματα προσκυνήματα, τάτε ἅγια μοναστήρια καὶ ἱερὰς ἐκκλησίας, καὶ διὰ τὰς ἐνδόξους καὶ λαμπρὰς οἰκοδομὰς ὅτε εὐρίσκονται ἔνδον εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν Γερασαλήμ, καὶ εἰς τὰ κύκλω αὐτῆς κωδῶς τὴν σήμερον εἶναι ἀρχόμεθα ἀπὸ τὴν δυτικὴν πόρταν τῆς πόλεως, καὶ ἄς προσέχῃ ὁ ἀναγινώσκων, εἰς βοήθειαν ἐπικαλούμενος, πρότερον τὸν ταύτης δεσπότην καὶ βασιλέα, τὸν κύριον, καὶ Θεὸν, καὶ σωτῆρα ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.

Περὶ τὰ Παλάτια τῆ Δαβιδ.

Εἰσερχόμενοι γέν εἰς τὴν πόλιν Ἱερουσαλήμ ἀπὸ τὴν δυτικὴν πόρταν, τὴν λεγομένην τῆ Δαβιδ κατὰ τὸ δεξιὸν μέρος, εἶναι παλάτια ὕψηλα καὶ εὐμορφα, εἰς τὸν ὁποῖον τόπον κατὰ τῆς Ἱστορικῆς συγγραφῆς τὸ Ψαλτήριον ὁ προφητάναξ, Δαβιδ, ὅθεν καὶ παλάτια τοῦ Δαβιδ ὀνομάζονται.

Εἰς αὐτὰ τὴν σήμερον κατοικεῖν ὁ Γιανιτζάραγας διὰ φυλαξίν τῆς πόλεως ἀπὸ τῆς Ἀραβας, εἰς αὐτὰ μέσα σώζονται ἀκόμι περικεφαλαῖαι καὶ ὑποκάμισα σιδηρὰ τῶν παλαιῶν πολεμάρχων.

ὁ ἐπιτάφιος θέννος

ἢ ἡ ἀποκαθάρσις

Περὶ τῆς ἀγίας νεκρῶν

Περὶ τῆς Ναῦ τῆς ἁγίας Ἀναστάσεως.

Απὸ αὐτῆ κατὰ ἀνατολὰς εἰς τὸ μέσον τῆς πόλεως εὐρίσκεται ὁ μέγας ἡ περιβόητος Ναὸς τῆς ἁγίας Ἀναστάσεως τῆς Κυρίας ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· αὐτὸς ὁ ἱερός ἡ σεβάμος Ναὸς πρὸ τῆς ἐκδομοκῆς, ἀσεβεῖς τινὲς ἄνθρωποι παρακινήμενοι ὑπὸ τῆς διαβόλης, ἔφεραν πολὺ χῶμα ἐξωθεν ἡ ἐσκέπασαν αὐτὸν τὸν τόπον, ἡ ὅλον τὸ σπήλαιον τῆς παραγίης Τάφου, ἡ τὸν ἔσρωσαν λίθους, ἡ τὸν ἔκαμαν ὡσάν λόφον τεχνικόν, ἡ ἔκτισαν ἀπάνω τε οἰδωλείον τῆς βδελυρᾶς Ἀφροδίτης, ἡ ἔκαμαν ἐκεῖ τὰς μιαρᾶς θυσίας ἡ ραντισμῆς, μὲ γνώμην ὅτι νὰ εἶναι πάντοτε κατακεκρυμμένον τὸ θεῖον μῆμα, ἡ ἀγνοούμενον ἔμεινε δὲ τῆτο ἔτιως ἔχων ὑπὲρ τῆς τριακοσίου εἰκοσι ἔξι χρόνου, ἀπὸ τῆς τῆς Κυρίας Γεννήσεως ἔως εἰς τὸν καιρὸν τῆς πρώτης βασιλείας τῶν χριστιανῶν εὐσεβεστάτη μεγάλης Κωνσταντίνου, ἡ τῆς μακαρίας μητρὸς αὐτῆς Ἐλένης· αὐτὸς ὁ αἰοδήμος βασιλεὺς μέγας Κωνσταντῖνος παρακινήμενος ἀπὸ θείας βελῆς ἡ προτροπῆς, ἐπέμφεν τὴν μακαρίαν Ἐλένην τὴν μητέρα αὐτῆ εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν Ἱερουσαλήμ· ὅθεν δια πρυσαγῆς βασιλικῆς καθρέθη τὸ μιαρὸν οἰδωλείον τῆς Ἀφροδίτης, ἡ ἐσκάφη τὸ ἐπίπεδον πρόσωπον τῆς γῆς ἐκείνης, ἡ τὸ χῶμα τὸ μεμολυσμένον ἀπὸ τὰ αἵματα τῶν θυσιῶν ἐρρίφη πολλά μακρὰν ἀπὸ τὸν ἅγιον τόπον ἡ ἀφ' ἧς εὐρέθη τὸ κατὰ φύσιν ἀμόλυτον χῶμα τῆς γῆς, ἐφάνη τῶν Ἀγίων ὁ Ἅγιος Τάφος, ἐξ ἧς ἀνέστη τριήμερος ὁ Κύριος, ἡ ἦλθεν εἰς τὸ φῶς ὕστερον ἀπὸ τὴν τοσάντην χρονικὴν ὑπόγειον κατάκρυφον ἔγραψε δὲ ὁ βασιλεὺς ἡ πρὸς τῆς ἡγεμόνας, καὶ ἀρχοντας τῶν ἐν τῇ ἀνατολῇ ἐθνῶν, ὅπως μὲ πλεσιοπαρόχως κορηγίας χρημάτων κτίσωσι ναὸν ἅγιον κατὰ τὸ μέγεθος, ἡ κάλλος ὑπερφύς ἡ ἀξιοθαύμασον, εἰς τιμὴν ἡ δόξαν τῆς ἁγίας Ἀναστάσεως.

Ἡ μεγάλη αὐτὴ ἐκκλησίᾳ τῆς ἁγιωτάτης Ἀποστολικῆς καὶ Πατριαρχικῆς Θρόνου τῶν Ἱεροσολύμων, ὁ Θεῖος Ναὸς, ὁ κτισθεὶς εἰς τιμὴν ἡ δόξαν τῶν σωτηριωδῶν Πατρῶν, ἡ τῆς Θανάτου, ἡ τῆς Ἀναστάσεως

σεως τῆ Κυρίῃ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὑπερβαίνει εἰς τὴν ἀξίαν καὶ ἀγιότητα, ὅχι μόνον τῆς ἐν Γερουσαλήμ καὶ Παλαιστίνῃ θείων, ἀλλὰ καὶ τῆς οἰκουμένης ἀπάσης, ἐπειδὴ καὶ ἅσαι αἱ ἐκκλησίαι τῆς οἰκουμένης εἰς αὐτὸν ἀναφέρονται ὡς εἰς πρωτότυπον, διότι ἐν αὐτῷ κατεσκευάσθη δὲ μέγα θυσιαστήριον, ἐπάνω εἰς τὸν σεβάσμιον Γολγοθᾶν, ἐν ᾧ ἐθυσιάσθη τὸ κατασάρκα ὁ Ἄγιος τῆ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τῆ Πατρὸς, εἰς ὃν ἐξέχεε τὸ πανάκρατον αὐτοῦ Αἷμα, καὶ δὲς ἑαυτὸν ἀντίλυτρον ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ἐξηγόρασεν ἡμᾶς ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἀλλοτρίου.

Τρεῖς νόμους ἔδωκεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν ἄνθρωπον, τὸν αἰ. νόμον τῆς ἀδωότητος, ἀκακίας, καὶ ἀναμαρτησίας τὸν δεύτερον τὸν φυσικόν, δηλαδὴ τῆς πεπτωχίας φύσεως καὶ τρίτον τὸν γραπτὸν καὶ εἰς αὐτοὺς τῆς τρεῖς νόμους ἦτον προτυπόμενος αὐτὸς ὁ προσκυνητὸς ναὸς, καὶ εἰς μὲν τὸν πρῶτον νόμον προετύπε αὐτὸν τὸν ναὸν ὁ παράδεισος, ὁ ἐν Ἐδέμ φυτευθεὶς διότι καθὼς ἐκεῖνος ὁ παράδεισος ἐφυτεύθη διὰ τὸν παλαιὸν Ἀδὰμ, ἔτω καὶ αὐτὸς ὁ ναὸς ἐτοιμάσθη διὰ τὸν νέον Ἀδὰμ, τὸν πρόξενον τῆς ζωῆς, Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ καθὼς ἐκεῖνος ὁ Ἀδὰμ ἐπλάσθη πρῶτον ἀπὸ τῆς γῆς, ἔπειτα ἐτέθη εἰς τὸν παράδεισον, τὸν ὁμοίον τρόπον, καὶ ὁ δεύτερος Ἀδὰμ ὁ Χριστὸς, ἔλαβεν ἀνθρωπίνην μορφήν ἀπὸ τῆς καθαρωτάτης γῆς τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας πρῶτον, ἔπειτα ἐτέθη εἰς αὐτὸν ὁ ποταμὸς ὅπερ ἔυγαινε ἀπὸ τὸν τόπον τῆς τρυφῆς, καὶ ἐπότιζε τὸν παράδεισον, προετύπων τῆτον τὸν ἀγιώτατον ναὸν, ἐπειδὴ ἀπὸ αὐτὸν ὡσάν μίαν ἀέννητον πηγὴν ἔρρέυσαν, καὶ ῥέουσιν οἱ ποταμοὶ τῶν θείων χαρισμάτων, καὶ ποτίζουσι τὸν κόσμον ὅλον ἀνάμεσα εἰς τὰ ἄλλα κατὰ ὅπερ ὁ Θεὸς ἐφύτευσε μέσα εἰς τὸν παράδεισον, τὰ πλέον ἐξαιρέτα ἦτον δύο τὸ ξύλον τῆς γνώσεως καὶ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, καὶ εἰς τῆτον τὸν ἱερὸν ναὸν ἀγκαλιὰ εὐρίσκονται πολλὰ καὶ διάφορα σημεῖα, διάφορα εὐλαβείας, μὲ τὰ ὅποια εὐφραίνονται οἱ προσκυνηταὶ πνευματικῶς, τὰ ἐξαιρέτα ὅμως εἶναι δύο, ὁ ἀγιώτατος τῆ Κρανίε τόπος, καὶ ὁ ἑνδοξος Τάφος τῆ Κυρίῃ ἡμῶν τὸ ξύλον

ξύλον τῆς γνώσεως ἦτον τύπος τῆ ἀγίας Γολγοθῆ, διότι ὅταν ὑψώθη
 ὁ Χριστός ἐπὶ σταυρῆ ἐν τῷ Κρανίῳ, ἐγνωρίθη Θεός καὶ ἄνθρωπος, κα-
 θὼς ὁ ἴδιος αὐτὸς προεῖπεν, γεν. κεφ. η'. ὅταν ὑψώσετε τὸν υἱὸν τοῦ
 ἀνθρώπου, τότε γνώσεθε ὅτι ἐγὼ εἰμὶ, τότε τὸν ἐγνώρισεν ἡ λησις,
 καὶ ὁ ἑκατόνταρχος, καὶ ἄλλοι πολλοὶ τὰ δὲ ξύλον τῆς ζωῆς, προετύ-
 πε τὸν πανάγιον τάφον τῆ Χριστοῦ, διότι ἡμεῖς χάριτι καὶ δυνάμει τῆς
 αὐτῆς Ἀναστάσεως, ἐλάβομεν ζωὴν καὶ ἀθανάσιαν, καὶ μέλλομεν νὰ ἀναση-
 θῶμεν ἐν τῇ κοινῇ ἀναστάσει, ὅχι μόνον μὲ τὴν σωματικὴν ἀναστασιν,
 μὲ τὴν ὁποῖαν ὅλοι οἱ ἀποθανόντες ἀναστήσονται, ἀλλὰ καὶ μὲ πνευ-
 ματικὴν, ἥγαν ἐξ ἁμαρτίας εἰς τὴν χάριν, καθὼς λέγει ὁ Θεὸς Α'
 „πύσολος πρὸς Ρωμ. κεφ. δ'. ὅς παρεδόθη διὰ τὰ παραπτώματα
 ἡμῶν, καὶ ἠγέρθη διὰ τὴν δικαίωσιν ἡμῶν. Καὶ πάλιν ἐν τῷ ε'. συ-
 „νετάφημεν ἐν αὐτῷ διὰ τὴν βαπτίσματος, εἰς τὸν θάνατον, ἵνα ὡς-
 „περ ἠγέρθη Χριστός ἐκ νεκρῶν, διὰ τῆς δόξης τοῦ πατρὸς, ἔτω καὶ ἡ-
 „μεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν, εἰ γὰρ σόμφυτοι γεγόνα-
 „μεν, τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἐσώ-
 τεθα εἰς ἐκεῖνον τὸν παράδεισον ἀπὸ τὴν πλευρὰν τοῦ Ἀδάμ ἐπλάσ-
 θη ἡ Εὔα, εἰς αὐτὸν τὸν ἀγιώτατον τόπον, ἀπὸ τοῦ αἵματος καὶ τοῦ ὕδατος
 ὅπερ ἔρρευσαν ἀπὸ τὴν πλευρὰν τοῦ νέου Ἀδάμ, ἐπλάσθη ἡ Ἐκκλησία,
 ἡ ἀληθὴς μήτηρ τῶν ζώντων, ἐδὼ ἀπὸ τὴν ἀνεωγμένην πλευρὰν τοῦ
 Κυρίου μας ἔτρεξεν ὅχι μόνον ὕδωρ, ἀλλὰ καὶ αἷμα, τὸ ὁποῖον ἐκχυ-
 θέν, πρῶτον ἐρράντισεν ὅλον τὸ Σῶμα αὐτοῦ, καὶ ἔπειτα τὸ κρανίον τοῦ
 Ἀδάμ, καὶ τοῦ τόπου ἐν ᾧ ἔκειτο καὶ ἀκολούθως ἠγιάθη ὅλος ὁ τόπος,
 ὁ πλησίον αὐτοῦ ἐκεῖνος, ἀπὸ ἐκεῖνο τὸ ἅγιον χρίσμα, εἶτα μεριδέν
 εἰς τέσσαρας ἀρχὰς μὲ τὴν δρασιβοτάτην αὐτῆς δυνάμειν καὶ ἐνέργειαν,
 ἐσώτισε καὶ ἠγίασεν ὅλην τὴν τετραπέρατον οἰκουμένην, δηλαδὴ, Ἀνα-
 τολὴν Δύσιν, Ἄρκτον, καὶ Μεσημβρίαν, ὅθεν ἔτος ὁ τόπος τοῦ Κρα-
 νίου διότι ἦτον διωρισμένος εἰς τιμωρίαν καὶ παιδευσιν τῶν πταισῶν, ἦτον
 κατηραμένος διότι ἐπικατάρατος πᾶς ὁ κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου, τῶ-
 ρα διὰ τὸ ἐκχυθὲν Αἷμα τοῦ Χριστοῦ εἰς αὐτόν, ἐγενετὶ ἀγιώτερος ἀπὸ
 ὅλης καὶ ἅπασα ἡ γῆ ἢ ὅποια διὰ τὰς ἁμαρτίας τῶν πρωτοπλασῶν,

ἡ ἄλλων ἀνθρώπων ἕσα ὑποκειμένη εἰς τὴν θείαν κατάραν, δὲν ἐ-
 βλάσανεν ἄλλο, εἰμὶ ἀκάνθας ἡ τριβόλης, τῶρα διὰ τῆ Αἵματος τοῦ
 Χριστοῦ φιλιωθεῖσα μὲ τὸν Θεόν, ἡ πάλιν εὐλογηθεῖσα, ἔγιγε τόπος
 καρποφόρος, ὅπῃ δίδει πολλές, ἡ πολλὰ εὐαρέσας τῷ Θεῷ καρπὸς
 βεβαιῶνται ταῦτα ἀπὸ τῆς μαρτυρίας τῆς θείας γραφῆς, ἡ ἀπὸ τὴν
 διδασκαλίαν τῶν ἁγίων Πατέρων ὁ προφήτης Ζαχαρίας, εἰς τὸν πο-
 ,,θηνότατον καιρὸν τῆ θανάτε τῆ Κυρίε εἶπεν ἐν κεφ. ιη'. Καὶ ἔσαι
 ,,αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐκεῖνη, λέγει Κύριος Σαβαώθ, ἐξολοθρεύσω τὰ ὀνόμα-
 ,,τα τῶν εἰδώλων ἀπὸ τῆς γῆς, ἡ ἐκέτι αὐτῶν ἔσαι μνηία, ἡ τῆς
 ,,ψευδοπροφήτας, ἡ τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον ἐξαρῶ ἀπὸ τῆς γῆς
 εἰπομεν ἕως ὧδε ἐν συντομίᾳ πῶς προειτυπᾶτο ὁ Θεὸς ἕτος ναὸς εἰς
 ἐτὸν νόμος τῆς ἀθωότητος, τῶρα λέγομεν πῶς προειτυπᾶτο, ἡ εἰς
 τὸν νόμον τὸν φυσικόν.

Ἐν κεφ. κβ'. τῆς γενέσεως ἰσορεῖται, ὅτι ὁ πατριάρχης Ἀ-
 βραάμ, [ἐπροσάχθη ἀπὸ τὸν Θεόν, νὰ λάβῃ τὸν υἱὸν τε τὸν Ἰσαάκ,
 νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν γῆν τὴν ὑψηλὴν, ἡ νὰ τὴν προσφέρῃ ἐκεῖ εἰς ὁ-
 λοκάρπωσιν, ἐπάνω εἰς ἕνα τῶν ὀρέων ἡ ἐπορεύθη εἰς τὸν τόπον ὁ-
 πῆ τῆ ἔδειξεν ὁ Κύριος, εἰς τὴν γῆν λέγω τὴν ὑψηλὴν, τὴν ὁποίαν
 ὁ μὲν Σύμμαχος ἔρμηνεύει, ὀπτασίας, ὁ δὲ Ἀκύλας, τὴν ἔρμηνεύει
 καταφανῆς ταύτην λέγουσιν οἱ ἱεροὶ ἐξηγηταί, πῶς εἶναι τὸ μέρος ὁ-
 ρεινῆς Γεδάιας, ἢτοι ἡ Γερουσαλήμ, ἐκεῖ ὅπῃ ἐκτίθη ὁ ναὸς τῆς τοῦ
 Κυρίε Ἀναστάσεως· διότι καθὼς λέγει ἡ θεία γραφή, ἦλθεν ὁ Ἀ-
 βραάμ ἐπὶ τὸν τόπον, ὃν ἔδειξεν αὐτῷ ὁ Θεὸς τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ
 ὁ δὲ τόπος εἰς τὸν ὁποῖον ἐπροσάχθη, ἦγεν ἡ Βηρσαβεὲ ἐν Γεράροις,
 εἶναι πρὸς τὸ νότιον μέρος τῆς Γερουσαλήμ, ἡ ἐπέχει ἐπ' αὐτῆς διά-
 σσημα τριῶν ἡμερῶν κατὰ τὸν Θεῖον Γερόνυμον, διὰ τῆτο ἡ τῶρα εἰς αὐ-
 τὸν τὸν ἴδιον τόπον τῆς ὀράσεως, εἶναι ἡ σήμερον ὁ τόπος τῆς ὀλο-
 καρπώσεως, τιμῶμενος μὲ εὐκτῆριον οἶκον, ἡ μονασῆριον λεγόμενον θυ-
 σία τῆ Ἀβραάμ· τῆτον τὸν τόπον τὸν ἀνόμασεν ὁ Ἀβραάμ, Κύριος
 οἶδε, διότι ἐν ἐκείνῳ τῷ ὄρει οἶδεν ὁ Κύριος τὴν εὐγένειαν τῆ Ἀβραάμ,

Τὸ καμπαναριῶν

Κεῖται τὴ ἁγία Γαλθαῖα

Παραθύρον τῶν Οὐροδόξων

Παραθύρον τῶν Ἱσπεριῶν

Ἐξόδος τῆς ἁγίας Εὐαγγελίας

Πολύτιμος ἡ ἐξοδος
ὁ παρὰ τῆς ἁγίας
καὶ ἐμπροσθεν
τοῦ ἁγίου

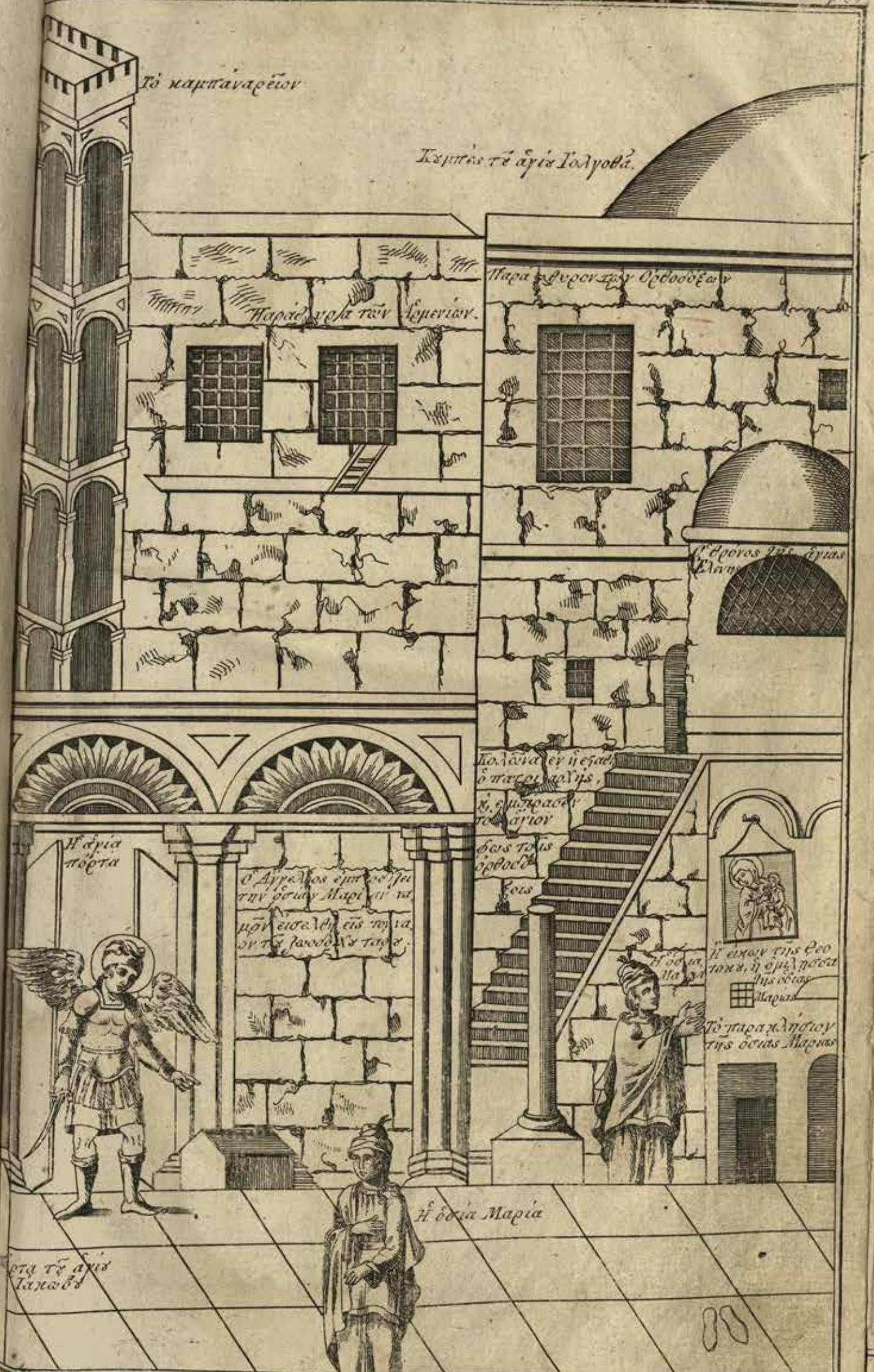
ὅτι τὸ πνεῦμα
ἁγίου

Ἡ εὐχὴ τῆς θεο
τοῦ ἁγίου, ἡ ἐμπροσθεν
τῆς εὐχῆς
ἁγίας

Τὸ παραθύρον
τῆς εὐχῆς ἁγίας

Ἡ εὐχὴ ἁγία

Ἐστὶ τὴ ἁγία
Γαλθαῖα

ὄχι μόνον χάριν τῆς ὀλοκαρπώσεως τῆ Ὑἱῶ τῆ Ἰσαὰκ, ἀλλὰ πολλὰ
 περισσότερον προφητικῶ ὄμματι διὰ ἐκεῖνα ὅπῃ ἐμελλον νὰ ἐκολεθί-
 σκωσιν εἰς τὸν καιρὸν τῆ Μεσσία· ὡσὰν δηλαδὴ νὰ ἤθελε δεῖχθῃ προ-
 φητικῶς, καὶ νὰ προαναφωνηθῇ συμβολικῶς ὁ Ναὸς τῆς Ἀναστάσεως τῆ
 Χριστοῦ εἰς ἐκεῖνον τὸν καιρὸν τῆ φυσικῆ νόμου ὄφειν καὶ ὁ Χρυσόσομος
 ἐξηγῶντας τῆτο τὸ ῥητὸν ταῦτα λέγει κατὰ λέξιν· ταῦτα δὲ
 „πάντα τόπος ἐγένετο τῆ σαυρῆ, διὰ τῆτο καὶ ὁ Χριστὸς τοῖς Γου-
 „θαίοις ἔλεγεν, Ἀβραὰμ ὁ Πατὴρ ἡμῶν ἠγαλλιάσατο, ἵνα ἴδῃ τὴν
 „ἡμέραν τὴν ἐμὴν, καὶ ἐχάρη πῶς εἶδεν ὁ πρὸ τοσέτων γεγεννημένος
 „χρόνων; διὰ τῆ τύπε καὶ διὰ τῆς σκιάς· καθάπερ γὰρ ἐνταῦθα το
 „πρόβατον προσπνέχθη ἀντὶ τῆ Ἰσαὰκ, ἕτως ὁ λογικὸς ἀμνὸς προ-
 „σπνέχθη ὑπὲρ τῆς οἰκεμένης· εἶδει γὰρ ἐν τῇ σκιά προδιαγραφῆται
 „τὴν ἀλήθειάν· ὅρα γάρ μοι ἀγαπητὲ, πῶς ἅπαντα διὰ τῆς σκιάς
 „προδιετυπῆτο· μονογενὴς ἐκεῖ, καὶ μονογενὴς ἐνταῦθα· ἀγαπητὸς ἐ-
 „κεῖ καὶ γνήσιος, ἀγαπητὸς ἐνταῦθα καὶ γνήσιος· ἕτος γὰρ ἐστὶν ὁ
 „Υἱὸς με ὁ ἀγαπητὸς φησὶν· ὑπὸ τῆ Πατρὸς ἐκεῖνος εἰς ὀλοκάυτω-
 „σιν ἀνεφέρετο, καὶ τῆτο ὁ Πατὴρ ἐξέδωκε, καὶ βοᾷ Παῦλος λέγων,
 „ὡσεὶ τῆ ἰδίᾳ υἱῶ ἐκ ἐφείσατο, ἀλλ' ὑπὲρ ἡμῶν πάντων παρέδωκεν
 „αὐτὸν· Ἐκάλεσεν ὁ Ἀβραὰμ τὸ ὄνομα τῆ τύπε, καὶ τῆ ὄρας ἐκεῖ-
 „νη, Κύριος εἶδεν, ἵνα εἴπωσι σήμερον ἐν τῷ ὄρει τῆτω Κύριος ὤφθη·
 διότι τὰ γεγανότα ἔργα ἐν τῷ φυσικῷ νόμῳ εἰς ἐκεῖνο τὸ ὄρος, προε-
 τύπωναν ἐκεῖνα ὅπῃ ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ ἐμελλε νὰ κατορθώσῃ με τὸν
 Υἱόν τε τὸν ἀγαπητὸν, εἰς τὸ ἅγιον ὄρος τῆ Κρανία (τὸ ὁποῖον εἶναι
 μέρος τῆ ὄρας Μωρία) καὶ ὅσα ἐνίργησεν εἰς τὸν περίξ, τόπον αὐτῆ,
 ἐνθα ἐκτίθη ὁ Ναὸς τῆς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἀναστάσεως· ἐκεῖ ὁ μονογε-
 νὴς λοιπὸν Υἱὸς τῆ Θεῶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν διὰ τὴν σωτηρίαν
 τῶν ἀνθρώπων, γενόμενος ὑπὸ νόμου μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σαυροῦ
 ἐγένετο ὀλοκάυτωσις, καὶ ἱερεὺς, καὶ ἐπρόσφερε τὸν ἑαυτόν τε λύτρον, καὶ
 θυσίαν ἐπάνω εἰς τὸν σωρὸν τῶν ξύλων τῆ τιμῆ σαυρῆ, εἰς τὸ θυσια-
 στήριον τῆ κρανία· καὶ πρόσεχε ἀκριβῶς διὰ νὰ καταλάβῃς.

Πρεπόντως δίκαιον εἶναι νὰ ὀνομαθῆ̃ προφητικῶς ὁ τόπος, ἐν-
 θα ἐπίθῃ ὁ Ναὸς τῆς τῆ Κυρία ἡμῶν Ἀναστάσεως, Κύριος εἶδε, καὶ ἐν
 τῷ ὄρει τέτω Κύριος ὤφθη· διότι ἐν τῷ ναῷ τέτω ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ
 εἶδε τὴν τελείαν ὑπακοὴν τῆ Γ'ιοῦ αὐτῆ̃ μέχρι θανάτου σαυρικῶς, ὡς εἴ-
 ρηται· ἐν τέτω εἶδε τὸν Γ'ιὸν αὐτῆ̃ ἀγόμενον ὡς πρόβατον ἐπὶ σφα-
 γῆν, καὶ ἐκεσίως ἑαυτὸν προσφέροντα, διὰ νὰ ἐξαλείψῃ τὰς ἀμαρτίας
 τῶν ἀνθρώπων, καὶ νὰ ἐξιλεώσῃ μὲ τὸν πατέρα τὸν κόσμον· ἐν τέτω
 ὤφθη ὁ Γ'ιὸς παραδίδοντας τὸ Πνεῦμα τῆ εἰς χεῖρας τῆ Πατρὸς αὐ-
 τῆ̃· ἐν τέτω ὤφθησαν τεπληρωμένα τὰ ὅσα ἐπροφήτευσαν περὶ τοῦ
 Γ'ιῶ τῆ ἀνθρώπου, παρὰ τῶν ἁγίων προφητῶν, τελειωθέντος τῆ ἔργου
 τῆς ἀπολυτρώσεως· ἐν τέτω τῷ ναῷ ὤφθη ὁ Χριστὸς ἀποκαυθλωμέ-
 νος ἐκ τῆ σαυρῆ· ἐν τέτω τῷ ναῷ ἐκεῖνος ὁ χριθεὶς Γ'ιὸς ἐν τῇ σαρ-
 κώσει αὐτῆ̃ ἐλαίῳ ευροσύνης καὶ ἀγαλλιᾶσεως, ὤφθη κεχρισμένος μὲ
 μύρα καὶ ἀρώματα, καὶ ἐντετειλιγμένος μὲ σινδόνα παρὰ τῆ Γ'ωσήφ καὶ
 Νικοδήμου τῶν μαθητῶν τῆ· εἰς τῆτον τὸν ἁγιώτατον Ναὸν καὶ Οὐρά-
 νιον παράδεισον, ὤφθη ὁ Χριστὸς ἐγκηγερμένος ἐκ τῆ θανάτου ἐνδεδο-
 ξασμένη ζωῆ· ἐν τέτω τῷ ναῷ ὤφθη ὁ Χριστὸς δόξη καὶ τιμῆ̃ ἐσεμ-
 μένος, νὰ εὐγῆ ἐκ τῆ τάφου τῶν θυρῶν κεκλεισμένων· ἐν τέτω τῷ
 ναῷ ὤφθη ὁ τάφος ἀνεωγμένος μὲ μόνον τὰ λινὰ, εἰς τὰ ὅποια ἦτον
 τειλιγμένον τὸ ἅγιον Σῶμα τῆ Γ'ισῆ Χριστῆ̃, εἰς μαρτύριον ὅτι ἀνέστη
 αὐτὸς ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς, ἐν τέτω τῷ ναῷ ὤφθη ὁ Κύριος ἐν σχήματι
 Κιππῆ̃ εἰς τὴν Μαγδαλινὴν Μαρίαν, καὶ λέγων αὐτῇ μῆμε ἄπει, τὴν
 ἐπρόσαξε νὰ μνηύσῃ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῆ̃ καὶ μαθηταῖς, τὴν ἐνδοξόν τε
 ἀνάστασιν· τελευταῖον ἐν τέτω τῷ ναῷ ὤφθη, ὁράται, καὶ ὤφθίσεται,
 πῶς συντρέχει, καὶ συνέρχεται ὁ κόσμος ὅλος εἰς προσκύνῃσιν τῆ τό-
 πῆ, ἢ ἔσπῃσιν οἱ πόδες τῆ λυτρωτῆ̃ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Γ'ισῆ Χριστῆ̃, διὰ
 νὰ ἀξιοθῶσι νὰ λάβωσιν δωρεάν, τὴν ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν
 μετὰ πληρεςᾶτης σωτηρίας καὶ χάριτος, ὅσοι εὐλαβῶσθε καὶ ἀξίως προ-
 σέρχονται εἰς αὐτόν.

Ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν γραπτὸν νόμον, προτύπῳσι αὐτῆ τῆ ναῖ
 ἦτον ὁ ναὸς τῆ Σολομῶντος, ἐπειδὴ καθὼς λέγει ὁ Ἀπόστολος πρὸς
 Ρώμ. ἐν κεφ. ι. ὁ γραπτὸς νόμος, σκιά ἐστὶ τῶν μελλόντων αγαθῶν,
 καὶ ὁ μὲν Ἰσραηλιτικὸς λαὸς, ἦτον σκιά καὶ τυπὸς τῆ Χριστιανικοῦ λαοῦ·
 ὁ δὲ νόμος ὁ Μωσαϊκὸς, τῆ Εὐαγγελία· τὸ δὲ ἀρνίον ὅπῃ ἐθυσίαζον
 τὸ Πάσχα ἦτον τύπος, τῆς ἐν τῷ σαυρῶ σφαγῆς καὶ θυσίας τῆ Κυ-
 ρίε ἡμῶν· τὸ δὲ Μάννα, τῆς ἐν τῷ Γερῶ βήματι ἀναιμάκτε προσφο-
 ρᾶς, ἢ τῆ Ἀαρὼν ἱερωσύνη, τῆς εὐαγγελικῆς· κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον,
 καὶ ὁ Ναὸς τῆ Σολομῶντος ἦτον τυπὸς τῆ ἀγιωτάτε τέτε ναῖ, ὡς-
 περ καὶ ὁ Σολομῶν ἦτον τύπος τῆ Χριστοῦ· καθὼς καὶ ἀσυγκρίτως, εὐ-
 γενέστερος, καὶ ἐνδοξότερος τῆ Σολομῶντος καὶ τῆ Δαβὶδ, εἶναι ὁ Χρι-
 στός· καὶ ἐκεῖνος μὲν ὁ Ναὸς τῆ Σολομῶντος ἦτον μεγαλοπρεπὴς, διότι
 ὅλα τε τὰ μέρη ἦσαν κατασκευασμένα ἀπὸ χρυσοῦ, καὶ ἄλλην πολυ-
 τιμον ὕλην· αὐτὸς ὅμως ὁ ἀγιώτατος Ναὸς, ἐβάφη ἀπὸ τὸ πανάχ-
 ραντον Αἷμα τῆ Κυρίε ἡμῶν· τιμιώτατον ἀσυγκρίτως ἀπὸ ἀργύριον
 καὶ χρυσοῦ, καὶ ἀπὸ κάθε ἄλλο φθαρτὸν πρᾶγμα. Γράφει εἰς τὴν γ.
 τῶν Βασιλείων ἐν κεφ. ζ. ὅτι εἰς τὴν οἰκοδομὴν ἐκεῖνη τῆ Σολομῶν-
 τος δὲν ἰκέοδη σφύρα, ἠδὲ πέλεκυς· ἠδὲ κανένα ἄλλο σιδηρῆν ἐρ-
 γαλεῖον, διότι καθὼς τινὲς λέγουσιν ἐσχίζοντο καὶ ἐπελεκεῖντο αἱ πέ-
 τραι χωρὶς κρότε, ἀλειφομένων τῶν ὀργάνων αἵματι σκώληκος, καὶ
 ταυτην τὴν ἐνέργειαν, τὴν ἐυρῆκεν ὁ σοφώτατος Σολομῶν. ἀλλὰ καὶ
 τέτε τῆ ἀγίε τότε αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν καθὼς λέγει ὁ εὐαγ-
 γελιστὴς, ἐκχυθέντος τῆ Αἵματος τῆ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος λέγει διὰ στό-
 ματος Δαβὶδ, ἐγὼ εἰμὶ σκώληξ, καὶ ἐκ ἀνθρώπος. Ἴσως ὀνομάζει
 τὸν ἑαυτὸν τε σκώληκα, καὶ διὰ τὴν ταπεινώσιν, καὶ τὴν ἀνευ συνδιασ-
 μῆ γέννησίν τε.

Εἰς ἐκεῖνον τὸν Ναὸν εἶρχοντο ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη, οἱ μὲν Ἰσ-
 ραηλίται διὰ τὴν προσκυνήσῳσι, καὶ τὴν θυσιάσῳσι τῷ Θεῷ, τα δὲ ἄλλα
 ἔθνη, εἶρχοντο εἰς τὴν θείαν αὐτῆ· αὐτὸς ὅμως ὁ Ναὸς, ἐπειδὴ
 καὶ μὲ τὴν λαμπρότητα ἐφώτισεν ὅλην τὴν γῆν, ἀπὸ ὅλου τὸν

κόσμον τρέχουσιν οἱ ἀληθινοὶ Ἰσραηλίται μετὰ πίσεως καὶ εὐλαβείας
 εἰς προσκύνησίν τε· Ἰδὲ ὅπῃ προτυπῆτο αὐτὸς ὁ Ναὸς, καὶ ἐν τῷ
 γραπτῷ νόμῳ διὰ τῆς ναῦ τῆς Σολομῶντος, ὅς τις κατέπαυσε, καθὼς
 καὶ αἱ νομικαὶ λατρεῖαι ἠθετήθησαν, ἐλθέσης τῆς χάριτος καὶ ἀληθεί-
 ας· ἀλλὰ καὶ αἱ θεόπνευσται προφητεῖαι προεκήρυττον τὴν δόξαν, καὶ τὸ
 ἀξιόγραφον τέτε τῆς θειοτάτης ναῦ· ὁ μὲν Δαβὶδ ψαλμ. κη. λέγει,
 καὶ ἐν τῷ ναῷ αὐτῆς πᾶς τις λέγει δόξαν· τέτοιο τὸ ῥητὸν, δὲν ἐν-
 νοεῖται διὰ τὸν ναὸν τῆς Σολομῶντος, διότι ἐκεῖνος ὁ Ναὸς ἀπεδοκι-
 μάσθη διὰ τὰς ἁμαρτίας τῆς Σολομῶντος, καὶ τῶν λοιπῶν Βασιλέων
 τῆς Γέδα, καθὼς φανερὰ τὸ λέγει, εἰς τὸ ἡ. κεφ. τῆς β. τῶν Πα-
 ραλειπομένων· μηδὲ δόξαν ὀνομάζει τὰς θυσίας τῶν Ἰουδαίων· διότι
 καὶ περὶ ἐκείνων λέγει, ἐδέξομαι ἐκ τῆς οἴκου σου μόσχους καὶ ἐκ τῶν
 ποιμνίων σου χιμάρους, ἀλλ' ἐννοεῖται τὸ ῥητὸν διὰ τῆτον τὸν ναὸν
 ἐν ᾧ, πᾶς τις, τετέσι πάντα τὰ ἔθνη, καὶ πάντες οἱ ἀγγελοὶ αἱ
 νῆσι τὸν Κύριον, καὶ εἰς αὐτὸν ἦλθον βασιλεῖς καὶ πατριάρχαι, καὶ
 ἄλλοι μεγάλης ἐξουσίας ἡγεμόνες, καὶ ἄρχοντες, καὶ ἀρχόμενοι, καὶ
 ἐπροσκύνησαν, καὶ προσκυνῆσι τὸν Κύριον μετὰ δώρων, τὰ μὲν φέρον-
 τες, τὰ δὲ πέμποντες· καὶ πληρῆται τὸ προφητικὸν ῥητὸν ὅπῃ λέ-
 γει, ἀπὸ τῆς ναῦ σου ἐπὶ Γερουσαλήμ, σοὶ οἴσει Βασιλεῖς δώρα, καὶ
 διὰ σώματος Ἀγγαίη τῆς Προφῆτης ἐν κεφ. β. καὶ πλήσω τὸν οἶκον
 αὐτοῦ δόξαν· καὶ τέτοιο τὸ ῥητὸν ὅτι λέγεται περὶ τῆς ἀγιωτάτου
 ναῦ τῆς Ἀνασάσεως, βεβαιώνεται ἀπὸ ἐκεῖνα ὅπῃ λέγει προτίτε-
 ρα· τότε ἔξει ὁ ἐκλεκτὸς πάντων τῶν ἔθνῶν, καὶ πόσις εἶναι αὐ-
 τὸς; βέβαια ὁ Κύριος ἡμῶν, ὁ ποιήσας τὴν σωτηρίαν· πλέον φανε-
 ρώτερον γίνεται ἀπὸ ἐκεῖνο ὅπῃ λέγει, ἔτι ἀπαξ σεισω τὸν ἔρανον,
 καὶ τὴν γῆν, καὶ τὴν ξηρὰν καὶ τὴν θάλασσαν, διότι εἰς τὸν καιρὸν τῆς
 σαυρώσεως τῆς Σωτῆρος κατὰ τῆς Γερῆς Εὐαγγελιστῆς, ὁ ἥλιος ἐσ-
 κοτίσθη, καὶ ἡ γῆ ἐσειάθη, καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν· προσέτι λέγει,
 καὶ ἐν τῷ ναῷ τῷ τῷ δώσω εἰρήνην, διότι εἰς τὸν καιρὸν τῆς σαυρώ-
 σεως, ἐγένετο εἰρήνη καὶ διαλλαγή μετὰ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων· καθὼς
 λέγει ὁ Ἀπόστολος ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῇ· ἐχθροὶ ὄντες κα-

Τὸ καμῶναριον

Ὁ ναὸς τῆς παρακλι-
τῆς

Ἐκκλησία τῆς Ἁγίας Κωνσταντίνου

Ὁ ναὸς
τῆς Παναγίας

Ὁ θρόνος τῆς Ἁγίας Ἐλένης

Ὁ ναὸς τῆς Ἁγίας

Τῶν Ἑσφιανῶν
Τῶν Κορνηίων

Τὸ καθεδρικὸν
τῆς Ἁγίας

Ἐπισκοπικαὶ οἱ Πατέρες
εἰς τὸν ναὸν τῆς Παναγίας
τῆς Ἁγίας

Ι.Χ.

Ι.Χ.

Ὁ ναὸς
τῆς

Ἁγία
τοῦ

Σαῦρος Παροῦ

Μαρία ἡ Μαγδαληνή

Ἁγιοφάνης

Ἡ Ἁγία
τοῦ

Ἁγιοφάνης

Μημενίου

Τῶν Ἀγίων

τηλλάγημεν τῷ Θεῷ διὰ τῆ θανάτω τῆ Υἱῆ αὐτῆ· αὐτὸς λοιπὸν ὁ
 Ναὸς ἐπλήθη δόξης Κυρίου, καὶ αὐξάνει ἡ δόξα αὐτῆ, καὶ διὰ τὰς πνευ-
 ματικὰς ἐργασίας ὅτε γίνονται εἰς αὐτὸν, καὶ διότι εἰς αὐτὸν ἐγίνετο
 ἡ ἐλευθερία τῆ γένεσι τῶν ἀνθρώπων ἀπὸ τὸν ζυγὸν τῆς ἁμαρτίας,
 καὶ ἐφιλιώθη μὲ τὸν Θεόν· Ἰδὲ λοιπὸν ἀπεδείξαμεν ὅτι προετυπῆτο
 ὁ Ναὸς τῆς ἁγίας Ἀναστάσεως καὶ ἀπὸ τῶν νόμων καὶ ἀπὸ τῆς προφητίας.

Αὐτὸς λοιπὸν ὁ σεβάσμιος καὶ προσκυνητὸς Ναὸς τῆ παναγίας
 καὶ ζωοδόχου Τάφου, εἶναι μεγαλοπρεπὴς, καὶ περίφημος κατὰ τε τὸ
 μέγεθος τῆ Ναῶ, καὶ διὰ τὴν οἰκοδομὴν τῆ κτιρίας, μὲ δύο μεγάλας
 καὶ ὑψηλὰς κερπέδες, ὁ ἕνας μὲ χωρασάνι, καὶ ὁ δεύτερος ἔξωθεν μὲ
 μολυβδοσκεπάσμα, ἔσωθεν δὲ μὲ ξύλα ἄσηπτα μεγάλα καὶ χοντρά,
 μέχρι τῆς ζώνης τῆ τοίχου, μὲ κολῶνας πορφύρας καὶ μαρμαρένιαι,
 μὲ ποδαρικά μεγάλα καὶ σερεὰ, καὶ μὲ ἔδαφος ἐσρωμένον μὲ πολυειδῆ
 καὶ διάφορα μάρμαρα, καὶ ἐσχηματισμένον μὲ κατασκευὴν πολλὰ θαυ-
 μασίαν καὶ ἔντεχνον, ἔχων μάρκος ἰχνάρια διακόσια ὀγδοήκοντα πέν-
 τε, καὶ πλάτος ἰχνάρια ἑκατὸν ἐξήκοντα· αὐτὸς ὁ Ναὸς τὸ πάλαι
 ἐκοσμεῖτο ἀκόμη περισσότερον διὰ τὰς τὰς πολλὰς πόρτας ὅτε εἶχεν, ἀλλ'
 ἐπειδὴ καὶ ἡ ἁγία Ἱερουσαλήμ ὡς εἶπομεν, κατὰ διαφόρους καιροὺς πολε-
 μηθεῖσα, εἰς διαφόρους ὑπέπεσεν ἐξουσίας, ἀπώλεσε καὶ αὐτὸς ὁ Ναὸς
 τὸ ἀρχαῖον κάλλος, τὰ νῦν δὲ ἔχει μίαν καὶ μόνην πόρταν κατὰ
 μεσημβρίας.

Περὶ τῆς ἁγίας Πόρτας τῆ Ναῦ.

Αυτὴ ἡ Πόρτα, ἁγία Πόρτα παρὰ τῶν ὀρθοδόξων λέγεται· καὶ εἶναι πάντα κεκλεισμένη, κλειδωμένη, καὶ βελλομένη ἀπὸ διορισμένους βασιλικὸς ἄνθρωπος, καὶ ὅταν κάμῃ χρεῖα νὰ ἀνοιχθῇ, προσκαλεῖται ὅλοι οὗτοι οἱ διορισμένοι βασιλικοὶ ἄνθρωποι, παρόντων καὶ τῶν δραγμαίων, τῶν τριῶν μονασιρίων, Φράγκων, Ῥωμαίων, καὶ Ἀρμενίων, τὴν ἀνοίγει, καὶ μὲ προσοχὴν τὴν φυλάττει, καὶ πάλιν μετέπειτα τὴν κλείει, τὴν κλειδώνει, τὴν βελώνει, καὶ ἀναχωρεῖ· οὗτοι οἱ ἴδιοι βασιλικοὶ ἄνθρωποι, λαμβάνουσιν, καὶ τὰ λεγόμενα καφάρια ἀπὸ τῆς προσκυνητῆς.

Περὶ τῆς ἁγίας Ἀποκαθλώσεως.

Εἰσερχόμενοι γὰρ εἰς τὸν θεῖον Ναὸν διὰ τῆς ἁγίας Πόρτας, καὶ περιπατῶντες κατ' εὐθείαν ἰχνάρια τεσσαράκοντα, εὐρίσκομεν τὴν ἁγίαν Ἀποκαθλώσιν, μάρμαρον λευκοφανές καὶ λαμπρότατον, τὸ μακρὸς σπιθαμαῖς ἐννέα, καὶ τὸ πλάτος σπιθαμαῖς δύο ἡμισυ, κεκοσμημένον γύρωθεν μὲ μαυροκόκκινα μικρὰ κομάτια μάρμαρα, καὶ περιφραγμένον μὲ ἐντεχνῆ σίδηρα μίαν σπιθαμὴν τὸ ὕψος.

Εἰς αὐτὸν τὸν τόπον ἤπλωσαν τὸ πανάγιον Σῶμα τῆ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ Γεωργίου καὶ ὁ Νικόδημος, ὅταν ἀπὸ τὸν σταυρὸν νεκρωμένον τὸ ἐκατέβασαν, καὶ μὲ ἀρώματα τὸ ἤλειψαν, καὶ μὲ καθαρὰν σινδόνα τὸ ἐπεριτείλιξαν.

Ἐπάνωθεν αὐτῆς τῆς ἁγίας Ἀποκαθλώσεως ἄπτεσι κωνίλια ὀκτώ, ἐξ ὧν τὰ τέσσαρα τῶν Ὁρθοδόξων, τὸ ἐν τῶν Φραγκῶν, καὶ ἐν τῶν Ἀρμενίων, καὶ ἕτερον τῶν Κοπτῶν, καὶ τὸ ἄλλο τῶν Συριάνων, κρεμάμενα εἰς μίαν ἄλυσον.

Αὐτὰ εἶναι καὶ ἐξ μεγάλα μακαρία πρέντζινα, μὲ μεγάλας λαμπάδας, δύο τῶν Ὁρθοδόξων, δύο τῶν Φραγκῶν, καὶ δύο τῶν Ἀρμενίων, τὰ ὅποια ἄπτεσι εἰς τὰς προὔπαντήσεις ὅπως γίνονται εἰς τὰς παρρησίας, εἰσερχομένων τῶν προεσώτων μετὰ τῆ κλήρου αὐτῶν, ὁμοίως τὰ ἄπτεσι, καὶ εἰς τὰς μεγάλας λιτανίας, ὅταν αἱ φυλαὶ περιέρχονται.

Περὶ τῆ ἀγίης καὶ ἱερῆς Καθεδρῆς.

Ἀπὸ τὴν ἀγίαν Ἀποκαθήλωσιν, ὀδεύοντες πρὸς Δυσμᾶς ἰχνάρια ὀγδοῦκοντα, βλέπομεν τὸ ἀγιώτατον Καθεδρῆ τῆ παναγίης Τάφου μετὰ μεγάλην τέχνην καὶ ὠραιότητα γύρωθεν μετὰ δέκα κολῶνας μαρμαρένιας, καὶ τειχισμένον μετὰ ὀρθὰ λευκὰ μάρμαρα, ἐπάνω τέτε ἔχει καὶ ἕτερον Καθεδρῆ μολυβδοσκεπασον, βασιζόμενον ἀπὸ δώδεκα πορφύρας κολῶνας, αὐτὸ τὸ ἀγιώτατον Καθεδρῆ, εὐρίσκεται ὑποκάτω εἰς τὸν μέγαν μολυβδέειον κερπὲ ὅπῃ προείπαμεν, ὁ ὁποῖος κατὰ τὴν κορυφὴ εἶναι ἀσκεπασος· ἔχει δὲ πλεονὸν δίκτυον σειρματέειον· εἰς τὸν κύκλον τέτα τῆ κερπὲ, εἶναι τὰ Κατηχεμένα τῆ Θεῆς καὶ, βασιζόμενα ἀπὸ δώδεκα μεγάλης κολῶνας, ὀκτώ μεγάλα τετράγωνα ποδαρικά, μετὰ καμάραις δέκα ἐπτὰ, ὅλα μάρμαρα ἐξωπέτασα, μετὰ τὴν ὁμοίαν κατασκευὴν εἶναι καὶ ἀπὸ τὸ ἄνωθεν μέρος, καὶ βασιζέται ἢ σέγη τῶν κατηχεμένων.

Εἰς τὰ δεξιὰ μὲν τῶν Κατηχεμένων καὶ τῆ ἀγίης Καθεδρῆς εἶναι ἡ Ἐκκλησία, καὶ αἱ κατοικίαι τῶν Ἀρμενίων ὅπῃ εὐρίσκονται διὰ παντὸς ἔνδον τῆ Ναῦ, ἔνθα ἐναβαίνουσι μετὰ σκάλαν στανιδείαν· ἔμπροσθεν ταύτης τῆς σκάλας ἔχει μάρμαρον στρογγυλὸν μετὰ κάγγελα σιδερένια, καὶ εἶναι ὁ τόπος ὅπῃ ἔσεκον αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, καὶ διελογίζοντο ἐν ἑαυταῖς λέγουσαι, τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς Θύρας τῆ μνημεῖος;

Εἰς δὲ τὸ ἀριστερὸν μέρος ὑποκάτω τῶν Κατηχεμένων εἶναι ἡ Ἐκκλησία τῶν Φράγκων, ἔχουσα μήκος ἰχνάρια τριάκοντα τέσσαρα, καὶ πλάτος ἰχνάρια δέκα ὀκτώ.

Πλησίον τῆς τραπέζης ὅπῃ λειτουργοῦσιν ἀπὸ τὸ δεξιὸν μέρος, εἶναι ἕνας τόπος κλεισμένος ὡσάν παράθυρον, καὶ ἔχει μέσα μέρος τῆς κολῶνας ὅπῃ ἐμασίγωσαν τὸν Κύριον ἐπὶ τὸ ἐκείσιν πάθος, τὴν ὁποῖαν

Ἐπειδὴ δὲ Ἰησοῦς μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἰς Ναζαρέθ
ἦεν ἰδομένην ὑπὸ Μαρίας καὶ ἡ. οὗτος ἦν ἄριστος ἰσχυρὸς καὶ
καταλάμψαντος τῶν μαθητῶν ἡ τῆς δόξης τῆς λαοφιλίας
ἐν τῷ λαῷ ὡς ἐστὶν ἡ βουλὴ μετὰ τῶν δαυιδῶν. Μαρία
μενίστε εὐσεβεῖς

Ἡρώδης
τὸν τετυφῶ

Καὶ αὐτὸς ἀπεκρίθη εἰς αὐτοὺς
ὡς ἂν λέγει λέγει ὡς δεῖα τὰ γε-
νῆτα, προσκλήτε. λέγει. πα-
τερ εἰς βῆθ παρρησιῶν το
πνεύματι τῷ ἁγίῳ καὶ ἀφ' ἡμῶν
ἐκλήθη αὐτοῦ. Ἄν. ἀνεγ. ἡ.

Καὶ ἡ
ἐγενετο αὐτῷ ἰδομένην
αὐτοῖς εἶπε. Ἐπειδὴ ἡ
ἐπαρθεῖς ὑπο
ἐν ἰδεῖν εὐσεβεῖς
μενίστε
ὡς ἂν
μαρτυροῦν

Καὶ ἐνδεῶς ἐστὶν αὐτῷ λαλῆντος. τίς
πνεύματι τῷ ἁγίῳ καὶ ἀφ' ἡμῶν
ἐκλήθη αὐτοῦ. Ἄν. ἀνεγ. ἡ.
Ἰησοῦς εἶπε. Καὶ ἐπὶ τῶν μαθητῶν
αὐτοῦ ὡς ἂν Ἰησοῦς εἶπε αὐτῷ ἔταπε
ἐν αὐτῷ τότε ἀποκαλύφθη ἐπιβλήν τις. Ἄν.
ὡς ἂν τῶν ἁγίων καὶ ἐκλήθη αὐτοῦ.
Ἄν. ἀνεγ. ἡ.

Ἡρώδης

Ὁ Ἰησοῦς

Ὁ Ἰησοῦς

ποιῶν προσκυνῶσι μὲ μίαν ῥάβδον, ὅπῃ ἔχουσι ἐπὶ τάτῃ μέσα εἰς τὸ παράθυρον ἀπὸ μίαν τρύπαν· πλησίον τῆς Ἐκκλησίας ἔξωθεν ἔχει παρακλήσιον, καὶ ἦτον ποτὲ τῶν Μαρωνιτῶν, νῦν δὲ τὸ ἔχουσιν οἱ Φράγγοι σκευοφυλάκιον· ἔχει καὶ ἔμπροσθεν ταύτης τῆς πόρτας ἄλλο μάρμαρον στρογγυλόν, καὶ εἶναι ὁ τόπος ὅπῃ ἔκαμαν τῆς ἡλῆς, ἦτοι τὰ καρφία, μετὰ ὁποῖα ἐκάρφωσαν τὸν Κύριον ἐπὶ τὸν σανδρόν· ἀπὸ δὲ τὸ ἐνδότερον μέρος τῆς Ἐκκλησίας αὐτῶν, ἀναβαίνουσιν εἰς τὰ κατηχέμενα, ἔνθα ἔχουσι καὶ τὰς κατοικίας των.

Κατὰ τὸ δυτικὸν μέρος ὑποκάτω τῆ κεντῆ εἶναι ἡ Ἐκκλησία τῶν Κόπτων, προσκολλημένη ἀπὸ τὸ ὀπίσθεν μέρος τῆ ἀγίᾳ Κεβουκλίᾳ, αὕτη δὲ ἡ Ἐκκλησία τῶν Κόπτων, προσεκολλήθη τῷ ἀγίῳ Κεβεκλίῳ, εἰς τὰς ἡμέρας ὅπῃ ἡγεμόνευον καὶ ἐξεστίαζον τὴν Γερουσαλήμ οἱ τῆς Αἰγύπτου Σελτάνοι, οἱ λεγόμενοι Τζερκέζιδες· τῶν οἱ γραμματεῖς, φρονῶντες τὰ τῶν Κοπτῶν διὰ τῆς δυναστείας τῶν κατεξεστιαζόντων προσεκόλλησαν αὐτὴν, εἰς διάστημα τριῶν ἁρῶν, διὰ τῆτο εἶναι καὶ σμικροτάτη κατὰ ποσά.

Ἐντικρυ ταύτης ὑποκάτω τῶν Κατηχέμενων, εἶναι ἡ Ἐκκλησία τῶν Συριάνων· καὶ μέσα αὐτῇ εὐρίσκονται καὶ τὰ μνήματα τῶν δικαίων Γωσήφ καὶ Νικοδήμου, ὅπῃ ἐκήδευσαν τὸν Ἰησοῦν; λελατομημένα καὶ αὐτὰ εἰς ῥιζιμαίαν πέτραν.

Εἰς αὐτὰ τὰ Κατηχέμενα ἀμφοτέρωθεν τῶν μερῶν ἔχουσι καὶ οἱ Ὀρθόδοξοι δύο μέρη, καὶ τὸ μὲν δεξιὸν ὀνομάζεται Ῥωμαῖκα, ἐν ᾧ ἀναπύονται οἱ Ὀρθόδοξοι προσκυνηταί, ὅταν μένεσιν ἐνδον τὸ ἀγίῳ Ναῶ, τὸ δὲ ἀριστερὸν μέρος εἶναι δοχεῖον, καὶ ἐκεῖ φυλαττεῖ ὁ σκευοφύλαξ, τὰ ἀναγκαιῶς χρειάζόμενα πράγματα ὅλα τῆ χρόνα.

Υποκάτω τέτε εἶμι καὶ ἡ σέρνα τῆ νερᾶ, ἐξῆς ποτίζονται ὅλοι οἱ ἐνδον τῆ σεβασμῆ Ναῶ ἐρισκόμενοι κάτοικοι ἡμέτεροι τε καὶ ἀλότριοι.

Περὶ τῆ ἀγίης Κεβεκλίε.

Τὸ δὲ ἀγιώτατον Κεβεκλίον ἔχει μὲν τὴν πόρταν βλέψασαν κατὰ ἀνατολάς· εἶναι δὲ διηρημένον εἰς δύο, ἀγκυαλὰ καὶ ἠνωμένον, καὶ τὸ μὲν πρῶτον εἶναι οἰκοδομημένον ὑπὸ τῆς ἀειμνήσε βασιλίσης ἀγίας Ἐλένης, τὸ δεύτερον δὲ, εἶναι αὐτὸς ὁ λελατομημένος μονόλιθος καθὼς ἐλατομήθη ὑπὸ τῆ δικαίης Γωσήφ τῆ Εὐσχήμονος· ἔχει δὲ κολλημένα γύρωθεν ὀρθομάμαρα λευκότετα, καὶ ἰσορησμένην μόνον τὴν Ἀνάσασιν τῆ Κυρίε ἡμῶν.

Εἰσερχόμενοι λοιπὸν εἰς τὸ πρῶτον μέρος εὐρίσκομεν τὸν λίθον, τὸν ἀποκυλιθέντα ἐκ τῆς Συρας τῆ μνημῆε, εἰς τὸν ὁποῖον καθήμενοι οἱ λευκοφόροι ἄγγελοι, εἶπον ταῖς γυναῖξι, τί ζητεῖτε τὸν „ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; ἐκ ἔσιν ὧδε, ἀνέστη ὡς θεὸς, καὶ ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτὸν ἐνταῦθα κρέμονται καντήλαι δέκα ἑπτὰ.

Εἰσερχόμενοι δὲ εἰς τὸ ἐνδότερον προσκυνῶμεν τὸν παναγιώτατον καὶ τρισμακάριστον τάφον τῆ Κυρίε καὶ Θεῶ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅστις ἔχει ἄνωθεν αὐτῆ μάρμαρων διαφανὲς καὶ λαμπρότατον, ἀναπέμπων ἐνωδίαν θυμασίαν καὶ ἀνεκλάλητον, καὶ εἶναι, εἰς μὲν τὸ μακρὸς σπιθαμαῖς ἑπτὰ, εἰς δὲ τὸ πλάτος σπιθαμαῖς τέσσαρες, κρέμονται δὲ καὶ ἐνταῦθα καντήλαι τεσσαράκοντα τέσσαρες.

Ἐπάνω τέτε τῆ παναγίης Τάφε ἠκλάμπει τὸ ἅγιον φῶς τῷ ἁγίῳ καὶ μεγάλῳ Σαββάτῳ ὥρα ἐβδόμη ἢ ὀγδόη τῆς ἡμέρας, ἢ δὲ τάξις ἔχει ἔτι· σβυσάντων ἡμῶν πρότερον πάσας τὰς ἐν τῷ θείῳ ναῷ καθήλας, ἔρχονται οἱ προρηθέντες πορτάρηδες Τῆρκοι μετὰ τοῦ

Μετρεβελῆ, ἡ τῆ ἐπιτρόπῃ τῆ ἡγεμόνος, ἡ ἄλλων πολλῶν ἐξεσιασῶν, ἡ κλείοντες τὴν πόρταν τῆ ἀγιωτάτῃ Κεβεκλίε, ἡ σφραγίζοντες αὐτὴν ἐπιμελῶς, οἱ μὲν ἀνέρχονται εἰς τὰ Κατηχόμενα εἰς τὰς κατοικίας τῶν Φράγκων, ἡ γίνονται Θεαταὶ τῆ μεγίστῃ τέτῃ Θαύματος, οἱ δὲ ὑπὲρταὶ αὐτῶν ἐπιμένεσιν ἔμπροσθεν τῆ ἀγίῃ Κεβεκλίε, καὶ φυλάττεσιν ἵνα μὴ τις θόρυβος ἀναμέσον τῶν φυλῶν γένηται· ἢ ἴσως γὰρ γίνεται κατὰ συγχώρησιν Θείαν, εἰς ἀντίτυπον τῆς κρωθίας, ὅπου τότε ἐδιωρίσθη ὑπὸ τῶν μαιφόνων Γεδαίων, γὰρ φυλάξῃ τὸν τάφον, ἵνα μὴ κλέψωσι τὸν Γισῶν οἱ μαθηταὶ αὐτῆ· φθάσαντος δὲ τοῦ καιροῦ ὁ παρὰ τῆ Πατριάρχῃ διορισμένος Ἀρχιερεὺς, λαβὼν καιρὸν, ἐνδύεται ἅπασαν τὴν ἀρχιερατικὴν στολὴν, ὁμοίως καὶ πάντες οἱ τυχόντες ἱερεῖς καὶ ἱεροδιάκονοι ἐνδύονται τὰς ἱερατικὰς στολὰς, ἡ ἐξερχόμενοι τῆ Καθολικῆ ἀνευ φωτοχυσίας μετὰ παντός τῆ ὀρθοδόξῃ πλήθους, προσκυνητῶν ἡ ἐντοπίων, βασαζόντων εἰς χεῖρας ἡ φλάμπερα, ἢτοι μπαγιράκια δώδεκα, καὶ προπορορομένων, ἡ ἀκολουθόντων πάντων, περιέρχονται τὸ ἅγιον Κεβέκλιον, ἡ ψάλλουσιν μετὰ μέλους τὴν Ἀνασασινσῃ Χρισέ Σωτήρ, ἄγγελοι ὑμνεῖσιν ἐν ἑρανοῖς, ἡ ἡμᾶς τὴς ἐπιγῆς καταξίωσιν ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ σὲ δοξάζειν· καὶ ἔτω δὲ περιεχομένων τὸ ἅγιον Κεβέκλιον, ἡ ψαλλόντων, πλησιάζει μόνος ὁ Ἀρχιερεὺς εἰς τὴν θύραν τῆ ἀγίῃ Κεβεκλίε ἡ προσεύχεται· ἡ τὸ μὲν πλῆθος κράζουσιν τῆ Κύριε ἐλέησον, τὸ δὲ ἱερατεῖον περιέρχεται ἄλλην μίαν φοράν, ἡ ἀποτελεῖται ἡ τρίτη περίοδος· τότε ἀνοιχθεῖσιν τὴν θύραν τῆ ἀγίῃ Κεβεκλίε, ἡ εἰσερχόμενος μόνος ὁ Ἀρχιερεὺς μετὰ φόβῃ πολλῆ, ἡ μεγάλης ἐυλαβείας, βασαζῶν ἀνά χεῖρας ἡ δύο μάτζας κηρίων σβυσῶν, θεωρεῖ θαυμασίως τὸ ἅγιον φῶς ἐπάνω τῆ ἀγίῃ τάφῃ, ἀναδίδον ἐυωδίαν θαυμασίαν ἡ ἄληκτον, ὅθεν ἀνάφωτας τὰ κηρία, ἡ λαμβάνωντάς τα μετὰ τῆς προσπίεσιν ἐυλαβείας ἐξέρχεται, ἔχων τὰς χεῖρας σαυροειδῶς, ἐυλογῶν ἡ ἀγιάζων τὸ πλῆθος ἔμπροσθεν δὲ τῆς θύρας, φυλάττων ὁ ἐπίτροπος τῶν Ἀρμενίων, λαμβάνει ἐκ τῆς ἀριστερᾷ χειρὸς τῆ Ἀρχιερέως τὰς λαμπάδας, ἡ ἀνελθὼν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς, τὸ διανέμει τοῖς Ἀρμενίοις·

ἀπὸ δὲ τὰς λαμπάδας τῆς δεξιᾶς χειρὸς λαμβάνουσιν οἱ Ὀρθόδοξοι
 προσκυντοὶ, ὄντες συναθροισμένοι ἐν τῶν περάτων τοῖς οἰκημένῃς·
 οἵτινες βλέποντες τὸ παράδοξον τῆτο θαῦμα, καὶ μάλιστα οἱ Ὀρθόδο-
 ξοὶ Ἀραβες μεγαλοφώνως κράζοντες, τὸ Κύριε ἐλέησον, κηρύττουσιν
 ἀνυποσώλως, ὅτι μία ἐστὶν ἡ πίσις τῶν χριστιανῶν· καὶ παρευδὺς κρέσσι
 τὰ σήμανδρα, καὶ τὸ σπιδρῆν, καὶ τελεῖται ἡ θεία λειτουργία τῆ μεγά-
 λη Βασιλείᾳ ἐν τῷ Κακοδικῷ, καὶ γίνεται ἐν τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ χαρὰ με-
 γάλῃ καὶ ἀγαλλίασις, μετὰ θαφιλῆς φωτοχυσίας, προσερχόμενοι λαμ-
 λαμπαδιφόροι τῷ προϊόντι Χριστῷ ἐκ τῆ μηνύματος ὡς νυμφίῳ· καὶ ἀγ-
 καλά γὰ ἐπίστανται μερικοὶ ὅτῃ ἀρφίβάλλουσιν εἰς τῆτο, πρὸς ἕς ἀπο-
 κρινόμεθα, ὅτι ἐστὶ πολλῶν ἀγίων τάφοι, καὶ τὰ λείψανα ἐνεργῶσιν
 ὁσπερὶ αἰετὰ θαύματα διὰ τῆς θείας δυνάμεως, μάλιστα εἰς τὰς
 ἑορτὰς αὐτῶν, δὲν εἶναι ἀδύνατον ὅτι ὁ πανάγιος Τάφος ἐν ᾧ ἐτάφη
 τὸ Θεανδρικὸν σῶμα τῆ Κυρίᾳ καὶ Θεῷ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,
 γὰ ἐκβλύζει φῶς, εἰς τὴν ἡμέραν ἐκείνην, καθ' ἣν οἱ ἐν σκοτει καὶ σκιᾷ
 θανάτῃ ἴδον φῶς μέγα, λέγω καθ' ἣν ἡμέραν τὰ πάντα πεπλήρωται
 φωτὸς, ἁετός τε καὶ γῆ καὶ τὰ καταχθόνια ὡς ψάλλει ἡ ἀγία Ἐκκλη-
 σία, μάλιστα ἔχει μέγαλον κατάκριμα ὁ ἀνίσχυρον ποιῶν τὴν τῆ Θεῷ
 παντοδυναμίαν, καὶ ὅστις νομίζει τὸν Θεοδέξμονα Τάφον ἐσερημένον ἐ-
 κείνη τῆ φωτὸς, τὸ ὅποιον ἰδόντες οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι, καὶ αἱ μακάριαι
 Μυροφόροι ἐξεπλάγησαν· πρέπει ὁ τοιοῦτος χριστιανὸς γὰ πεισθῆ εἰς
 τὴν μαρτυρίαν τῆ θείᾳ Γωάννῃ τῆ Δαμασκηνῆ λέγοντος ὡς ὄντος ἱε-
 ρὰ καὶ πανέορτος αὐτῇ ἡ σωτήριος νύξ καὶ φωταυγῆς τῆς λαμπροφό-
 ρου, ἡμέρας τῆς ἐγέρσεως ἕσα προάγγελος, ἐν ἣ τὸ ἄχρονον φῶς
 πᾶσιν ἐπέλαμψε, καὶ πρὸ τῆ Δαμασκηνῆ ὁ μέγας Γρηγόριος ὁ Θεολό-
 γος, τὸ φῶς τῆ μεγάλης σαββάτε, τὸ ἐνομάζει ἀντίτυπον τῆ με-
 γάλῃ Φωτὸς, καὶ ἐξ ἀμερίσε Φωτὸς μεριζόμενον καὶ τιμώμενον, πρὸς
 τέτοις τὸ ἐνομάζει Φῶς, πρόδρομον τῆ μεγάλης φωτὸς ἀνισαμένη, καὶ
 εὐφροσύνης προεόρτιον, ἀνάγνωσι τὸν λόγον εἶ ἡ ἀρχὴ, ἐπὶ τῆς Φυ-
 λακῆς με εἴσωμεν· εἰ δὲ λέγῃς ὅτι ἅγιον Φῶς καὶ σεβάσιμον, λέ-
 γουσιν οἱ εἰρημένοι ἅγιοι τὴν κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν γιγνομένην φω-

τοχυσίαν εἰς τὰς ἀπανταχῶς Ἐκκλησίας, ἀποκρίνομαι, ὅτι εἰάν ἡ ἀπλῶς ἐκείνη Φωτοχυσία ἔχει τόσην τιμὴν, πολλὴν περισσοτέραν τιμὴν πρέπει νὰ ἔχη τὸ φῶς τὸ ἐξερχόμενον ἀπὸ τῆ ἀγιωτάτης σπηλαίης τῆ Σεοδέγμονος τάφου, τὰ ὁποῖα καὶ τὸ ἔλαιον τὸ ἀπὸ τῶν καντήλων, καὶ τὸ χῶμα, καὶ τῷ παναγίῳ Τάφῳ ἐπιτριβόμενα Σεδάρια μετ' εὐλαβείας Φιλέμενα καὶ λαμβανόμενα ἰάσεις ἐπιτελεῖσι· μετ' ὅλον τῆτο εἰάν οἱ ἀμφιτάλλοντες δὲν τὸ δέχονται, ἀλλ' εἰς ἐκείνους ὅπῃ κατ' ἔτος ἐπιδείκνυται αὐτοὶ ὡς τὸ κηρύττεσι, μάρτυρες ὄντες τῆ μεγίστου τέτης θαύματος, καὶ τοῖς μὲν εὐλαβέσι γίνεται Σωτήριον ὑπόδειγμα, τοῖς ἐξ ἀνευλαβέσι ἕδεμία ἐκ τέτης ὠφελεια.

Πλὴν καὶ δὲν ἠξεύρω, ὁ τοιῦτος, τί νὰ λέγη, βλέπων τὴν κολώναν σχισμένην, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν ἐξῆλθε τὸ ἅγιον φῶς, τὸ ὁποῖον δὲν ἔγινεν εἰς τὰς ἀρχαίας καιρὸς, ἢ εἰς τὸν καιρὸν, τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, ἀλλ' εἰς τὰς ὑστερινὰς τέτης χρόνας, εἰς τὸν καιρὸν δηλαδὴ τῆ μακαριωτάτης ἀσίδῆμε Κυρίης Σωφρονίης Πατριάρχου Γεροσολύμων, Γερεμίη Πατριάρχου Κωνσταντινέπολεως, Σιλβέστρου Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας, καὶ Γωακείμ Ἀντιοχείας ἐπὶ τῆς βασιλείας τῆ δικαίης Σουλταν Μεράτ.

Οἱ Ἀρμένιοι κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν ἐχθρικῶς κατ' ἡμῶν φερόμενοι, ὑπεσχέθησαν νὰ δώσωσι τῷ ἡγεμόνι τῆς Γρωσαλήμ χρήματα ὅσα θέλει διὰ νὰ ἐμποδίσῃ τὸν Πατριάρχην, καὶ τὰς Ὀρθοδόξους Χριστιανὸς ἀπὸ τῆ νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὸν Σεῖον Ναὸν τῆ παναγίης Τάφου τῷ ἁγίῳ καὶ μεγάλῳ Σαββάτῳ· ὁ δὲ ἡγεμὼν πεισθεὶς διὰ τὰ χρήματα ἐπρόσβαξε καὶ ἐγένετο ἔπως· εἰσῆλθον λοιπὸν εἰς τὸν σεβάσμιον Ναὸν μόνον οἱ Ἀρμένιοι ἐν χαρᾷ, ἐλπίζοντες νὰ λάβωσι τὸ ἅγιον φῶς, οἱ δὲ Ὀρθόδοξοι ἰσάμενοι ἔξω τῆ νὰ εἰς τὸ προαύλιον περιλυποῖ, παρεκάλεν τὸν ἅγιον Θεὸν μετὰ δακρύων, καὶ συντριβῆς καρδίας, παραβλέπων τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν, νὰ δείξῃ εἰς αὐτὰς τὸ ἔλεος τῆς εὐσπλαγχνίας τε, ὁμοίως προσήυχετο καὶ ὁ Πατριάρχης ὅλη ψυχὴν καὶ

καρδία, με μεγάλην κατάνυξιν Φθασάσης δὲ τῆς διορισμένης ὥρας (ὡ
 τῶν Σαυμασίων σε δέσποτα φιλάνθρωπε βασιλεῦ) εὐθὺς ἐσχίσθη μία
 ἀπὸ τὰς κολῶνας ὅπε εἶναι ἔμπροσθεν τῆς ἁγίας πόρτας, καὶ ἐξῆλθεν
 ἀπὸ αὐτὴν τὸ ἅγιον Φῶς· τῆτο ἰδὼν ὁ Πατριάρχης, δραμῶν μετὰ
 μεγάλης προθυμίας καὶ εὐλαβείας, ἀναψε τὰ κηρία ὅπε ἐβάσαζε, καὶ
 ἀνελεῖν εἰς τὸν τόπον ὅπε καὶ πρότερον ἴσατο διεμοίρασεν αὐτὸ τοῖς
 Ὀρθοδόξοις πρόσθε χάριν καὶ ἁγιασμόν αὐτῶν· οἱ δὲ ἀνάφαντες τὰ
 κηρία ὅπε ἐβάσαζον, καὶ πληθέντες πάσης πνευματικῆς χαρῆς, τῷ
 ἁγίῳ Θεῷ εὐχαρίστησαν, ὅπε τῶν μὲν φοβημένων αὐτὸν εἰσακίει, καὶ
 τὸ θελημα αὐτῶν ποιεῖ· αὐτοὶ δὲ οἱ Ἀρμένιοι ἀγνοοῦντες παντελῶς τὴν
 περὶ τῆς ἁγίας Φωτὸς, καὶ ὅτι ἐξῆλθεν εἰς τὰς Ὀρθοδόξους, ἐπροσμη-
 νον ἔτι ἐνδὸν τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας, γεγωνοτέρως τῆ φωνῇ φωνάζοντες ἐμα-
 ταιώθησαν οἱ δὲ Τῆρκοὶ ὅπε ἐφύλαττον τὴν ἁγίαν πόρταν, βλέποντες
 τὸ παράδοξον τῆς Σαύματος, εὐθὺς ἤνοιξαν τὴν ἁγίαν πόρταν καὶ εἰ-
 σῆλθεν ὅτε Πατριάρχης, καὶ ὅλον τὸ πλῆθος τῶν Ὀρθοδόξων εἰς τὸν
 „σεβάσμιον Ναόν, ψάλλοντες τὸ, τίς Θεὸς μέγας ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
 „σύ εἶ ὁ Θεὸς ὁ ποιῶν Σαυμάσια μόνος· καὶ ἐξετέλεσαν τὴν θείαν μυ-
 σαγωγίαν, καὶ ἔκαμον Πάσχα κατὰ τὴν συνήθειαν. ἓνας δὲ Ἐμήρης
 ἀπὸ τῆς παρεσώτας ὑπηρετίας, βλέπωντας πῶς ἐσχίσθη ἡ κολῶνα, καὶ
 ἐξῆλθε τὸ ἅγιον Φῶς εὐθὺς ἐπίσευσε τῷ Χριστῷ, ὁμολογῶντας αὐτὸν
 ἦδὸν Θεῶν, καὶ Θεὸν ἀληθινόν, καὶ τέλειον ἄνθρωπον, καὶ μετὰ μεγάλην φων-
 ῆν ἔκραξε μία ἡ πίστις τῶν Χριστιανῶν. καὶ παρευθὺς ἐμπήξεν εἰς μίαν
 πέτραν καὶ τρία καρφία, λέγωντάς, ἕτω νὰ ἐμπηχθῶσιν εἰς τὰ ὀμμά-
 τια τῶν μὴ πιστευόντων εἰς τὸ ἅγιον Φῶς, ὅτι ὅτι ἔστι ἀληθὲς καὶ ἅγιον·
 οἱ δὲ εὐρεθέντες Τῆρκοὶ ἀκέσαντες αὐτὰ τοιαῦτα λέγοντος, δίσαντες
 αὐτὸν παρέδωκαν τῷ πυρὶ ὡς Χριστιανὸν ἔμπροσθεν τῆς ἁγίας πόρτας,
 ἐνθα καὶ μέχρι τῆς Νῦν, καὶ ὁ τόπος τῆς πυρκαϊᾶς φαίνεται, καὶ τὰ
 ἴχνη τῶν ποδῶν αὐτὰ σώζονται· καὶ αὕτη ἡ ὑπόθεσις εἶναι σημειωμένη
 Ἀραβισί εἰς μίαν Πλάκην, κειμένην εἰς τὰ δεξιὰ τῆς ἁγίας πόρτας
 πρὸς ἐνθύμησιν τῆς Θεύματος.

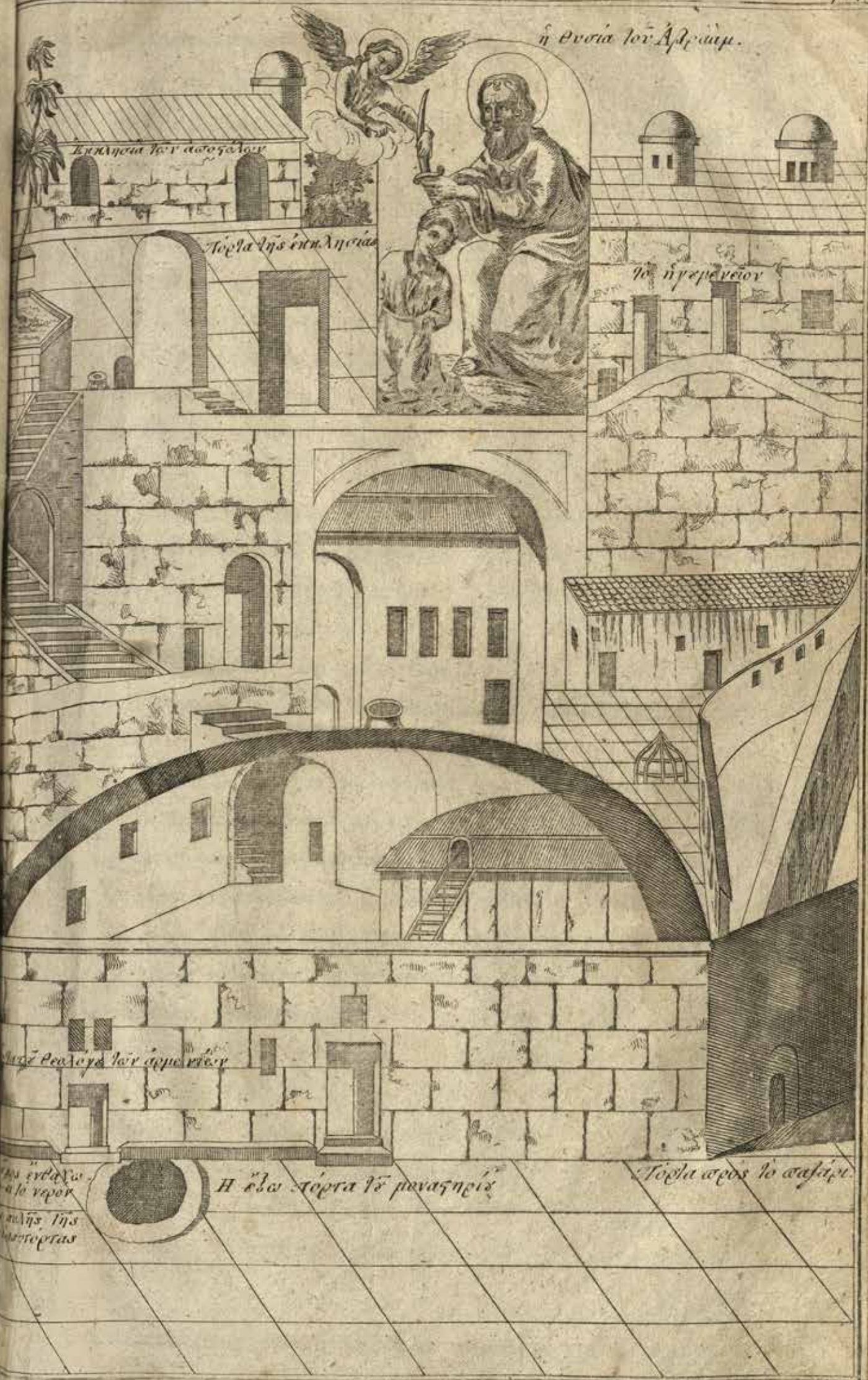
ἡ θυσία τοῦ Ἀβραάμ.

Ἐκκλησία τοῦ ἀσσοφάτου

Ἱερόν της ἐπιτομῆς

Ἱερόν ἡρακλείου

Ἱερόν Παναγίας τοῦ ἀποστόλου

Ἱερόν τῆς ἐπιτομῆς
τοῦ ἁγίου

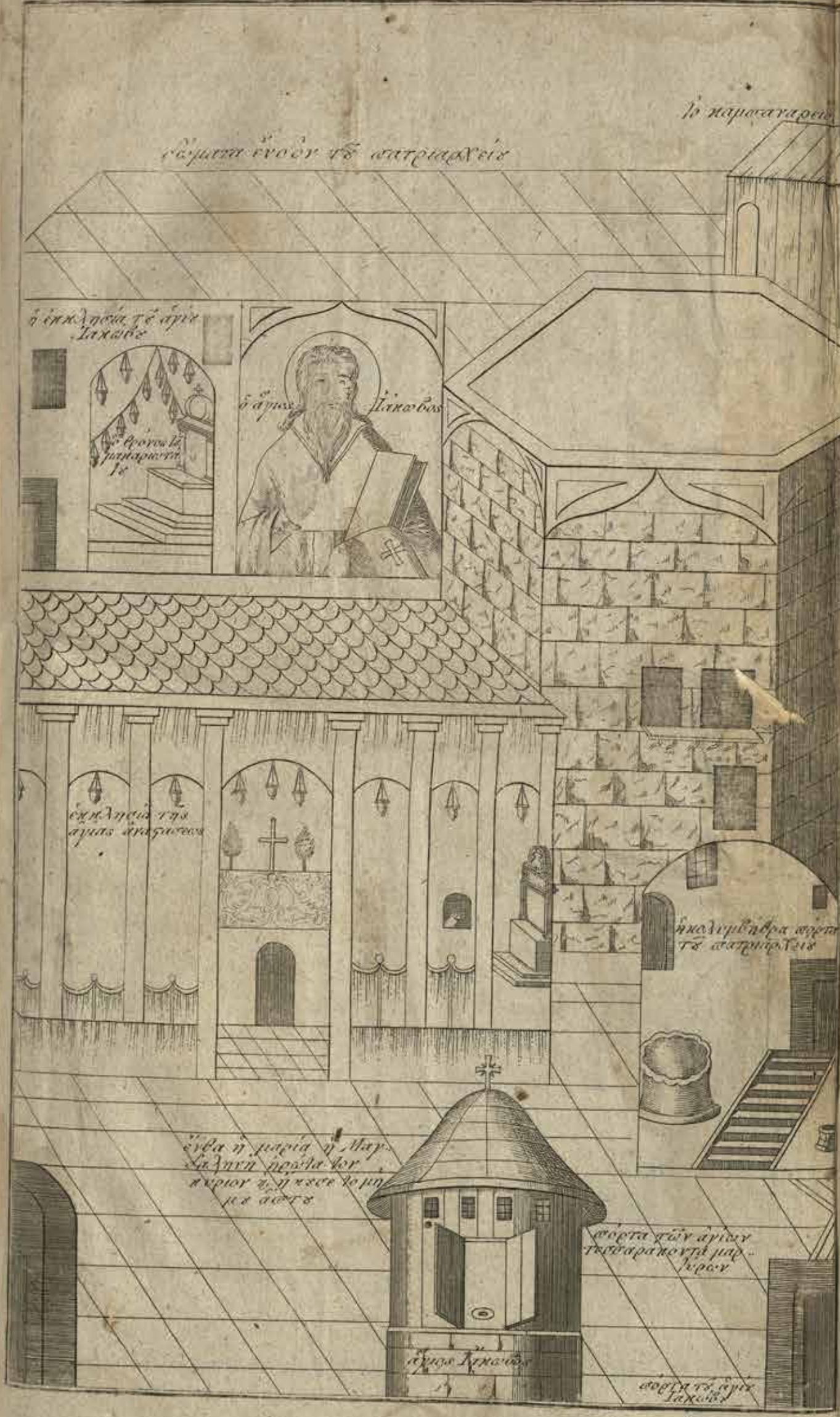
Ἡ εἶσα πόλις τοῦ παναγίου

Ἱερόν τοῦ ἀσσοφάτου

Εἰς ἀληθείας παράσπειν ὅτι τὸ ἐκ τῆ ἀγίας Τάφου ἐξερχόμενον Φῶς ἔστιν ἅγιον, προδύσομεν καὶ ἕτερον θαῦμα παραδοξότερον, ἀπαράλακτως ὡς εὖρομεν ἐν τινι παλαιᾷ βίβλῳ, κειμένη ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς ἱερᾶς Λαύρας τῆ ὁσίε πατρὸς ἡμῶν Σάββα ν ὃ γέγονεν ἐπὶ τῆς αυτοκρατορίας τῆ Χρισοβέλου βασιλείως Κωνσταντίνε τῆ Πορφυρογεννήτῃ, ἐν Γερουσαλήμ, ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ ζωοδόχῳ Τάφῳ τῆ Κυρίε καὶ Θεῆ καὶ Σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῷ ἁγίῳ καὶ μεγάλῳ Σαββάτῳ, καὶ γράφειν παρὰ Νικήτα Βασιλικῆ Κληρικῆ, ἀπεστάλη πρὸς αὐτὸν τὸν βασιλέα, Κωνσταντίνον τὸ Πορφυρογέννητον, κατὰ τὸ φησὶ. ἔτος ἀπὸ Χριστοῦ.

„Ἐμελλεν ἄρα ὁ Θεότατε βασιλεῦ, μηδὲ ὁ καθ' ἐμᾶς βίος ἄμοιρος εἶσεθαι Θεῷ μεγαλειότητος, ἀλλ' ἐν τῇ κατὰ Χριστοῦ ταπεινώσεισε τοῖς κατ' ἐξοχὴν θαύμασι καὶ φωτοφανείαις, ὡσὰν μὴ πρὸς τὰ ἀρχαῖα μῦθα τῶν ἐξαισίων θαυμάτων, τὸν ὄντως κρατοποιόν, καὶ μόνον ἀληθινὸν Θεὸν ἡμῶν δοξάζεσθαι, ἀλλὰ καὶ διὰ τῶν ἐπὶ τῆς Χριστωνύμου βασιλείας σε τελεσιουργηθέντων εὐχαριθεῖσθαι καὶ μεγαλύνεσθαι, ἴσασι γὰρ ἅπαντες πολῖται καὶ ἐπίλυδες τῶν ἐν τῇ φωτοφόρῳ τῆς Ἀναστασίμου ἡμέρας κατὰ τὴν τῆ Κυρίε ὁσίαν Ταφὴν, τελελείαν παράδοξον, λέγω δὲ τῆς ἐκεῖσε φωτοφανείας ἔλλαμψιν, Θεῖαν ἐπιπνοίαν γενομένην· πάλαι γάρ μοι ταύτην κατιδέειν ἀκρέτως ἐπιποθέντι, προσκυνῆσαι τε τὸ πατίερον ἐκεῖνο καὶ σεβάσμιον ἔδαφος, ἐκ ἀπεπέμφατο τὴν ἐμὴν δέησιν ἡ Θεοφρέντος βασιλεία σε, δῶρον τε χρυσίε παρασχῆσα, πρὸς τὸν ἐκεῖσε Θεοφιλῆ προέπεμφεν Ἀρχιεπίσκοπον· διάτοι τέτο καὶ ὁ Θεός ὁ εἰδώσε τὸ πρὸς αὐτὸν ἀκέραιον καὶ φρονήματος, τῆς τῶν βεβήλων Ἀγαρνῶν ἀπάσης βλάβης διέτρησεν ἀνώτερον· Τῇ ἐν ἑβδόμῃ Ἀπριλλίε μηνός, Θεῷ προμνηθεῖα, τῷ ἀρχιεπισκόπῳ Χριστοδῶλῳ τῆς ἁγίας πόλεως ἐντυχῶν, ἀπὸ αὐτοῦ διέτριβον, μέμων τῆς ἀναστασίμου ἡμέρας ἰδεῖν τὴν Θεῖαν ἐπιφάνειαν· τῆ δὲ ἁγίε καὶ μεγάλῃ Σαββάτῃ ἐγγίσαντος, ὁ τοῖς καλοῖς ἀεὶ εὐδωνῶν διάβολος ἐκ εἴασεν ἡρεμεῖν ἡμᾶς, ἀλλ' οἷα ἀνάδην προσέκρυσσε

„τῷ ἀκρογοναίῳ λίθῳ Χριστῷ, ἀλλ' αὐτὸς μᾶλλον συνετριβή, ἢ
 „συνέτριψεν, Ἀμπραῖος γὰρ τις τις τῶν ἀπὸ τοῦ Παγδάτι, περὶ πρώτην
 „ᾠραν τῷ ἁγίῳ καὶ μεγάλῳ Σαββάτῳ, ἐκεῖσε παραγεγόμενος ἄμα
 „τῷ κατὰ τόπον Ἀμπραίῳ, ἐπὶ τὸ Πραιτώριον ἐχώρησε, θυμῷ καὶ
 „μανίας ἀνάπλευς· καὶ δὴ παραυτίκα τῷ ἀρχιεπισκόπῳ Χριστοδύλῳ,
 „δεινοὶ τινὲς καὶ ὄμοι ἄγγελοι τὴν τέττε ἀφίξιν διήγγειλον, καὶ τρὸς
 „τὸ πραιτώριον ἦγον· ὡς δὲ ἔφθασεν ἐκεῖσε ὁ Θεοφίλης, καὶ ὕτως
 „ἠκρὶβωμένος Ἀρχιεπίσκοπος, ὁ δεινὸς καὶ ἐμβρότητος Ἀμπραίος φη-
 „σεν, ἐκ ἐξεσίσοι ὦ Ἀρχιεπίσκοπε τὴν ἑορτὴν νῦν τελέσαι, τῆσου
 „γὰρ χάριν ἐνταυθὶ ἀφήγμην, διὰ γὰρ μαγικῆς κατοτεχνίας τὸ
 „θρυλλέμενον θαῦμα ποιῶν, τὴν Συρίαν πᾶσαν τῆς τῶν χριστιανῶν
 „ἐπλήρωσας θρησκείας· καὶ μικρὰ δεῖν Ρωμαίαν ἀπετέλεσας τὰ ἡμῶν
 „ἔθνη ἀνατρέπων· ὁ δὲ Θεοφίλης Ἀρχιεπίσκοπος, πραεῖα τῆ φωνῆ
 „ἀντέλεξεν, εἰμὲν ἄπαξ, ἢ καὶ οἷς πείραν εἰλάφατε, ἐκ ἐξ αὐτῶν τε
 „τῶν ἔργων μυριάκις ἐπισώθητε, ἀνεκτότερον ἂν ἐδόκει ἡμῖν λέγον-
 „τες, ὡς διὰ μαγικῆς τινὸς τέττε τελεῖται κατοτεχνίας· ἐπειθεὶ καὶ
 „ἐκ τοῦ προσημνη Ἀρχιεπισκόπου σίδηρον ἀντὶ θρυαλλίδος τῆ προσέ-
 „ση τῷ ἁγίῳ Γάφῳ καντήλι προσεπέταξε, καὶ ταύτην ἀθρόως θία
 „νεύσει κηρὸ δίκην ἀναφθεῖσαν ἐθεασάμεθα, μέχρι τίνος τυραννεῖν ἡ-
 „μᾶς ἐπιχειρήτε τὸ ὑπερφυὲς θαυμαζόμενοι; οἱ δὲ ἐκεῖσε ἐσῶτες
 „γραφεῖς, ἕτω καλέμενοι, τῷ κατὰ τὸν τόπον Ἀμπραίῳ καθυπε-
 „γᾶντες, μέτοχοίτε τῆς ἡμῶν ἀκραιφνῆς πίσεως ὄντες, ἐ καλῶι
 „ποιεῖς ἔλεγον, τῷ μαιφόνῳ Ἀμπραίῳ, τῷ Ἀρχιεπισκόπῳ κωλύωι
 „τὴν ἐξ ἔθους αὐτῷ ἑορτὴν τελέσαι· ποῖω γὰρ τρόπῳ τὸ βαρυτελεῖς
 „τῶν δημοσίων φόρων εἰσπράττεται, εἰμὴ τὸ τὰς νενομισμένας αὐτῷ
 „ἑορτάς συγχωρεῖται τελεῖν; καὶ ὡς εἰ τέττω ἐμμείνης τῷ λογισμῷ,
 „ἀνεπέγκαι ἔχομεν τῷ πρώτῳ συμβάλῳ Συρίας, καὶ ἐ τὴν τυχεῖσαν
 „σαυτῷ προξενήσεις ἀγανάκτησιν· ὀργισθεῖς ἔν τοῖς εἰρημένοις ὁ δει-
 „λαιος, ἄλλην μηχανὴν καινότεραν ἀποβλέπει, ὅλος θυμῷ καὶ μανίας
 „γεγονώς, καὶ χιλιάδας ἐπτὰ χρυσίων ἀφαιρῶν τῷ Ἀρχιεπισκόπῳ
 „βιάζεται· καὶ ὡς εἰμὴ ταύτας λήφεται, ὑπαραιτήτως μὴ συγχωρη-

„ται αὐτῷ τὴν ἁγίαν καὶ πάνδημον ἑορτὴν τοῦ Χριστοῦ τελεῖσαι Ἀνάστα-
 „στικ· ὁ δὲ Ἀρχιεπίσκοπος ἐπὶ τῇ ἀπορίᾳ, μέγα καὶ βαδύ σενάξας,
 „διὰ ξίφους ἀπαλλαγῆναι αὐτὸν τῆς παρήσσης ζωῆς τῆς μαιφόνος ἐβιά-
 „ζετο, τῆτο γὰρ καὶ συμφέρον αὐτῷ ἐνομίζετο, ὡς ἂν τῆς αὐτῶν κα-
 „κίας ἀπαλλαγῆν· ὁ δὲ ἐν ἀπόροις εὐμήχανος Θεὸς καὶ ἐν ἀδελείᾳ δυ-
 „κατός, καὶ ταύτην διέλυσεν τὴν μηχανὴν· οἱ γὰρ μνημόνευθεῖτες
 „γραφεῖς, δύο χιλιάδας χρυσία παρασχόντες, ὡς τὰς πέντε ἐγγυ-
 „σάμενοι τῷ Ἀρχιεπισκόπῳ ἀποδεῖναι, τὸ κακομήχανον τῷ ἐναγοῦς
 „Ἀμπραῖε μάταιον ἀπέδειξαν· ἐπειδὴ τῷ Ἀρχιεπισκόπῳ ἐν τέτοις
 „πιεζομένῳ εἰς τὸ Πραιτώριον, ἐ τῶν θαυμασιῶν Θεός, τῇ ἀπερινοή-
 „τῳ καὶ ἀμάχῳ αὐτῷ δυνάμει, δύο τῶν τῷ τριζῶτε καντήλων Θεοῦ
 „Φωτὸς ἐπλήρωσε, τῷ κρεμαμένῳ ἐν τῷ τόπῳ, ἐν ᾧ λέγεται τὸ τῷ
 „Κυρίῳ καὶ Θεῷ ἡμῶν Τίμιον Σῶμα, ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ κειθῆναι κατε-
 „νεχθέν· τῆτο δὲ ἐπὶ τοῦ Πραιτωρίου ἀγγελθέν τὸ παράδειξον, πα-
 „ραυτικά τῆτε χρισωνύμῳ λαῷ, καὶ τῶν βεβήλων Ἀγαρηνῶν ἡ πλη-
 „θὺς, ἀναμιξ συνέρρει ἐπὶ τὴν τῷ Θεῷ ἁγίαν Ἐκκλησίαν· καὶ τῶν
 „μὲν Ὀρθοδόξων ζέοντι πόθῳ, καὶ διαπύρῳ πίσει, τῶν δὲ ἀθείων Ἀ-
 „γαρηνῶν μαιφόνῳ γνώμῃ, καὶ ὀλεθρίῳ φρονήματι ἐπ’ αὐταῖν ταῖν
 „κερροῖν, τῶν μὲν μαχαίρας κατεχόντων, τῶν δὲ λόγχαις ὡς εἰ-
 „τις τῶν χριστιανῶν φῶρεθεῖ λαμπάδα κατέχων Φωτὸς, τῆτον ἐπ’
 „αὐτῷ τῷ λαῷ διαχειριθῆναι· ὁ δὲ πάνσοφος Ἀρχιεπίσκοπος, ἅμα
 „τῷ σὺν αὐτῷ κλήρῳ, καὶ τοῖς Ἀγαρηνοῖς, ἐπὶ τὸν ἅγιον Τάφον ἔσ-
 „πευδε τῷ Κυρίῳ, καὶ δὴ μικρὸν παρακύψας, ὡς ἔγνω μήπω κἀκείσε
 „σοιτίσασαν τὴν τῷ Θεῷ Φωτὸς ἔλαμψιν, σὺν τοῖς βεβήλοις Ἀγα-
 „ρηνοῖς τὸν Θεῖον Τάφον ἰσφαλίσατο· κατὰ ἀνατολάστε ἔβλετο τὰς
 „Μωσαικὰς χεῖρας ἄρας, σὺν τῷ χρισωνύμῳ λαῷ, ἔκτερας καθικε-
 „τεύων τὸν τῶν ὄλων Θεόν· Περὶ δὲ ὥραν ἕκτην τῆς ἡμέρας τῷ
 „Θεῷ Τάφῳ ἐνατενίσας τῷ Σωτήρῳ, ὄρα τὴν Θεῖαν φωτοφανείαν,
 „δι’ ἀγγέλου γὰρ αὐτῷ πρόσσειν ἡ τῆς θύρας εἰσοδος· καιροὶ ἐν τα-
 „βῶν πρὸς τὸ ἄπ’ ἐκείνε τῷ Φωτὸς μεταδεῖναι τοῖς ἐν τῇ ἐσχάτῃ τοῦ
 „Θεοῦ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ πολυφωτίοις, καθὼς τῆτο ποιεῖν εἰάδει, ἐ-

„πω τῷ Τάφῳ ἀνακύψας, ἔξ ἑξαπίνης ἦν ἰδεῖν πᾶσαν τὴν τῆ Θεῶ
 „Ἐκκλησίαν ἀνεπάφει Θεῖε Φωτὸς πληρωθεῖσαν, ὡς ποτὲ μὲν τὸν
 „εὐσεβεῖ λαὸν ἐπὶ τῷ δεξιῷ μέρει φέρεσθαι, ποτὲ δὲ ἐπὶ τῷ ἀρι-
 „σερῷ, ἄλλον ἐπὶ τὰ προπύλαια, ἕτερον ἐπὶ τὸν τῆ Κρανίε τόπον, ἔ
 „ἄλλον ἐπὶ τῆ κρεμαμένη σαυροειδῶς ἀλύσει, διὰ τὸ κακείνην περι-
 „σοιχειῖσθαι τὰς καντήλας, ἐν ἧ φέρεται λόγος, τὸν κατ' ἡμᾶς κόσ-
 „μον μεσάζειν ἔ σημεῖς χάριν ταύτην ἐνάποκρέμασθαι· ὡς ἐπὶ τῆ
 „ἀπροσδοκίῳ φωτοφανείᾳ θάμβως πληρῶσθαι πάντας· ἀλλὰ μὲν καὶ
 „αὐτὰς τὰς ἀθέως Ἀγαρηνὰς ἐκπλήξεως ἔ αισχύνης· ἀπὸ γὰρ τῆς
 „τῆ Χριστοῦ Ἀναλήψεως μέχρι τῆς δευρο, ἐν μιᾷ τῶν ἐν τῷ ἀγίῳ
 „Τάφῳ ἑστῶν καντήλων, κατ' ἔτος λέγεται γεγενῆσθαι τὴν τῆ Θεῖε
 „Φωτὸς ἔλλαμψιν· ἐν δὲ τῷ νῦν χρόνῳ ἀνά πᾶσαν τὴν Ἐκκλησίαν
 „ἀναλάμψαι τὴν Θεῖαν φωτοχυσίαν, ὡς πάντας μιᾷ φωνῇ τὸ, τίς
 „θεὸς μέγας ἐκφωνεῖν, ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν, σὺ εἶ ὁ θεὸς, ὁ ποιῶν θαυ-
 „μάσια μόνος. τῆ δὲ ἐπαρὰ τε Ἀμπραῖς ἐν τοῖς Κατηχεμένοις ὄν-
 „τος, γυμνὴν ἐσιλβωμένην μάχαιραν φέροντος, ἔ πρὸς τὸν ναὸν προ-
 „κύπτοντος, θαυματουργεῖται τὶ ἑξαίσιον ἔ ὑπερθύμασον· κανδήλης
 „γὰρ μεγίστης ὑπὲρ κρατῆρος μέγεθος κρεμαμένης ἀντικρὺ τῆς αὐτοῦ
 „προκύψεως, κατὰ τινὰ Θεῶ οἰκονομίαν συνέβη, ταύτην ὕδατος καὶ
 „ἐλαίε κενὴν καταλειφθῆναι, καὶ παραχρῆμα Θεῖε Φωτὸς ἐμπληθῆ-
 „ναι μίτε μὴν Θρυαλλίδος προσέσης ἐν αὐτῇ· ὁ ἔν φονώδης ἔ δύ-
 „σινος Ἀμπραῖος ἐπὶ τῷ τοιούτῳ παραδόξῳ Θεάματι ἔμειπεν ἐννεός, ὡς
 „ἔ πᾶσιν αὐτὸν ἀριδύλως ἐξ εἰπεῖν, πυρὸς δίκην χεῖρα βλέπειν αὐτὸν,
 „ἔ διὰ ταύτης ταῦτα τὰ παράδοξα ἔ ἑξαίσια ἐπιτελεῖσθαι· τὸ δὲ κα-
 „τὰ τὸν δρακόντιον σαυρὸν ἔτι παράδοξον τελεθῆναι, μὴ τοῖς πολλοῖς
 „ψεύδης ἐχόμενον νομιθῆναι, ἐπ' ἔδενι γὰρ ἐτέρῳ τὴν ἐμὴν ἀμαρτω-
 „λὸν συνείδησιν ἀνατίθῃμι, εἰμὲ ἐπὶ τῷ ἀκοιμήτῳ ὄφθαλμῷ τῷ τὰ
 „βάθῃ τῆς διανοίας ἐρευνῶντι, ἐφ' ὃ γὰρ τῶν ἐν τῷ δεξιῷ μέρει
 „δρακοντίων τῆς ἀγίας τῆ Θεῖε Ἐκκλησίας ὄντων, εἰς τὸν ἐν τῆ κε-
 „φαλῇ αὐτὸν ἐμφερόμενον σαυρὸν, ἀσὴρ ἀναφανείς ἐν τῷ μέσῳ ἡλιο-
 „δῶς περιήσραπτεν, ἔ μετ' ἔ πολὺ δὲ εἰς τέσσαρα διαίρεθεῖς, σαυ-
 ροει-

Πόρτα τῆς μητῆς

Καμάρα οὗτ' ἄρα βαίνει εἰς τὴν Ἁγίαν Πόρταν.

Ἐξέρχεται εἰς τὴν Πενταγώνου τὰς φωνάς

Ἐξέρχεται παραθύρον

Τὸ κατὰ ἐκτροχικόν

Ἡ Ἐβραϊκὴ

Παλαιὸν συνοδικόν

Ἡ Ἰσραήλ

Ὁ Ἅγιος Κωνσταντῖνος

Ἡ Καμάρα

Ἡ Ἁγία Θεοδώρα

Τὸ μνηστῆριον

Τὰ Δραματῆς

Πόρτα τῆς Δακείας

Τὸ ἐνδὸν περὶ τὸν

Νεὸν συνοδικόν

Τὸ ἐπιστολιεῖον

Ἡ μεγάλη πόρτα τῆς πατριαρχείας

„ροειδῶς ἀνεφαίνετο ἕξασράπτων, ὡς ἐπὶ αὐτὸν συνδραμεῖν ἅπαντας,
 „καὶ νικητήριες ὕμνευ ἀνακράζειν τῷ τὰ ἡμέτερα οἰκονομῆντι Θεῷ, ἐ-
 „δὲν ἄλλ' οἶμαι τέτο δηλῆν, ἀλλ' ἢ ὡς τῆς ἐν Θεῷ πιστῆς ἀγίας βα-
 „σιλείαςσε τὸ κραταίον, καθυποτάξει μὲν τὸν σιγητὸν Ἰσμαῖλ,
 „ἀμαυρώσει δὲ καὶ τὴν τῶν Ἀγαρηνῶν μισαρὰν Θρησκευίαν, καθὼς τε-
 „το καὶ παρὰ τῶν βεβήλων καὶ ἐναγῶν Ἀγαρηνῶν ὠμολόγηται· ἵ διὰ
 „σαυρῆ Θεὸς τὰ νικητήρικα δὲς τῷ ἐν βασιλεῦσιν αἰοδήμῳ Κωνσταντίνῳ,
 „τὸ ὁμώνυμον καὶ ὁμότροπον δωρησάμενος. τῇ δὲ ἀσέρος μινυθείση ἀ-
 „γία βασιλείασε, αὐτὸ καὶ γὰρ καθυποτάξαι, κραταιώσαι, καὶ ἐπισ-
 „χύσαι, δέσποτα ἐπὶ παντὸς ἔθνους κεφαλὴν ἐν σοὶ ἀποκαθιστῶν,
 „τῆς σιδηρᾶς βασιλείας τὸ κραταίον.

Ταῦτα ὁ ἐν κληρικοῖς ἐλάχισος Νικήτας.

Γραφῆ παραδέδωκα ἔτος Ἀδάμ· ς'. υ'. ϛ'. ε'.

Ταύτην αὐτὴν τὴν εἰς τὸν πανάγιον Τάφον τῆ Κυρία ἡμῶν Ἰησοῦ
 Χριστοῦ κατ' ἔτος γινομένην Θεῖαν ἔλλαμψιν, μαρτυρεῖ καὶ ὁ εὐσεβέστα-
 τος ἐν βασιλεῦσιν Γεώργιος ὁ Κατακεζινός, ὁ ὕστερον διὰ τῆ Θεῆς καὶ
 ἀγγελικῆς σχήματος, Γεώργιος μοναχὸς μετονομαθεὶς, διαλεγόμενος
 γὰρ μετὰ τινος Πέρση Μωαμετάνου καὶ ἀπολογούμενος, ἐν τῇ γ'. αὐτῆ
 ἀπολογία αὐταῖς λέξεσιν ἕτω λέγει.

„Ἀλλὰ καὶ περὶ τῆ κατ' ἔτος γινομένης ἐν Ἱεροσολύμοις, ἐν
 „τῷ Τάφῳ τῆ Χριστοῦ θαύματος, κατὰ τὸν καιρὸν τῆς αὐτῆ Ἀναστά-
 „σεως ὡς καὶ σὺ οἶσθα, ἔχεις εἰπεῖν τίς οἶδας πάντως ὅτι κριμασιν
 „οἷς οἶδε Θεός, κατεξουσιάζουσιν οἱ Μεσσημάνοι καὶ τῆ τότε τῆ ἀγίου
 „τάτης· ἀλλὰ κατὰ τὸν δηλωθέντα καιρὸν τῆς Χριστοῦ Ἀναστάσεως,
 „πολλὴν καὶ μεγάλην ποιῆνται τὴν ἐπιμέλειαν καὶ φροντίδας, ὡς μὴ
 „κέτι εἶναι τὸ παράπαν λυχνιαῖον φῶς· καὶ παρακατιῶν λέγει· ἐν δὲ
 „τῷ καιρῷ καθ' ὃν ἄδουσιν οἱ ἐκεῖσε εὐρισκόμενοι χριστιανοὶ τὸν τῆς

„Ἀναστάσεως τῆ Χρισῆ ὑμνον, κατέρχεται φῶς ἑρανέθεν, ἀνύπτου τὰς
 „εἰς τὸν Τάφον τῆ Χρισῆ εὐρισκομένας λαμπάδας.

„Καὶ αὐθις ἀλλαχῆ λέγει· τί γυνσοὶ δοκεῖ; ψευδῶς ἔλεγεν
 „ὁ Χρισὸς ὅτι Θεὸς ἐστὶ καὶ Θεὸς υἱὸς, καὶ πῶς τῆ ὥρᾳ καὶ ἢ ἀνυμνῶ-
 „σιν οἱ Χριστιανοί. ὡς εἶπομεν, τὸν Χριστὸν, Θεὸν, καὶ Θεὸν, υἱὸν, καὶ
 „ποιητὴν πάσης κτίσεως, εἰς πλείονα δῆθεν πίσωσιν, καὶ ἀσφάλειαν, καὶ
 „τῆ θαύματος δῆλωσιν, μαρτυρῆντος τῆτο τῆ Θεῆ, ἐξέρχεται Φῶς,
 „ἐξάπτου τὰς εἰς τὸν Τάφον λαμπάδες· ὡσπερ γὰρ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ
 „ποταμῷ, ἐν τῆ ὥρᾳ τῆς αὐτῆ τῆ Χρισῆ βαπτίσεως, κατῆλθεν ἐξ
 „ἑρανῆ φωνῆ λέγουσα, ἔτος ἐστὶν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, τετέστιν ὁ
 „Χριστὸς, ἔτω καὶ κατὰ τὸν ῥηθέντα καιρὸν, ἐξέρχεται Φῶς, πιστέμε-
 „νον, καὶ μαρτυρῆν πᾶσι πιστοῖς τε καὶ ἀπίστοις, ὅτι αὐτὸς ἐστὶν, ὁ Χρι-
 „στὸς, ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τῆ Θεῆ καὶ Πατρὸς, ὁ ἀληθὴς τε Θεὸς καὶ
 „ἄνθρωπος· τίς γυν ἔτω τοσῶτον ἄθλιος, ὃς ἐχ ὁμολογεῖ τὸν Χρι-
 „στὸν Θεὸν, καὶ Υἱὸν, καὶ Λόγον τῆ Θεῆ; εἰ μὲν ἐρευνῶσιν, ἀντιλέ-
 „γουσιν, τοῖς δὲ ἀντιλέγουσιν, τί ἔστι χρεῖα ἕτερε κατηγορε; αὐτοὶ
 „ἑαυτῶν εἰσὶ κατήγοροι.

Καὶ ταῦτα μὲν ἱκανῶς περὶ τῆτο, ἡμεῖς δὲ αὐθις ἐπὶ τὸ προ-
 κείμενον ἐπανέλθωμεν.

Περὶ τῶν ἔνδον τῆ Ναῦ προσκυνημάτων.

Εξέρχόμενοι ἀπὸ τὸ ἅγιον Κεβέκλιον, καὶ ὀδεύοντες κατὰ ἀνατολὰς βήματα εἴκοσι τρία, εἶναι κάγκελα σιδηρὰ μὲ πόρταν, ὑποκάτω μιᾶς μεγάλης καμάρας, ἀπὸ τὴν ὁποίαν βασιάζονται οἱ δύο κηπέδες τοῦ Θεοῦ Ναῦ, τὴν ὁποίαν καμάραν, Βασιλικὴν ὀνομάζουσιν· καὶ εἰσερχόμενοι αὐτῆ εἶναι τὸ Καθολικὸν καὶ ἡ Ἐκκλησία τῶν Ὀρθοδόξων, εἰς τὸ μέσον τῆς Ἐκκλησίας, εἶναι ἐν μάρμαρον τετράγωνον, ἀπὸ δύο σπιθαμαῖς ἢ κάθε πλευρὰ αὐτῆ, καὶ εἰς τὴν μέσσην τρυπημένον, ὑπερέχει καὶ ἀπὸ τὸ ἔδαφος δάκτυλα πέντε, αὐτὸς ὁ τόπος λέγεται ὁ ὀμφαλὸς τῆς γῆς· δυτικὰ δὲ καὶ ἀρισερὰ τῆ Καθολικῆ, εἶναι σασίδια τετορρευμένα καὶ εὐμορφα, καὶ μὲ τέμπλη περιχρυσωμένα καὶ ἔντεχνα, μὲ εἰκόνας μεγάλας καὶ θαυμάσιαι, φέρουσαι τὰ πάθη τῆ Σωτῆρος Χριστοῦ· εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς σειρᾶς τῶν σασιδίων, εἰς μὲν τὸ δεξιὸν μέρος, εἶναι ὁ Θρόνος τῆ μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων, κατὰ πολλὰ ἔντεχνος καὶ ὡραῖος· ἀντικρυ δὲ τούτου, εἰς τὸ ἀρισερὸν μέρος δηλαδὴ, εἶναι ἄλλος Θρόνος, καὶ εἰς αὐτὸν ἴσεται ὁ Ἀρχιερεὺς ὁ μέλλων ἱεροεκτελέσαι· διότι εἰς τὸν πατριαρχικὸν Θρόνον γὰ ἀνέλθῃ, κανονικῶς εἶναι ἐμποδισμένον· πλησίον τῆ ἀρχιερατικῆς τέτου Θρόνου, εἶναι σκάλλα, δι ἧς ἀνέρχεται ὁ Ἱεροδιάκονος εἰς τὸν Θεῖον ἄμβωνα, καὶ ἀναγιώσκει τὸ ἱερὸν εὐαγγέλιον ἀπὸ αὐτὸν ἰχνάρια δέκα ἑπτὰ, εἶναι ἕτερον σκαλένιον, καὶ ἴσονται τὰ μεγάλα μανεάλια, μὲ τὰς μεγάλας λαμπάδας, ἔμπροσθεν τῶν Δεσποτικῶν εἰκόνων, ἔνθα εἶναι καὶ τὸ μέγα Τέμπλον περιχρυσωμένον ἔντεχνως, μὲ τὰς μεγάλας Δεσποτικὰς εἰκόνας, καὶ ὑπεράνωθεν τέτων, μὲ εἰκόνας μικρὰς τῶν Δεσποτικῶν ἑορτῶν, καὶ μὲ τὸν δρακόντιον σαυρὸν, ἔ τὸ μάκρος σπιθαμαῖς εἴκοσι δύο· ἀπὸ τὰς βασιλικὰς πύλας ἀναβαίνοντες τρία σκαλένια, εἶναι ἡ ἅγια τράπεζα, ἔχουσα, μάκρος σπιθαμαῖς ἑπτὰ, καὶ πλάτος δώδεκα, μὲ Κεβέκλιον περιχρυσωμένον θαυμασίως, βασιάζόμενον ἀπὸ τέσσαρας κολώνας παρομοίως κεχρυσωμένας, καὶ ἀπὸ μὲν τὰ δεξιὰ τῆ ἁγίας βήματος, εἰς τὴν πλαγίαν θύραν, εἶναι τὸ σκευοφυλάκιον, ὁπῆ φυλάττονται τὰ συνήθη ἱερά ἄμφια· ἀ-

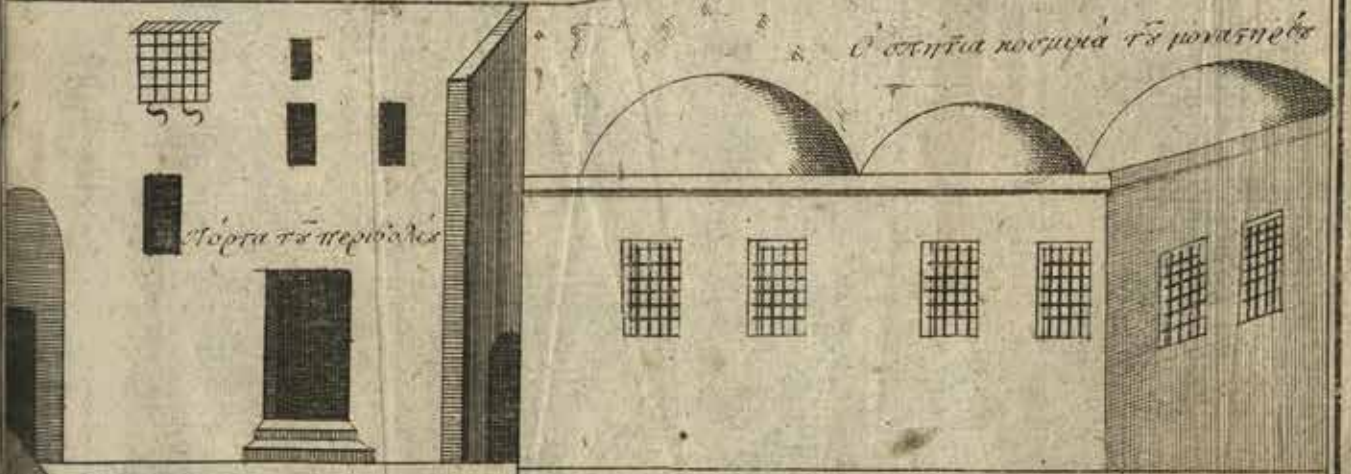
πὸ τὰ ἀριστερὰ δὲ τῆς ἐτέρας πλαγίας θύρας, εἶναι ἡ ἀγία Πρόθεσις, μὲ Καβέκλιον σεντεφένιον, καὶ ὁποῖον τῆς ἀγίας Προθέσεως, ἕτερον σκευοφυλάκιον, ἐν ᾧ φυλάττονται ἄλλα ἱερά ἄμφια· ὁποῖον τῆς ἀγίας τραπέζης, μὲ ἑπτὰ βαθμίδας, εἶναι τὸ ἱερὸν σύνθρονον τῆ Πατριάρχου, μὲ σεντέφι θαυμασίως κατασκευασμένον, φυλάττον ἄνωθεν τὸ ἱερὸν Ἀρτοφόριον, ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν, ἔχει δώδεκα κολώνας, ἀπὸ τὰς ὁποίας βασιάζεται ἡ λεγομένη Ἀχιβάδα, καὶ ὅλη ἡ σέγι τῆ ἀγίας Βήματος, τετέσι, τὸ σαυροθόλιον· μεταξὺ εἰς τὰς κολώνας ἔχει καὶ δύο μεγάλας εἰκόνας ὡραίας καὶ φοβερὰς ὅπως ἔχουσι τὰς χαρακτῆρας τῆ Δεσπότη Χριστοῦ, καὶ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, καὶ ἑκατέρωθεν ἀπὸ ἐν ντελάπι ὅπως ἔχουσι μέσα πολλῶν Ὁσίων, Δικαίων, καὶ Μαρτύρων, ἁγία Λείψανα, εἰς ποτήρια κρεσαλένια μεγάλα, μὲ καπάκια σφαιλισμένα, τὰ ὁποῖα εὐγάνουσι εἰς τὰς παρήσιας ἐν τῇ μεγάλῃ εἰσόδῳ· ὁποῖον τῆ σκευοφυλακίᾳ τῆ πρώτῃ, ἔχει σκάλαν πλατείαν, καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν μὲ κάγκελα σιδηρὰ, καὶ πόρταν καὶ αὐτῆ κρέμανται τὸ μέγα σιδηρῶν, καὶ τὸ ξύλινον σίμανδρον· καὶ ἐπὶ τὰ πρόσω, εἶναι τὸ μαγειρεῖον τῶν Πατέρων, ἡ τράπεζα αὐτῶν, καὶ ὀλίγα κατοικίαι τῶν ὑπηρετῶν τὸν ἅγιον Ναόν· ἔχει δὲ τὸ καθολικὸν μακρὸς ἰχνάρια ἑκατὸν δέκα ὀκτώ, καὶ πλάτος ἐννευήκοντα· ἔχει δὲ καὶ πόρτας τέσσαρας· ἡ πρώτη εἶναι ἡ ἀπέναντι τῆ ἀγίας Καβέκλις, ὡς ἐν τοῖς ἔμπροσθεν ἐδηλώθη, ἡ δευτέρα εἶναι πρὸς τὴν ἀγίαν Ἀποκαθήλωσιν, ἡ τρίτη ἔχει τὴν ἀνάβασιν εἰς τὸν ἅγιον Γολγοθᾶν, καὶ ἡ τετάρτη εἶναι ὑποκάτω τῆ ἱερῆ Ἀμβωνος, πλησίον τῆ ἀρχιερατικῆς θρόνου, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν κατεβαίνοντες τέσσαρα σκαλένια, καὶ περιπατῶντες κατὰ ἄρκτον ἰχνάρια τριάκοντα πέντε, εὐρίσκομεν τὸν τόπον ὅπως ὀνομάζεται Κλάπες· αὐταὶ αἱ Κλάπες εἶναι κάτω εἰς τὸ ἔδαφος μία ρίζημαῖα πέτρα, καὶ ἔχει δύο τρύπαις, εἰς τὰς ὁποίας ἔβαλον τὰς παναγίας πόδας τῆ Κυρίου μας εἰς τὸν καιρὸν τῆ πάθους, καὶ ἄνωθεν τέτων, εἶναι ἀγία τράπεζα, ὑπὸ τεσσάρων σύλων βασιζομένη, ἣτις λειτουργεῖται ἀπαξ τῆς ἑβδομάδος· καὶ αὐτῆ πλησίον εἶναι καὶ τὸ παρακλίσιον τῆς Παναγίας, αὐτῆ ἔσκεν ἡ Παναγία, μὲ τὸν Θεολόγον Γεώργιον, καὶ βλέπασα με-

Δόμα τῆς ἐκκλησίας

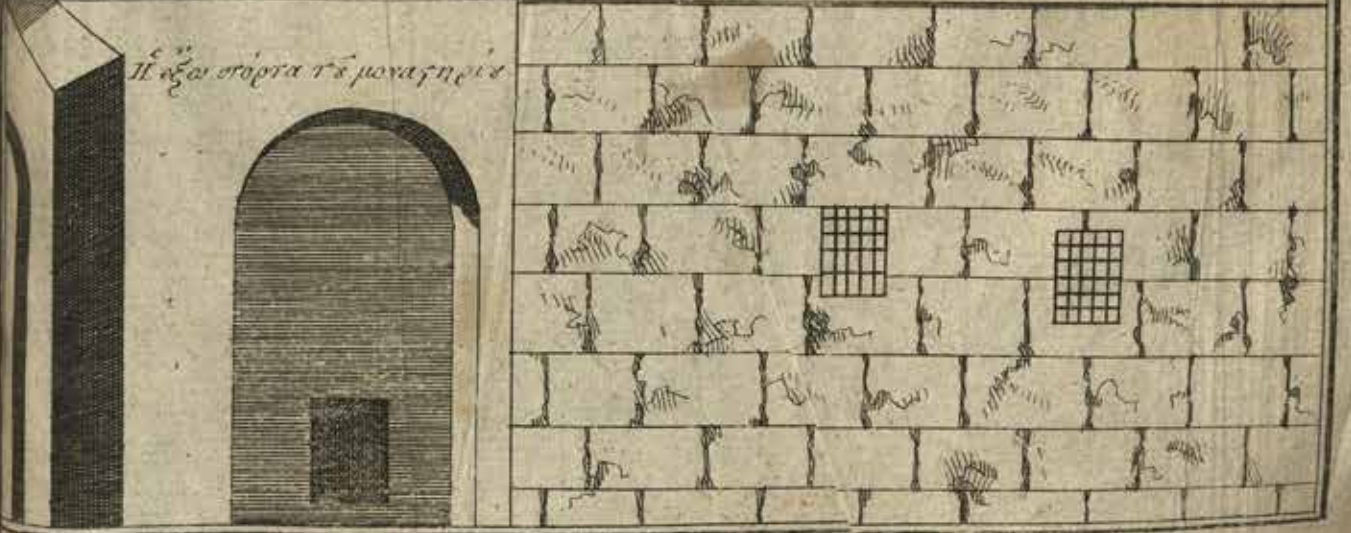

Ἡ ἀριστεία τοῦ Ἀποστόλου

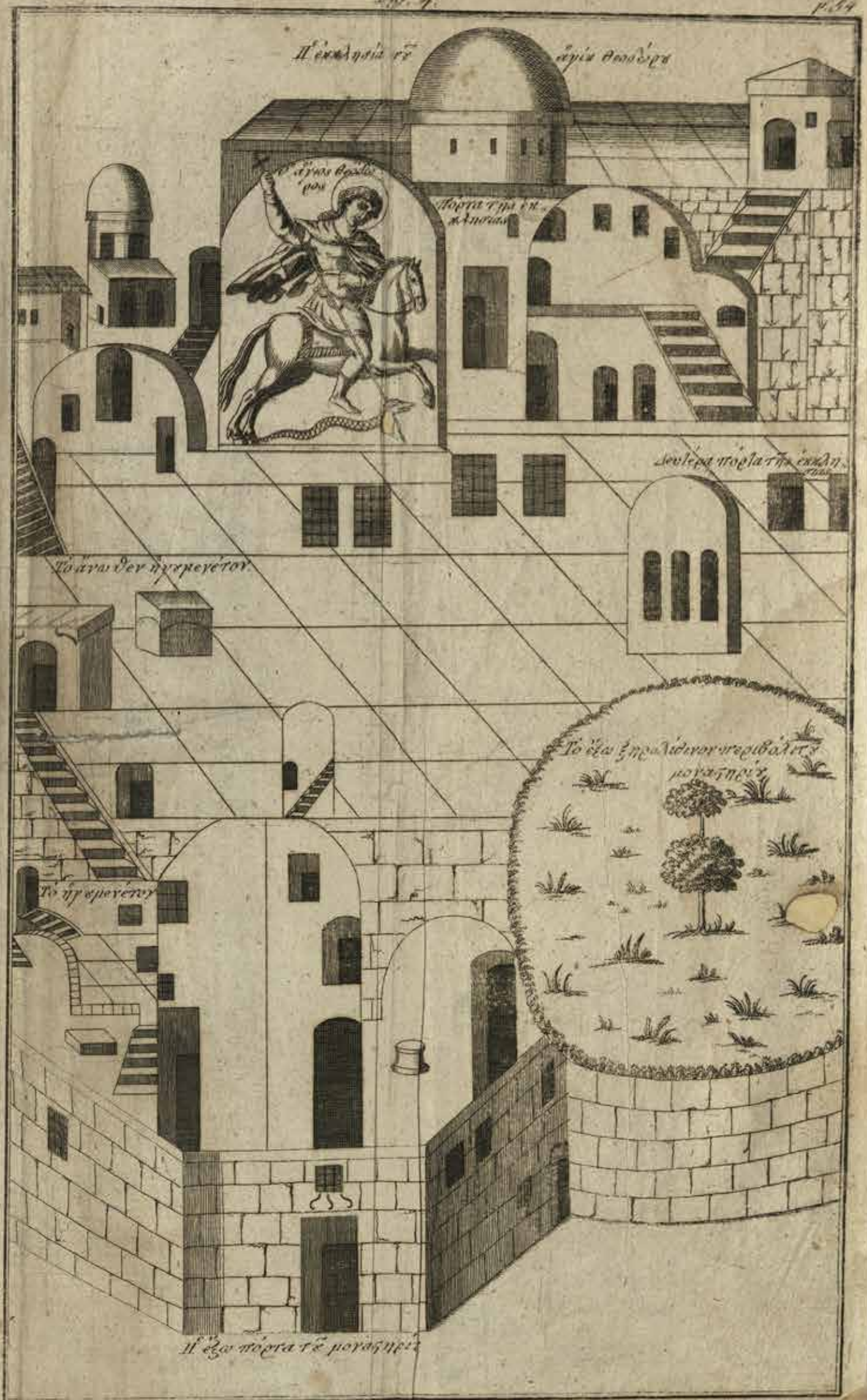
Ὁ σπήλιος κορυφία τῆς μοναστηρίου

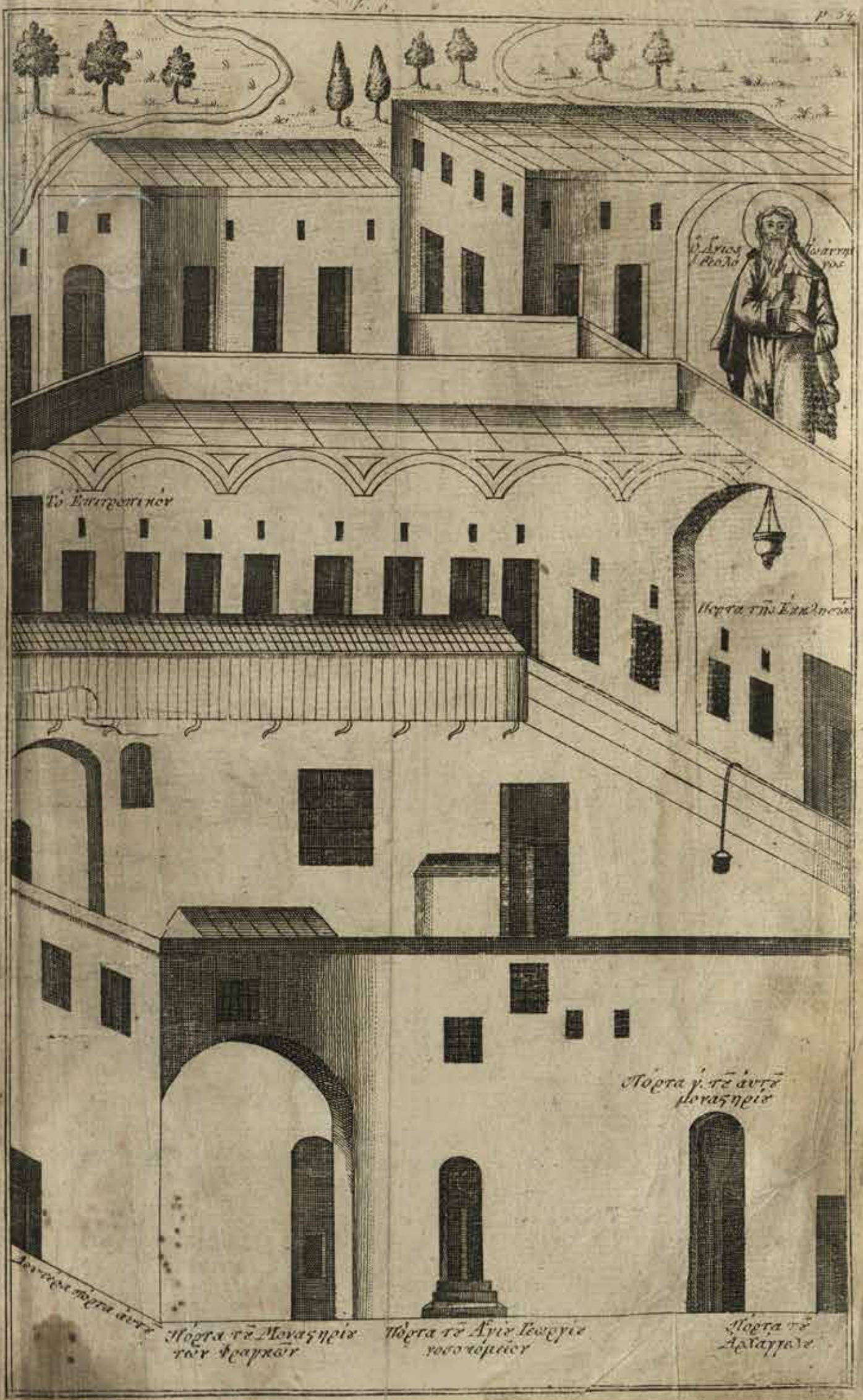

Ἡ ἕξαι στήλη τῆς μοναστηρίου

Ὁ ναός ὧν τῆς

Καθολικῆς

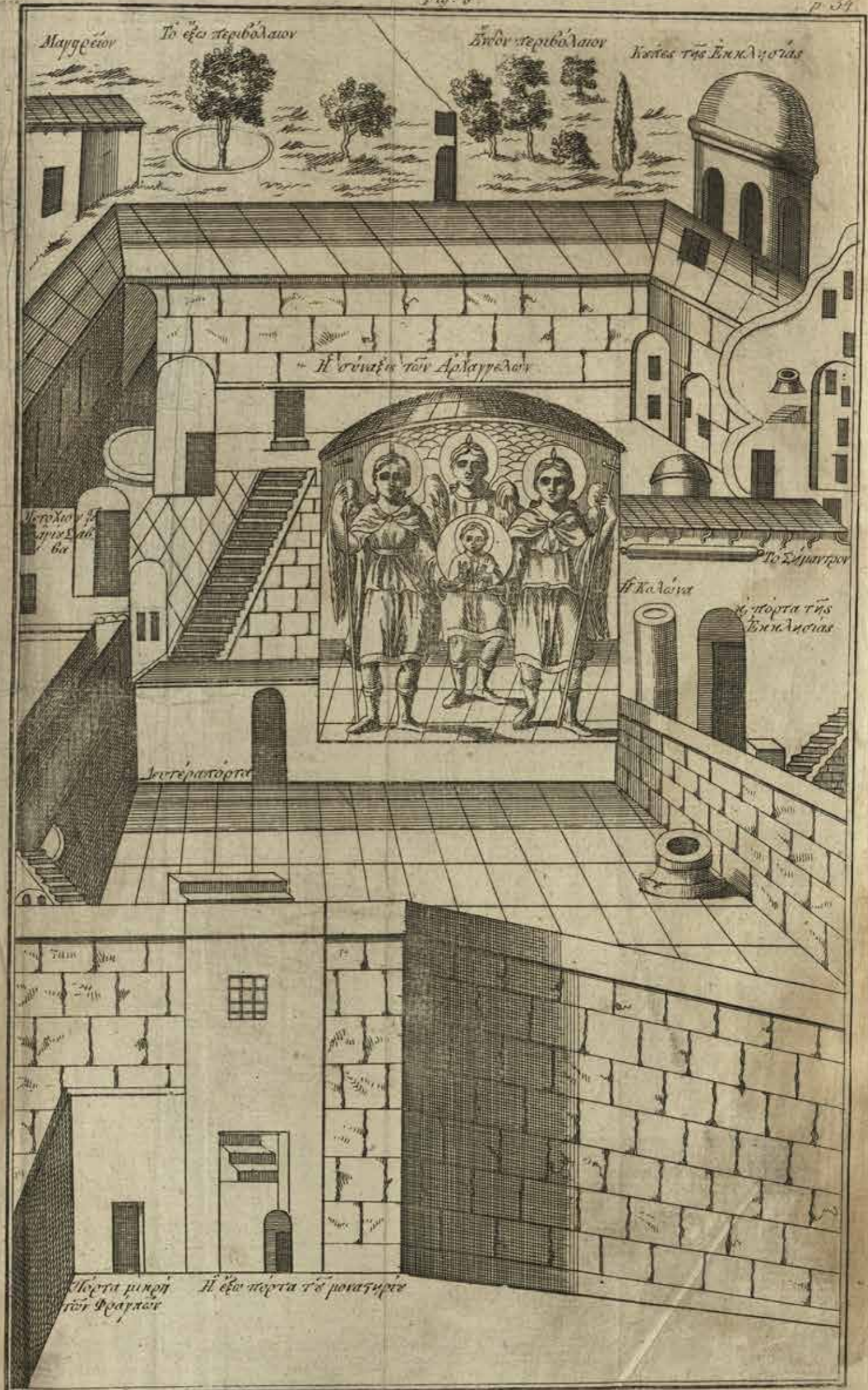
Κοίτης τῆς

Ευκλυσίας

Ὁ ἅγιος Γεώργιος

Ἡ εἰσοδία

τῆς Μοναστηρίου

Μαγγρεῖον

Τὸ ἐξωτερικὸν περιβάλλον

Ἐξωτερικὸν περιβάλλον

Καθολικῆς τῆς Ευκλυσίας

Ἡ εἰσοδία τῶν Ἀγγέλων

Ἡ εἰσοδία τῶν Ἀγγέλων

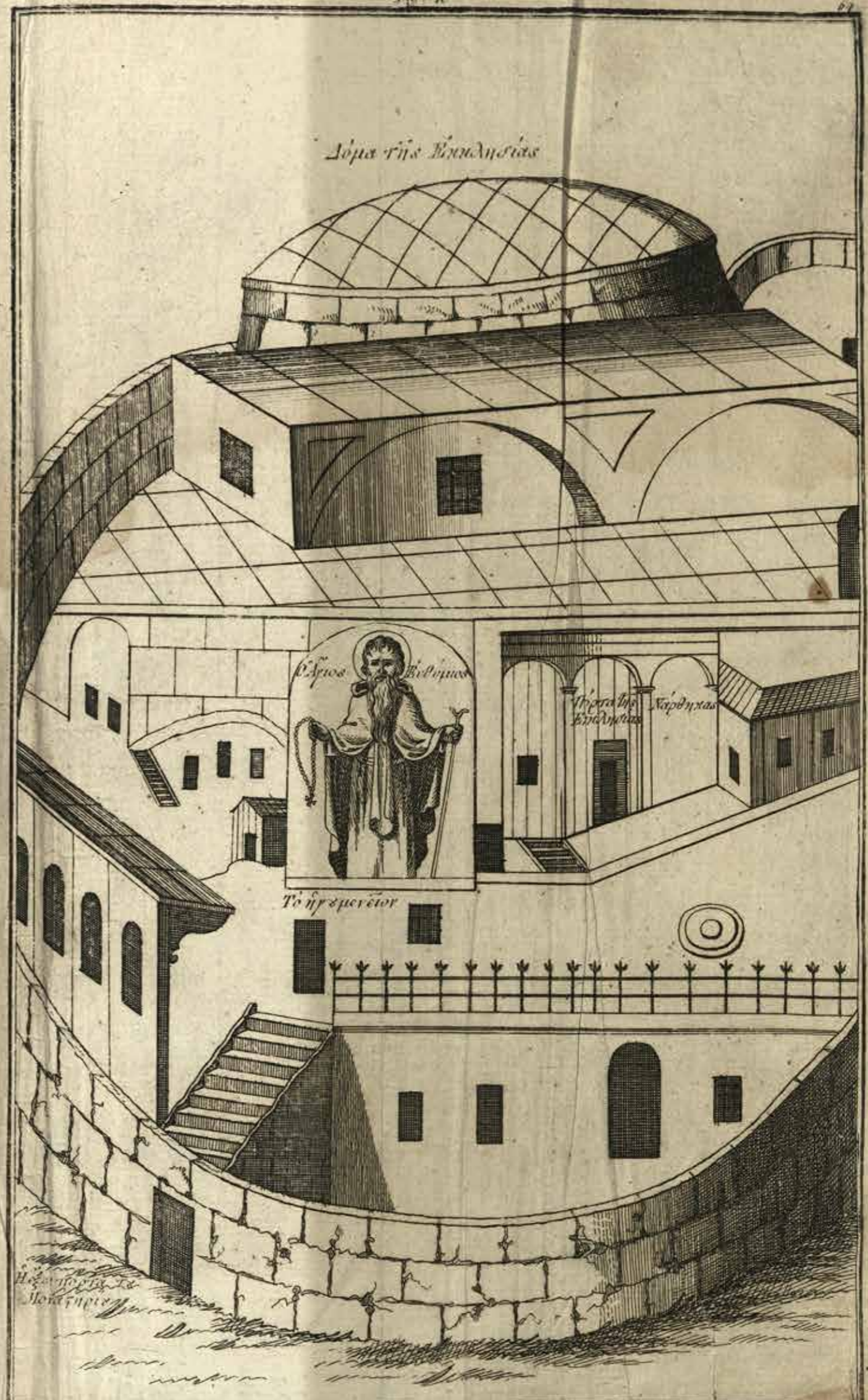
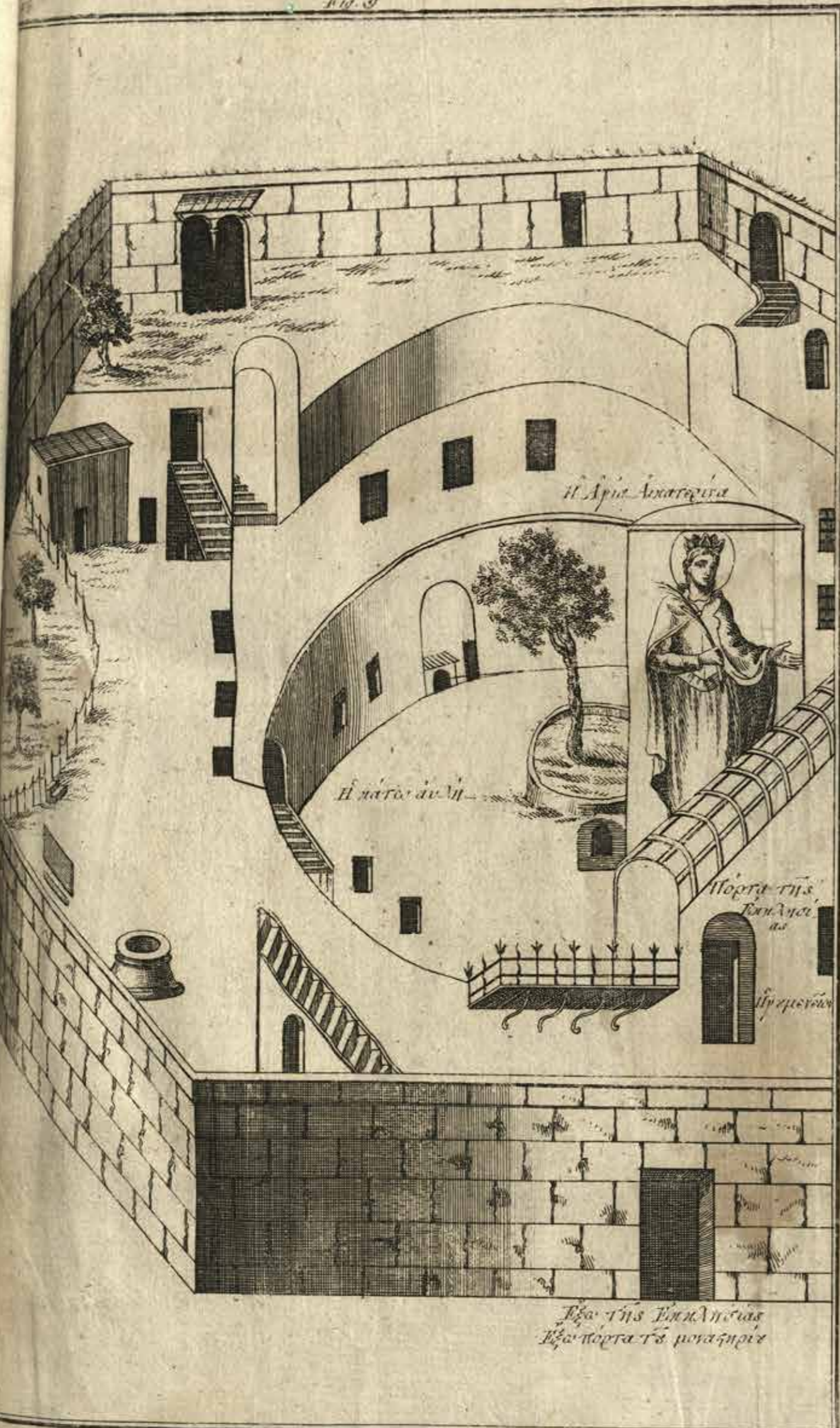
Ἡ Καθολικὴ

Καθολικῆς τῆς Ευκλυσίας

Ἡ εἰσοδία τῶν Ἀγγέλων

Ἡ εἰσοδία τῶν Ἀγγέλων

Ἡ εἰσοδία τῶν Ἀγγέλων

Ἐπίτῃ τῆ ὁμοειδύλακος Ἐπίτῃ τῆ Ἀραγαμάτε

Ἐπίτῃ τῆς Κωνσταντίας

Τὰ ἀνάστασια

τὰ μεγάλης λύπης, τὸν γλυκύτετον καὶ μονογενῆ αὐτῆς Υἱόν, κρε-
 ,,μάμενον ἐπὶ τῷ σαυρῷ, ἤκεσε τὸ, γύναι, ἴδε ὁ Υἱός σου, καὶ ὁ μαθη-
 ,,τὴς Γεωάννης ὁ Θεολόγος, τὸ ἰδὲ ἢ Μήτηρ σου, καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς
 ,,ῥαφῆς ἔλαβεν αὐτὴν ὁ μαθητὴς εἰς τὰ ἴδια.

Ὅτιθεν δὲ τῷ ἁγίῳ βήματος τῷ καθολικῷ, ἰχθυῖα δεκαπέν-
 τε εἶναι παρακλήσιον, καὶ ὀνομάζεται Φυλακὴ τῷ Χριστῷ, διότι εἰς αὐ-
 τὸν τὸν τόπον ἐσάθη ὁ Ἰησοῦς βασάζων τὸν σαυρὸν, ἕως ἕνα τρυπι-
 θῆ ἢ ἁγία τρύπα ὅπως ἔρησαν τὸν σαυρὸν.

Παρέμπροθεν εἶναι παρακλήσιον ἕτερον, καὶ αὐτῷ οἱ στρατιῶται
 διεμερίσαντο τὰ ἱμάτια τῷ Ἰησοῦ μετὰ τὴν σαύρωσιν, καὶ ἐπληρώθη το
 ρητὸν τῷ προφητάναντος Δαβὶδ ὅπως εἶπεν, διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου
 ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμὸν μου ἔβαλον κλῆρον.

Αὐτῷ πλησίον εἶναι ἄλλο παρακλήσιον, καὶ ὑποκάτω τῆς ἁ-
 γίας τραπέζης, εἶναι μέρος τῆς κολώνης, εἰς τὴν ὁποίαν ἐκάθισαν τὸν
 Χριστὸν, καὶ τὸν ἐφόρεσαν τὸ πορφυρῆν ἱμάτιον, καὶ τὸν ἀκάνθινον σέφα-
 νον, εἰς αὐτὰ τὰ παρακλήσια ἄπτεσι καντήλια ἀκοίμητα, καὶ ἐκτε-
 λεῖται καὶ ἡ θεία μυσάγωγία· μεταξὺ τῶν τῶν παρακλησίων, εἶναι
 πύρτα καὶ σκάλα εὐρύχωρος, μετὰ σκαλῆνια τριάκοντα· διὰ τῆς ὁποίας
 καταβαίνομεν εἰς ἕτερον παρακλήσιον μετὰ κερπὲ, βασάζομενος ἀπὸ τέσ-
 σαραις μαρμαρένειας κολώνης, καὶ εἶναι τῶν Ἀρμενίων, αὐτῷ εἶναι ὁ θρό-
 νος τῆς ἁγίας Ἐλένης, ὅπως ἐκάθητο καὶ ἐφύλαττε τὴν εὐρεσιν τῷ τι-
 μίῳ σαυρῷ, καὶ ἀπὸ αὐτῷ καταβαίοντες ἕτερα ἑπτὰ σκαλῆνια, εἶναι τό-
 πος ὡς ὑπόγειον, καὶ αὐτῷ εὐρέθη ὁ ζωοποιός, Σταυρός, ὅμως καὶ οἱ
 ἄλλοι δύο σαυροὶ τῶν συσαυρωθέντων τῷ Χριστῷ δύο λησῶν.

Περὶ τῆ ἁγίης καὶ προσκυνητῆ Γολγοθᾶ.

Ἀπὸ τὰ ῥηθέντα παρακλήσια πρὸς δυσμᾶς ὡς ἰχνάρια τεσσαράκοντα, εἶναι σκάλα, καὶ ἀναβαίνωμεν εἰς τὸν ἅγιον Γολγοθᾶν, καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ τόπος ὅσῃ ὁσαυρῶθη ὁ Κύριος καὶ Θεὸς καὶ Σωτὴρ ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ὁ ὁποῖος τόπος εἶναι ἐσρωμμένος μὲ λευκώτατα μάρμαρα, καὶ δύο καὶ ἥμισυ σπιθαμᾶς ὑψηλότερος ἀπὸ τὸ ἔδαφος, εἶναι καὶ κατὰ τὸ πλάτος σπιθαμᾶς δέκα· εἰς τὴν μέσσην εἶναι ἡ ἁγία τρύπα ὅσῃ ἐμπηξαν τὸν τίμιον σαυρὸν, ἔχοντα τὸν Ἰησοῦν καρφωμένον κυκλοφερέως καὶ κεκοσμημένη μετὰ ἀργυρίῃ, ἐξ ἧς ἐξέρχεται εὐωδία θαυμασίως τε καὶ ἄρρητος.

Ἀπὸ τὴν ἁγίαν τρύπαν κατὰ τὰ δεξιὰ εἶναι ἡ πέτρα ὅσῃ ἐσχίθη ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω εἰς τὸν καιρὸν τῆ Σωτηρίας πάθους, τῆ ὥρας τῆ τέλους, ὅτε καὶ ὁ ἥλιος ἐσκοτίθη, καὶ ἡ γῆ ἐσειέθη, καὶ τὸ καταπέτασμα τῆ ναῶ διερράγη, κατὰ τὴν ἱεράν τῆ εὐαγγελίῃ φωνήν.

Αὐτὸς ὁ ἅγιος Γολγοθᾶς λέγεται καὶ τόπος Κρανίῃς, ἐπειδὴ εἰς αὐτὸν τὸν τόπον ἐτάφη ἡ κἀρα τῆ προτοπλασθέντος Ἀδάμ, καθὼς οἱ φιλαληθεῖς διδάσκαλοι τῶν Ἑβραίων τὸ βεβαιῶσι, μάλιστα ὁ Νικηφόρος Ξανθοπέλος, διδάσκαλος τῆς Ἐκκλησίας μας, εἰς τὸ συναξάριον τῆ Τριωδίας ὅσῃ τῆ μεγάλῃ παρασκευῇ ἀναγνώσκωμεν, λέγει, τὸ τοῦ Ἀδάμ κρανίον ἐκείσε κεῖσθαι, ὅπερ καὶ ὁ Χριστὸς ἡ κεφαλὴ πάντων ἐσαυρῶται· ἐβαπτίθη ἔν ὃ Ἀδάμ τῷ ἐκ τῆς πλευρᾶς τῆ Χριστοῦ καταρρέυσαντι αἵματι· λέγεται προσέτι καὶ λιθόσφρωτος, ὅτι περ ἔν τῷ κατακλυσμῷ ἀναρρύσεις ἔξω τῆς γῆς τὸ ὅσῃ τῆς τῆ Ἀδάμ κεφαλῆς, καὶ μόνον περιάγεσθαι οἷον τί τέρας ὀρώμενον.

Ὁ Σολομὼν αἰδοῖ τῆ προπάτορος, λίθοις πολλοῖς κετεκάλυψε, διὸ καὶ ἔκτοτε ὠνομάθη καὶ λιθόσφρωτος· εἰς αὐτὸν τὸν τόπον τίθεται ἁγία τράπεζα, καὶ τελεῖται καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἡ ἀναίμακτος θυσία,

ὑπὲρ

ὑπὲρ πάσης ψυχῆς Ὀρθοδόξων, καὶ ὑπὲρ τῶν ἐλευάντων καὶ διακονέντων,
καὶ ὑπὲρ τῶν γεγραμμένων ὀνομάτων τῶν εὐσεβῶν χριστιανῶν.

Αὐτὴ ἔμπροσθεν ἔχει εἰκόνα ὡραίαν καὶ φοβερὰν, ζωγραφισμέ-
νον τὸν ἐλκόμενον, καὶ ἑκατέρωθεν τῶν μερῶν, ἄλλας δύο εἰκόνας τοῦ
Δεσπότη Χριστοῦ, καὶ τῆς Θεομήτορος, καὶ ἔμπροσθεν τῶν αὐτῶν, εἶναι πέντε
μανθάλια μικρὰ, μὲ μεγάλας λαμπάδας, καὶ ἀνάπτονται εἰς τὴν θείαν
μυσαγωγίαν, κρέμονται καὶ καντήλια, εἰς μὲν τὴν α. σειρὰν δέκα τρία
εἰς δὲ τὴν β. εἴκοσι, ὅλα τῶν Ὀρθοδόξων, καὶ διὰ παντὸς ἀκοίμητα,
καὶ τὸ μὲν μᾶκρος τέτε τῷ Ναῶ, ἥτοι τῷ ἁγίῳ Γολγοθᾶ, εἶναι τριά-
κοντα ὀκτώ, τὸ δὲ πλάτος πέντε καὶ τριάκοντα· εἶναι δὲ κτισμένος μὲ
σαυροθάλιον, καὶ μετὰ μωσικῆ χρυσῆ ἰσορρισμένον, ἡ θυσία τῷ Ἀβραάμ,
τῷ Πατριάρχῃ, καὶ οἱ Προφῆται ὅλοι· ἔχει καὶ τὸ ἔδαφος σολισμένον
μὲ ψιφίδια πάντερπνα καὶ ὡραία ἐκ διαφόρων χρωμάτων. Κατὰ τὸ
δεξιὸν μέρος ἔχει παράθυρον, καὶ θεωρεῖ εἰς τὸν θρόνον τῆς ἁγίας Εὐ-
λένης, περὶ ἧς ῥηθῆσεται εἰς τὸν καιρὸν αὐτῆ· Καὶ αὐτὴ εἶναι ὁ τό-
πος ὅπῃ ἤπλωσαν τὸν Κύριον τῆς δόξης ἐπὶ τῷ σαυρῷ καὶ τὸν ἐκάρφω-
σαν· εἶναι καὶ αὐτὸς ὁ τόπος ἐξωραϊσμένος μὲ μάρμαρα πολυποικίλων
χρωμάτων, καὶ αὐτὴ λειτουργῶσιν οἱ Φράγγοι· Κατὰ δὲ τὸ ἀριστερὸν
μέρος, ἔχει σκάλαν σανιδένιαν, καὶ ἀνέρχονται εἰς τὰς κατοικίας τῶν
Πατέρων.

Υποκάτωθεν τῷ ἁγίῳ Γολγοθᾶ, εἶναι παρακλήσιον τῷ Τιμίῳ
Προδρόμῳ, καὶ λειτουργῶσιν οἱ Ὀρθόδοξοι, ἀπὸ δὲ τὸ ὀπίθεν τῆς ἁ-
γίας Τραπεζῆς ταύτης φαίνεται ἡ σχισμένη πέτρα ὅπῃ ἀνωθεν εἴ-
πομεν· ἐνταῦθα εὐρίσκεται καὶ ἡ κατοικία τῷ σκευοφύλακος τῷ πανα-
γίῳ Τάφῳ, ἔσωθεν τῆς θύρας τῷ παρακλησίῳ τέτε εἶναι καὶ τὰ μνή-
ματα τῶν Λατίνων βασιλέων, ὅπῃ ἐκυρίευσαν τὴν Γερουσαλήμ.

Ἐξωθεν δὲ τῷ παρακλησίῳ τέτε ὡς δώδεκα ἰχνάρια εἶναι ἡ
ἁγία ἀποκαθήλωσις καὶ ἡ ἁγία πόρτα ὅπῃ κατ' ἀρχὰς εἴπαμεν· ἡ

δὲ ζέγη αὐτῶν εἶναι σαυροβόλιον, ὅπερ κρατεῖται, ἀπὸ μεγάλης πορφύρας κολώνας, καὶ μεγάλης καμάρας, καὶ αὐτοῦ εἶναι αἱ κατοικίαι τῶν Ἀρμενίων.

Ἔχει δὲ ὁ ἱερός Ναὸς τῆ παναγίᾳ Τάφῃ, καντήλια ἐπέκεινα τῶν δυσχιλίων, ἐξ ὧν τὰ περισσότερα εἶναι τῶν Ὀρθοδόξων.

Ἰδὲ θεία χάριτι ἐδιηγήθημεν περὶ τῶν ἐντὸς τῆ ἁγίᾳ τέτου μεγάλης Ναῦ σεβασμίων προσκυνημάτων· ἀρχόμεθα λοιπὸν καὶ περὶ τῶν πέριξ.

Ἐξω ἀπὸ τὴν ἁγίαν πόρταν, κατὰ τὸ δεξιὸς μέρος αὐτῆς, ἔχει κολώνας, καὶ μεταξὺ τέττον εἶναι ἡ σχισμένη κολώνα, ἐξ ἧς ἀνεφάνη τὸ ἅγιον Φῶς ὡς ἐν τοῖς ἔμπροσθεν εἶπομεν, ὅταν οἱ κακόδοξοι Ἀρμένιοι ἐσφάλισαν τὰς Ὀρθοδόξους ἐξω τῆς ἁγίας πόρτας· κατὰ δὲ τὸ ἀριστερὸν μέρος εἶναι δευτέρα πόρτα τῆ παναγίᾳ Τάφου, καὶ εἶναι κλεισμένη μετὰ τεῖχον, αὐτὴ ἡ πόρτα εἶναι ἐκείνη ἀπὸ τῆν ὁποίαν θέλεσα ἡ ὁσία Μαρία νὰ εἰσέλθῃ διὰ νὰ προσκυνήσῃ τὸν πανάγιον Τάφον, ἐμποδίζετο ἀοράτως ὑπὸ θεῖα ἀγγέλου ὡς ἀναξία διὰ τὰς ἀμαρτίας της· ἔχουσι δὲ αὐταὶ αἱ δύο πόρται, ἡ ἁγία πόρτα δηλαδὴ καὶ ἡ κεκλεισμένη, κολώνας ἕνδεκα πορφύρας, καὶ μαρμαρένιας, ἔχουσι δὲ καὶ τὰ ἀνώφλοια θαυμασὰ, διότι μετὰ λαξευτικὴν τέχνην εἶναι ἰσορισμέναι, ἡ ἔγερσις τῆ Λαζάρου, ἡ Βαΐοφόρος, ὁ ἱερός Νιπτήρ, καὶ ὁ Δεῖπνος ὁ μουσικός· αὐτῆ ἦτον καὶ ἡ εἰκὼν, ἡ ἀντιφωνήσασα τῇ ὁσίᾳ Μαρίᾳ, καὶ εἰπῶσα πρὸς αὐτὴν, εἰάν περάσῃς τὸν Ἰορδάνην εὐρίσκεις ἀνάπαυσιν.

Πλησίον αὐτῆς τῆς κεκλεισμένης θύρας εἶναι σκάλα μετὰ ἑννέα βαθμίδας, καὶ ἀναβαίνει εἰς τὸν θρόνον τῆς ἁγίας Ἐλένης, ἔνθα ἐκάθιστο διὰ νὰ γνωρίσῃ ποῖος ἀπὸ τὰς τρεῖς εὐρεθέντες σαυρὲς εἶναι ὁ τίμιος καὶ δεσποτικὸς Σταυρός· ὅθεν καὶ διὰ προσαγῆς αὐτῆς ἤφεραν ἕνα νεκρὸν· καὶ βαλῶσα ἐπ' αὐτὸν τὸν Κυριακὸν Σταυρὸν, εὐθύς ἀνέστη ὁ νεκρὸς,

κρός, ἡ ἕτως ἐγνωσθῆ αὐτῆς ὁ τίμιος σαυρός· αὐτὸς ὁ θρόνος ἔχει
 κεντὸν μὲ χωρασάνι, ἡ παράθυρον μεγάλην, ὅπῃ θεωρεῖ εἰς τὸν
 ἅγιον Γολγοθᾶ ὡς εἶπομεν ἔμπροσθεν, ἡ αὐτῆ λειτουργῆσιν οἱ Φραγ-
 κοι· Εἰς δὲ τὰς βαθμίδας αὐτὰς γίνεται ὁ ἱερός Νικτῆρ τῆ ἀγία
 ἡ μεγάλη πέμπτη παρὰ τῶν Ὁρθοδόξων, ἐπὶ παρουσία πολλῶν ἐθνῶν
 ἀνδρῶν ἡ γυναικῶν ἡ παιδίων, βλέπόντων πάντων· αὐτῆ εἶναι ἡ ἡ κο-
 λώνα ὅπῃ ἴσατο ὁ Πατριάρχης ἡ ἐμοίρασε τὸ ἅγιον Φῶς τοῖς Ὁρθο-
 δόξοις ὡς προείπομεν· τὴν σήμερον δὲ ἐπάνω ταύτης τῆς κολώνας, λέ-
 γουσι τὰ θεῖα εὐαγγέλια τῆ ἱερῆ Νικτῆρος.

Ἦτοκατωθεν τέτε τῆ θρόνε εἶναι παρακλήσιον τῶν Ὁρθο-
 δόξων, τιμῶμενον ἐπ' ὀνόματι τῆς ὁσίας Μαρίας· ἐνθα λειτουργῆσιν οἱ
 Ἀραβοῖερεῖς καθ' ἐκάστην ἡμέραν.

Πλησίον τέτε εἶναι Ἐκκλησία ἡ κατοικία τῶν Κοπτῶν· ἐγ-
 γὺς τέτε εἶναι ἕτερον παρακλήσιον, ἡ λειτουργῆσιν οἱ Ἀρμένιοι.

Περὶ τῆς Μοναστηρίου τῆς Ἀβραάμ.

Ἀνωθεν δὲ τέτων τῶν παρακλησίων προσκολλημένου εἰς τὸν τεῖχον
 τῆς ἁγίας Ναῶ τῆς Ἀναστάσεως εἶναι τὸ μοναστήριον τῆς Πατριάρχης Ἀ-
 βραάμ, καὶ αὐτὸς ὁ τόπος εἶναι ὅπερ ἠθέλησεν ὁ Ἀβραάμ νὰ θησιάζῃ
 εἰς τὸν θεὸν τὸν ἰόντα τὸν Ἰσαάκ· αὐτὸ τὸ μοναστήριον ἔχει ἐν αὐ-
 τῷ, καὶ Ἐκκλησίαν τῶν ἁγίων Ἀποστόλων.

Κατέμπροσθεν τέτων τῶν μοναστηρίων καὶ τῆς ἁγίας πόρτας, εἶναι
 αὐλὴ μεγάλη πλακοσρωμένη μὲ πέτρας μεγάλας, αὐτὴ φαίνεται ὅ
 τόπος ἐν ᾧ κατέκαυσαν τὸν Ἐμήρην ὑπὲρ τῆς ἁγίας Φωτῆς, ἐνθα φαί-
 νονται ἐπι καὶ τὰ ἴχνη τῶν ποδῶν αὐτῆς.

Αὐτῆ γίνεται καὶ τὸ παζάρι, καὶ πωλεῖται οἱ σαυροὶ, τὰ κομπο-
 λόγια, τὰ μοσχოსάκωνα, αἱ ζῶνες, καὶ εἴτι χρήσιμα διὰ τῆς τιμῆς
 προσκυνητῆς.

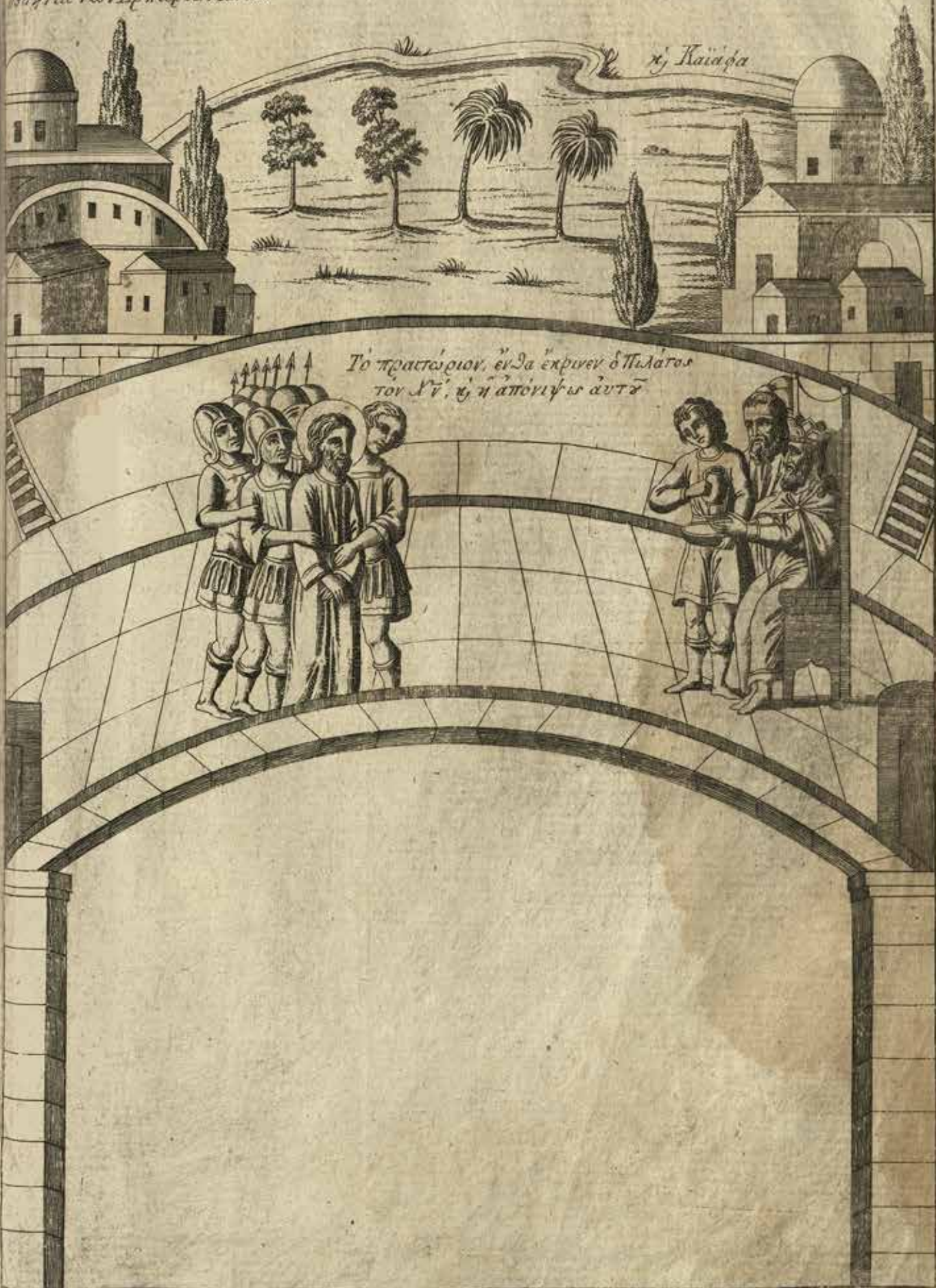
Τὸ ἐνδὸν περιβόλι

ἱσπῆτια τῶν Ἀρχιερέων Ἄννα

καὶ Καϊάφα

Τὸ πρακτώριον, ἐνθα ἔκρινεν ὁ Πιλάτος
τον Χρῆσθον ἢ ἠ ἀπονήσει αὐτῷ

Περὶ τῆ ἀγίας Γακώβε.

Πάλιν κατὰ τὸ δεξιὸν μέρος τῆς ἀγίας Πόρτας, εἶναι πόρτα, διὰ τῆς ὁποίας εἰσέρχονται εἰς τὸν ἅγιον Γάκωβον, ἐν αὐτῷ εἶναι τρεῖς Ἐκκλησίαι.

Ἡ πρώτη εἶναι τῆ ἀγίας Γακώβε τῆ Ἀδελφοθέε, ὅπε συναθροίζονται οἱ Ὀρθόδοξοι χριστιανοὶ ἐντόπιοι καὶ ξένοι, καὶ ψάλλουσι τὰς ἱεράς ἀκολουθίας ὅλα τὰ χρόνια. Ἡ δευτέρα Ἐκκλησία εἶναι τῶν τεσσαράκοντα Μαρτύρων, τῶν ἐν τῇ Σεβασείᾳ τῇ λίμνῃ μαρτυρησάντων, καὶ εἰς αὐτὴν εἶναι καὶ τὰ μνήματα τῶν Πατριαρχῶν τῆς ἀγίας πόλεως Γερσαλήμ. ἡ δὲ τρίτη καὶ μεσεία εἶναι τῆς ἀγίας Ἀναστάσεως, καὶ τῶν ἀγίων Μυροφόρων Γυναικῶν, ὅτι ἐκεῖ ἐώρακεν ἡ Μαγδαλινὴ Μαρία τὸν „Χριστὸν μετὰ τὴν Ἀνάστασιν, καὶ νομίζουσα ὅτι ὁ κηπερὸς ἐστίν, εἶπεν „αὐτῷ κύριε πᾶ τὸ σῶμα τῆ Ἰησοῦ με τέθνηκας; ἔνθα καὶ ὁ Κύριος εἶπεν αὐτῇ, Μαρία, μή με ἄπτε.

Ὁ τόπος αὐτὸς τὴν σήμερον εἶναι μὲ μικρὸν μολυβδοσκεπαστὸν Κεβέκλιον, καὶ περιφραγμένον μὲ σανίδια.

Περὶ τῆ Πατριαρχείας.

Ἀπὸ αὐτῆ εἶναι πόρτα ἡ σκάλα ὅπως ἀναβαίνει εἰς τὸ Πατριαρχεῖον ἀναβαίνοντες λοιπὸν ἐπάνω εὐρίσκομεν κατὰ τὸ δεξιὸν μέρος, πρῶτον τὸ συνοδικόν· εἶτα ὀλίγοντι παρεμπρὸς εἶναι τὸ τραπεζαρεῖον, τὸ μαγειρεῖον, τὸ κελλαρικόν, ἡ ὁ φῆρνος, ἡ μερικὰ κελλεῖα τῶν διακονητῶν, ἀπὸ δὲ τὸ ἀριστερὸν μέρος, εἶναι ὁ μῦλος, ἡ μία μικρὴ πόρτα τῆ Πατριαρχείας, μετὰ ἄλλα μερικὰ κελλεῖα τῶν πατέρων· ἀνωθεν τῶν εἶναι τὸ ἐπιτροπικόν· δηλαδή τὸ κελλεῖον ὅπως εὐρίσκεται ὁ κατακαιρὸν τῆ Μακαριωτάτου ἐπίτροπος.

Ἐμπροσθεν τῆ ἐπιτροπικῆς, τότε, εἶναι ἡ τὰ δώματα τῶν τριῶν Ἐκκλησιῶν τῆ ἁγίας Γακώβη ἐσρωμμένα μετὰ πλάκες, ἡ ἀπὸ αὐτῆ θεωρεῖται ἡ τὴν ἁγίαν πόρταν, ἡ τὰς πωλῆντας, ἡ ἀγοράζοντας, προσκυνητῆς εἰς τὸ παζάρι· αὐτῆ εἰς τὰ δώματα κατὰ τὸ ἀρκτικὸν μέρος εἶναι τὸ καμπαναρεῖον· ἐδῶ ἔχει σκάλαν μετὰ δεκαπέντε βαθμίδας, καὶ ἀναβαίνομεν εἰς τὰ δώματα τῆ ἁγίας Γολγοθαῖ. αὐτῆ ἔχει ἕξι παράθυρα μεγάλα τῆ σεβασμῆς τῆς Ἀναστάσεως ναῖ, ἡ θεωρεῖται ὁ ὅλος ὁ Θεῖος Ναός, μετὰ τῆ ἁγίας Κεβεκλίς, ἡ τῆ ἱερῆ Βήματος· ἔμπροσθεν δὲ τῆς σκάλας ταυτῆς εἶναι ἡ Ἐκκλησία τῶν Θεοσεβτῶν βασιλέων ἡ Ἰσακιοσῶν Κωνσταντίνου ἡ Ἐλένης, κεκολλημένη μετὰ τὸν τεῖχον τῆ μεγάλης ναῖ; ἡ ὅποια ἔχει τρία παράθυρα, ἡ βλέπεται τὰς κατοικίας τῶν Ἀρμενίων, τὸ ἱερὸν Κεβεκλίον, ἡ κατ' εὐθείαν τὰς κατοικίας τῶν Φραγκῶν ἡ τὰ Κατηχόμενα· ἔμπροσθεν δὲ τῆς Ἐκκλησίας, ταύτης, ἔχει καμάραν κτιστὴν σφραγῶν ἐπάνω εἰς τὴν σφάταν, διὰ τῆς ὁποίας ἐμβαίνομεν εἰς μίαν αὐλὴν τῆ Πατριαρχείας πλακοσρωμένην, ἡ ἔχει μερικὰ κελλεῖα τῶν Πατέρων, ἡ τὰ Ἀρχωνταρίκια, ἔνθα ἀναπάνονται οἱ προσκυνηταὶ ἐρχόμενοι· ἀπὸ αὐτῆ δὲ ἄλλης σκάλας μαρμαρένιας ἀναβαίνομεν, ἡ εὐρίσκομεν τὴν Ἐκκλησίαν τῆς ἁγίας πρωτομάρτυρος Θεκλής· Καὶ παρεμπρὸς εὐρίσκομεν ἑτέραν αὐλὴν, ἔνθα εἶναι τὸ νέον συνοδικόν, τὰ πατριαρχικὰ ὀσπήτια, ἡ μερικὰ κελλεῖα τῶν πατέρων· Καὶ παρεμπρὸς εὐρίσκομεν τὸ περιβόλι τῆ Πατριαρχείας,

τὸ ὁποῖον ἀγκαλὰ μικρὸν, ἀλλὰ ὠραῖον διὰ τὴν ποικιλότητα τῶν φυτῶν, ἀνθέων, καὶ καρπῶν· αὐτὴ ἔχει ἑτέραν αὐλήν, καὶ εἶναι ὅλα τὰ κελλεία τῶν ἀδελφῶν· ὑποκάτω τῶν πατριαρχικῶν ὀσπητίων, εἶναι τὸ μνημζήτικον, τὸ κρασοδοχεῖον, καὶ ἔμπροσθεν τέτε εἶναι ἡ μεγάλη πόρτα τῆς πατριαρχείας, δι' ἧς εἰσέρχονται οἱ προσκυνηταί, καὶ ὅλα τὰ φορτώματα, καὶ πάντες οἱ πατέρες αὐλίζονται.

Περὶ τῶν ἐνδον τῆς Γερουσαλήμ ἱερῶν μοναστηρίων.

Εξέρχόμενοι τῆς Πατριαρχείας ὡς λίθη βολήν, εἶναι τὸ μοναστήριον τῆς ὁσίας πατρὸς ἡμῶν Νικολάου, ἐν ᾧ κατοικῶσι κοσμικοὶ ἐντόπιοι καὶ ξένοι, αὐτὴ εἶναι τὸ κοινὸν σχολεῖον τῶν Ἀράβων, ἐνθα διδάσκονται καὶ Ἀραβισί, καὶ Ῥωμαίσι, τέτο τὸ μοναστήριον εἶναι καὶ ξενοδοχεῖον· διότι οἱ ἐρχόμενοι ἐκ τῶν περιχώρων εἰς αὐτὰ ἀναπαύονται· εἰς αὐτὸ διαβάσσει καὶ τὰς νεκρὰς τῶν ἐντοπίων ὀρθοδόξων· αὐτὴ ἡ Ἐκκλησία ἔχει ἐν αὐτῇ καὶ δύο παρακλήσια· τὸ ἐκ δεξιῶν τῆς ὁσίας Ἀντωνίου τοῦ μεγάλου· τὸ δὲ ἕτερον τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος Βαρβάρας· ἐγγυὲς τῆς μοναστηρίας τέτε εἶναι καὶ τὸ μεγάλο περιβόλι τῆς μοναστηρίας, ἐσολισμένον καὶ αὐτὸ μὲ δένδρα καλυειδῆ καὶ διάφορα.

Ἀπὸ αὐτῆς πάλιν, ὡς λίθη βολήν, ἀναβαίνωμεν εἰς τὴν σράταν, καὶ κατὰ μὲν τὸ ἀρισερὸν μέρος εἶναι τὸ μοναστήριον, τῆς ἐνδόξης μεγαλομάρτυρος Δημητρίου, εὐρυχωρώτατον καὶ πλακοσφωμένον ὄλον, μὲ Ἐκκλησίαν εὐπρεπισμένην, ἔχουσαν καὶ κερπέν ὠραιότατον, ἐν αὐτῷ ἔχει καὶ περιβολάκι μικρὸν, εἰς τὸ ὁποῖον ἔχει καὶ παρακλήσιον τῆς ἐνδόξης μεγαλομάρτυρος Γεωργίου· αὐτὸ τὸ μοναστήριον ἔχει καὶ δευτέραν πόρταν, ἀπὸ τὸ κάτωθεν μέρος, διὰ τῆς ὁποίας καταβαίνουσιν οἱ προσκυνηταί εἰς τὴν ἁγίαν πόρταν χάριν προσκυνήσεως.

Καὶ πλησίον ταύτης τῆς πόρτας εἶναι καὶ τὸ μοναστήριον τῆς μεγάλης Παναγίας λεγόμενον, περιτειχισμένον μὲ τείχον ὑψηλόν· εἰς αὐτὸ ἡ ὁσία Μελάνη εὐρισκομένη με τὰς ἐννεήκοιτα παρθένους μαθητρίας αὐτῆς, τὸν ἀσκητικὸν βίον μετήρχετο· αὐτὴ ἐδέχετο καὶ πάν-

τας τὰς ἐρχομένης ἐκ πάσης τῆς οἰκημένης προσκυνήσεως χάρι· ἀπὸ τὰς παρθένας ταύτας λαβὼν τὴν κλῆσιν, λέγεται μονασήριον τῶν Παρθένων, διὸ καὶ ἕως τὴν σήμερον λέγεται, μονασήριον τῶν Παρθένων, διὸ καὶ ἕως τὴν σήμερον εἶναι τῶν μοναζουσῶν, πλησιάζει δὲ καὶ εἰς τὸν τεῖχον τῆ Πατριαρχικῆ περιβολῆς ὅπε προείπαμεν.

Κατὰ δὲ τὸ δεξιὸν μέρος ἦτοι τὸ βόρειον καθὼς ἀναβαίνωμεν ἀπὸ τὸν ἅγιον Νικόλαον πάλιν ὡς λίθῃ βολὴν εἶναι τὸ μονασήριον τῶν ἁγίων μεγαλομαρτύρων Θεοδώρων, Τύρωνος καὶ Στρατηλάτῃ, εἰς ὑψηλοτέραν τοποθεσίαν κείμενον ὠραῖον καὶ τῆτον, καὶ πλακοςρωμένον ἐντέχνως, ἔχων ἐν αὐτῷ καὶ παρακλήσιον τῆ πατρὸς ἡμῶν καὶ θαυματουργῆ Σπυρίδωνος, καὶ ἔξωθεν περιβόλι.

Ἀντικρυ τῆ περιβολῆς τέτῃ, εἶναι τὸ μονασήριον τῆ πατρὸς ἡμῶν καὶ ἔρανοφάντορος Βασιλεῖς τῆ μεγάλης· ἐν ᾧ κατοικῶσι μοναζούσαις γυναῖκες.

Ἐγγυὲς τέτῃ εἶναι τὸ μονασήριον τῶν Φραγκῶν, τιμώμενον εἰς ὄνομα Ἰωάννη τῆ Θεολόγου.

Παρακάτω εἶναι τὸ μονασήριον τῆ μεγαλομάρτυρος Γεωργίῃ, τὸ νοσοκομεῖον καὶ γεροντοκομεῖον, καὶ εἰς αὐτὸ ἀναπύονται οἱ γέροντες καὶ πτωχοὶ, καὶ ὅσοι ἀθενήσωσιν οἱ ὁποῖοι ἔχουσι τὰ πρὸς ζωὴν ἀπὸ τὸ πατριαρχεῖον.

Πλησίον τέτῃ εἶναι τὸ μονασήριον τῶν Ἀρχαγγέλων, μέγαλον καὶ ὠραῖον, καὶ μετ' Ἐκκλησίαν μεγάλην, ἔχουσαν ἐν αὐτῇ καὶ δύο παρακλήσια, τὸ μὲν τῆ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννη τῆ Χρυσοστόμου, τὸ δὲ τῆ ἁγίῃ Νικολάου. Κατοικῶσι καὶ εἰς τῆτο προσκυνηταὶ ἐλθόντες εἰς προσκύνησιν, ἀλλ' ἐχὶ καὶ γυναῖκες καθὼς εἰς τὰ λοιπὰ μονασήρια, καὶ ἴσως διὰ τὸ νὰ ἦσαν τὸ πάλαι μετόχιον τῶν πατέρων τῆ ἁγίου Σάββα, ἐπειδὴ καὶ μέχρι τὴν σήμερον ὁ κατακαιρὸν ἡγόμενος τῆ μονασηρίῃ τῆ ἁγίῃ Σάββα εἰς αὐτὸ ἔχει καὶ τὴν κατοικίαν τε, καὶ τὸ μαγαζὶ, εἰς τὸ ὁποῖον ἔχει ὅλα τὰ ἀναγκαῖα τῆ μονασηρίῃ τε· αὐτὸ τὸ μονασήριον τῆ Ἀρχαγγέλου ἔχει καὶ μέγα περιβόλιον μετ' ἀφόρα δένδρα καὶ φυτὰ καρποφόρα.

Ἄντικρυ τῆ περιβολῆς τέττε, κατὰ ἀνατολὰς εἶναι τὸ μονασήριον τῆς ἀγίας καὶ πανσόφου Αἰκατερίνης.

Καὶ ὄπιδεν τέττε εἶναι τὸ μονασήριον τῆ ὁσίῃ πατρὸς ἡμῶν Ἐυθυμίου.

Καὶ ἐγγύς τέττε εἶναι τὸ μονασήριον τῆς παναγίας Σεντνάγιας λεγομένης, τὰ ὁποῖα καὶ τὰ τρία συνεχονται ἓνα μὲ τὸ ἄλλο, καὶ κατοικῆσιν εἰς αὐτὰ μονάζουσαι χεῖραι καὶ νεάνιδες.

Ἀπὸ αὐτῆ διαβαίνοοτες ἐμπρὸς ἀπὸ τὸ πατριαρχεῖον, καὶ περιπατῆντες κατὰ μεσημβρίας ἕως διακόσια βήματα εὐρσκομεν τὸ μονασήριον τῆ τιμῆ Προδρόμου, μεγάλου καὶ θαυμασόν, καὶ ἀγκυλὰ τέττο τὸ μονασήριον, τὸ πάλαι ἦτον κάλλισον καὶ ὠραιότατον, καθὼς ἀπὸ τὰ ἐδαφίσματα φαίνεται, τὴν σήμερον ὁμως εἶναι πολλὰ σεσαθρωμένον ὁπῶ μόνις ἔχει ὀλίγα κελεῖα διὰ ἀνάπαυσιν τῶν προσκυνητῶν, ἐπειδὴ αἶτε ἐξεσιασαι, καὶ οἱ ἐντόπιοι τῷ φθόνῳ τικόμενοι, καὶ τῇ κακίᾳ φερόμενοι διὰ τὴν θεωρητικὴν αὐτῆ τοποθεσίαν, πάντοτε ἐμποδίζουσι τὴν ἀνάκτισιν αὐτῆ.

Περιπατῆντες γῆν καὶ ἐκ τέττε ὀλίγον διάστημα κατ' εὐθείαν, εὐρσκομεν ἀπὸ τὸ ἀρισερὸν μέρος τὸν οἶκον τῆ ἀποστόλου Μάρκου, καὶ εἶναι Ἐκκλησία τῶν Συριάνων.

Καὶ ἄντικρυ αὐτῆ ὀλίγον τι παρεμπρὸς εὐρίσκομεν τὸν οἶκον τῆ Ἀποστόλου Θωμᾶ, καὶ εἶναι Ἐκκλησία τῶν Γαλιλαίων, ἡ ὁποῖα μέχρι τὴν σήμερον παρὰ πάντων τῶν ἐντοπίων Γαλιλαίων ὀνομάζεται.

Περιπατῆντες πάλιν ὀλίγον εὐρίσκομεν τὸ μονασήριον τῆ ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τῆς Ἑβραϊκῆς λεγόμενον, καὶ εἶναι τῶν ὀρθοδόξων.

Εἰς αὐτὸ ἀναπαύονται οἱ ἀνερχόμενοι τὴν πρώτην φοράν ἀπὸ τὴν προσκύνησιν τῆς ἀγίας Γεθσιμανῆς, εὐφραϊνόμενοι μὲ τὴν προσήκουσαν περιποίησιν τῆ ἐκεῖσε κατὰ καιρὸν ἡγμενεύοντος.

Πλησίον τέτα εἶναι καὶ τὸ μοναστήριον τῆ ἀγίας Ἀποστόλου Γαβριήλ οἷον Ζεβεδάε· μετ' οἰκοδομήν λαμπροτάτην, μετ' Ἐκκλησίαν ὡραιότατην, καὶ μετ' ἐπιτοχὴν ἐυροχωροτάτην· τὸ ὅποιον τὴν σήμερον τὰ κρατεῖσιν ἀδικῶσι οἱ ἐπάρατοι Ἀρμένιοι.

Τέτο τὸ μοναστήριον πρότερον τῶν Γαιερτζίδων Χριστιανῶν ὄν, ἐπὶ τῶν Βασιλέων Αἰγύπτου καὶ Παγγάτου, μεγάλως ἀδυνατήσαντες, καὶ πολλὰ χρέη ἐπιφορτισθέντες, καὶ διὰ τὸ νὰ μὴν ἔχουσι πλέον τὰς τῶν τρόπων νὰ ἀποκρίνωται εἰς τὰς Κρατεῦντας καὶ Ἀραβας τὰ συνήθη δασύματα, ἀφύοντες εἰς ἡμᾶς ἔφυγον· καὶ ἡμεῖς πληρώσαντες τὰ χρέη αὐτῶν, τὸ ἐλάβαμεν εἰς τὴν δεσποτείαν μας.

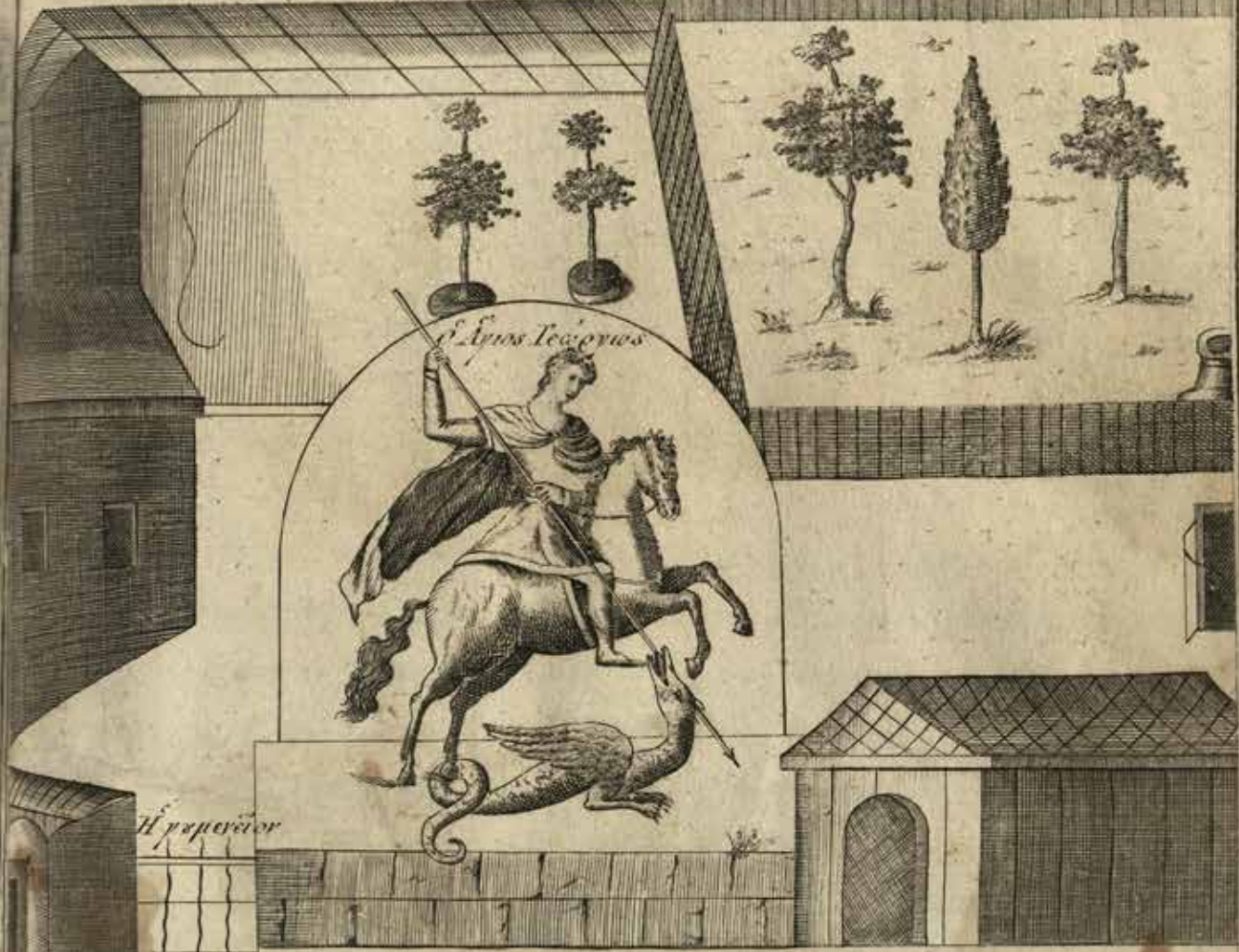
Ἀλλ' εἰς τὸν καιρὸν τῆ Κανὸν Σελτῶν Σαλειμῶν, οἱ Ἀρμένιοι παρακαλέσαντες, τὸν τότε ἡγεμόνα τῆς Γερουσίας τὸ ἐλάβου μετ' συμφωνίαν, διὰ νὰ καθῶνται μετ' ἐνοίκιον Φλωρίων φεντήκοντα.

Ἦσαν δ' ἐλθόντες εἰς αὐξήσιν καὶ μέγεθος, τὸ οἰκειοποιήθησαν (καθὼς τὸ ἔκαμαν καὶ οἱ Φράγγοι, καὶ ἐλάβου παρ' αὐτῶν τῶν πτωχῶν Γβήρων, τὴν μόνον Γωάννη τῆ Θεολόγου, καὶ τὴν κατὰ κρατεῖσιν μέχρι τῆδε, περὶ τῆς ὁποίας εἶπομεν ἐν τοῖς ἔμπροσθεν, ὅτι εἶναι μοναστήριον Φραγγῶν).

Μετὰ ταῦτα κατασαθεὶς πατριάρχης Γεροσολύμων, ὁ ἀοιδήμος Παῖσιος ἀπέδιωξε τὰς Ἀρμενίας ἐκ τέτα τῆ μοναστηρίου διὰ Βασιλικῆ ὀρισμῆ· ἀλλὰ πάλιν οἱ ἐπάρατοι μεταχειρισθέντες μέσα δυνατὰ, καὶ πάλιν κατὰ τῆ κῆρ Παῖσιος κρυφίως κατασκευάσαντες τὸ ἐπανέλαβον πάλιν, καὶ τὸ ἔχουσιν ἕως τὴν σήμερον.

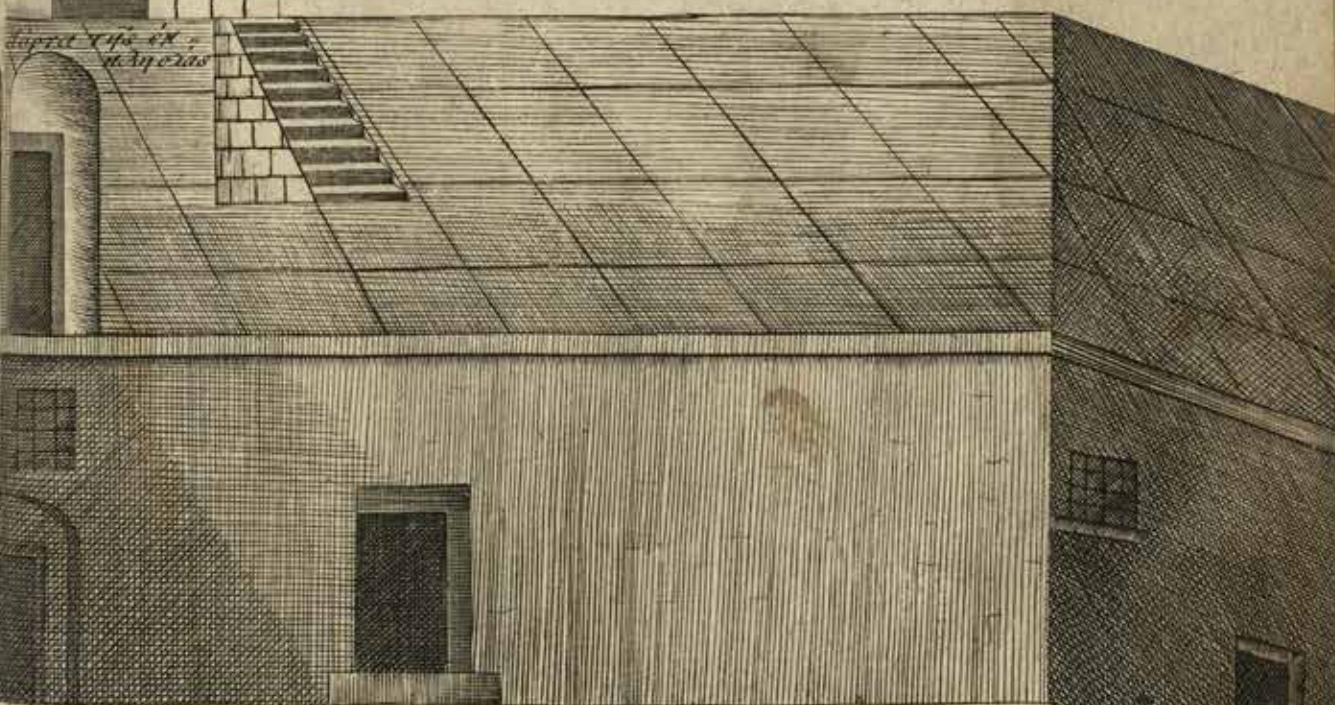
Εἰς αὐτὸ φαίνεται ὁ τόπος, ἐν ᾧ ἀπεκεφάλισεν ὁ Ἡρώδης τὸν Ἀπίστολον Γαβριήλ τὸν τῆ Ζεβεδάε, καθὼς εἰς τὰς πράξεις τῶν ἀγίων Ἀποστόλων φαίνεται· ἀπέχει δὲ ἀπὸ τὰ ὀσπήτια τῆ Δαβὶδ ὅπερ εἰς τὴν ἀρχὴν εἶπομεν βήματα διακόσια.

Αγία Βασιλική Σωφροσύνης

Η παρέρια

Από το εσωτερικό
του ναού

Α. Πύλη

Η έξοδος πύλη τῆς Μοναστηρίου

Ὁ ναός ἡγίας Σοφίας
ἐν Κωνσταντινῶν

Περὶ τῆ Ναῦ τῆ Σολομῶντος.

Κατὰ ἀνατολὰς δὲ τῆ Παναγίης τῆς, ἐνδον τῆς ἁγίας Γερουσαλήμ, εἶναι καὶ ὁ Ναὸς τῆ Σολομῶντος καὶ ἀγκαλὰ αὐτῆ ἡ ἁγία πόλις Γερουσαλήμ ἐσάθη περιβόητος πρὸ τῆς ἐλεύσεως τῆ Κῦριε, καὶ διὰ τὸν κτίσιν αὐτῆς ἀρχιερέα Μελχισεδέκ, καὶ διὰ τὴν ἀρχαιότητα, ἐπεὶ καὶ ἐχρημάτισε περίσπε δύο χιλιάδας χρόνας πρὸ τῆ Χριστοῦ, καὶ διὰ ἄλλα πολλὰ προτερήματα, ἐξαιρέτως ὅμως διὰ τὸν ὑπερθαύμασον ναὸν, τὸν ὁποῖον ἔκτισεν ὁ Σολομῶν ἐν αὐτῇ· τῆτον τὸν ναὸν ἔκτισεν ὁ Σολομῶν εἰς τὸ ὄρος, τὸν Μωρίαν, εἰς τὸ ὁποῖον ὄρος, ὁ Ἀβραὰμ ἠθέλησεν κατὰ τὴν θείαν θέλῃσιν νὰ θυσιάσῃ τὸν υἱόν τε τὸν Ἰσαὰκ, ἔργον μεγαλοπρεπέστατον, καὶ ὡς εἶδεν ἄλλο, τὸ ὁποῖον καὶ ἱερὸν ἐκάλεν· τῆτον τὸν ναὸν ἠσεβῶς τὸν ἔκαψε, καὶ τὸν ἠδάφησεν ὁ Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς τῶν Βαβυλωνίων· μετὰ δὲ ἐβδόμηκοιτα χρόνας τὸν ἠνώρθωσε πάλιν ὁ Ζοροβάβελ μαζὺ μὲ τῆς συνελθόντας αὐτῷ Γεδαιεῖς, ἐκ τῆς ἀποικίας, διὰ τῆς συνεύσεως τῶν Βασιλέων τῆς Περσίας· ἀλλὰ πολλῶ ἠλλειπέστερον τῆς προτέρας μεγαλοπρεπῆς λαμπρότητος· αὐτὸν τὸν ναὸν ἰδὼν ὁ Μακεδὼν Ἀλέξανδρος, ἠδέθη, καὶ ἠυλαβήθη· τὸν ἠμίανεν ὁ Ἀντίοχος, τὸν ἀνεκάθηραν οἱ Μακαβαῖοι· κατεπολεμήθη ὑπὸ τῆ Πομπηίου· ἐξεγυμνώθη ὑπὸ τῆ Κράση· εἶτα ἠρώδης ὁ Ἀσκαλωνίτης ὁ Βασιλεὺς τῶν Γεδαιῶν, διὰ νὰ ἠελύσῃ εἰς τῆ λόγῃτου τὴν ἀγάπην τῆ λαῖ, κρεμίσας αὐτὸν τὸν ἀνήγειρεν ἐκ θεμελίων, πολλῶ λαμπρότερον, ἴσον κατὰ τὸ ἀρχαῖον ὕψος.

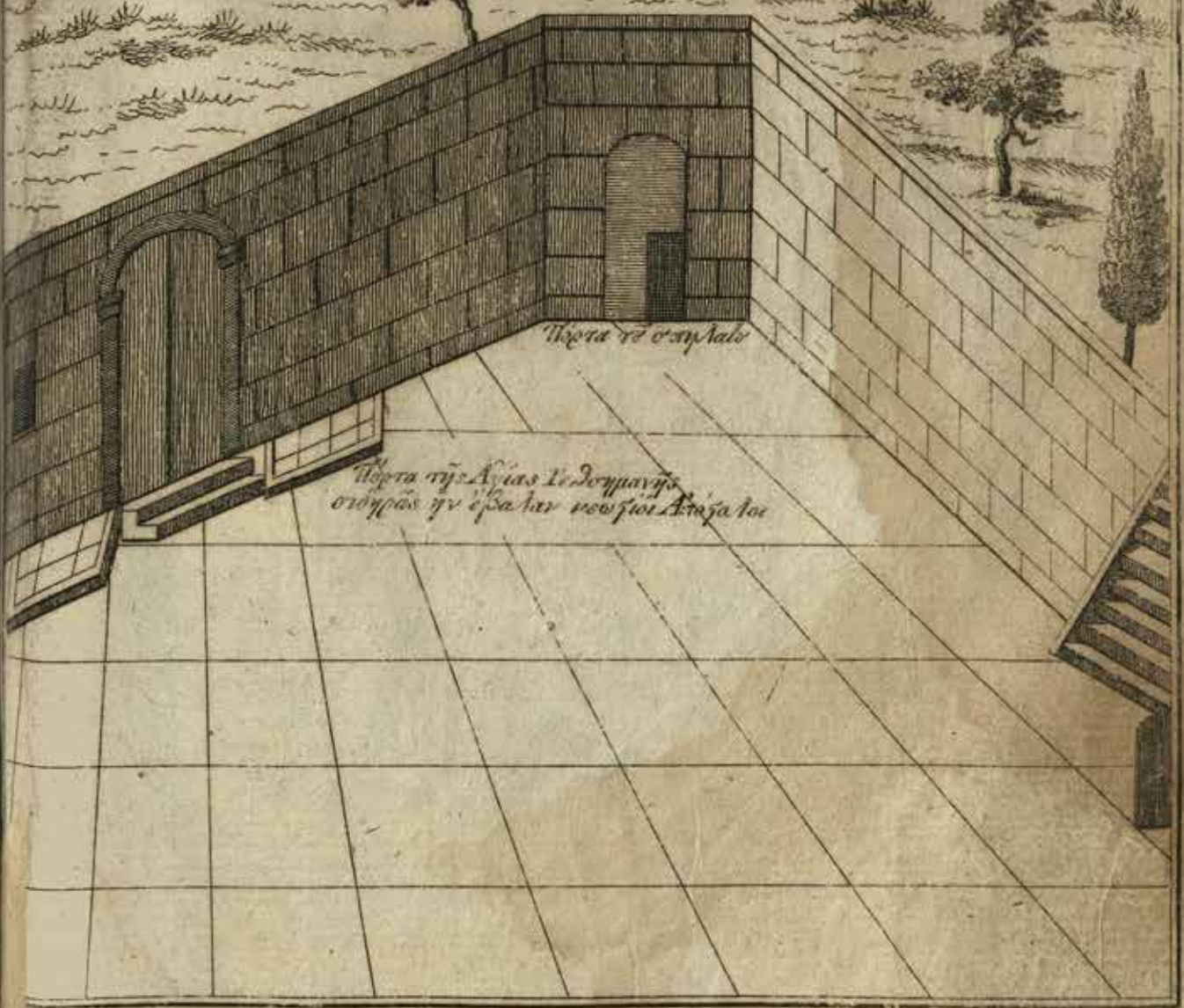
Τὰ μέρη τῆτε τῆ ἱερῆ ἦσαν τέσσαρα· καὶ πρῶτον ἦτον τὸ προαύλιον, ἦτοι ἡ ἐξωτέρα αὐλή, εἰς τὸ ὁποῖον εἰσέβαινον καὶ οἱ ἄλλογενεῖς· δεύτερον ἦτον, τὸ κοσμικὸν ἅγιον, τὸ ὁποῖον ἦτον κεχωρισμένον τῆ προαυλίσ με τῷ τείχον, καὶ εἰσέρχοντο τὸσον ἄνδρες, ὅσον καὶ γυναῖκες μόνον ἐκ τῶν Ἐβραίων προσφέροντες τὰς λατρείας. Εἰς αὐτὸ ἦτον ἡ σοὰ τῆ Σολομῶντος, εἰς τὴν ὁποῖαν συνεχῶς ἐδίδασκεν ὁ Σωτὴρ τῆς ἀπειθεῖς Γεδαιεῖς, καὶ αὐτοὶ θαυμάζοντες εἰς τὴν τορίαν αὐτῆ ἠλεγον, πόθεν ἄτος οἶδε γράμματα μὴ μεμαθηκῶς· τρίτον μέρος τοῦ

ιερεῖ ἦτον τὰ ἅγια, συνεχῆς μὲ τὸ κοσμικὸν ἅγιον, εἰς τὸ ὁποῖον εἰσέβαινον μόνον οἱ ἱερεῖς, καὶ σχεδὸν εἰς τὴν μέσσην αὐτῆ ἀντικρυ τοῦ ναοῦ ἦτον τὸ θυσιαστήριον. εἰς τὸ ὁποῖον οἱ ἱερεῖς προσέφερον τὰ θυμιάματα· καὶ εἰς τὴν μίαν πλευρὰν καὶ τὴν ἄλλην τῆ θυσιαστηρίας ἐσέκονταν χρυσὴ λυχνία· ἐκεῖ ἦτον καὶ ἡ χρυσὴ τράπεζα, ἔχουσα τὲς ἄρτες τῆς προθέσεως.

Εἰς αὐτὸ τὸ θυσιαστήριον εἶδεν ὁ Ζαχαρίας τὸν ἄγγελον ἰσάμενον ἐκ δεξιῶν τῆ θυσιαστηρίας, ὅταν ἱερέργει ὡς ἱερεὺς ὅπῃ ἦτον, τὸν προειπόντα τὴν γέννησιν τῆ ἡῤε τε Γωάννη καὶ τὸ τέταρτον καὶ τελευταῖον μέρος τῆ ἱερῆ, ὠνομάζετο ἅγια ἁγίων, μέσα εἰς τὸ ὁποῖον ἐφυλάττετο ἡ κιβωτὸς τῆς Διαθήκης, καὶ ἐν αὐτῷ ὁ Θεὸς συνωμίλει μὲ τὸν ἄκρον Ἀρχιερέα, καὶ τῆ ἀπεκρίνετο, διὰ τῆτο κρηστήριον ἐκαλεῖτο· ἐνδον δὲ τῆς κιβωτῆ ἦσαν αἱ δύο πλάκες, εἰς τὰς ὁποίας ἔγραψεν ὁ Θεὸς τὸν νόμον, ἡ χρυσὴ σάμνος τῆ Μάννα, καὶ ἡ ράβδος Ἀαρὼν ἡ βλασήσασα.

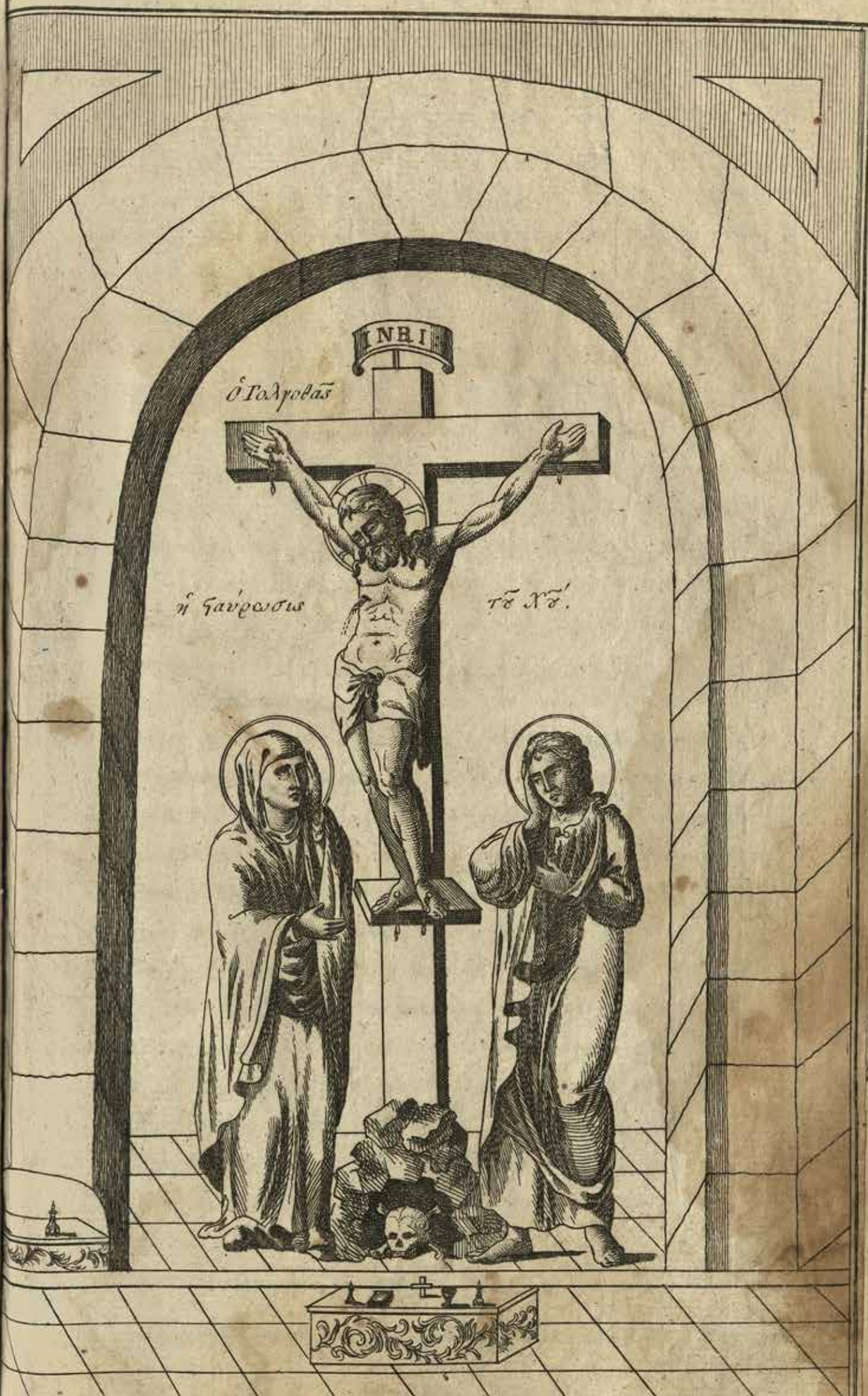
Αὕτη δὲ ἡ κιβωτὸς δὲν ἐσώζετο εἰς τὸν ἀνορθωθέντα ναὸν μετὰ τὴν Βαβυλωνικὴν ἐπάνοδον· αὐτῆ εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων ἐγένετο καὶ ἡ ἀφιέρωσις τῆς ἀειπερθένης Μαρίας, ὑπὸ Γωακεῖμ καὶ Ἀννης τῶν Γεννητόρων αὐτῆς εἰς τὸν τρίτον χρόνον τῆς ἡλικίας αὐτῆς, καὶ αὐτοῦ ἐκάθισέ χρόνος δώδεκα τρεφομένη ὑπὸ θεία Ἀγγέλου· καὶ πάλιν εἰς τὸ προαύλιον, τὸ ὁποῖον καὶ ἄνδρον τῶν ἐθνῶν ἐκαλεῖτο, ἦτον ἡ ὠραία πύλη, ἀντικρίζουσα τὴν ἀνατολὴν, ἡ ὁποία διὰ τῆτο καὶ ἀνατολικὴ ὠνομάζετο, διὰ τῆς ὁποίας ἐπέρασεν ὁ Ἰησοῦς καθήμενος ἐπὶ πῶλον ὄνον υἱὸν ὑποζυγίου, ἐρχόμενος ἀπὸ τὴν Βηθανίαν μετὰ τὸ ἀναστῆσαι τὸν Λάζαρον, καὶ ἦλθεν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ οἱ παῖδες τῶν Ἑβραίων προὔπαντῶντες μετὰ κλάδων ἐλαιῶν καὶ φοινίκων, καὶ εὐφρομένους τὸν ἔλεγον ὠσανά τῷ υἱῷ Δαβὶδ, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· Εἰς αὐτὴν τὴν ὠραίαν πύλην ἰάτρευσε τὸν χωλὸν ὁ Ἀπόστολος Πέτρος σὺν ἅμα τῷ Γμάνη εὐρισκόμενος· τὸ ὄφος ταύτης τῆς πύλης ἦτον τριάκοντα πηχῶν, καὶ ὅλη ἐκαλύπτετο ὑπὸ χαλκῆ Κορινθίᾳ· ἡ ἀντικρυ ταύτης πύλη, διὰ τῆς ὁποίας εἰσῆρχοντο εἰς τὸ ἄνδρον τῶν Γα-

δαίων,

Πύλη τῆς ἁγίας

Πύλη τῆς ἁγίας τοῦ ἁγίου Πέτρου
 οὐρανῶν ἢ ἐξ ἧς ἔβη ἡμεῖς ἰσχυροὶ ἁγίατοι

INBI

Ὁ Πάθους

ἡ Σαυρώσεως

τῆς Χρ.

δαίων ἦτον ὑψηλὴ πεντήκοντα πηχῶν. ἡ εἰσάγμεθα δὲ εἰς τὸν ἄνδρον τῶν ἱερέων, εἶχε τὸ ὕψος ἐβδμήκοντα πήχεις· αὐτὴ δὲ τῆ Ναῶ ἡ πύλη ἦτον κατὰ τὸ ὕψος πηχῶν ἐννεήκοντα, καὶ κατὰ τὰ διαστήματα τῶν πυλῶν ἐσυσοιχῆσαν καὶ τὰ πολυτελῆ ἀυλαία, ἦτοι τὰ καταπετάσματα, ἢ καταπετάσματα· αὐτὸ τὸ καταπέτασμα τῆς ὑψηλοτάτης πύλης τῆ Ναῶ, ἐσχίσθη εἰς δύο, ἐκ τῆς κορυφῆς ἕως τῆς ὑπάτης, ὅταν ὁ Ἰησοῦς ἐξέπνευσεν ἐν τῷ σαυρῷ· εἰς αὐτὸ τὸ πτερύγιον παραλαβὼν τὸν Ἰησοῦν ὁ διάβολος εἶπεν αὐτῷ, εἰ υἱὸς εἶ τῆ Θεῶ βάλε σεαυτὸν κάτω, ὅθεν καὶ ἤκασεν, ἐκ ἐκπειράσεως Κύριον τὸν Θεόν σε·

Εἰς αὐτὸ τὸ ἱερὸν προσήγαγον τῷ Ἰησοῦ οἱ Γεδάιοι τὴν γυναῖκα τὴν ἐγκαταλειφθεῖσαν ἐπ' αὐτοφόρῳ μοιχευομένην· ἀπὸ αὐτοῦ τοῦ ἱεροῦ ἐδίωξεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ τὰς πωλῆντας καὶ ἀγωράζοντας, καὶ τὰς τραπέζας τῶν κολυβισῶν ἀνέτρεψεν· αὐτὸς ὁ ναὸς ἐπεριτριγυρίζετο ὑπὸ τῆς ὠραιότητας κοιλᾶδος τῆς λεγομένης Κέδρων, εἰς τὴν ὁποίαν ἐκρέμισαν οἱ ἀνόσιοι Ἑβραῖοι τὸν ἀπόστολον Γάκωβον ἐκ τῆς ἀνωτάτης κορυφῆς τῆ πύργου·

Τῆτον λοιπὸν τὸν μεγαλοπρεπέστατον ναὸν τέλος πάντων, κατέκαυσε, καὶ κατέσκαψεν ὁ Τίτος ὁ υἱὸς τῆ Οὐεσπασιανῆ, καὶ ἀπὸ τότε ἔμεινεν ἡδαφισμένος ἔτη σχεδὸν τριακόσια, ὥστε πάλιν ἀνωκοδομήθη, αὐτὸ τὸ ἱερὸν ὅπερ κρατῆσιν οἱ Τῆρκοι τὴν σήμερον, ὑπὸ τῶν χριστιανῶν, μὴ δίδοντες κατ' ἐδένα τρόπον εἰς τὰς χριστιανὰς εἰσοδοὺς ἐν αὐτῷ, αὐτὸς ὁ λεγόμενος ναὸς τῆ Σολομῶντος (διότι ὁ ἀρχαῖος ἐκεῖνος τελείως ἠφανίσθη) εὐρίσκεται τὴν σήμερον εἰς τὸν ἴδιον τόπον, ἐκεῖ ὅπερ ἦτον καὶ ὁ παλαιὸς, ὁ ὁποῖος ὑπερβαίνει, ὄχι μόνον ὅλας τὰς οἰκοδομὰς τῆς Ἱερουσαλὴμ, ἀλλὰ σχεδὸν καὶ τὰς ἀπανταχῆ λοιπὰς ναοὺς τῶν Ὀρθωμανῶν, ἐὰν καὶ ὄχι κατὰ τὸ μέγεθος, ἀλλὰ κατὰ τὸ ὑπερβάλλον τῆς ὠραιότητος καὶ τῆ κάλλους, εἰς εὐτεχνίαν τῆς οἰκοδομῆς τε· εἶναι δὲ οἰκοδομημένος ἐπάνω εἰς ὑψηλὸν τόπον, ἦτοι εἰς τὸ ὄρος Μωρια· ἔχει περιοχὴν εὐρυχωροτάτην, ἡ ὁποῖα ὡς ἄδεται περιέχει πολλὰ θαυμάσια, καὶ παλαιᾶ, καὶ νέα, εὐρίσκεται πλησίον εἰς τὴν χρυσὴν τῆς πόλεως, πύρταν, ἣτις εἶναι προσκολλημένη εἰς τὴν μεγάλην αὐλὴν τοῦ

Ναῦ· ἀπὸ τὴν μίαν γωνίαν αὐτῆς ὡς πρὸς μεσημβρίαν εἶναι ὁ ναὸς ἔν-
 δα ἐγένετο ἡ Ὑπαπαντὴ τῆ Κυρίε ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὑπὸ τῆ πρεσβύτου
 Συμεῶν, ὀνομάζεται παρὰ τοῖς Ἀραβ, Μετζίτ ἄξα, ἴτοι προσκυνῆς
 τήριον ἔσχατον, τὸν ὁποῖον τιμῶσι μεγάλως οἱ Ὀθωμανοί, καὶ εἶναι
 ὄλος μολυβδοσκεπάσος, εἶναι δὲ Μετζίτη καὶ προσκυνῆσιν ἐκεῖ· εἰς τὸ
 μέσον τῆ κέντρου τῆς αὐλῆς ταύτης, τέκεται ὁ τῆ Σολομῶντος ναὸς
 λεγόμενος Ἀραβισί Σεχροετ Ὀτ'λλάχ, ἴτοι λίθος θεῖος, ἡ ἱερός, καὶ
 Μαλακτὰς ἔπερ δηλοῖ, λίθος κρεμάμενος, ἐκ τῆ ὁποῖε ἔλαβε τὴν ἐ-
 πωνυμίαν καὶ ὄλος ὁ ναὸς, διότι εἰς τὸ μέσον τῆ ναῦ εἶναι μία πέτρα,
 ἡ ὁποῖα εἶναι προσκολλημένη ἐπάνω εἰς δύο ταίχης, ἐξέχουσα ἀπὸ αὐ-
 τῆς κατὰ μῆκος καὶ πλάτος, καὶ ὑπὸ κάτωθεν αὐτῆς εἶναι σπῆλαιον·
 οἱ τῆ Μωάμεθ κοινοτέρου θέλουν ὅτι αὐτὴ ἡ πέτρα ἐκατέβη ἀπὸ
 τῆς ἑρανης, καθὼς καὶ ἄλλοι τινὲς λέγουσιν ὅτι ἐπάνω αὐτῆς ἔγνω τὸ
 πρῶτον ὁ Ἀδάμ τὴν γυναῖκα αὐτῆ· ἐκ δὲ τῶν Ραβίνων Ἑβραίων τι-
 νὲς, θέλουν ὅτι ναὶ εἶναι οἱ λίθοι ἐκεῖνοι, τῆς ὁποῖε εἔλαβεν ὁ Ἰα-
 κώβ, καὶ ἔθηκε πρὸς κεφαλὴν αὐτῆ καὶ ἐκοιμήθη, καὶ ἐνυπνιασθεὶς εἶδε τὴν
 κλίμακα, καὶ τῆς ἀγγέλως τῆ θεῶ ἀναβαίνοντας καὶ καταβαίνοντας ἐπ'
 αὐτὴν, οἱ ὁποῖοι λίθοι, τότε μὲν ἦτον πολλοί, ὕστερον δὲ προσάξει
 θεῶ ἐγένετο εἰς· ἐν κεφλ. κη. τῆς γενέσεως, τινὲς δὲ πάλιν λέγου-
 σιν ὅτι ἂν ἀντίτυπος τῷ ὄρει Σινᾶ, καὶ ὁ ἐπ' αὐτὴν διδάσκων, ἀντίτυ-
 πος τῆ κιβωτῶ. τῆς Διαθήκης ὡς διασαφῶν δηλαδή καὶ ἐρμηνεύων τὰ
 ἐν τῇ διαθήκῃ περιεχόμενα, ὡς καὶ ἄλλοι θέλουν πάλιν ὅτι ἦν ὁ λί-
 θος ἐκεῖνος, ἐπάνω τῆ ὁποῖε ἦτον ἡ κιβωτὸς εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων.
 Καὶ πάλιν ἄλλοι πῶς ἐγένετο ἐκ τῆ χροὸς ἐκεῖνε, ἐξ ἧ ἐπλάσθη καὶ
 ὁ Ἀδάμ· ἐπάνω εἰς αὐτὴν εὐρίσκεται τυπωμένου ἕνα πάτημα ποδός,
 τὸ ὁποῖον λέγουσιν οἱ τῆ Μωάμεθ, ὅτι ναὶ εἶναι τῆ ἀρχηγῆ αὐτῶν,
 ὅταν ἦλθεν καὶ ἐπροσκύνησεν ἐπάνω εἰς αὐτὴν, εἰς δὲ τὸ ἄλλο μέρος
 φαίνονται τὰ δάκτυλα τῆ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ, ἐπειδὴ ὡς ἐν τοῖς
 κνωτέρω εἴρηται δὲν δίδεται ἄδεια ναὶ εἰσελθῶσιν εἰς αὐτὸν οἱ Χριστι-
 νοί; ἡ ἄλλης θρησκείας ἄνθρωποι (εἰμὴ μόνον εἰάν δοθῆ εἰς τινὰ ἐξ
 αὐτῶν ἄδεια διὰ βασιλικῆ) ὀρισμῆ) παρὰ μόνον οἱ τὰ τῆ Μωάμεθ ἄρη-
 σκεύον

σκεύοντες· οἱ δὲ παραβάντες τὸν ὄρον τετον εἶναι ἔνοχοι, ἢ εἰς ἐξέ-
μωσιν, ἢ εἰς κεφαλικὴν τιμωρίαν· Περὶ τήτε τῆ ναῦ ἀσύμφωνα πολ-
λά, καὶ ἰσορῶνται, καὶ λέγονται παρὰ τοῖς Ἀραβῶσι καὶ Ὀθωμανοῖς, τὰ
ὁποῖα ἀντίκεινται εἰς τὴν Θεῖαν Γραφὴν, καὶ εἰς παρ' ἡμῖν ἀληθεῖς τῶν
ἰστορικῶν· ἅτινα καίπερ εἰδότες ἀκριβῶς, ὅμως οὐ ἔξεσι γραφῇ παρα-
δῶναι, τὸ δὲ αἷτιον πασιδῆλον.

Ἐξῶθεν δὲ τῆ ἱερῆ ἀπὸ τὴν βορεινὴν πόρταν εἶναι ὁ Βόρβε-
ρος, ἐνθα ἔρριψαν τὸν Προφῆτην Γερεμίαν.

Περὶ τῶν ὀσπητίων τῆ Γωακείμ καὶ Ἀννης.

Ἀπὸ αὐτῆ ὡς τόξω βολὴν εἶναι τὰ ὀσπήτια τῆ Γωακείμ καὶ Ἀννης
τῶν Δικαίων καὶ Θεοπατόρων· εἰς αὐτὰ εἶναι σπήλαιον βαθύτατον, ἐν
ᾧ ἐγενήθη ἡ παναμώμπος Θεοτόκος Μαρία, αὐτὰ τὰ ὀσπήτια τὰ
ὠκοδόμησεν ἡ μακαρία Ἐλένη, μίαν ὑπευθαύμασον καὶ ὠραιότατην με-
γάλην ἐκκλησίαν, ἀλλὰ εἰς τὸν καιρὸν τῆς αἰχμαλωσίας, διὰ τὸ νὰ
εἶναι πλησίον τῆ Γερῆ, τὴν ἐκράτησαν οἱ ἔξωσιασαί, καὶ τὴν σήμερον
μήτε ἐκκλησία, μήτε μωσχέα, ἀλλὰ φύλακας μόνον κάθονται καὶ φυ-
λάττῃσι, καὶ ὅταν θέλομεν ἐμβαίνομεν καὶ προσκυνῶμεν, ποιῶντες παρὰ-
κλῆσιν μόνον, καὶ ὄχι ἄλλην καμμίαν ἱεροτέλεσίαν.

Πλησίον τήτε τῆ οἴκη, εἶναι καὶ ἡ προβατικὴ Κολυμβήθρα, ἐν-
θα ἐποίησεν ὁ Ἰησῆς ὑγιῆ τὸν παράλυτον, κείμενον ἐκεῖσε χρόνος ὀκ-
τῶ καὶ τριάκοντα.

Ἀπὸ αὐτῆ κατὰ τὸ ἀνάβασμα τῆς ἐράτας πρὸς δυσμᾶς εἶναι
τὸ παλάτιον τῆ Πιλάτη, εἰς τὸ ὁποῖον τὴν σήμερον ἔχει τὴν κατοικίαν
τε ὁ Ἐπαρχος τῆς πόλεως, ἦτοι ὁ Πασᾶς ἢ ὁ Μεσελήμης αὐτῆ·
ἀπὸ αὐτῆ φαίνονται καὶ ὅλα τὰ ἐξῶθεν τῆ ἱερῆ καὶ τῆς αὐτῆς ὅσα
προεῖπαμεν.

Πλησίον τῆς Παλατίης εἶναι μία καμάρα με̄ τρία παράθυ-
ρα, ἃ αὐτῆ ἦτον τὸ Πραιτώριον, ἐν ᾧ καθίσας ὁ Πίλάτος ἔκρινε τὸν
Ἰησοῦν, καὶ τὴν ἀδικὴν ἀπόφασιν τῆ θανάτε αὐτῆ ἐποίησεν.

Ἐποκάτω δὲ τῆς καμάρας ταύτης εἶναι ἃ παλμὸς τῆς Πα-
ναγίας, ἦτοι ὁ τόπος, ὅπῃ ἰσαμένη ἡ Παναγία ἃ ἀέσασα τὴν ἀπό-
φασιν τῆ θανάτε τῆ μονογενῆς υἱῆ αὐτῆς ἐλυποθῆμυσεν.

Αὐτῆ πλησίον ἦτον ἃ τὰ ἑσπῆτια τῶν παρανόμων ἃ ἀνιέρων
τῆ Ἄννα ἃ Καϊάφφα, οἱ ὁποῖοι ἔδωκαν τὴν ψευδῆ ἃ παράνομον μαρ-
τυρίαν κατὰ τῆ Κυρία μας.

Καὶ ταῦτα μὲν ἐπὶ τοσοῦτον περὶ τῶν ἐντὸς τῆς ἀγίας πόλεως
Ἱερουσαλήμ.

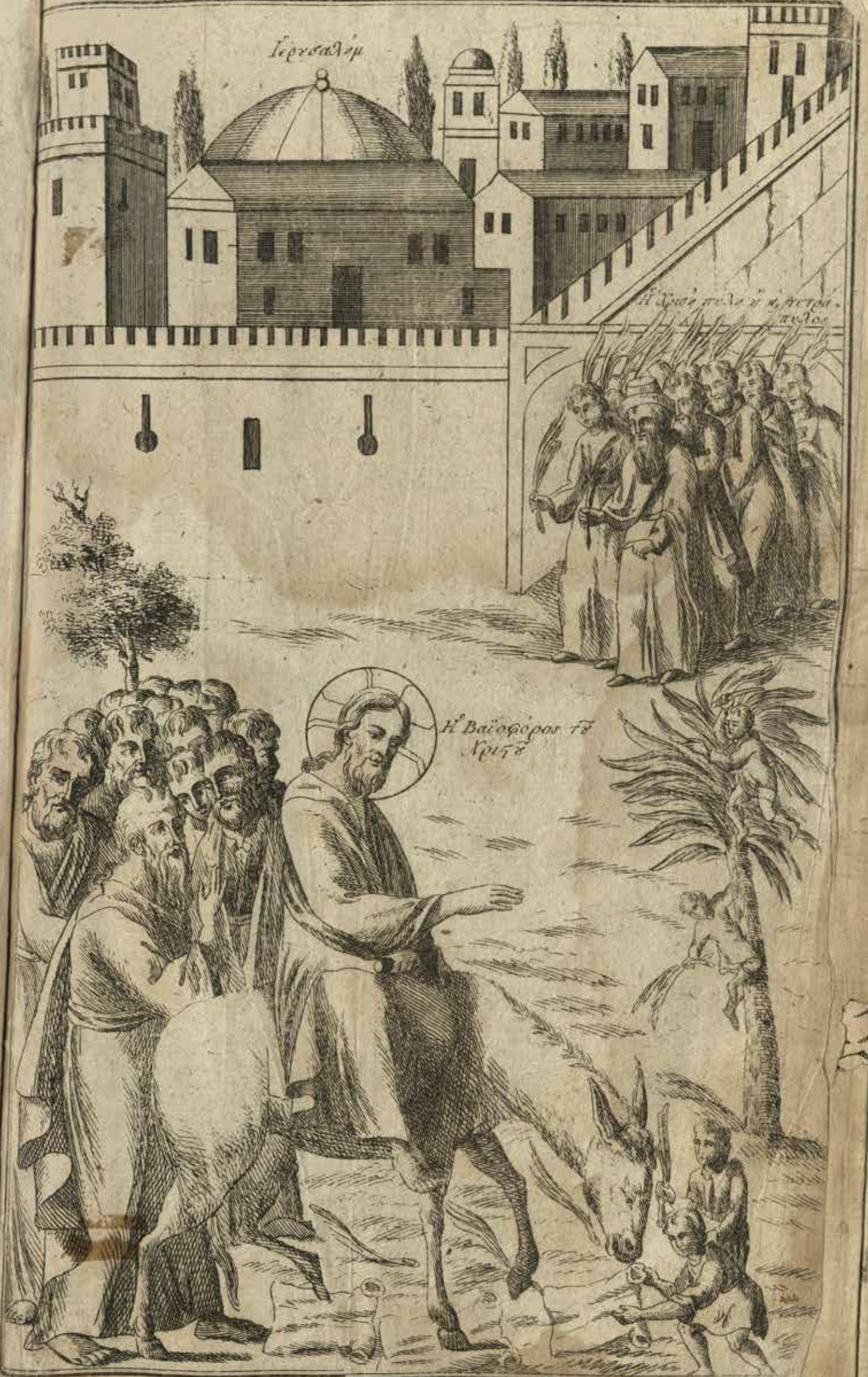
Περὶ τῶν ἔξω τῆς Ἱερουσαλήμ ἀγίων Προσκυνημάτων.

Μέχρι τῆδε εἰπόντες περὶ τῶν ἐν τῇ ἀγία πέλει Ἱερουσαλήμ περιε-
χομένων ἀγίων προσκυνημάτων ἃ εὐαγῶν τόπων, ἃ θέλοντες τὰ νῦν
νά εἰπῶμεν, ἃ νά ἐκθέσωμεν ἃ περὶ τῶν πέριξ. Ἀρχόμεθα ἀπὸ τῆ
μεσημβρινῆ μέρας αὐτῆς.

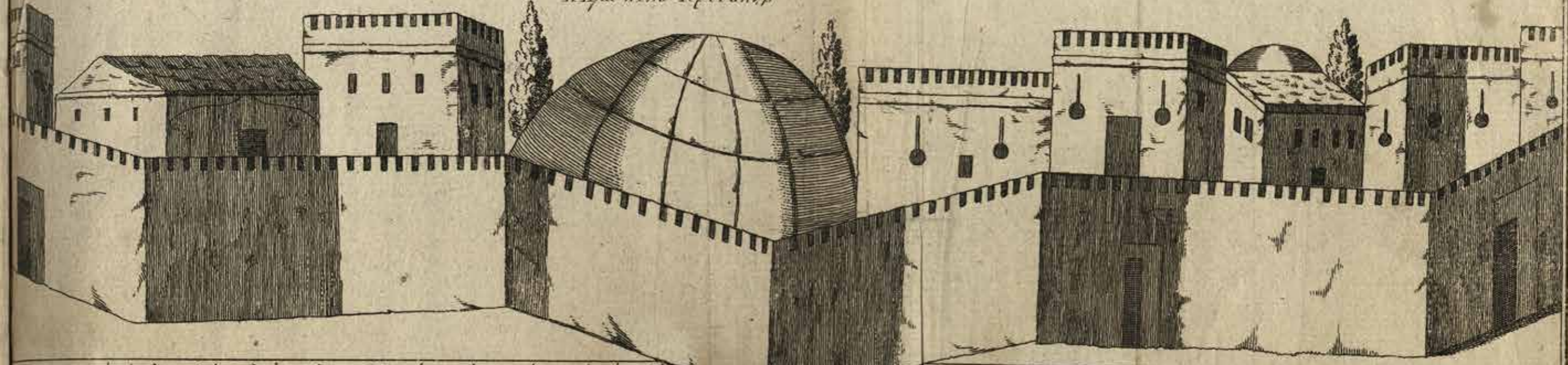
Ιερουσαλημ

Η Γεννησις του Χριστου

Η Βαρθολομαιος 78
Χρ 78

Ἡ Ἁγία πόλις Ἱερουσαλήμ

Τὴν τῶν ἡμετέρας ἀποδομένη καὶ προσήγαγον αὐτὴν τῷ Ἰησοῦ λέγοντες διδάσκαλε Μωσῆς ἐν εἰληλατο ἡμῖν ὅτι ταῦς τοιαύτας λιθοβολοῦσαι οὐ τί λέρειω περι αὐτὴν κί κίφας ἐγγράφει τῷ δακτύλῳ λέγων ὁ ἀναμάρτητος ἀπ' ἡμῶν πρώτος ἐπ' αὐτὴν τὸν λίθον βάλε

Ἡ Ὑπαπαντή
 Ἄννα
 Συμεὼν
 Ἰωάννης

Ἰωσήφ ἢ Μωσῆς Ἰησοῦ ἐν μέσῳ τῶν διδασκάλων αὐτῶν

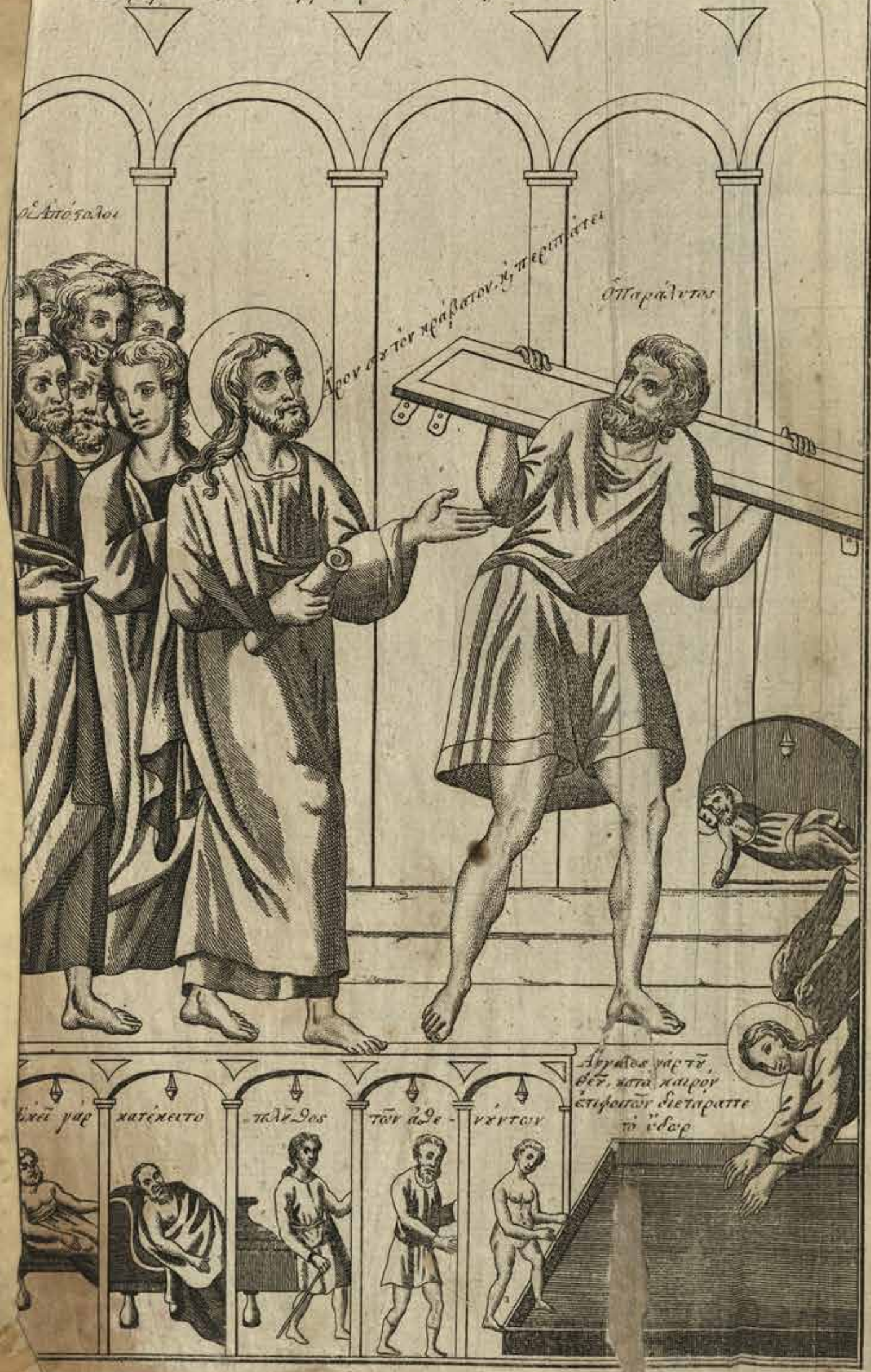

Ὁ Ἰησοῦς ἀποβάλλει ἐκτὸς τῆς τῆς παιδείας καὶ ἀγορασθῆναι

Ὁ διάβολος ἔπεισεν τὸν Ἰησοῦν ἐπὶ τὸ πτεροῦμιον τῆς ἑρῆμῆς καὶ λέγει αὐτῷ υἱὸς τῆς βασιλείας ἐστὶν καὶ ἔστωσαν οὗτοι ὑποπόδια σου

Ἡ προβατικὴ Κολυμβήθρα, ἧτοι ἡ ζοὰ τῶ Σαλομονίου, πάντα ζῶα ἔχει

Τὸ Καθολικόν

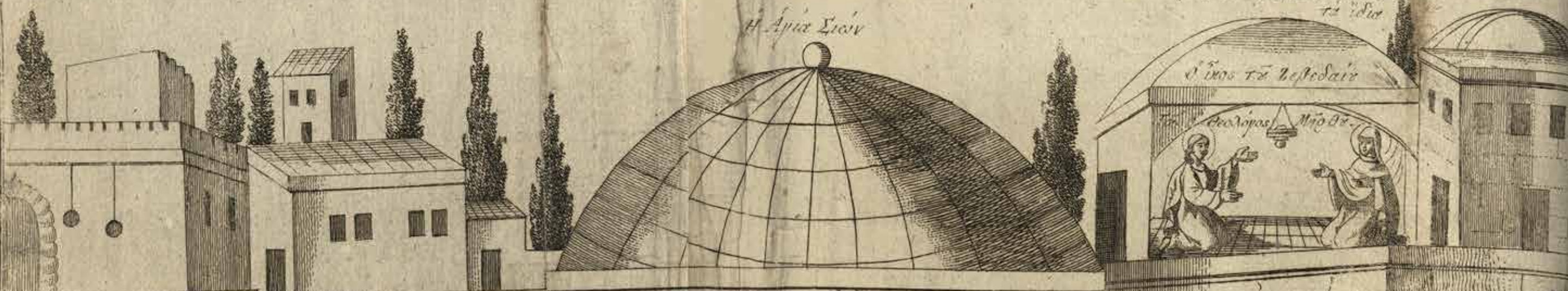

Ἡ τραπῆza εἰς τὴν
τοῦ Ἁγίου τοῦ
ἐν τῷ Ἱεροῦ Ἁγίου

Καὶ ἔλαβον ἀπὸ τῶν ἐκκλησιαστικῶν αὐτῶν τὴν ἰδίαν

Ἡ Ἁγία Σελήνη

Ὁ ἴκος τῆς Ἰεσοδαίης

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Βαυβῆ

Ἀνατολὴν ἐπιπέδιον

Ὁ δὲ ἴκος ὁ ἑσπερινός

Ὁ ἴκος Ἰουδαίης

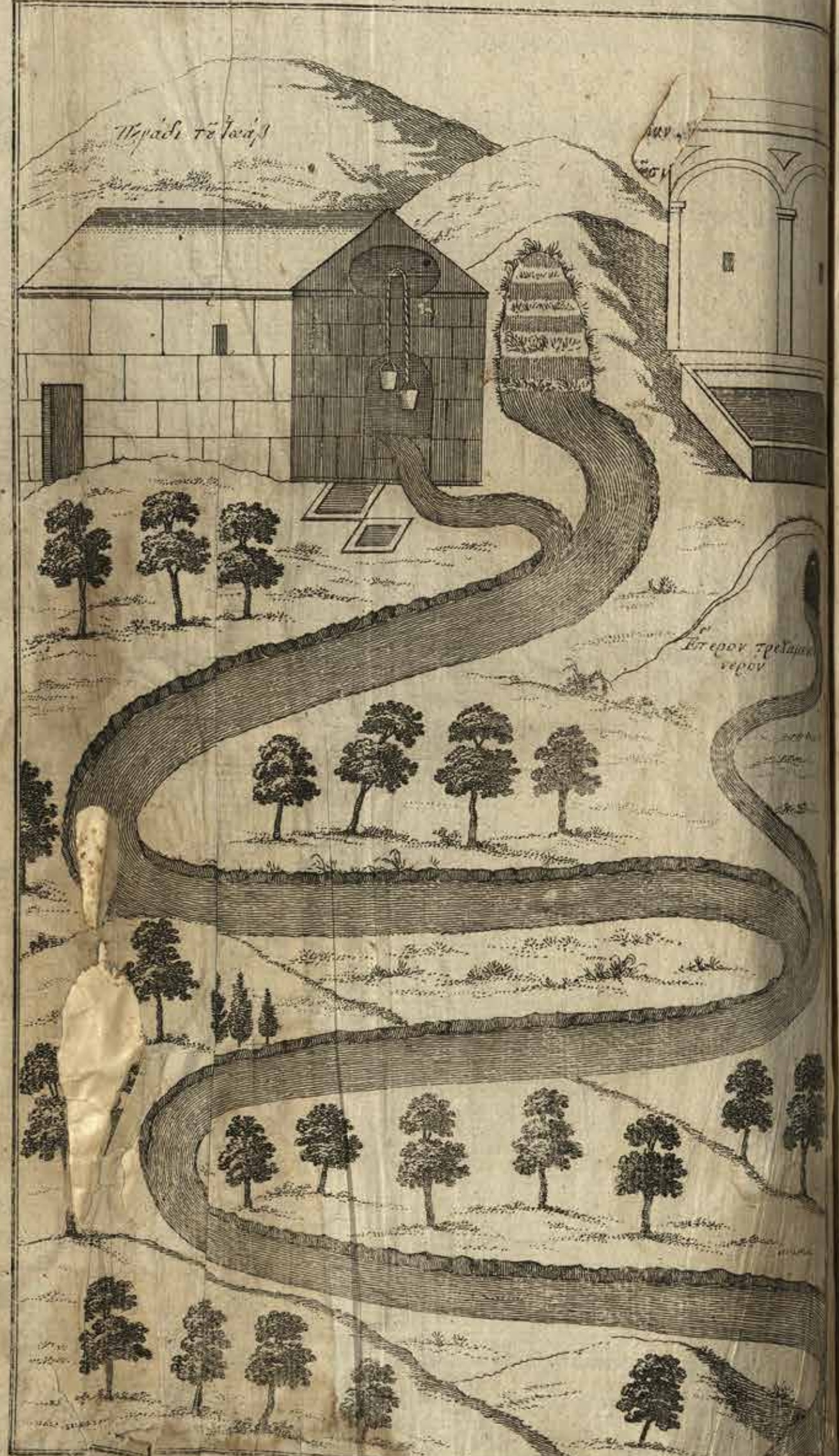
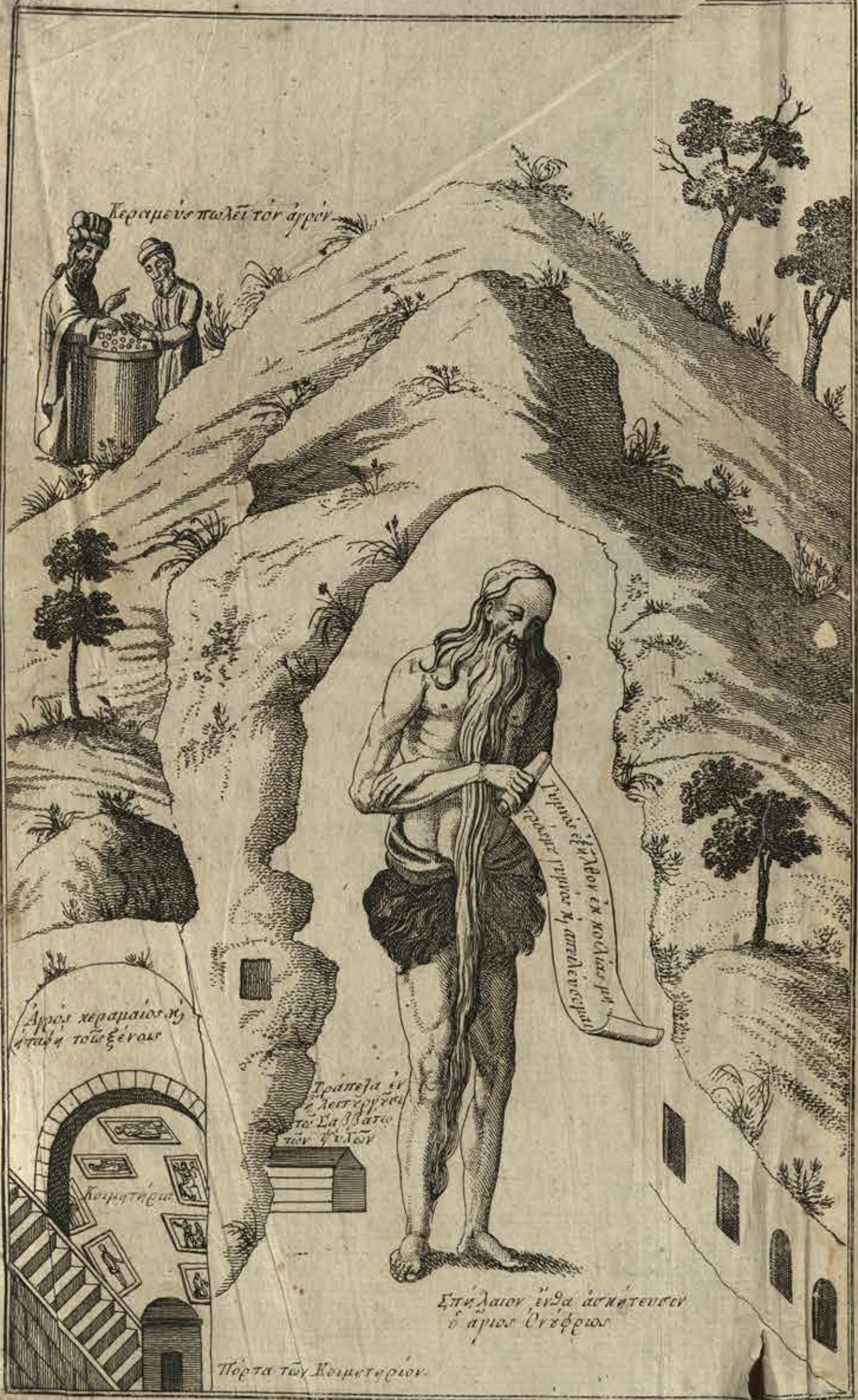
Ἡ τάβη τῶν Χριστιανῶν

Ἡ τάβη τῶν προφητῶν Ἀαβιά
ἡ τῆς αὐτῆς ἑσπερινῆς

Καὶ λοιπὸν ἐρχόμενοι διὰ τῆς κατὰ μεσημβρίαν πόρτας τῆς ἁγίας πόλεως Ἰερουσαλὴμ, εὐρίσκομεν ἐνθὺς τὴν ἁγίαν Σιών, εἰς τὴν ὁποίαν ἦτον τὰ ἱερῶν, ἦτοι τὸ ἐξρωμένον ἀνάγρον, ὅσα ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς, ὁ νομικὸν Πάσχα μετὰ τῶν θείων μαθητῶν αὐτῆ ἐτέλεσε· καὶ τὸν εἶπνον τὸν μουσικὸν καὶ φρικωδέστατον, τοῖς ἁγίοις αὐτῆ Μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις παρέδωκε, καὶ τὸν ἴσον νικτήρα ἐποίησε, νίψας τὰς πόδας τῶν ἐρῶν μαθητῶν αὐτῆ· ἐν αὐτῇ εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς μετὰ τὴν Ἀνάσασινιούτῃ τῶν θυρῶν κεκλεισμένα, ὄντων τῶν μαθητῶν συνηθροισμένων· αὐτῇ ὁ Ἀπόστολος Θωμᾶ φιλαφίσας τὴν πλευρὰν τῆ Ἰησοῦ ἐπίευσεν εἰς αὐτόν· αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἁγίας Πεντηκοστῆς καθήμενων τῶν Γερῶν Ἀποστόλων, μετὰ ἧς Παναχράν τε καὶ ἀειπαρθένη Θεοτόκος ἀτῆλθεν ἐπ' αὐτῆς τὸ Ἅγιον Πνεῦμα ἐν εἶδει πυρίνων γλωσσῶν αὐτῆ ἐκάθητο ἡ Παναγα μετὰ τὸν Θεολόγον Γεωργίου, ἕως εἰς τὸν καιρὸν τῆς πρὸς ἕραν μεταστάσεώς της· αὐτῆ παρέδωκε καὶ τὴν νικητήριον αὐτῆς ψυχὴν, εἰς χεῖρας τῆς ἡμῶν καὶ Θεοῦ αὐτῆς· αὐτῆ εἰ καὶ τὰ μνήματα τῶν ἀσιλέων καὶ προφητῶν Δαβὶδ καὶ Σολομῶντος· τὴν σήμερον ἔχουσιν ἀπὴν οἱ Τῦρκοι ναὸν καὶ προσκυνοῦσι, καὶ μήτε ἰς αὐτόν εἶναι συγχωρημένη ἡ εἰσοδος εἰς τὴν χριστιανῆς· εἰς τὴν ἐξοχὴν αὐτῆς εἶναι ἃ μνήματα τῶν τε ὀρθοδόξων χριστιανῶν, καὶ ἑτεροδόξων· εἰς αὐτὰ τὰ μνήματα κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἁγίας Ἰντικοστῆς, ἐξέρχεται Ἀρχιερεὺς μετὰ τῶν Γερατῆς, καὶ παντὰ τὰ πλῆθες τῶν ὀρθοδόξων, καὶ ἐκτελεῖ τὸν ἑσπερινὸν τῆς ἁγίας Ἰντικοστῆς, καὶ ἀκγωνώσκει τὰς εὐχὰς τῆς γορυκκλησίας, εἰς μνημόνον πάντων τῶν ἀπανταχοῦ κεκοιμημένων χριστιανῶν.

Ἀπέναντ δὲ τῆς ἁγίας Σιών πρὸς μεσημβρίαν ἕως ἐνός τε τάρτε τῆς ὥραι, εἰναὶ ἡ ταφὴ τοῖς ξένοις, ἦτοι ὁ Ἄγιος Σίμωνος τῆς Κεραμαίως, ὁ ὁποῖος γοραθῆ μετὰ τὰ τριάκοντα ἀργύρια ὅπερ ἐπώλησεν ὁ προδότης Ἰάδας τὸ Κύριον εἰς τὴν Εβραίως.

Περὶ τῆς ἑρᾶς Λαύρας τῆς ἁγίας Σάββα.

Απὸ αὐτῆ περιπατεῖς κατὰ τὸ νότιον μέρος ἕως τρεῖς ὥρας, εἶναι ἡ ἑρὰ Λαύρα τῆς Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σάββα τῆς Ἁγιασμένης, εἰς τὴν ὁποίαν ἀσκήτευσεν μετὰ τῆς μαθητῆς αὐτῆς, ὄντες ὑπὲρ τῆς πεντακοσίας· αὐτὸ τὸ ἱερόν μοναστήριον ἐκτίθη δι' ἐπιστάσεως αὐτῆς τῆς ἁγίας Σάββα, δι' ἐξόδων τῆς βασιλέως Ἰεσινιάνης τῆς μεγάλης, ἀνεκαινίσθη μετὰ ταῦτα παρὰ τῆς βασιλέως Ἐμμανηλ τῆς Πορφυρογεννήτης· Καὶ τρίτον πάλιν παρὰ τῆς ἀσκήτου Πατριάρχου Δοσιθέου· εἶναι δὲ μεγαλότατον καὶ ἁγιοθαύμασον κατὰ τὸ μέγεθος καὶ τὴν οἰκοδομὴν, διότι τὸ μὲν ἀνατολικὸν αὐτῆς μέρος εἶναι θεμελιωμένον εἰς τὸ χεῖλος τῆς χειμάρρου, ὅπως ὀνομάζεται Κίλλας τῆς Κλαυθμώνος, τὸ δὲ δυτικὸν ἐπάνω εἰς τὸν λόφον, καὶ γύρωθεν μετὰ μεγάλα δυνάτῃ καὶ σκερὰ ποδαρικά.

Ἐχει ἡ Ἐκκλησίαν ὠραιότατην καὶ πανθαύμασον, τιμωμένην εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ευαγγελιστρῆς τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας· ἔχουσα μίκρον ἰσχυρὰ ἐννεήκοντα, καὶ πλάτος τριάκοντα· ἐξώθεν τῆς ἐκκλησίας πρὸς δυσμὰς εἶναι ὁ τίμιος τάφος τῆς ἁγίας Σάββα, μετὰ ἱερόν Κεβεκλίον, ἔμπροσθεν δὲ τῆς Κουβεκλίου εἶναι καὶ τὸ χαμηλὸν τῶν πατέρων· κατώθεν μικρὸν περιβολικὸν καὶ πηγὰδια πρὸς παρηγορίαν τῶν ἐκεῖσε πατέρων, καὶ ἀνωθεν τῆς περιβολικῆς εἶναι τὸ σπύλαιον τῆς ἁγίας, εἰς τὸ ὁποῖον ἀσκήτευσεν, διώξας τὸν ἐν αὐτῷ κατοικῆντα λέοντα· ἔχει δὲ ἐν αὐτῷ παρακλήσιον πέντε, καὶ πρῶτον τῆς ἁγίας Νικολάου, ἔμπροσθεν εἰς τὸ Κεβεκλίον, ἔνθα εἶναι καὶ τὰ ἁγία λείψανα τῶν ἀσκητῶν ὅπως ἐθανάτωσαν ἕνα καιρὸν οἱ Σαρακενοὶ, δεύτερον τῶν ἁγίων Μ. μαρτύρων, πλησίον εἰς τὸν νάρθηκα τῆς ἐκκλησίας, ἔνθα εἶναι καὶ τὰ σήμανδρα καὶ αἱ καμπάνες, ἡ τράπεζα, τὸ μαγειρεῖον, καὶ ὁ φέρνος· παρεμπρὸς εἶναι τὸ παρακλήσιον Ἰωάννου τῆς Χρυσοστόμου, αὐτῆς εἶναι καὶ ἡ φοινικία τῆς ἁγίας, τὸ πλυστήριον τῶν Πατέρων, τὸ Πατριαρχικὸν κελλεῖον, καὶ ἄλλα τινὰ κελλεῖα τῶν Πατέρων· ἀπὸ τῆς ἔμπροσθεν τῆς Ἐκκλησίας πάλιν ἀναβαίνοντες ἀπὸ μίαν πέτρινην σκάλαν, εὐρίσκομεν τὸ παρακλήσιον τοῦ

ἅγιον Γεωργίου, καὶ ἀπὸ αὐτῆ ἀναβαίνοντες εἰς ἀνώτερον μέρος εὐρίσκο-
 μεν καὶ τὸ ἄλλο παρακλήσιον τῆ ἐνδόξε Γωάννη τῆ Προδρόμου. ἐν ᾧ
 ἀσκητεύσας Γωάννης ὁ Δαμασκηνός, ἔνθα καὶ τίμιος τάφος αὐτοῦ, ἔ-
 λαβε τὴν ἐπανυμίαν, καὶ ὀνομάζεται τῆ Δαμασκηνῆ παρακλήσιον· εἰς
 τὴν κορυφὴν τῆ μονασιρίου εἶναι πύργος, καὶ αὐτῆ φυλάττει Καλόγηρος,
 καὶ ὅταν ἔρχονται ἀπὸ Γερουσαλήμ ἢ Φορτία, ἢ προσκυνηταί, δίδει εἰ-
 δησιν τοῖς ἀδελφοῖς, σείρωντας κώδωνας, καὶ ἔτι ἀνοίγωντας τὴν πόρ-
 ταν τῆ μονασιρίου, δέχονται τὰ σαλθέντα· ἔχει δὲ τῆτο τὸ ἱερὸν
 μοναστήριον καὶ τρεῖς σιδηρᾶς πόρτας, ἡ πρώτη εἶναι ὑποκάτω τέτα τοῦ
 πύργου ἔνθα εἶναι καὶ ἡ λεγομένη Γάκκα, ὅτῃ διαριράζουσιν εἰς τὰς
 Ἀραβας τὸ διορισμένον καθημερινὸν ψωμί· ἡ δευτέρα εἶναι πλησίον
 ταύτης, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν διέρχονται οἱ προσκυνηταί, καὶ ἔχει τὴ κα-
 τάβασιν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν· καὶ ἡ τρίτη εἶναι κάτω εἰς τὸν χειμαρρὸν
 ἔνθα εἶναι καὶ ἀγίασμα ὅτῃ ὁ ἅγιος διὰ προσευχῆς ἤναιξεν· εἰς αὐτὸν
 τὸν χειμαρρὸν φαίνονται καὶ τὰ ἀσκηταρία τῶν τότε ἀσκητευόντων ὁ-
 σίων.

Κατὰντικρον τῆ μονασιρίου τέτα κατὰ μεσημβρίαν εἶναι καὶ δεύτε-
 ρος πύργος, εἰς τὸν ὁποῖον ἔχει καὶ Ἐκκλησίαν τῆ ἁγίᾳ Συμεῶν τῆ
 Στυλίτα· ἐν αὐτῷ τῷ πύργῳ ἐνίοτε κατοικῆσι καὶ καλόγηροι· εἰς αὐ-
 τὴν τὴν Γεράν Λαύραν ὁ κτήτωρ αὐτῆς, καὶ μέγας πατὴρ ἡμῶν Σάβ-
 βας, δὲν ἠθέλησε ποτὲ νὰ συγχωρήσῃ εἰσοδὸν γυναικῶν, καὶ ἀγεῖων
 ἀνδρῶν, ὥστε καὶ εἰς τὸν κλήρον τῆς ἐντεῦθεν πρὸς Κύριον ἀποδυμίας
 αὐτοῦ, δέδωκεν ἐντολὴν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ὅτῃ, αὐτοῦ, ἢ συνήθεια νὰ
 διατηρηθῇ μέχρι συντελείας αἰώνων, ἡ ὁποῖα καὶ μέχρι τὴν σήμερον
 διαφυλάττεται, καὶ μήτε ἀπὸ τῆς ὀρθοδόξης γυναῖκες εἰσέρχονται, μή-
 τε ἀπὸ ἄλλο γένος.

Προτὲ ὁμως νὰ φθάσωμεν εἰς τὴν Γεράν ταύτην Λαύραν τῆ
 ἁγίᾳ Σάββα, μακρὰν ἕως δέκα, στάδια, εἰς τὴν ἀρχὴν δηλαδὴ
 τῆ βαθυτάτης καὶ φρικωδεστάτης τέτα χειμαρρῆς, εἶναι μία πεδιάδα, καὶ
 ὀνομάζεται κοινῶς Καλογηροπάζαρον, εἰς τὴν ὁποῖαν τὴν σήμερον κά-
 θονται μὲ σκηνὰς οἱ λεγόμενοι Ἐμπεδῆδες, ταῦτες οἱ Θεοδοσιταί·

Ο Άγιος Συμεών ο Ξυλουργός

Λόγος ἐστὶν ἡ Ἐκκλησία
τῶν Ἁγίων Συμεών τῶν Στυλίων

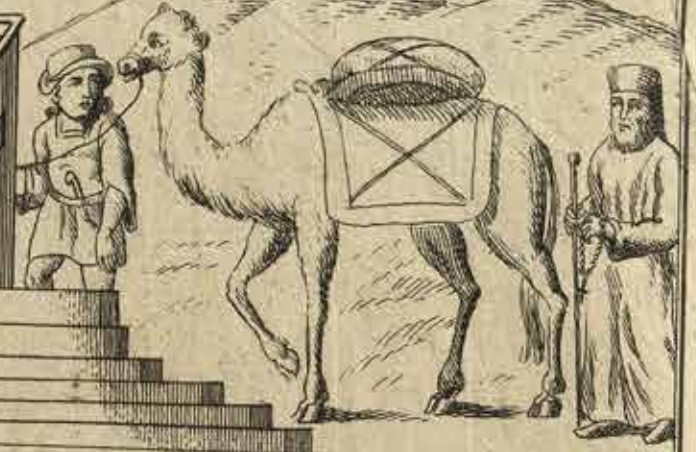
Ἡ Λαύρα τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν
Σαββατῶν ἡμερησίων

Ο Άγιος Σαββας

Ο Ἰβήμος

Ο Καρπός ἢ τροφὴ τῶν Πατέρων

Πατέρες προσκυλλομενοι

Ὁ τάφος τῶν Ἁγίων Σαββα

Τὸ καδούσιον

Ἀραβὸς λιμὴν βαλάντιον

Ὁ Νεϊμαρὸς

Ἀκροτάριον

Ἀραβὸς

Τὸ Ἀσιασμά

Ἀκροτάριον

εἰς αὐτὸν τὸν τόπον, τὸ πάλαι ἦτον ἓνα μεγαλώτατον κοινοβίον, καὶ
 λέγετο τῷ ἄββᾶ Πασσαρίονος, διότι πρῶτος καὶ ἀρχηγὸς τῷ κοινοβίῳ
 τέττα ἑσάθι αὐτὸς ὁ Πατὴρ ἡμῶν Ἀββᾶ Πασσαρίων, τῷ ὁποίῳ διά-
 δοχος ἐγένετο ὁ Ἀββᾶ Ἐλπίδιος, καὶ τέττα πάλιν ὁ Ἀββᾶ Ἡλιῆ,
 ὅστις μετὰ ταῦτα ἐδέξατο βιαίως τὸν πατριαρχικὸν θρόνον, τῷ Σε-
 λασίῳ τῆς παρσῆς ζωῆς μετακασήσαντος, ἧδη δὲ ἔτε ἵχνος μονασι-
 ρία δὲν σώζεται· πάλιν ἀπὸ τὴν Γεραν Λαύραν, μακρὰν ὡσεὶ εἰκοσι
 εἴκοσι πρὸς ἀνατολὰς, ἐπάνω εἰς τὸν χεῖμαρρον, τὸν λεγόμενον
 Θεῖκων, φαίνονται ἐδαφίσματα καὶ ἵχνη, μιᾶς ἄλλης μεγίστης Λαύρας
 τὴν ὅποιαν ὠνόμαζον κασέλλια μέσα εἰς τὸ κοιμητήριον αὐτῆς, φυλάτ-
 τονται πολλὰ ἅγια Λεῖψανα, τὰ ὅποια τελείως δὲν δέχονται μετα-
 κόμησιν, καὶ εἰάν τις ἤθελε λάβῃ κανένα μέρος ἀπὸ αὐτὰ, μέχρι τῆς
 Γερουσαλήμ ἴσως νὰ ἔλθῃ, περαιτέρω ὁμως μήτε τὸ ἅγιον Λεῖψανόν
 διαβαίνει, μήτε ὁ μετοικήσας ἀπέρχεται, ἕως ὅτε νὰ ἐπιστραφῇ πάλιν
 ὀπίσω τὸ παραληφθὲν μέρος τῷ Λεῖψανῷ· αὐτὸς ὁ τόπος καθὼς
 εἶναι δύσβατος διὰ τὸ δεινὸν τῷ τόπῳ καὶ ἄγριον, ἔττι εἶναι καὶ δυσκο-
 λοκατοίκτης, διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἐμφιλοχωρῶντων αὐτῷ δαιμόνων.
 ἐκεῖθεν ἐπὶ ἀνατολὰς, εἰς ἄλλο τόσον διάστημα δηλαδὴ ὡς εἰκοσι εἰκοσι
 εἰκοσι εἶναι ἡ νεκρὰ θάλασσα, αὐτῇ γίνεται καὶ ἡ ἀνάδοσις τῶν καταβυ-
 θισθέντων τῆς Γερουσαλήμ ὑδάτων, καὶ εἰσέρχονται εἰς τὴν νεκρὰν θάλασ-
 σαν, τῆτες τῆς ἁγίας τόπῳ μετ' εὐλαβείας προσκυνήσαντες, ἐπιστρέ-
 φομεν εἰς Γερουσαλήμ· καὶ πάλιν.

Περὶ τῆ μονατηρίας τῆ τιμῆ Σταυρῶ,

Εξερχόμενοι δὲ ἀπὸ τὴν πόρταν τῆ Δαβὶδ πάλιν πρὸς δυσμὰς ὡς ἡμισὶ ὥραν, εὐρίσκομεν μετὰ εἰς μίαν κοιλάδα τὸ Γερὸν μονατήριον τῆ τιμῆ Σταυρῶ, περιτοιχισμένον μὲ τοίχῃ ὑψηλῇ, καὶ ὀχυρομένον μὲ ποδαρικά μεγάλα καὶ σερεὰ εὐρυχωρότερον ἀπὸ τὰ λοιπὰ ὅλα τῆ Γερουσαλήμ μονατήρια· ἐν τῷ μέσῳ αὐτῆ ἔχει τὸν ναὸν μεγάλον καὶ θαυμάσιον, μὲ τρεῖς ὑψηλὴν, ἣ ὅποια βασιάζεται ἀπὸ τρεῖς μεγάλαις καμάραις καὶ ἔξ κολώναις, ἐνδοθεν ὁ ναὸς ὅλος ζωγραφισμένος, τὸ ἔδαφος αὐτῆ ἐστρωμένον μὲ ψηφίδια διαφόρων χρωμάτων, τὸ ὅπιον εἶναι βεβαμένον μὲ τὰ αἵματα τῶν ὁσίων Πατέρων, ὅπερ πρὸ χρόνων ἱκανῶν ἐθανάτωσαν οἱ ὀμώτατοι Ἀραβες· ὑποκάτω τῆς ἀγίας τραπέζης, εἶναι τρύπα τρογγυλή· Καὶ εἰς αὐτὸν τὸν τόπον ἦτον πεφυκευμένον τὸ ξύλον, ἀπὸ τὸ ὅποσον κατεσκευάσθη ὁ τίμιος καὶ ζωοποιὸς Σταυρὸς τῆ Σωτῆρος ἡμῶν· αὐτῆ εὐρίσκεται καὶ μέρος ἀπὸ τοῦ Τιμίου ξύλου τῆ Ζωοποιῆ Σταυρῶ· ἀνωθεν εἰς τὰ ἔξω περίξ τῆ κειπέ, εὐρίσκονται τὰ κελεῖα τῶν Πατέρων, καὶ ἐν μέσῳ τῶν εὐρίσκονται παρακλήσια τέσσαρα, τῆς Παναγίας, τῆ Τιμῆ Προδρομῆ, τῶν Ἀρχαγγέλων, καὶ τῆ ἀγίᾳ Γεωργίᾳ· ἔχει καὶ ἔνδον τῆς Ἐκκλησίας ἄλλο παρακλήσιον τῆ ἀγίᾳ Νικολάῳ· τῆτο τὸ μονατήριον ἦτον ποτὲ τῶν Ἰβήρων, ἀλλ' ὡς ἐν ταῖς ἔμπροσθεν εἶπομεν μὴ δυνάμενοι νὰ ἀποκρίνωνται τοῖς Κρατέσι καὶ Ἀραβὶ τὰ δυσβάστακτα ἔξοδα, τὸ ἄφησαν καὶ ἐφυγον· ὁθεν τὴν σήμερον εἶναι εἰς τὴν προσασίαν καὶ ἐπίσκεψιν ἡμῶν τῶν Ὀρθοδόξων.

Περὶ τῆς Ὀρεινῆς.

Ἐντεῦθεν πρὸς μεσημβρίαν ὡς τρία μῆλια, εἶναι ἡ ὄρεινὴ ἢ πόλις Γέδα, καὶ αὐτὴ εἶναι τὸ ὀσπίτιον τῆς Εἰλισάβητ, ἔνθα ἡ Παρθένος Μαριάμ μετὰ τὸν θεῖον Ευαγγελισμόν, ἐλθῶσα μετὰ σπεδῆς ἠσπάσατο τὴν Εἰλισάβητ, καὶ τότε ἐσκήρτισεν ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς τὸ βρέφος, ἦτοι ὁ πρόδρομος Γωάννης, αὐτὴ εἶναι καὶ ὁ τόπος ὅπῃ ἐγεννήθη αὐτός ὁ Τίμιος Πρόδρομος, τὴν σήμερον εἶναι ἐκκλησία μεγάλη καὶ θαυμασιή, καὶ μονασήριον τῶν Φράγκων.

Ἀπὸ αὐτῆ πρὸς δυσμὰς ὡς δύο μῆλια, εἶναι ἡ πέτρα ὅπῃ ἐσχίσθη, καὶ ἐφύλαξεν ἑβλαβῶς τὴν Εἰλισάβητ, μετὰ τὸν Τίμιον Γωάννην τὸν Πρόδρομον εἰς τὰς ἀγκάλας, ἀπὸ τὴν βρεφοκτονίαν τῆς κηρώδου Ἡρώδου, ἐξ αὐτῆς τῆς πέτρας ἀμβλύζει καὶ ὕδωρ γλυκύτατον καὶ ἀγιώτατον, θεραπεύον πᾶσαν ἀδένειαν.

Ἀπὸ αὐτῆ ὡσεὶ γάδιον ἔν εἶναι τὰ ἴδατα, εἰς τὰ ὅποια ὁ Ἀπόστολος Φίλιππος ἐλθὼν ὑπὸ πνεύματος ἁγίου, ἐβάπτισε τὸν εὐνέχον τὸν τύραννον Κανδάκης βασίλισσος τῶν Αἰθιοπίων ἐπιστρέφοντα ἀπὸ τὸ προσκύνημα τῆς Γερουσαλήμ εἰς Γάζαν.

Καὶ ἀπὸ αὐτῆ ὡς ἰν μῆλιον ἐπὶ τὸ νότιον μέρος, εἶναι τὸ ἱερὸν μονασήριον τῆς ἁγίας Γεωργίας τῆς Πετζαλᾶ λεγόμενον, εἰς τόπον ἀερώδη καὶ εὐκρατον, μετὰ Ἐκκλησίαν τρογγυλοειδῆ, καὶ μετὰ τρεῶν θαυμασίων, ἐν αὐτῷ εὐρίσκειται μέρος τῆς ἡμίας ἀλύσεως τῆς ἁγίας, ἢ ὅποια θαυματουργεῖ μὲν καὶ εἰς πᾶσαν ἐσθένειαν, ἐξαιρέτως ὅμως εἰς τὰς διαιμονισμένους καὶ φρενῆρας, προσερχομένους μετὰ εὐλαβείας· αὐτὸ τὸ ἱερὸν μονασήριον εὐρίσκεται πάντοτε ὑπὸ προστασίαν ἠγεμένης Ἀραβος, ἔχον καὶ τὰς πατέρας Ἀραβας.

Ἐξωθεν τῆς μοναστηρίου εἶναι μία πέτρα, καὶ ἀμβλύζει ὕδωρ γλυκύτατον, τὸ ὅποιον λέγουσιν ἀγίασμα τῆς ἁγίας Κυπριαῆς,

Ἐγγύς τῆτων εἶναι καὶ τὸ χωρίον ὁ Πετζαλᾶς, μετὰ Ἐκκλησίαν ἐπὶ ὀνόματι τῆς ἁγίας Νικαίας, τῆτο τὸ χωρίον εἶναι ὁ οἶκος τῆς Εὐφρανθᾶ, ὅπῃ ἀπέομεν εἰς τὴν ἱερὰν Γραφήν· ὅπισθεν τῆς μοναστηρίου εἶναι

αὶ δεξαμεναὶ τῷ Σολομῶντος, ἤτοι τὰ Χαβέζια, μὲ ἓνα μικρὸν κασέλιον, ἐξ ὧν, ἔχει κανάλι καὶ ἔρχεται νερὸν καὶ εἰς τὴν Γερουσαλήμ.

Περὶ τῆ μοναστηρίου τῷ Προφήτῃ Ἡλιῷ.

Απὸ Γερουσαλήμ πρὸς μεσημβρίαν, καὶ τῆς ἁγίας Βηθλεὲμ πρὸς βορρᾶν, μίαν ὥραν ἀφιστάμενον ἑκατέρωθεν, καθὼς καὶ ἀπὸ τὸν ἅγιον Γεώργιον Μπετζᾶ πρὸς Ἰουμάς εἶναι μοναστήριον ὀρειότατον, ἐπ' ὀνόματι τῷ προφήτῃ Ἡλιῷ τῷ Θεσβίτῃ, οἰκοδομημένον μὲ σχῆμα τετράγωνον, μὲ τοίχην ὑψηλὰ καὶ δυνατὰ, καὶ μὲ μικρὰν πόρταν σιδηρὰν, διὰ τὴν κακίαν τῶν ὤμωτάτων Ἀράβων· ἔχει Ἐκκλησίαν μεγάλην καὶ θαυμασὴν, καὶ μὲ τρέλαν πάντοπνον, βασαζομένην ἀπὸ τέσσαρα μόνον ποδαρικά, μέσα εἰς τὴν ὁρᾶν εἶναι καὶ ὁ τάφος τῷ Οἴκῃ Ἡλιῷ Μητροπολίτῃ Βηθλεὲμ, τῷ κτίσαντος τὸ ἱερὸν τῆτο μοναστήριον· εἰς τὰ πέριξ τῆ μοναστηρίου εὐρίσκονται πολλὰ ἐλαιόδενδρα, ἀντικρὺ ὅμως τῆς κατὰ τὴν ὁδὸν πορτᾶς τῆ μοναστηρίου, εἶναι μία ἐλαία, καὶ ὑποκάτω αὐτῆς εἰς μίαν πέτραν φαίνεται τυπωμένον τὸ σχῆμα τῷ ἱερῷ σώματος τῷ Προφήτῃ Ἡλιῷ, καὶ εἶναι ὁ τόπος ἐπὶ ἐκοιμάτο, καὶ ἐλθὼν ὁ ἄγγελος Κυρία, ἤγειρεν αὐτὸν, καὶ εἶπεν αὐτῷ αὐτῷ ἀνάστα Φάγε, καὶ ἔπειτα, ὅτι μακρὰ ἡ ὁδὸς ἀπὸ σὺ, ὅταν κατέσφαξε τὲς ἱερεῖς τῆς Διςχύνας, καὶ ἐφευγεν ἀπὸ πρῶτον τῆς Γεζζάβελ.

Ἐκεῖθεν ἐπὶ ὀλίγον κατὰ τὸ δεξιὸν μέρος, εἶναι καὶ ὁ τάφος τῆς Ρ'αχήλ, γυναῖκος τῷ πατριάρχῃ Γακώβ, τετράγωνος κτισμένος, ἐπάνω εἰς τέσσαρας τοίχους.

Η Σαμαρεία

Κοιτάζει

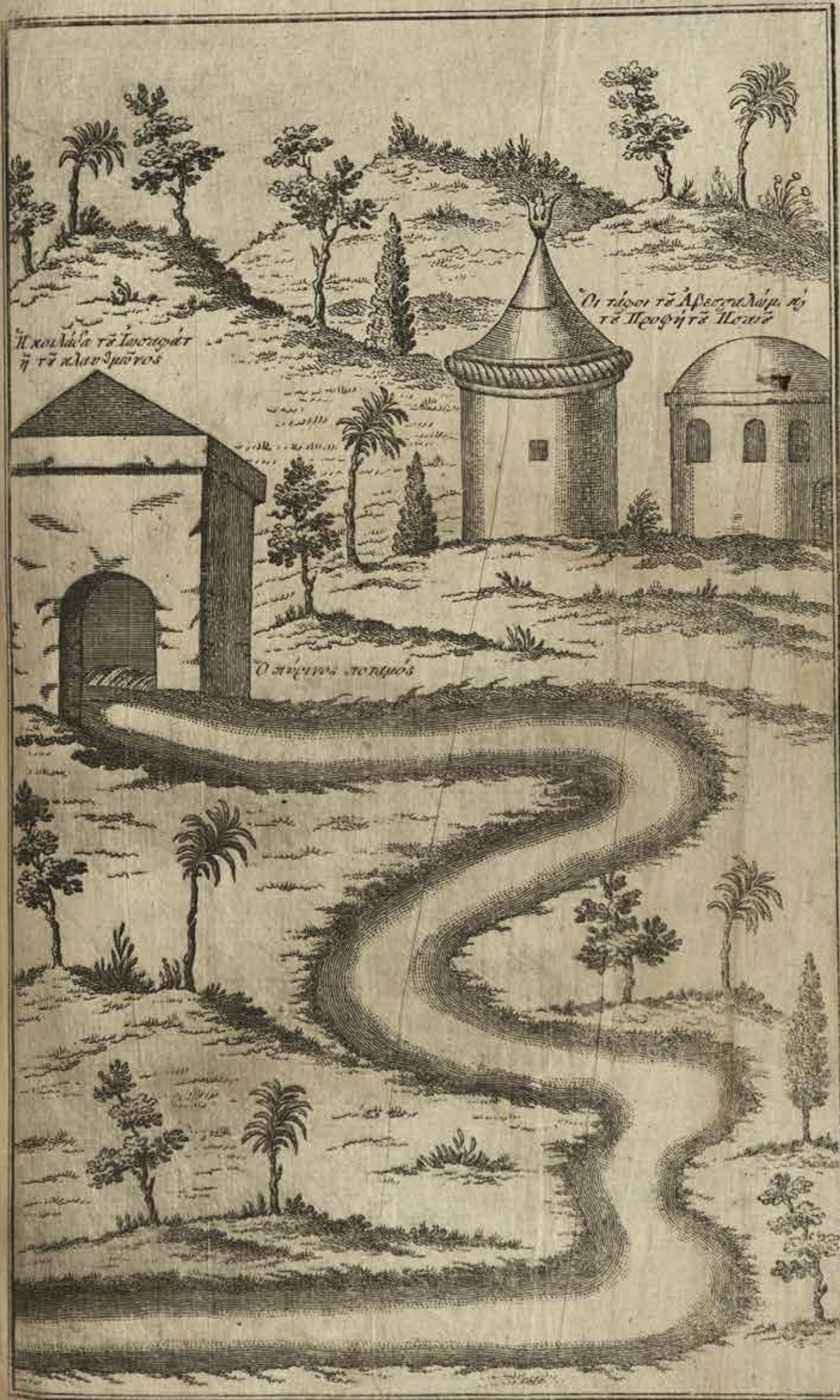
Ὁ Χρ. συνομιλεῖ μετ' τὴν
Σαμαριτιῶν

Η Σαμαριτῆς

Πηγή τοῦ πατρὸς
Λιχὸν

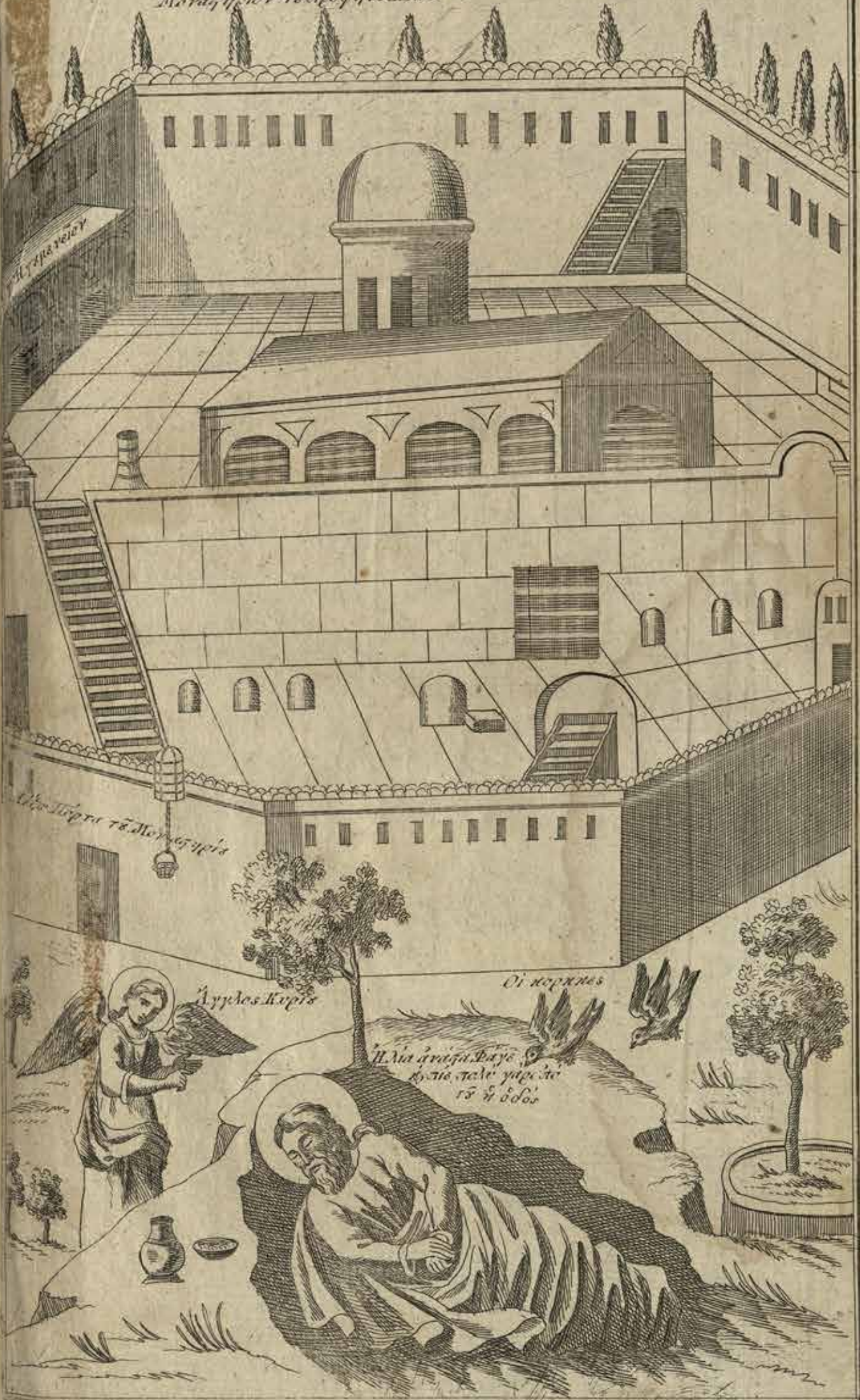

Περὶ τῆς ἁγίας Βηθλεέμ.

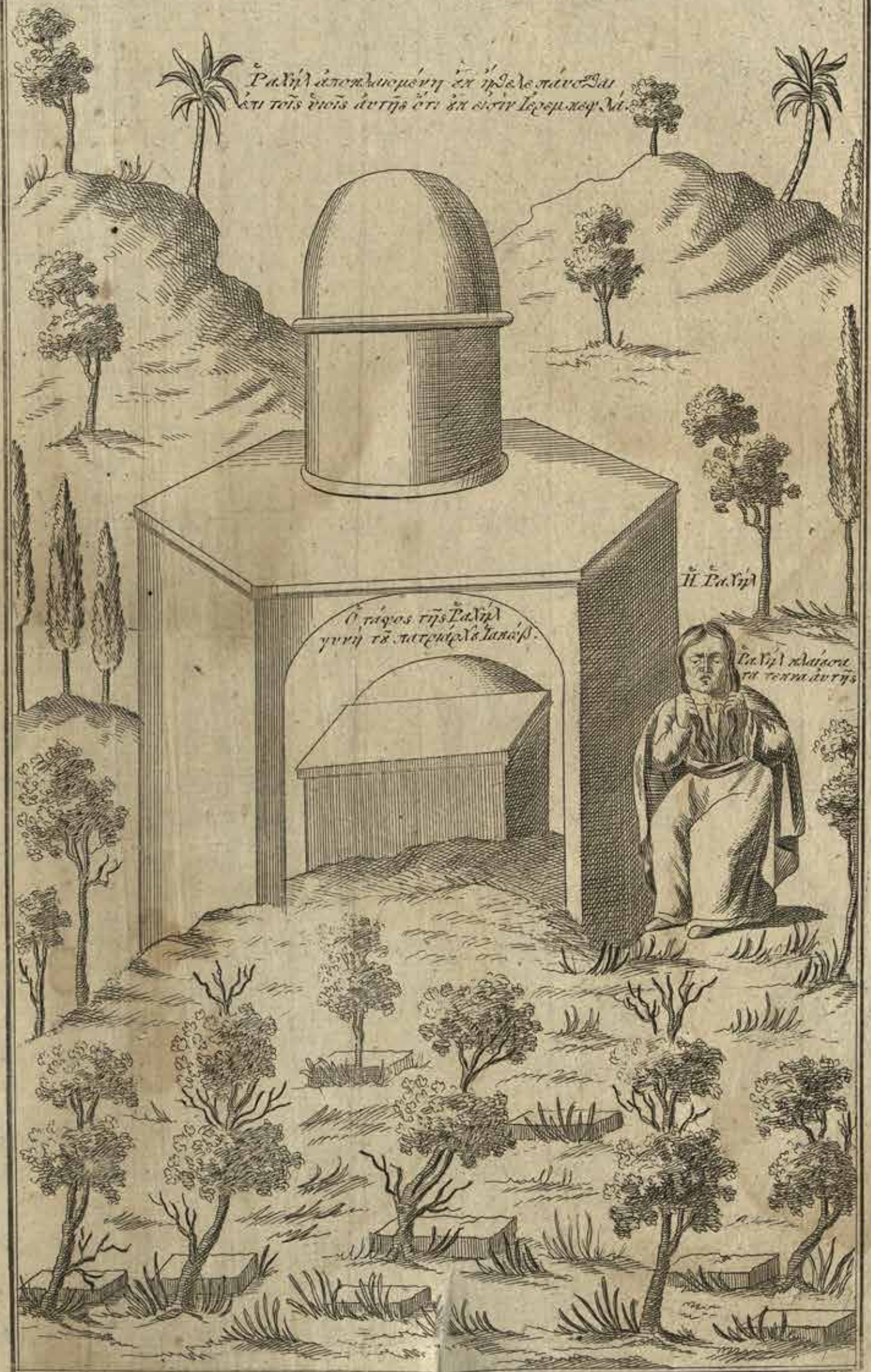
Απέναντι τῆ Προφίτε Ἡλιῶ πρὸς μεσημβρίαν εἶναι ἡ χώρα Βηθ-
 λεέμ, ἡ ἐν τῷ μέσῳ τῆς χώρας εἶναι τὸ ἁγιώτατον σπήλαιον, ἐνθα
 ἐγενήθη τὸ κατὰ σάρκα ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ἐκ τῆς ἀει-
 παρθένου ἡ ἐνδόξου Θεοτόκου Μαρίας· αὐτὴ ἡ Ἐκκλησία εἶναι μεγαλοπ-
 ρεπῆς, ἡ θαυμασίας κατασκευῆς, ἔχουσα τὸ μήκος ἰχθάρια ἑκατὸν
 ὀγδοοῖκοντα ἕξη, ἡ τὸ πλάτος ἑννεήκοντα, ἐν σχήματι σταυροῦ, με-
 τὰ μολύβδου συνεπασμένη, ἡ μὲν σέγγην ξύλινην ἐξαιρέτως οἰκοδομῆς,
 τὸ ἔδαφος ἐσρωμένον μὲ μάρμαρα λευκὰ ἡ μεγάλα, εἶναι δὲ διηρημέ-
 νη εἰς δύο, εἰς προαύλιον, ἡ εἰς τὸ καθολικόν· ἡ τὸ μὲν προαύλιον
 ἔχει κατὰ σειρὰν κολώνας μαρμαρένιαις τεσσαράκοντα ἕξη, ἡ εἰς τὰ
 κολωνοκέφαλα ἔχει τὰς ἑπτὰ συνόδους ἰσορησμένας μετὰ μωσικῆς χρυσοῦ·
 ἡ ἀπὸ μὲν τὸ δεξιὸν μέρος ἔχει τὸ μοναστήριον τῶν Ἀρμενίων, ἀπὸ
 δὲ τὸ ἀριστερὸν ἔχει τὸ μοναστήριον τῶν Φράγκων, μὲ τὰς Ἐκκλησίας
 ἡ κατικίας αὐτῶν· τὸ δὲ καθολικὸν εἶναι μὲ τρεῖς πόρτας, ὅπῃ ἔ-
 χουσι τὴν ἐξοδὸν εἰς τὰς κολώνας, ἡ μὲ ἄλλην μίαν μικροτέραν ὅπῃ
 εἰσέρχονται οἱ Φράγγοι ἐν τῷ καιρῷ τῆς λιτανείας τῶν ἀπὸ τὸ μονα-
 στήριόν τῆς· ἔχει τὸ καθολικὸν ἡ τέσσαρες μεγάλαις κολώνας, ἡτοι-
 κίονα τετραόργεια, ὅπῃ κρατῶσιν ὅλην τὴν σέγγην, δηλαδὴ τὰ τέσ-
 σαρα μέσα ἄκρα τῆ σταυροῦ, μὲ μέγαλον ἰσρὸν βῆμα, ἐν ᾧ λειτουργῶ-
 μεν ἡμεῖς οἱ ὀρθόδοξοι· ὑποκάτωθεν ταύτης τῆς ἁγίας τραπέζης,
 εἶναι τὸ ἁγιώτατον σπήλαιον, μὲ δύο πρηντζιναις πόρταις, τὴν μίαν
 πρὸς μεσημβρίαν, ἡ τὴν ἄλλην πρὸς βορρᾶν, μὲ τὴν αὐτὴν ἡ ὁμοίαν
 ἐξαιρέτων κατασκευῆν ἑκατέρωθεν τῶν μερῶν, ἀπὸ τὰς ὁποίας κατα-
 βαίνοντες βαθμίδας δέκα πέντε, εὐρίσκουμεν τὸν τόπον ὅπῃ ἐγενήθη
 ὁ Κύριος, ἡ ἄνωθεν ἔχει ἁγίαν τράπεζαν τῶν ὀρθοδόξων, ἡ λειτερ-
 γεῖται καθ' ἑκάστην ἡμέραν ὑπὲρ πάσης ψυχῆς χριστιανῶν ὀρθοδόξων.
 Πλησίον τῆς, εἶναι ἡ ἁγία Φάτνη, εἰς τὴν ὁποίαν, μετὰ τὸ σπαρ-
 γανωθῆναι τὸν Κύριον ὡς βρέφος ἀνεκλήθη, ἡ κατ' ἀντικρυ αὐτῆ εἰς
 τὴν ἁγίαν φάτνην ἔχουσι οἱ Φράγγοι τράπεζαν ἡ λειτουργῶσι, τὴν

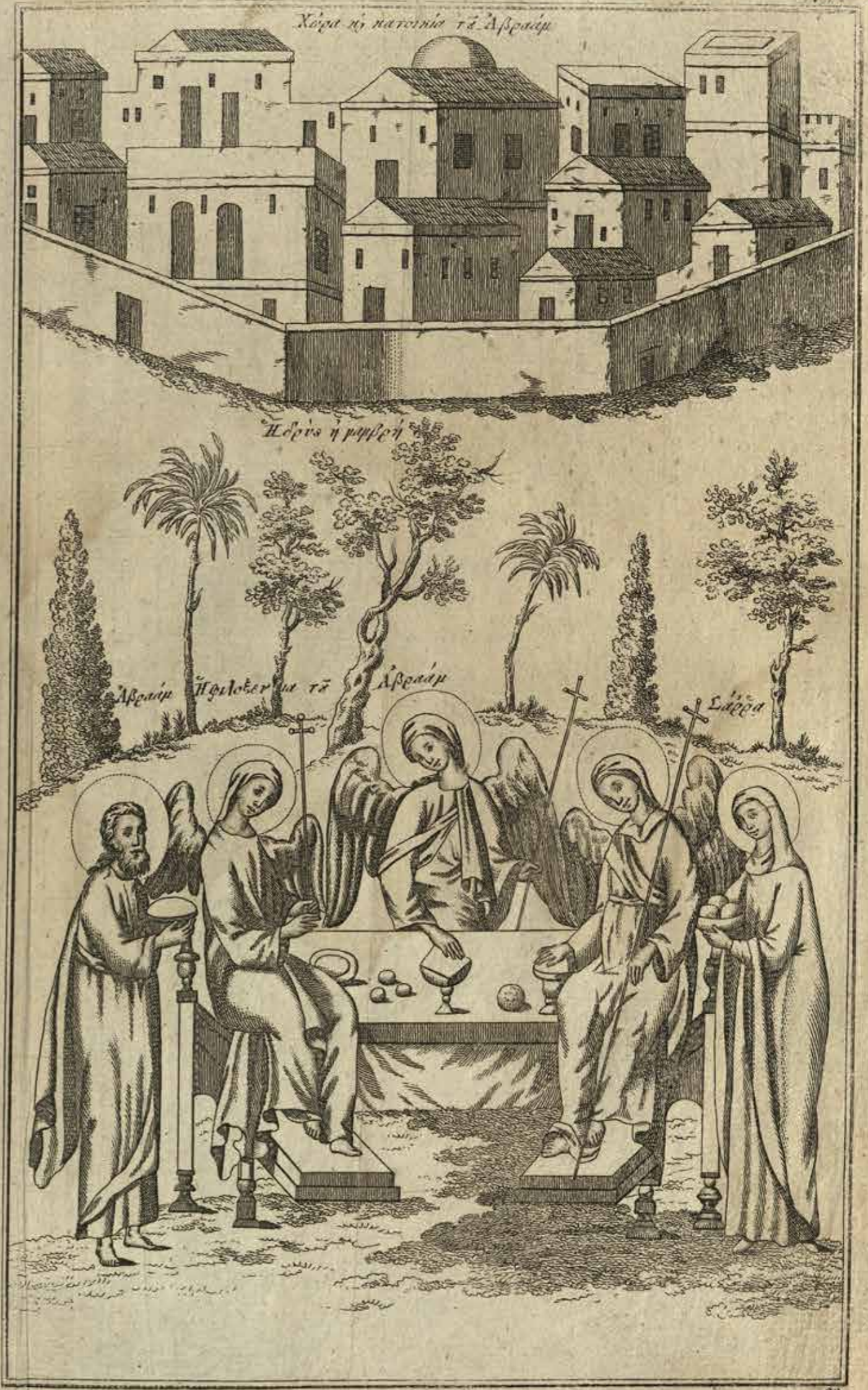
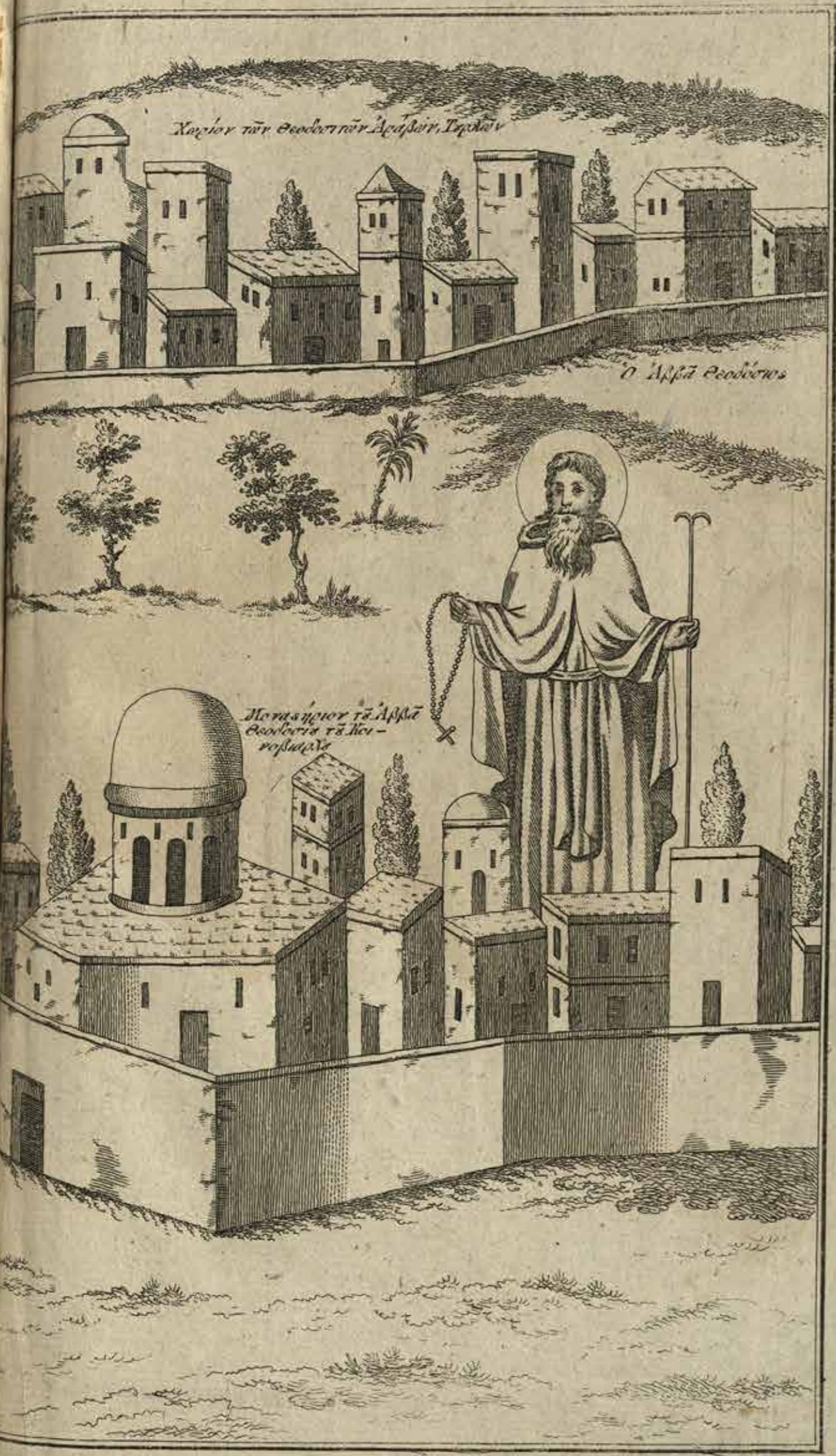
ὁποῖαν καὶ ὀνομάζουσι δῶρα· εἶναι δὲ τὸ ἔδαφος τῆ ἀγίᾳ σπηλαίᾳ, καὶ
 τὰ τοῖχιν μὲ μάρμαρα λευκότετα, καὶ ἀναπέμπεται εὐωδία ἀνεκλάλη-
 τος· κρέμανται δὲ καὶ καντήλαις, εἰς μὲν τὴν ἀγίαν γέννησιν δέκα, αἱ
 ἕξ τῶν Ὀρθοδόξων, καὶ αἱ τέσσαρες τῶν Φράγκων· εἰς δὲ τὴν ἀγίαν
 Φάτιν ἕξ, καὶ εἰς τὴν μέσιν κατασειρὰν καντήλαις δεκαἕξ, καὶ ἀπὸ
 δύο καντήλια εἰς κάθε πόρταν· αὐτὸ τὸ ἅγιον σπήλαιον, καὶ ἄλλην τρί-
 τὴν πόρταν ἔχει, καὶ εἰσέρχεται εἰς τὸν τόπον ὅπου ἦτον τὰ λείψανα
 τῶν ἀγίων Νηπίων, ὅπως ὁ Ἡρώδης ἐφόρευσε, καὶ ἔμπροσθεν τῆς πόρ-
 τας αὐτῆς ἔχει τρυπαν σρογγυλὴν, καὶ εἶναι ὁ τόπος ὅπως ἔχυσαν τὰ
 ἀποπλυσίματα τῶν σπαργάνων τῆ Κυρίᾳ ἡμῶν· ἔμπροσθεν τῆς βορ-
 ρεινῆς πόρτας τῆ ἀγίᾳ σπηλαίᾳ, τετέστιν κατὰ τὸ ἀρισερὸν μέρος τῆ
 καθολικῆς, ἔχει δύο τραπέζας, εἰς τὰς ὁποίας λειτουργῶσιν οἱ Ἀρμέ-
 νιοι, Κόπται καὶ Συριάνοι, ἅπαξ μόνον ἢ δις τῆ ἑαυτῆς, λαμβάνοντες
 πρότερον ἔγγραφον ἄδειαν παρὰ τῆ ἐπιτρόπῃ τῶν Ὀρθοδόξων, ὡς ἔ-
 χοντος τὴν δεσποτείαν αὐτῆς ἰδίαζουσιν· εἰς δὲ τὸ δεξιὸν μέρος τῆ
 καθολικῆς, ἔχει ἄλλην ἀγίαν τράπεζαν, καὶ λειτουργῶμεν ἡμεῖς· μέσα
 εἰς τὸ ἱερὸν βῆμα ἔχει μίαν σκάλαν εὐρόχωρον καὶ πόρταν, καὶ δι' αὐτῆς
 εἰσερχόμεθα εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆ ἀγίᾳ Γεωργίᾳ, ἣ ὁποία εἶναι τῶν
 Ὀρθοδόξων, καὶ αὐθις ἀπὸ ἄλλης πόρτας ἀναβαίνομεν εἰς τὸν πύρ-
 γον, ὅπως κάθεται ὁ, τε ἡγέμενος, καὶ οἱ περὶ αὐτῆ πατέρες· μέσα εἰς
 τὸ καθολικὸν πρὸς τὸ δεξιὸν μέρος, ἔχει καὶ ἑτέραν σκάλαν, διὰ τῆς
 ὁποίας εὐγαίνομεν πάλιν ἔμπρὸς εἰς αὐτὸν τὸν ἴδιον πύργον, καὶ αὐτῆ
 εἶναι ἡ καθολικὴ αὐτῆ πόρτα· κάτωθεν τῆς αὐλῆς πρὸς δυσμὰς εἶναι
 καὶ ἡ ἐξώπορτα σιδηρὰ, καὶ ἐξερχόμεθα πάλιν εἰς τὰς κολώνας· αὐτῆ
 ἔμπρὸς εἶναι καὶ ἡ κολυμβήθρα ὅπως βαπτίζονται τὰ τῶν Ὀρθοδόξων
 παιδία· ἀπὸ αὐτῆ ἔμπρὸς ἔχει μεγάλην πόρταν, καὶ παρεμπρὸς ἑτέ-
 ραν μικρὴν πόρταν, καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ ἐξώπορτα ὅλης τῆς τῆς Ἐκκλησίας,
 καὶ τῶν μονασιῶν, τῆς ὁποίας τὴν φροντίδα ἔχει ὁ τῶν Ὀρθοδόξων
 ἡγέμενος.

Μοναστήριον τῆς προφήτης Ηλιῆ

Ἀπελθὼν δὲ Παύλῳ ἠρώτησεν ἐν τῇ οδῷ τὰς ἰσχυροτάτας ἐργασίας αὐτοῦ ἵνα εἴποιεν
ἰσχυροτάτην ἐστὶ τὴν μνημεία αὐτῆς αὐτῇ εἶπεν ἡ ἀγία ἐπὶ τὰ μνημεία
Παύλου τῆς ἡμέρας τῆς τῆς. Τον. κρη. δε.

Εἰς τὴν ἄκραν τῆ χωρίε τὴν πρὸς ἀνατολάς, εἶναι τὸ σπήλαιον, ἐνθα εἰσῆλθεν ἡ Θεοτόκος μετὸν Ἰησοῦν, ὅταν ἔφευγεν εἰς Αἴγυπτον.

Κάτωθεν τέτι εἶναι ὁ οἶκος, ἐν ᾧ ἐλθόντες οἱ μάγει ἐπροσκύνησαν τὸν Κύριον, καὶ ἐπρόσφεραν αὐτῷ τὰ δῶρα αὐτῶν, χρυσὸν, καὶ λίβανον, καὶ σμύρναν.

Κατωτέρωθεν ἕως ἡμῶν ὄρα, εἶναι τὸ χωρίον τῶν ποιμένων, ἐκεῖ ὅπῃ οἱ ποιμένες ἐν τῇ ὥρᾳ τῆς γεννήσεως ἤκουσαν τῶν Ἀγγέλων αἰνούντων τὸν Θεόν, καὶ λεγόντων, δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρηὴν ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία· αὐτῆ ἔχει καὶ ἐκκλησίαν ὅπῃ ἐκκλησιάζονται οἱ ὀρθόδοξοι.

Ἀπὸ αὐτῆ ἕως τέσσαρες ὥρες εἶναι ἡ Δρυς ἡ Μαυρῆ, ὅπε ὁ Πατριάρχης Ἀβραάμ ἐφιλοξένησε τὴν μακαρίαν Τριάδα.

Καὶ πλησίον ταύτης εἶναι τὸ σπήλαιον, ἐνθα εἶναι ὁ τάφος αὐτῆ, καὶ τῆς γυναικὸς αὐτῆ Σάρρας, καὶ τῆ ἡῆ αὐτῆ Ἰσαὰκ, καὶ τοῦ Ἰακώβ· αὐτὸν τὸν τόπον τὴν σήμερον κατεξουσιάζουσιν, οἱ Ὀθωμανοὶ, καὶ μίτε αὐτῆ δὲν συχωρῶν εἰς τὰς χριστιανὰς τὴν εἴσοδον.

Ἀπὸ τὰ μεσημβρινὰ μέρη τῆς ἀγίας Βηθλεὲμ, εἶναι ἡ Γερά Λαύρα τῆ Ἀββᾶ Χαρίτωνος, πλὴν ἐγκρεμισμένη καὶ ἀκατοίκητος.

Ἀπὸ τὸ ἀνατολικὸν πάλιν μέρος ἕως μίαν ὥραν, εἶναι τὸ μοναστήριον τῆ ὁσίε Πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίε τῆ Κοινοβιάρχῃ, ἐνθα καὶ ὁ τάφος αὐτῆ, ἀλλὰ καὶ τῆτο ἐγκρεμισμένον καὶ ἀκατοίκητον, διὰ τὴν ἀγριότητα τῶν Ἀράβων· ἔχει ὅμως χωρίον, καὶ κατοικῆσι Τερκοαράβες, οἱ ὅποιοι λαβόντες τὴν ἐπωνυμίαν ἐκ τῆ μοναστηρίου, ὀνομάζονται Θεοδοσίται, ὄντες ἀπαρχῆς σκλάβοι τῆ μοναστηρίου.

Εἰς αὐτὴν τὴν περιοχὴν συνέχεται καὶ τὸ ἱερὸν μοναστήριον τῆ ἀγίε Σάββα ὅπῃ ἐν τοῖς ἔμπροθεν εἶπομεν, ἀφιστάμενον ἀπὸ ἐδῶ δύο μῆλια.

Λαμβάνοντες λειψὸν καὶ ἐκ τέτων τῶν σεβασμίων προσκυνήμα-
των ἀγίασμόν καὶ χάριν, ἐπανακάμπτομεν πάλιν εἰς τὴν ἀγίαν πόλιν
Ιερουσαλήμ.

Ἐξέρχόμενοι ἀπὸ τὴν κατὰ ἀνατολὰς πύρταν, τὴν λεγομέ-
νην τῆς Γεθσιμανῆς καὶ καταβαίνοντες ὀλίγον διάστημα, ὡσεὶ βήματα
τριακόσια, εἶναι ὁ τόπος ὃπῃ ἐλιθοβόλησαν τὸν Ἀρχιδιάκονον καὶ
Πρωτομάρτυρα Στέφανον, οἱ σκληροτάχῃλοι καὶ λιθοκάρδιοι Ἑ-
βραῖοι.

Ἐκεῖθεν ὀλίγον ὡσεὶ λίθου βολὴν, διαπερνῶντες τὸν χει-
μαρον τῶν Κέδρων, ἐμβαίνομεν εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Γωσαφάτ, ἣ-
τις καὶ κοιλάς τοῦ Κλαυθμῶνος λέγεται, καὶ πύρινος ποταμός.

Περὶ τῆς ἁγίας Γεθσιμανῆς.

Αὐτὴ κοντὰ εἶναι καὶ ἡ ἁγία Γεθσιμανή, εἰς τὴν ὅτιαν εἶναι τὸ πανάγιον μνήμα τῆς παναχράντη Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· αὐτὴ κατερχόμενοι ἀπὸ μίαν ἐνρυχωροτάτην πέτρινην σκάλαν, μὲ πενήντα βαθμίδας· εἰς τὸ μέσον τῆς σκάλας δεξιόθεν, ἔχει μίαν καμάραν, μὲ τρέλαν ὑψηλὴν, εἰς τὴν ὅτιαν εἶναι τὰ μνήματα τῶν δικαίων Θεοπατόρων Γωακείμ καὶ Ἄννης, ἐνθα λειτουργῶσιν οἱ ὀρθόδοξοι ὅταν βέλωνται.

Ἀντικρυ ταύτης ἀρισερόθεν δηλαδὴ, εἶναι ἑτέρα καμάρα, καὶ εἶναι τὸ μνημεῖον, Γωσήφ τῷ Μνήσορος.

Καταβαίνοντες δὲ, κάτω εἰς τὸ ἔδαφος, κατὰ τὸ δεξιὸν μέρος, εἶναι τὸ ἅγιον Κεβεκλίον, ἐνθα εἶναι καὶ τὸ ἅγιον μνήμα τῆς κυρίας ἡμῶν Θεοτόκου, μάρμαρον λευκώτατον, ἀναπέμπων ἐνωδίαν θαυμάσιον, ἐπάνω τῷ ὅτιον κρέμανται, καντήλαις ἀκοίμηταις εἰκοσιδύο, καὶ λειτουργῶσιν οἱ ὀρθόδοξοι καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ὑπὲρ ψυχικῆς σωτηρίας τῶν ἐυσεβῶν Χριστιανῶν.

Ὅτιοθεν δὲ τῷ ἁγίῳ τέττε Κεβεκλίε, εἶναι τὸ καθολικόν, εἰς ὄνομα τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, τιμώμενον, καὶ ἐκτελεῖται αὐτῷ ἡ θεία Γερεργία.

Ὅταν ἐπὶ τῆς βασιλείας τῷ Σαλτᾶν Ὠσμᾶν, διαβασιλικῶν θεσπισμάτων; ἐπανελάβομεν ἡμεῖς τὰ σεβάσμα προσκυνήματα, τότε ἴσχυσαν καὶ οἱ ἐπάρατοι Ἀρμένιδες, καὶ μὲ δόλον ἔκαμαν χατισερίφη, διὰ τὸ νὰ λειτουργῶσιν, ἐπάνω τῷ θεομητορικῷ μνήματος μίαν φορὰν τῆς ἑβδομάδος, κατὰ τὴν τετράδην, καὶ τῷτο τὰς τὸ ἐπρόδωκαν οἱ Φράτορες, διὰ τὸ νὰ συμφωνῶσι μὲ αὐτὰς, καὶ διὰ τὸ νὰ εἶναι οἱ περισσότεροι γατόλυκοι· ἔχασι προσέτι, καὶ ἔξωθεν τῷ ἱερῷ Κεβεκλίε, ἑτέραν τράπεζαν, καὶ λειτουργῶσι κατὰ πᾶσαν κυριακὴν.

Πλησίον τῷ ἱερῷ Κεβεκλίε, ἔχασι τόπον, καὶ λειτουργῶσιν οἱ Συριαῖδες, καθὼς ἔχασι τόπον πρὸς τὸ δυτικὸν μέρος, καὶ λειτουργῶσι καὶ οἱ Κόπται εἰς τὰς δύο διορισμένας ταύτας ἡμέρας.

Ἐν αὐτῇ τῇ ἐκκλησίᾳ ἔχομεν ἡ ἑτέρας δύο ἁγίας τραπέζας,
 τὴν μὲν, εἰς ὄνομα τιμωμένην τῇ ἁγίᾳ Νικολάῳ, τὴν δὲ εἰς ὄνομα
 τῇ Πρωτομάρτυρος Στεφάνῳ, εἰς τὰς ὁποίας ἱερουργομεν ὅταν θείω-
 μεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς ἡ ἱερὸς κινῶς, εἶναι κτήριον θαυμασὸν ἡ περιφανέ-
 ζατον, ὠκοδομημένον μὲν σερραῖν σαυροθάλιον, ἐκτίθη δὲ ὑπὸ τῆς ἀει-
 μνήσε βασιλίσσης ἁγίας Ἐλένης ἔχει δὲ ἡ πόρτα αὐτῆς ἑκατέρω-
 θεῖν τῶν μερῶν ἀπὸ τέσσαρας μαρμαρέϊας κολώνας, αὐτὸν τὸν καιρὸν
 ἔχουσαν εἰς ἐνλάθειαν ἡ αὐτοὶ οἱ Ὁθωμανοὶ, ὑπερίδον ἔρχόμενοι προσ-
 κυνῶσι κατὰ τὸ ἔθος αὐτῶν, ἡ ἐπικαλεῖται τὴν ἀειδομένην Μαρίας.
 Πλοσίον τῆς πόρτας ταύτης εἶναι τὸ σπήλαιον, ἔνθα ἐκάθου-
 το οἱ Ἀπόστολοι, εἰς τὸν καιρὸν τῆς προσευχῆς πρὸς τὴν Κυρία, ὅτε ἔβη
 ἔνθε ἔδωκε ἡ λίθος βελῶν εἶναι λίθος ἑβραϊστικός, ἡ αὐτὴ ἡ πα-
 νάμωνος Θεοτόκος, ἐν τῇ μεταστάσει αὐτῆς, κἀνερχομένη εἰς τὰς ἑρα-
 νῆς, ἔδωκε τὴν ζώνην αὐτῆς τῷ Ἀποστόλῳ Θωμᾷ, εἰς πίσωσιν τῆς
 Ἀναστάσεως αὐτῆς. Ἀντικρὺ ταύτης εἶναι ἑτέρα πέτρα κωμαρῶν, ἡ εἰς αὐτὴν ἀνε-
 παύετο ἡ Θεοτόκος, καταβαίνουσα ἀπὸ τὴν προσκύνουσιν τῶν ἰσχυῶν τῇ
 μονογενῆς Υἱῷ αὐτῆς, τῶν ἐν τῷ ὄρει τῶν Ἐλαιῶν.

Αὐτὴ εἰς τὸν ἴδιον τόπον, ἔφάνη Ἀγγελὸς Κυρία πάλιν πρὸς
 τὴν Θεοτόκον, ἡ δίδοντας αὐτῇ ἕνα κλάδον φοίνικος, τῆς ἐμύνησε τὴν
 εἰς ἑρανῆς μεταστάσιν τῆς ἑξ αὐτῆς τῆς πέτρας ἡ ὁ Γισῆς ἀνῆλθε ἡ
 ἐκάθισεν ἐπὶ τὸν πῶλον αὐν, ἡ εἰσῆλθεν εἰς τὸ ἱερόν μετὰ Βαίῶν ἡ
 Κλάδων.

Ἐξῆθεν κατωτέρω εἶναι τόπος, τριγυρισμένος μὲ πέτρας, καὶ
 αὐτὴ ἐπροσευχῆθη ὁ Κύριος πρὸς τὸν ἄναρχον αὐτῆ πατέρα εἰς τὸν
 καιρὸν τῆ πάθους.

Καὶ ἐγγὺς τῆς εἶναι αἱ πέτραι, εἰς τὰς ὁποίας ἐκάθοντο οἱ
 Ἀπόστολοι, Πέτρος, Γάβριος, ἡ Γωάννης, ἕως ἔνα προσευχηθῆ ὁ
 Γισῆς, ἡ ἐλθῶν, ἡ εὐρῶν αὐτῆς κἀθεύδοντας, εἶπεν αὐτοῖς γρηγορεῖ-
 τε ἡ προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν. Καὶ πάλιν
 προσευχηθεὶς εἶπε, πάτερ εἰ δυνατόν, παρέλθέτω ἀπ' ἐμοῦ τὸ πνο-

ἡτρίον τῆσο, καὶ τότε ὤφθη αὐτῷ, Ἄγγελος ἐξ ἐρανῶ ἐνισχύων
 αὐτόν, καὶ ἐγένετο ὁ ἰδρῶς αὐτῆ ὡσεὶ θρόμβοι αἵματος καταρρέων
 εἰς τὴν γῆν, ἐν τῷ τῷ τόπῳ εἶναι καὶ ὁ κῆπος, εἰς τὸν ὅποιον ἔλ-
 θῶν ὁ Ἰσκαριώτης Γέδας δοῦλον φιλήματι παρέδωκε τὸν Χριστόν, εἰς
 τὰς ὑπερέτας τῶν παρανόμων Ἀρχιερέων, καὶ Φαρισαίων, ὅτε καὶ Πέτρος
 ὁ Ἀπόστολος ἔκοψε τὸ ὄτιον τῆ Μάλχα δέλε τῆ Ἀρχιερείου, τὸν
 ὅποιον πάλιν ὁ Γισῆς ἐδεράπτυσεν.

Ἐντεῦθεν κατωτέρω ἐπὶ τὸ νότιον μέρος τῆς κοιλάδος τῆ Ἰω-
 σαφάτ, ἤτοι τῆ Κλαυθμώνος πρὸς μεσημβρίαν ἕως διακόσια πενήκον-
 τα βήματα, εἶναι ὁ τάφος τῆ Ἀβεσαλώμ, ἧς τῆ προφητάνυκτος Δα-
 βίδ, καὶ ἐγγὺς τῆ εἶναι ὁ τάφος τῆ προφῆτις Ἡσαΐη.

Ἐμφορὴν τῶν ἰσχυρῶν εἰς τὴν κοιλάδα, ἐπάνω εἰς σκληρὰν
 πέτραν εἶναι τὰ ἔχον τῆ Κυρία ἡμῶν, εἶδα ὑπαντίσας τὸν ἐκ γενετῆς
 τυφλόν, καὶ χρίσας τὰς ὀφθαλμοὺς αὐτῆ μὲ πηλόν, ἀπέστειλεν αὐτὸν εἰς
 τὴν πηγὴν τῆ Σιλωάμ, εἰς τὴν ὅποιαν ἔλθῶν, καὶ νίψας τὰς ὀφθαλ-
 μοὺς αὐτῆ ἀνέβλεφε.

Ὁ μακρὰν ἀπὸ τῆ τότε τῆ, εἶναι καὶ αὐτὴ ἡ πηγὴ τῆ Σι-
 λωάμ, τῆς ὅποιαις τὸ ὕδωρ, τὰ ἔχασιν εἰς τιμὴν οἱ πάντες, ὡς ἂν ὅπερ
 εἶναι ἰαματικόν, καὶ εἰς τὰ ὀφθαλμικὰ πάθη.

Κατ' ἐξοχὴν ὅμως τὸ τιμῆσιν οἱ Ὀθωμανοὶ, διότι πλυνομέ-
 νοι εἰς αὐτὸ, ἀποβάλλουσι τὸ βαρὺ σφόδρα ἐκεῖνο ὅπερ ἔχασιν.

Παρεμπρὸς δὲ ταύτης τῆς πηγῆς, ἔχει μίαν μορέαν, καὶ εἶναι
 ὁ τόπος ἐν ᾧ ἐπριώνησαν τὸν προφῆτην Ἡσαΐαν, διὰ προσαγωγῆς τοῦ
 βασιλέως Μανασσῆ.

Περὶ τῆ ὄρας τῶν Ἐλαιῶν.

Πάλιν ἔμπροσθεν ἀπὸ τῆν ἐκκλησίαν τῆς ἁγίας Γεθσιμανῆς, ἀναβαίνομεν εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν, ἀπέναντι τῆς ἁγίας πόλεως Γερουσαλήμ πρὸς ἀνατολὰς, καὶ τὸ χωρίζει ἀπ' αὐτῆς ἡ κελὸς τῶν Κέδρων, ἡ τινος ἡ ὑψηλοτέρα ἀκρόρεια ἀπέχει ἀπὸ Γερουσαλήμ σαδία ἕξ. διὰ τῆτο εἰς τὸ πρῶτον κφλ. τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων λέγεται, σαββάτω ἔχον ὁδὸν, διότι δὲν ἦτον συγχωρημένον εἰς τὰς Ἑβραίας νὰ περιπατῶσιν ἐν τοῖς σαββάσιν ὑπὲρ τὸ μέτρον τῶν ἕξ σαθίων. ἀπὸ αὐτὸ τὸ ὄρος φαίνεται ἡ ἁγία Γερουσαλήμ, καὶ τὰ κύκλω αὐτῆς, ἡ νεκρὰ θάλασσα, καὶ αὐτὸς ὁ Ἰορδάνης. ἕνα εἶναι καὶ αὐτὸ τὸ ὄρος, ἀπὸ τὰ ἑπτὰ ἐξαιρέτα τῆς Παλαισίνης ὄρη, ἅτινα ἐπαινῶσιν οἱ ἱστορικοὶ εἰς τα συγγράματα αὐτῶν, περὶ τῶν ὁποίων ἐνὸς ἐκάστω, θέλομεν ἐπεὶ εἰς τὰς τότες αὐτῶν.

Τῆτο τὸ ὄρος ἐσάθη ἐνδοξότατον, καὶ ἁγιώτατον, καὶ διὰ ἄλλα πολλὰ ὅτῃ ἐγιναν εἰς αὐτὸ, καὶ τὰς συχνὰς διατριβάς, καὶ προσευχὰς τῆ Κυρία ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῶν ἁγίων Μαθητῶν αὐτῆ καὶ Ἀποστόλων, καὶ τὰς καθημέρινὰς ἀναβάσεις καὶ καταβάσεις τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἐξαιρέτως ὅμως, διὰ τὴν εἰς ἕρανὸς Ἀνάληψιν τῆ Κυρία ἡμῶν, εἰς τὸ ὁποῖον πάλιν μέλλει νὰ κατέβῃ ἐν τῇ ἰσχυρῇ ἡμέρᾳ, μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς, νὰ κρίνῃ ζῶντας καὶ νεκρὰς, καθὼς αἱ θείαι γραφαὶ προαγορεύουσιν, καὶ εἰς τὰς Πράξεις λέγεται, ἄνδρες Γαλιλαῖαι, ὅτι ἐσήκατε ἐμβλέποντες εἰς τὸν ἕρανόν; ἔτιωσ ἐλεύσεται πάλιν, ὡς ὅτιτρόπον ἐθεάσαθε πορευόμενον εἰς τὸν ἕρανόν· εἰς τὸν τόπον, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἀνελήφθη ὁ Κύριος, πρότερον μὲν ἦτον νεκρὸς μεγαλώτατος, εὐτρεπισμένος μὲ διαφανῆ μάρμαρα, καὶ πορφυρὰς κολῶνας, νῦν δὲ ἐρίπειον· σώζεται ὅμως τὸ ἱερὸν Κεβέκλιον, ἐνθα φαίνεται ἕως τὴν σήμερον, τὸ ἶχνος τῆ παναχράντε ποδὸς αὐτῆ, ὅτῃ ἐπάτησεν ἀναληψθεῖς.

Ἰδοὺ ἐν ὀλίγοις θεὸς ἡμεῖς γὰρ ἐκλήθημεν ἀρεσκόμενοι αὐτοῦ

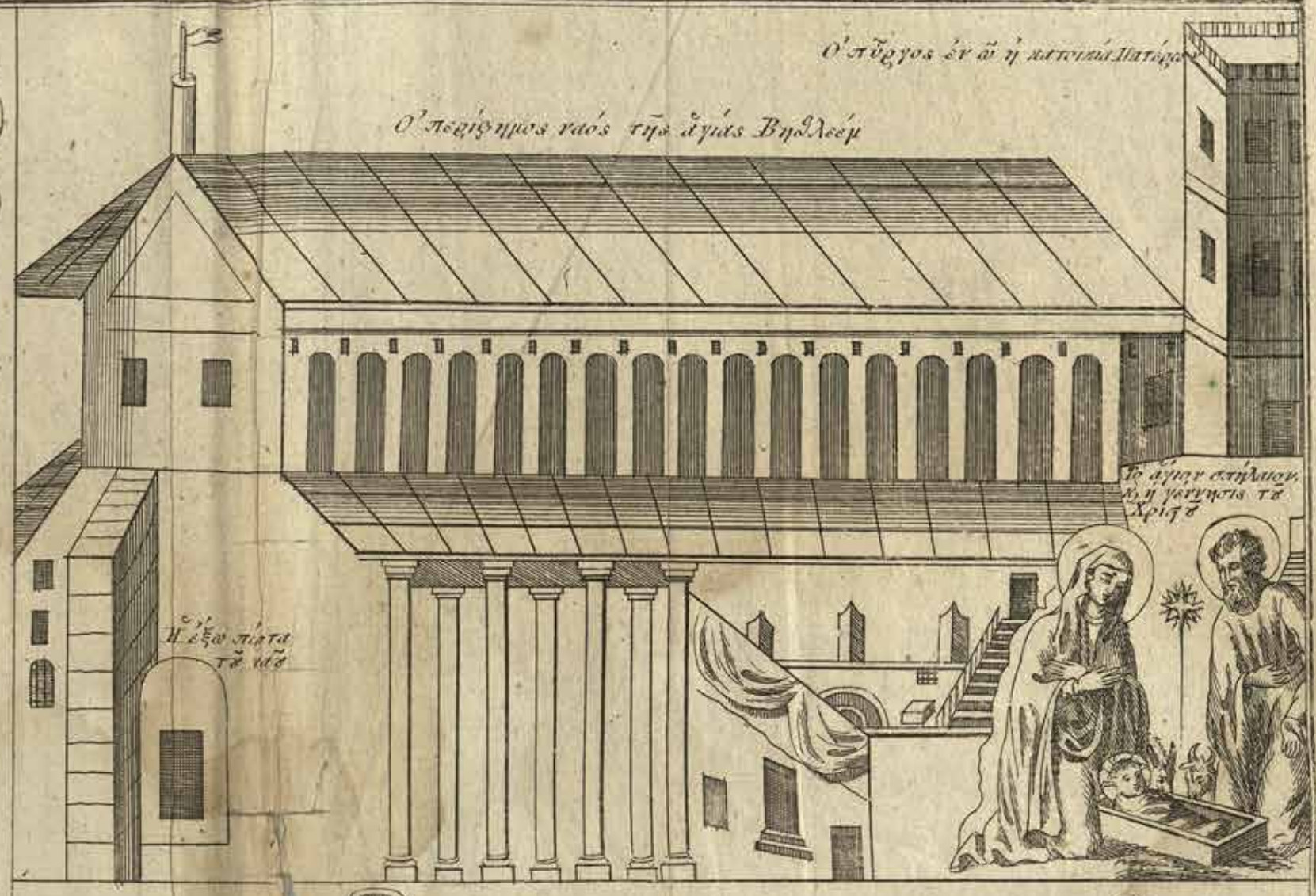

Ὁ ἄγγελος ἀναγγέλλει τὴν ἀγγελίαν

Ὁ ποιμὴν

Χοροὶ τῶν ποιμῶν

Ὁ πύργος ἐν ᾧ ἡ κωνοκώστατος

Ὁ πύργος τοῦ τῆς ἁγίας Βηθλεὲμ

Ἡ ἐξοπλατὰ τῆς πόλεως

Ἡ ἁγία εὐφροσύνη καὶ ἡ γέννησις τοῦ Χριστοῦ

Ὁ δὲ ἀγγέλος

Ἰταρβος ὁ ἀδελφὸς τοῦ θεοῦ

Ἡ προφητὴ εὐφροσύνη καὶ ἡ γέννησις τοῦ Χριστοῦ

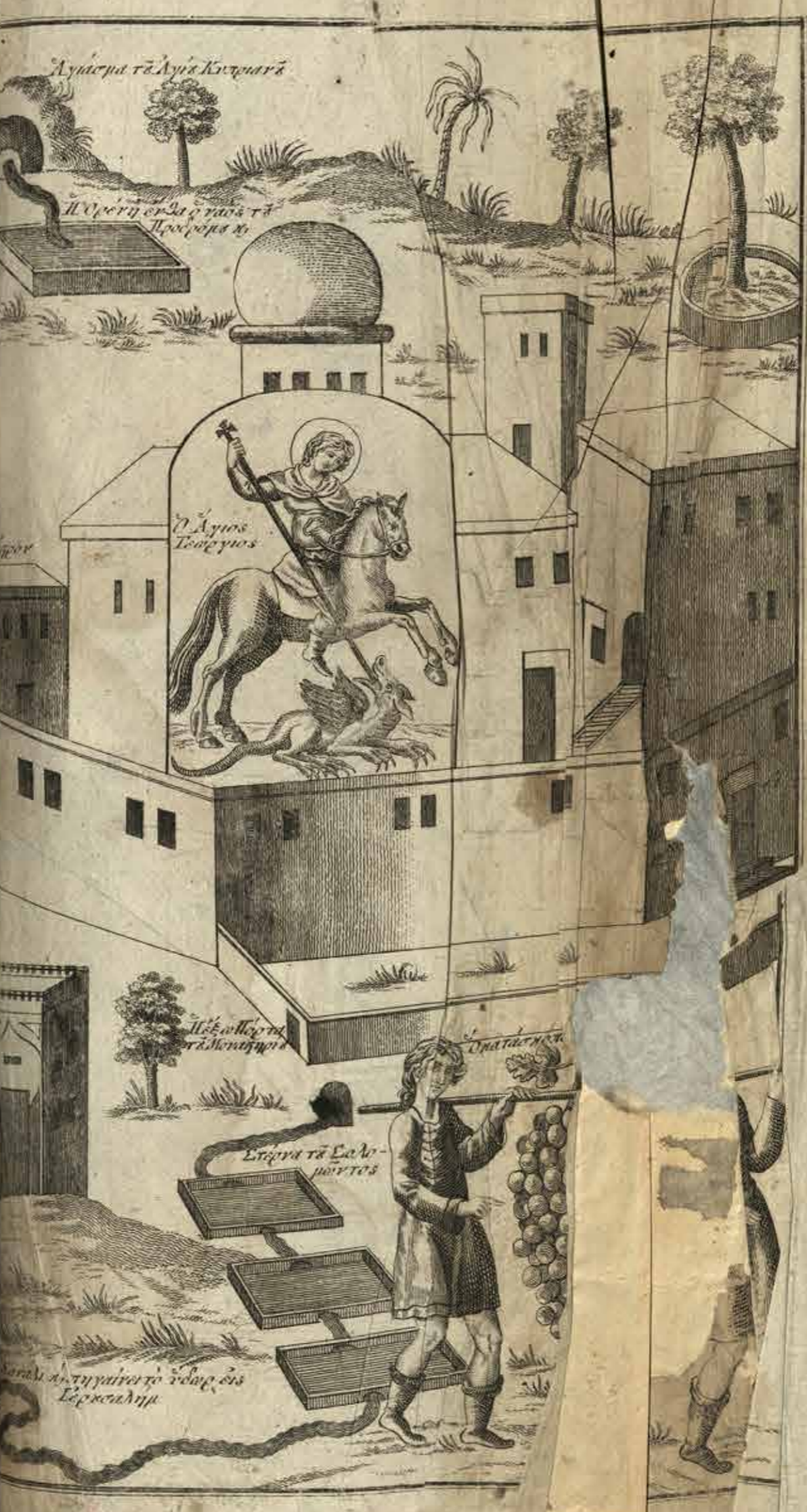
Ἰταρβος

Ἡ βροχοντορία

Οἱ τρεῖς μάγοι

Ἡ προσκύνησις τῶν μάγων

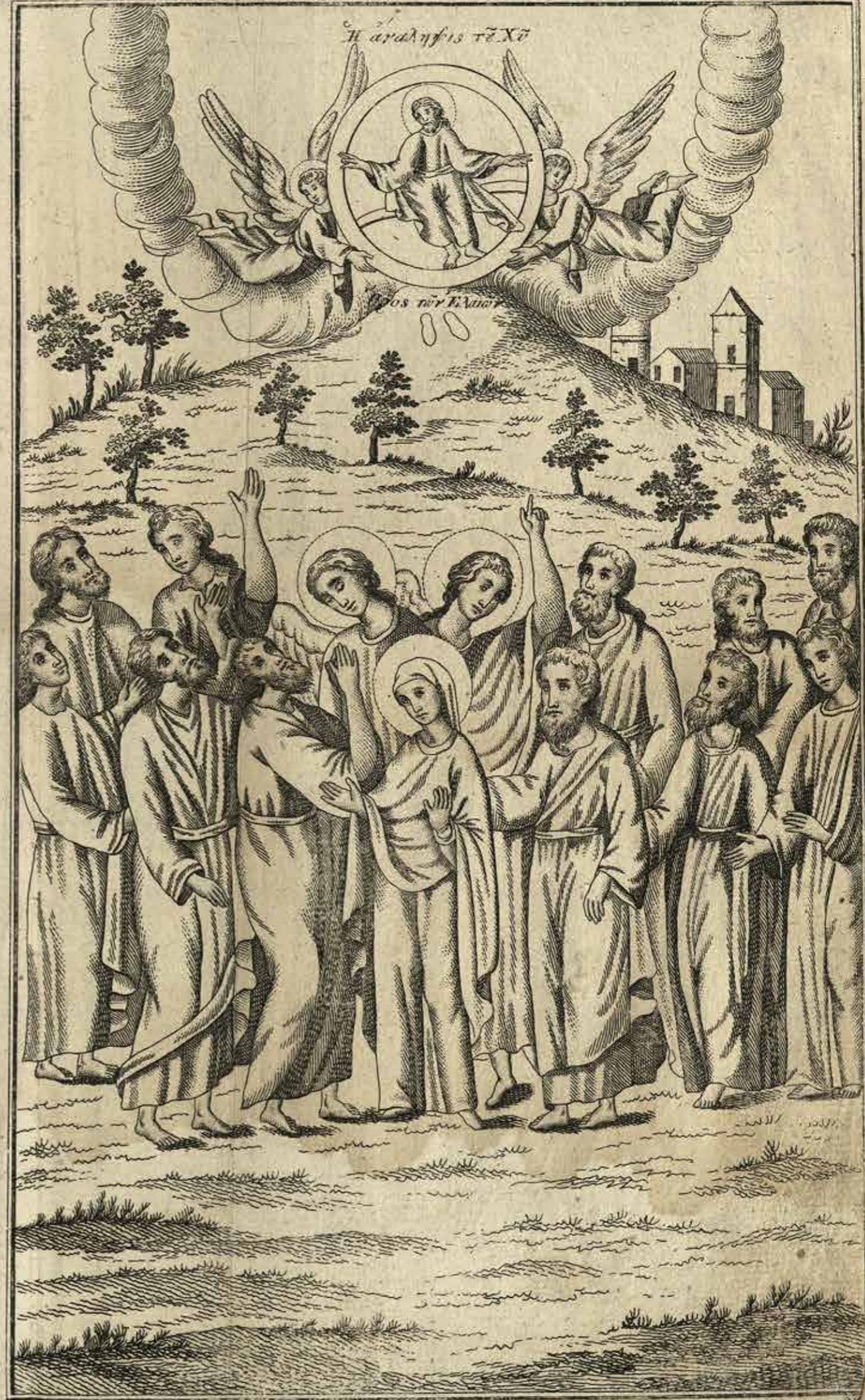

Απριονισμός τῆ

Προφήτῆ & Ηρακλῆ

Καὶ εἰς τὰ περίξ τῆ Καβυκλίαι εἶναι τράπεζαις, καὶ λειτουργῆσιν αἱ φυλαὶ εἰς διορισμένας ἡμέρας, ἔχει δὲ καὶ μωσχέαν, καὶ προσκυνῆσιν καὶ οἱ Ὠθωμνοί.

Τῆτο τὸ ὄρος ἔχει τρεῖς κορυφάς, μίαν ἐν τῷ μέσῳ, ἡ ὅποια εἶναι καὶ ὑψηλότερα τῶν ἄλλων ἐξ ἧς ἀνελήφθη ὁ Κύριος πρὸς τὴν ἑρανεῖς, δευτέραν πρὸς βορρᾶν, καὶ λέγεται μικρὴ Γαλιλαία, πρὸς διασολὴν τῆς ἰδίως Γαλιλαίας, λαβῆσα τὴν ὀνομασίαν ἀπὸ τῆς Ἀποστόλης ὅτι ἦσαν Γαλιλαῖοι, καὶ ἴσαντο ἐκεῖ εἰς τὸν καιρὸν τῆς τῆ Κυρίαι Ἀναλήψεως, ὡς ἐν τοῖς ἔμπροσθεν εἴρηται· καὶ τρίτην πρὸς μεσημβρίαν ὀνομαζομένην Μωσάθ, ἡ ὅποια, καὶ ὄρος σκανδάλις, καὶ ὄρος προσοχθίσματος λέγεται, ἐπειδὴ εἰς αὐτὴν ὠκοδόμησεν ὁ Σολομὼν οἶκον ὑψηλὸν τῷ Χαμῶς, εἰδῶλῳ Μωάβ, καὶ τῇ Ἀζάρτη βδελύγματι Σιδωνίων, καθὼς λέγει ἐν τῷ ια. κεφ. τῆς γ. τῶν Βασιλειῶν· τὸν ὁποῖον εἰδωλικὸν οἶκον ἐχάλασεν Γωσίας ὁ βασιλεὺς· εἰς τὸ ὑπῶρειον τέτε τοῦ ὄρος εἶναι καὶ τὸ σπύλαιον, ἐν ᾧ ἀσκήτευεν ἡ ὁσία Πέλαγια, εἰς τὸ ὁποῖον εἶναι καὶ τὸ μνήμα αὐτῆς, τὸ ὁποῖον διαφυλάττεται ἀπὸ τῆς Ἀραβας.

Ἀπὸ τὰ πλάγια τῆ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν ἐπὶ ἀνατολάς, ἐν διαστήματι μιᾶς ὥρας εἶναι ἡ Βηθσαφαγή, ἡ πατρίς τῆ Λαζάρου, καὶ ἡ Βηθανία, ἐνθα, εἶναι ὁ τάφος αὐτῆ, τὸν ὁποῖον ἀνέστρεψεν ὁ Ἰησοῦς ἐκ νεκρῶν τετραήμερον ἰδοδῶτα· εἰς αὐτῆ εἰς μίαν ῥάχην, ἦτον καὶ τὸ ὀσπῆτιον, εἰς τὸ ὁποῖον ἡ Μάρθα, καὶ ἡ Μαρία ἐδέχθησαν τὸν Κύριον, καὶ τῆς Μαθητᾶς αὐτῆ, καὶ ἐποίησαν αὐτῷ δεῖπνον, ὅτε πρὸς τὴν Μάρθαν εἶπε καὶ ὁ Κύριος, Μάρθα Μάρθα μεριμνᾶς, καὶ τυρβάζει περὶ πολλὰ, ἐνός δὲ ἐστὶ χρεία.

Αὐτῆ ἡ Μαρία ἀδελφὴ τέτε τῆ Λαζάρου, λαβῆσα λίθραν μύρε νάρδε πίσικῆς πολυτίμη, ἤλειψε τῆς πόδας τῆ Ἰησοῦ, καὶ ἐξέμαξε ταῖς θριξίν αὐτῆς τῆς πόδας αὐτῆ.

Ἐκεῖθεν κατωτέρω, εἶναι καὶ ἡ πέτρα ὅτι ἐκάθισεν ὁ Κύριος, καὶ προῦπαντήσασαι αἱ ἀδελφαὶ τῆ Λαζάρου, καὶ κλαίεσαι εἶπον πρὸς αὐτὸν, κύριε εἰ ἦς ὧδε, ἐκ ἂν ἀπέθανεν ἡμῶν ὁ ἀδελφός.

Ἐκείθεν πάλιν ἐπὶ ἀνατολὰς εἶναι ἡ ὁδὸς ὅπῃ φέρεται πρὸς τὸν Ἰορδάνην. ἀπὸ αὐτῆ λοιπὸν διοδεύοντες ὡς μῆλια δώδεκα, εἶναι ἡ Γε-
ριχῶ, εἰς τόπον ἔυμορφον, καὶ πεδιάδα ἔυκαρπον, εἰς τὸν ὁποῖον κε-
νεύουσιν οἱ προσκυνῆται μὲ σκηνάς, ἧτοι τζαντήρια, ὅταν ἀπέρχονται
εἰς τὸν Ἰορδάνην.

Αὐτῆ κατὰ τὸ δεξιὸν μέρος εἶναι καὶ τὰ ὕδατα, τὰ λεγόμενα
τῆ προφήτε Ἐλισαίε, ἅτινα ὄντα πρότερον πικρὰ καὶ ἀχρῆσα, διὰ
προσευχῆς αὐτῆ τῆ Προφήτε, ἔγιναν σαυμασίως γλυκῆτατα καὶ χρή-
σιμα, ἐμβάλλοντας εἰς αὐτὰ ἄλας.

Αὐτῆ εἰς τὴν Γεριχῶ καθὼς βλέπομεν εἰς τὰς θείας γραφάς,
τὸ πάλαι ἦτον πολιτεία, καὶ μεγάλη, καὶ ὠραία, νῦν δὲ ἐδὲ ἰδαφίσμα-
τα δὲν σώζονται, ἔξω ἀπὸ ὀλίγα περιβόλια ὅπῃ ἔχουσιν οἱ Ἀραβες
πρὸς καριγορίαν αὐτῶν.

Αὐτὴν τὴν πόλιν διερχόμενος ὁ Ἰησοῦς μετὰ τῶν μαθητῶν αὐ-
τῆ, εἶδε τὸν Ζαχαρίου ἐπάνω εἰς τὴν συκομοραίαν, καὶ εἶπε πρὸς αὐ-
τόν, Ζαχαίε, σπεύσας κατάβηδι, σήμερον γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ σου δεῖμα
μεῖναι, διότι τὸ ὀσπίτιον αὐτῆ, ἦτον εἰς τὴν πολιτείαν αὐτὴν.

Αὐτῆ ἔδωκεν ὁ Κύριος τὴν ἀνάβλεψιν, Βαρυτιμαίε τῆ τυφλῆ,
καθήμενῃ ἐπὶ τὴν ὁδὸν καὶ προσαιτῆτος.

Ἐν αὐτῇ τῇ πόλει ἦτον καὶ ἡ Ραάβ ἡ πόρνη, ὅπῃ ἔκρυψε τὴν
κατασκοπέα, ὅταν ὁ Ἰησοῦς τῆ Ναυῆ τῆς ἔσωσε νὰ κατασκοπεύσω-
σιν τὴν πόλιν.

Ἄνωθεν δὲ τῆς Γεριχῶ εἶναι καὶ τὸ λεγόμενον Σαραντάριον ὁ-
ρος, ἐν ἀπὸ τὰ ἑπτὰ τῆς Παλαιστίνης ὄρη, ὅχι μακρὰν ἀπὸ τὰ Γάλ-
γαλα, λέγεται δὲ Σαραντάριον, διότι εἰς αὐτὸ ἐπάνω, ὁ λυτρωτὴς
ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐνήσεισε κατὰ τὸ ἀνθρώπινον, τεσσαράκοντα ἡμέ-
ρας, καὶ τεσσαράκοντα νύκτας, καὶ ἐλθὼν ὁ διάβολος ἐπείραζεν αὐτόν,
λέγων, εἰ υἱὸς εἶ τῆ θεῶ, εἰπέ ἵνα οἱ λίθοι ἦτοι, ἄρτοι γέγονται.
καὶ πάλιν, δείξας αὐτῷ πάσας τὰς βασιλείας τῆ κόσμου, εἶπε πρὸς
αὐτόν, ταῦτα πάντα σοὶ δώσω, εἰάν πεσὼν προσκυνήσῃς με, καὶ εἶπεν ὁ
Ἰησοῦς πρὸς τὸν διάβολον, ὕπαγε ὀπίσω με σατανᾶ, καὶ ἐγκρέμισεν
αὐτόν

αὐτὸν ἐκείθεν εἰν τὰ βάραθρα τῆ ἄδῃ, κατὰ τὴν θείαν φωνὴν τῆ
Εὐαγγελίᾳ.

Τῆτο τὸ ὄρος εἶναι πολλὰ ὑψηλόν, δασανάβατον, καὶ ὑπόκρι-
νον· Εἰς τὰ πλάγια αὐτῆ εὐρίσκονται πολλὰ σπήλαια παλαιῶν Ἀσ-
κητῶν, καὶ εἰς πολλὰ ἀπὸ αὐτὰ εὐρίσκονται λείψανα ἀκέραια, ἄλλα
ισάμενα ὄρδια, ἄλλα γονατισὰ, καὶ ἄλλα ὅτῃ ἔχουσι τὰς χεῖρας ὑψε-
μένας εἰς τὸν ἕρανόν.

Εἰς τὴν κορυφὴν αὐτῆ τῆ ὄρος, ἔχει ἐκκλησίαν οἰκοδομημένην
παρὰ τῆς ἀγίας Εἰλένης, καὶ εἰς τὴν μέσσην μιᾶς πέτρας, φαίνεται ὁ τύ-
πος τῶν γονάτων τῆ Γησῆ, ὅτῃ ἐπροσευχίθη τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ αὐτῆ.

Πλησίον τῆ ὄρος τέτε εἶναι καὶ τὰ Γάλγαλα, εἰς τὸν ὁποῖον
τόπον, ὁ λαὸς τῶν Εἰβραίων, ἔσπισαν δώδεκα λίθους, κατὰ ἀριθμὸν
τῶν δώδεκα φυλῶν τῆ Ἰσραήλ, τὰς ὁποίας ἔλαβον ἀπὸ τὸν Ἰορδάνην.
Αὐτῆ καὶ ὁ Γησῆς τῆ Ναυῆ, ἔκαμε τὴν δευτέραν περιτομὴν τῶν Εἰ-
βραίων, ἰδὼν τὸν Ἀγγελον μετὰ ξίφος εἰς τὴν χεῖρα, καὶ εἰπὼν, ἡμέ-
τερος, εἶ, ἢ τῶν ὑπεναντίων;

Ὅπιθεν τῆ ὄρος τέτε εἶναι καὶ τὸ μονασῆριον τῆ ὀσίε πατρὸς
ἡμῶν Εὐθυμίου· καὶ ἐγγὺς τέτε, ἦν καὶ τὸ μονασῆριον τῶν Παρθένων,
ἀλλὰ τὴν σήμερον καὶ τὰ δύο ἐρίσσεια καὶ ἀκατοίκητα διὰ τὸν φόβον
τῶν Ἀράβων.

Περὶ τῆς Γορδάνου Ποταμῆς.

Ἀπὸ τὴν Γεριχώ ἐκείδεν πρὸς ἀνατολὰς, εἰς διάστημα ὡρῶν τριῶν καὶ ἡμισυ, εἶναι ὁ Γορδάνης ποταμὸς, εἰς τὸν ὁποῖον ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς; ἐβαπτίσθη ὑπὸ Γωάννου, καὶ κατήλθεν ἐπ' αὐτὸν τὸ ἅγιον Πνεῦμα ἐν εἶδη περισερᾶς, καὶ τῆ ἀνάρχῃ αὐτῆ πατρὸς μαρτυρῆντος ἠνωθῆν, καὶ λεγοντος, ἔστος ἐσὶν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός ἐν ᾧ ἠυδόκησα, αὐτὸς ὁ Γορδάνης εἶναι ὁ ἐξαιρετός ποταμὸς τῆς Παλαιστίνης, τῆ ὁποῖα αἱ πηγαὶ ἀναβλύζουσιν ἐκ τῆς ὑπερείας τῆς Λιβάνου, καὶ ἡ μία ὀνομάζεται Γόρ, ἡ δὲ ἑτέρα, Δάν· αὐταὶ αἱ δύο πηγαὶ κατερχόμεναι εἰς τὴν πεδιάδα τῆς Παναϊάδος, καὶ σμιγόμεναι κατὰ τὴν Καισάρεια τῆς Φιλίππε, ἀποτελεῖσι τὸν Γορδάνην, ὅστις ἀρχίζει ἀπὸ βορρᾶν, καὶ τρέχει πρὸς ἀνατολὴν καὶ μεσημβρίαν, καὶ πρῶτον μὲν διέρχεται μίαν λίμνην ὅπερ λέγεται Μερωνία, καὶ Σαμαχωνίτις, καὶ εἰς τὸ ἰα. κεφ. Ἰησοῦ τῆς Ναυῆ ὀνομάζεται Μεσερεφὴτ, ἐκείδεν κάρωντας πολλὰς κομπὰς, καὶ γυρίσματα, εἰσέρχεται εἰς τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, ἐκείδεν πάλιν ἐξερχόμενος δέχεται τὸν Γωβάν, καὶ ἄλλας διαφορὰς ῥυακίας χειμερινῶν, ἐκ τῶν ὁποίων λαμβάνοντας αὐξησιν καὶ μεγαλειότητα, τέλος πάντων τελευτᾷ, εἰς τὴν νεκρὰν θάλασσαν· αὐτὸς ὁ Γορδάνης ποταμὸς εἶναι περιβόητος διὰ τὰς πολλὰς θαυματουργίας ὅπερ εἰς αὐτὸν ἐγίναν.

Ἐκράτησε τὰ ρεῦματά τε, καὶ ἔδωκε σράταν, καὶ ἐπέρασαν οἱ Ἑβραῖοι μὲ τὴν κιβωτὸν ἀβρόχως.

Ἐδωκεν ἐπάνω εἰς τὰς ὤμας τε θαυμασίαν διάβασιν τῆς προφῆτε Ἡλιῆ, καὶ τῆς Ἐλισσαίῃ διὰ τῆς μηλωτῆς αὐτῶν.

Ἐκαθάρισε τὴν λέπρεν τῆς Νεεμαῖν, διὰ τῶν εὐχῶν τῆς Ἐλισσαίῃς.

Πλέον δὲ ἐνδοξότερος ἐχρημάτισε διὰ τῆς κηρύγματος τῆς Γωάννου, εἰς τὸν ὁποῖον καὶ ἐβάπτισε πολλὰς, βάπτισμα μετανοίας.

Τέλος ἔγινεν ἅγιος ἡ προσκυνητός, διότι εἰς αὐτὸν ὁ ἀναμάρ-
 τитος Κύριος ἡμῶν ἐβαπτίσθη, ἡ τὸν μὲν σκολιὸν δράκοντα κατέπι-
 ξε, τὴν δὲ κτίσιν ὅλην ἰγίασε, φανερωθεῖσης ἐκεῖ τῆς ἁγίας Τριάδος
 λαμπρότερον, ὡς ἡ πρότερον εἶπομεν· αὐτὸς ἐχρημάτισε ἡ σύνορον ἀ-
 νατολικὸν τῆς γῆς τῆς ἐπαγγελίας, ἡ ἐχώριζε τὰς δύο ἡμυτι Φυλάς,
 ἐκ τῶν λοιπῶν δέκα φυλῶν, ὅπῃ ἐκληρώθησαν τὸ ἐντεῦθεν τοῦ Γορ-
 δάνου.

Πρὸς τὰ δεξιὰ αὐτῆ εἶναι τὸ μονασήριον τῆ Αἰββᾶ Γερασίμου,
 μόλις σῶζον ἰχθυή τινα, ἡ διὰ τὸ ἀκατοίκητον ἡ ἐρίπειον· κατωτέρω
 ὀλίγον, εἶναι τὸ ἁγίασμα, ὅπῃ διὰ τῶν ἐυχῶν τῆ μαθητῆ αὐτῆ
 Σαββατῆ ἐξῆλθε.

Ἀπὸ τὰ ἀριστερὰ πάλιν, εἶναι τὸ μονασήριον τῆ Προδρόμου, ἡ
 τῆτο παρόμοιον τῶν ἄλλων.

Πέραν δὲ τῆ Γορδάνε εἶναι σπήλαιον, ἐν ᾧ ἐφησύχαζεν ὁ αὐ-
 τὸς Πρόδρομος, εἰς τὸ ὁποῖον ἡ ὁ Κύριος ἡμῶν πολλάκις εἰσῆλθεν.

Πρὸς τὴν ἐσωτέραν ἔρημον τῆ Γορδάνε, εἶναι ἡ ὁ τάφος τῆς
 ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας, ὅπῃ τὴν ἐνταφίασεν ὁ λέων μὲ τὸν Αἰβ-
 βᾶ Ζωσιμᾶ.

Ἡ δὲ νεκρὰ θάλασσα, λέγεται νεκρὰ διότι μήτε γεννᾶ, μή-
 τε τρέφει, μήτε εὐρίσκεται εἰς αὐτὴν κανένα ζωντανόν, ἔτε ὄψαριον,
 ἔτε ἄλλον ζῶον, ἡ ἂν ὁ Γορδάνης ἤθελε κατεβάσῃ εἰς αὐτὴν ὄψαρια,
 ἡ ἐπαναστρέφονται ὀπίσω, ἡ παρευδὺς ἀποδνήσκεσιν· αὐτὴ ἡ ἰδία, ὁ-
 νομάζεται θάλασσα ἁλός, ἡ ἁλική, διότι τὸ νερὸν αὐτῆς εἶναι ἁλ-
 μυρότερον ἀπὸ τὰς ἄλλας θαλάσσας. λέγεται ἡ θάλασσα Ἀραβα,
 ἡ θαλασσα τῆς Εἰρήμης, διότι πλησιάζει ἡ εἰς τὴν Ἀραβίαν, ἡ εἰς
 τὴν ἔρημον Σιν, ἡ διότι παράκεινται εἰς αὐτὴν τόσοι ἔρημοι· λέγεται
 ἡ Ἀνατολική· Γεζεκιήλ κφλ. δ'. διότι εἶναι κατὰ ἀνατολὰς τῆς Γερου-
 λήμ· λέγεται ἡ Σοδομική ἀπὸ τῶν Σοδόμων μητροπόλεως τῶν Πεν-
 ταπολέων· λέγεται λίμνη Ἀσφαλτίδης, διότι διέρχεται ἐκ τῶν πυθ-
 μένων αὐτῆς ἄσφαλτος, ἡ πίσσα, ἡ θειάφι· αὐτὴ ἡ θάλασσα ἐν-
 ρίσκεται εἰς τὴν κοιλιάδα ἐκείνην, εἰς τὴν ὁποῖαν ἦσαν αἱ περίφημοι

ἡ Θαυμασαὶ πέντε πόλεις, τὰ Σόδομα, τὰ Γόμορρα, ἡ Σεβὴν, ἡ Σηγών, ἡ τὰ Ἀδαμὰ, τὰς ὁποίας ὁ βδελυσσόμενος τῆς ἀσεβείας καὶ ἀσώτης, ὁ δίκαιος κριτὴς ἡ Θεός, ἔβρεξε πῦρ, ἡ Θεῖον ἐξ ἐρανῆ, ἡ κατέκαυσε, ἡ κατεπότισεν αὐτὰς, ὁμῶς ἡ τὰς κατοικῆντας, διὰ τὰ ἀκέωσιν οἰμετέπειτα, τοιαύτην φοβερὰν καταδίκην, ἡ τὰ ἀπέχωσιν ἀπὸ τοιαύτας μισαρὰς πράξεις.

Εἰς αὐτὴν ἐὰν ῥίψῃ τινὰς πρᾶγμα βαρὺ, δὲν βυθίζεται, ἀλλὰ πλέει ἀπάνω ὡς τὸν φελλόν· αὕτη ἀυξάνει ἀπὸ τὰ νερὰ ὅπου καταβαίνουσιν ἀπὸ τὸν Λίβανον, ἡ ἀπὸ τὰ ὄρη τῆ Γαλαὰδ, τὰ ὁποία δεχόμενος ὁ Ἰουρδάνης, τὰ κατεβάσει εἰς αὐτὴν.

Εἰς αὐτὴν εἰσέρχεται ἡ ὁ χεῖμαρρος Ἀρνῶν, ἡ ἄλλοι πολλοὶ χεῖμαρροι.

Μέσα εἰς αὐτὴν, καθὼς εἰς τὰ περίξ αὐτὴν μακρὰν περίωσιν τῶν τριακοσίων βιμάτων, εὐρίσκονται πέτραι κεκαυμέναι, ἐκ τῶν ὁποίων ἀνάπτει πῦρ, ὡσὰν ἀπὸ ξύλα, ἡ ὅταν καίονται, ἐυγάλλουσιν ὄσμην πίσεως ἡ Θειαφίε κατὰ τὸν Ἰώσηπον.

Καὶ τὸ μὲν μῆκος αὐτῆς εἶναι σάδια πεντακόσια ὀγδοήκοντα, τὸ δὲ πλάτος αὐτῆς ἑκατὸν πεντήκοντα, ἡ κατ' αὐτὸν τὸν Ἰώσηπον, τρεῖς φορὰς τὴν ἡμέραν μεταβάλλει τὸ χρῶμα κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν, ἡ πρὸς τὰς ἡλιακὰς ἀκτῖνας ἀνταυγεί ποικίλως· εὐρίσκονται εἰς αὐτὴν, ἡ δένδρη διαφόρων εἰδῶν μὲ καρπὲς, ὅπε ἔχουσι τὸ μὲν ἔξω χρῶμα ἐνανθές, ὁμοιοὶ μὲ τὰς ἐδωδίμους καρπὲς, τριβόμενοι δὲ ἐκλύονται εἰς καπνὸν ἡ τέφραν.

Πέραν ταύτης τῆς θαλάσσης εἶναι ἡ ἡ γυνὴ τῆ Λαῶν, ἡ ὁποία μεταστραφείσα τὰ ἰδῆ τὴν πυρπόλησιν, ἡ καταπόντιτιν τῆς Πενταπόλεως, ἡ ἐπειδὴ παρέβη τὸ Θεῖον πρόσαγμα, γέγονε σὺλη ἄλός.

Θεωρήσαντες λοιπὸν καὶ τέτρες τὰς ἀγίας τόπους, ἡ μετὰ τῆς προσηκῆσης εὐλαβείας προσκυνήσαντες ἐπιστρέφομεν πάλιν εἰς τὴν ἀγίαν πόλιν Ἰερουσαλήμ.

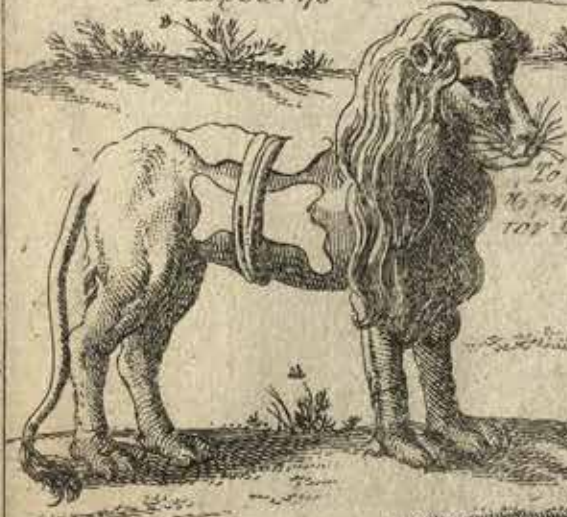
Ἡ ἀσκήσις τῆς ὁσίας Μαρτύρου

Ὁ Ἰσθάρης

Ὁ Ἀββᾶ Ἰσθάρης

Τὸ Μαρτύριον ἰσχυροῦται
ἐκ τῆς ἀσκήσεως αὐτοῦ
τοῦ Ἰσθάρου

Μαρτυροῦν τὸ Ἀββᾶ Ἰσθάρου

Τὸ Ἀσκήσιον

Ἐξῶθεν δὲ τῆς βορρηνῆς πόρτας τῆ Γερουσαλήμ, τὴν λεγομένην τῆς Δαμασκῆ, ἀντικρὺ τῷ κάστει κατὰ τὸ δεξιὸν μέρος, εἶναι ὁ ἀγρὸς τῷ Ἀγρίππα, εἰς τὸν ὁποῖον ἀπέσειλεν ὁ προφήτης Γερεμίας τὸν μαθητὴν τε Ἀβιμέλεχ, διὰ νὰ φέρῃ σῦκα εἰς ἐπίσκεψιν τῶν ἀθενόντων ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἀλώσεως τῆς Γερουσαλήμ, ὁ δὲ Ἀβιμέλεχ ἐλθὼν, καὶ συναΐξας μερικὰ σῦκα, ἐπῆγε καὶ ἐκοιμήθη μεσα εἰς ἓνα σπύλαιον χρόνας ἑβδομήκοντα δύο, καὶ ἀφ' ἧ ἐξύπνησεν, εὔρε πάλιν τὰ σῦκα νωπὰ, ὅπῃ ἀκόμι ἔσαζον γάλα, τῆτο δὲ ἔγινεν κατὰ θεῖαν κέλευσιν, διὰ νὰ μὴν ἰδῆ τὴν ἀλωσιν τῆς Γερουσαλήμ.

Τὸ σπύλαιον τῆτο εἶναι μέγαν, καὶ κατὰ πλάτος, καὶ κατὰ μῆκος, ἔχον ἐν αὐτῷ καὶ τινὰς κατοικίας, καὶ φέρει μὲν μεγάλην μενερὸν γλυκύτατον, τὴν σήμερον ὀνομάζεται τῷ Βαρήχ.

Εἰτεῦθεν ἑξήκοντα εἶναι ἡ κώμη Ἐμμαῆς, εἰς τὴν ὁποίαν πορευόμενοι οἱ Ἀπόστολοι Λευκῆς καὶ Κλεώπας, συνεπορεύετο αὐτοῖς καὶ ὁ Κύριος, κατ' ἣν ἡμέραν ἀνέστη, αὐτοὶ δὲ ἀγνοῶντες αὐτὸν, συνωμίλειν τὰ περὶ αὐτῆ, φθάσαντες εἰς τὴν οἰκίαν, ἀπὸ τὴν εὐλόγησιν, καὶ τὸ κόψιμον τῶ ἄρτων, τὴν ἐγνώρισαν, θεῖα βελήσει, καὶ αὐτος ἄφαντος ἐγένετο ἀπ' αὐτῶν· ἐδῶ φαίνεται μία τοποθεσία Ἐκκλησίας, καὶ λέγουσιν νὰ εἶναι τὸ ὀσπίτιον τῷ Κλεώπα· πλησίον τῆτο εἶναι καὶ βρύσις-ιαματικὴ πάσης νόσου καὶ μαλακίας.

Ἀπὸ αὐτῆ ἔστι ὥρα μακρὰν, εἶναι ἡ κωμόπολις Λύδδα, εἰς τὴν ὁποίαν ἦτον, ἐκεῖνος ὁ πανθαυμαστος καὶ θαυματουργὸς ναὸς τῷ μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, ὅπῃ ἔγινεν ἡ κατάθεσις τῆ τιμῆ σώματος αὐτῆ, τὴν ὁποίαν ἐορτάζει ἡ ἁγία ἐκκλησία εἰς τὰς τρεῖς τῷ Νοεμβρίου μηνός· τὴν σήμερον δὲ εἶναι κρημνισμένη, σώζεται δὲ μόνον τὸ ἅγιον βῆμα, καὶ ὁ τάφος τῷ ἁγίου, καὶ λειτουργοῦσιν οἱ χριστιανοί.

Αὐτῆ εἰς τὴν Λύδδα ὁ Ἀπόστολος Πέτρος διερχόμενος, ἐδεράτευσε μὲ λόγον μόνον τὸν παραλυτικὸν Αἰνέαν ὡς εἰς τὰς πράξεις φαίνεται.

Πλησιον τῆς Λύδης ἐπὶ τὰ ἀρισερὰ, εἶναι τὰ Ρ'άμπλη, καὶ εἶναι καὶ αὐτὴ ἄλλος ναὸς τῷ ἁγίῳ Γεωργίῳ, ὅστις ἔχει εἰς τὸ δεξιὸν μέρος, ἐκείνην τὴν κολώναν, ὅπῃ ἐκίνη ἡ χίρα μετὰ πίσεως καὶ εὐλαβείας ἔρριψεν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ μετὰ τὴν ὀδηγίαν τῷ ἁγίῳ ἦλθεν αὐτὴ, καὶ ἐτέθη εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τῷ ναῷ· αὐτὴ ἔχει καὶ ἠγόμενον τῷ μοναστηρίῳ, ἠπὲρ εἰς τὴν διάβασίν τας οἱ προσκυνηταὶ καὶ κατάβασίν τας, νὰ ἀπολαμβάνωσιν τὴν προσήκουσαν περιποίησιν.

Ἀπὸ αὐτῆ ὡς τρισήμισι ὥρας, καταβαίνομεν εἰς Γόπην, τὸ κοινῶς λεγόμενον Γάφρα, κωμόπολις μὲ νεοκτίστον ὄχυρόν κάστρον, καὶ μετὰ οἰκοδομὰς ἰκανὰς, αὐτὴ ἔχει καὶ μοναστήριον μέγαλον καὶ θαυμαστὸν τῶν ὀρθοδόξων, μετὰ ὡραίας οἰκοδομὰς εἰς ἀνάπαυσιν τῶν προσκυνητῶν τῷ παραγίῳ καὶ ζωοδόχῳ Τάφῳ, τῶν ἐρχομένων διὰ θαλάσσης ἐκ διαφόρων μερῶν τῆς οἰκεμένης· αὐτὴ εὐρίσκονται καὶ οἱ ἠγόμενοι τῶν ἄλλων φυλῶν εἰς τὰ μοναστήρια αὐτῶν.

Ἀπὸ αὐτῆ ἐζήτησε νὰ Φύγῃ ἀπὸ προσώπου τῷ Θεῷ ὁ Προφήτης Γιωῆς, ἐμβαίνωντας εἰς ἄλλο καράβι, ὅθεν αὐτὴ πλησιον τρικυμίας γενομένης, οἱ ἐν τῷ πλοίῳ εὐρισκόμενοι, τὸν ἔρριψαν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ διὰ Θείας προσαγῆς, τὸν κατέπιε τὸ μέγαλον ἐκείνο κῆτος, καὶ τὸν ἔφερῆν, εἰς τὴν πόλιν Νινευί.

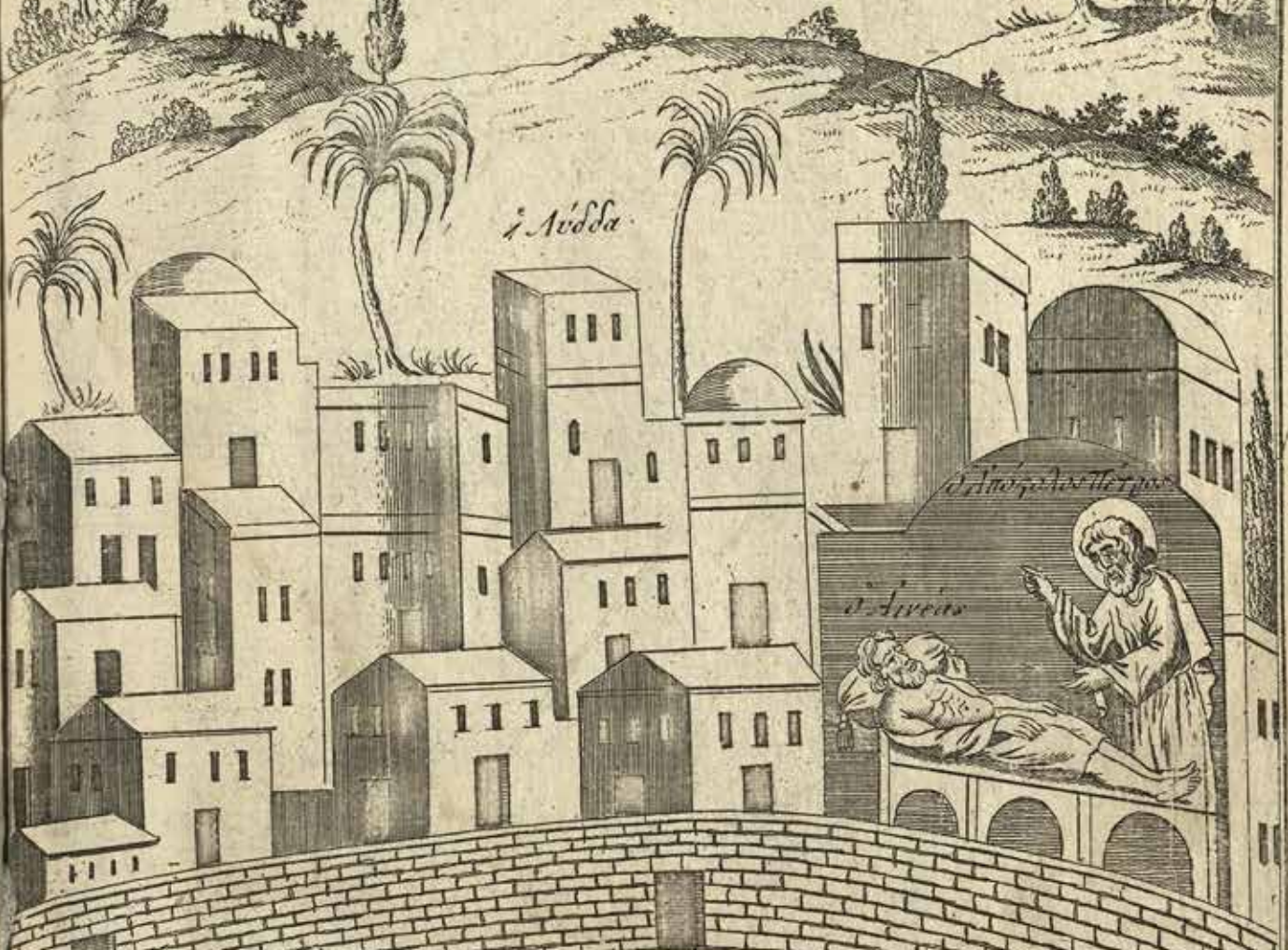
Αὐτὴ ὁ Ἀπόστολος Πέτρος, ἀνέστησε τὴν παῖδα, λεγομένην Δορκάδα νεκρὰν ἔσαν.

Αὐτὴ ἐν τῇ οἰκίᾳ Σίμωνος τῷ Βηρσαέως εἶδεν ἐν ὄραματι τὴν ὀθώνην, ἐκ τῆ ἑρανῆ καταβαίνουσαν, καὶ ἤκουσε φωνῆς τῆς λεγούσης, ἃ ὁ Θεὸς ἐκαθάρισε σὺ μὴ κοῖνε.

Ἐντεῦθεν ἀπὸ Γόπης κατὰ τὸ ἀρισερόν μέρος εἶναι ἡ Γάζα, ἣτις ἀπέχει τῆς Γερουσαλήμ ἡμέρας δύο, εἶναι δὲ καὶ αὐτὴ μία ἀπὸ τὰς λαμπρὰς καὶ περιφύμας πόλεις τῆς Παλαιστίνης, μάλιστα εὐτυχεστέρα ἀπὸ ὅλας, οἱ κάτοικοι ταύτης, ἦλθον εἰς Θεοσέβειαν εἰς τὸν καιρὸν τῷ μεγάλῳ Κωνσταντίνῳ· εἰς αὐτὴν ἦτον ὁ οἶκος τῷ Σαμφών· ἐξ αὐτῆς ἤνθησαν καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἀξιοὶ τιμῆς ἄνδρες, τὴν σήμερον εἰς αὐτὴν εὐρίσκονται ἰλίγοι χριστιανοὶ, ἔχουσι ὅμως ἐκκλησίαν ὡραιότητα, ἐπ' ὀνόματι τῆς Θεοτόκου.

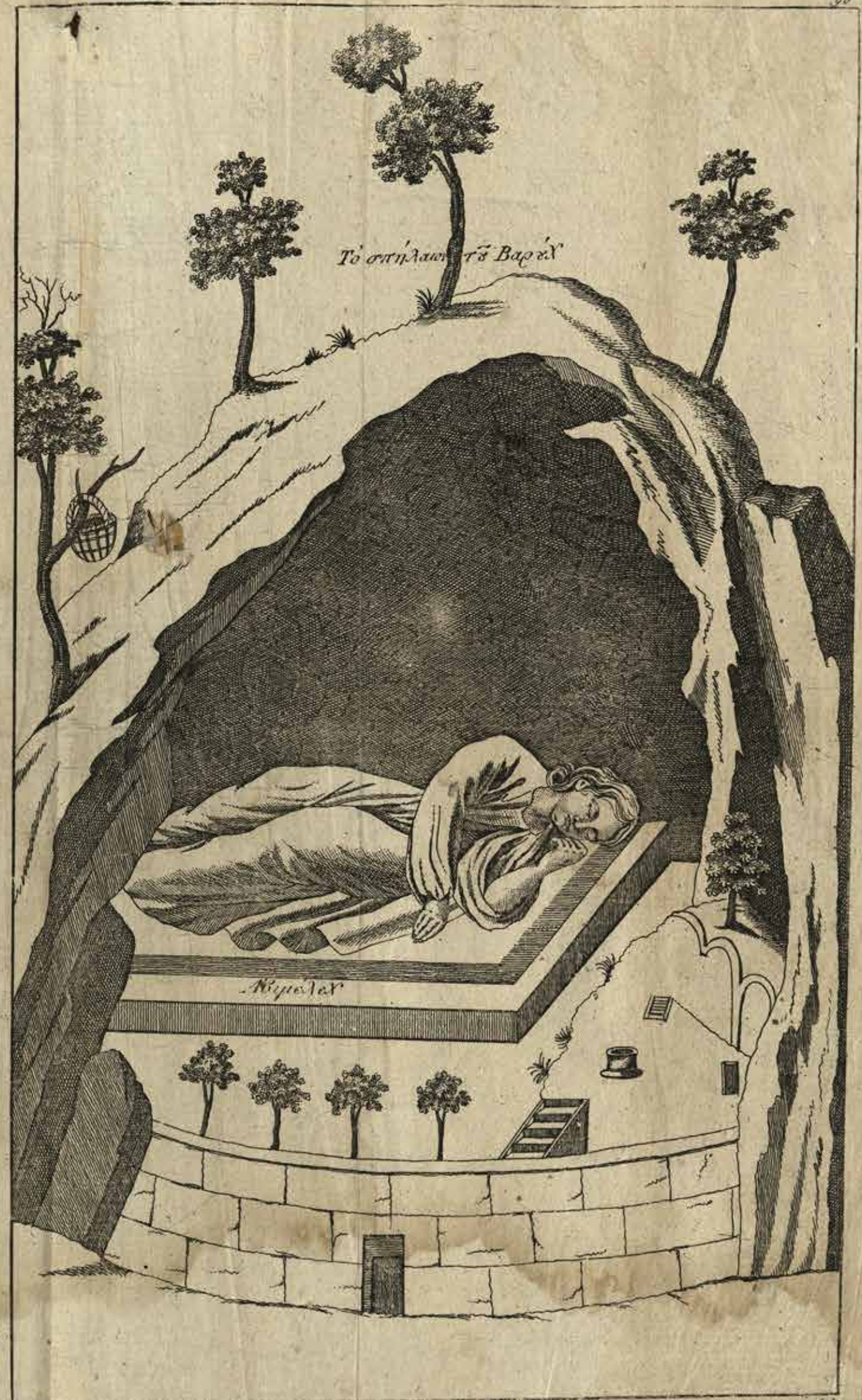
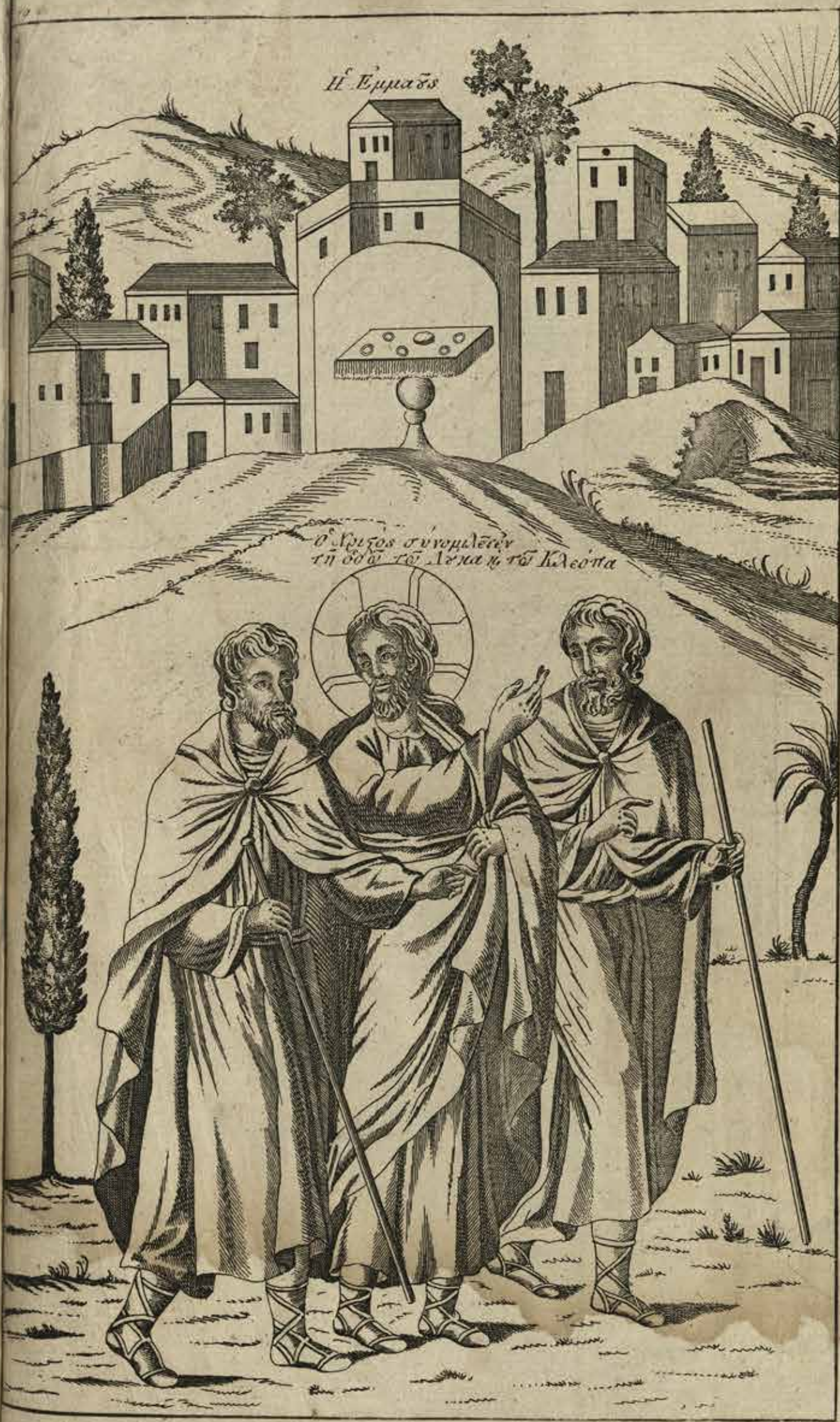
Ἀπὸ

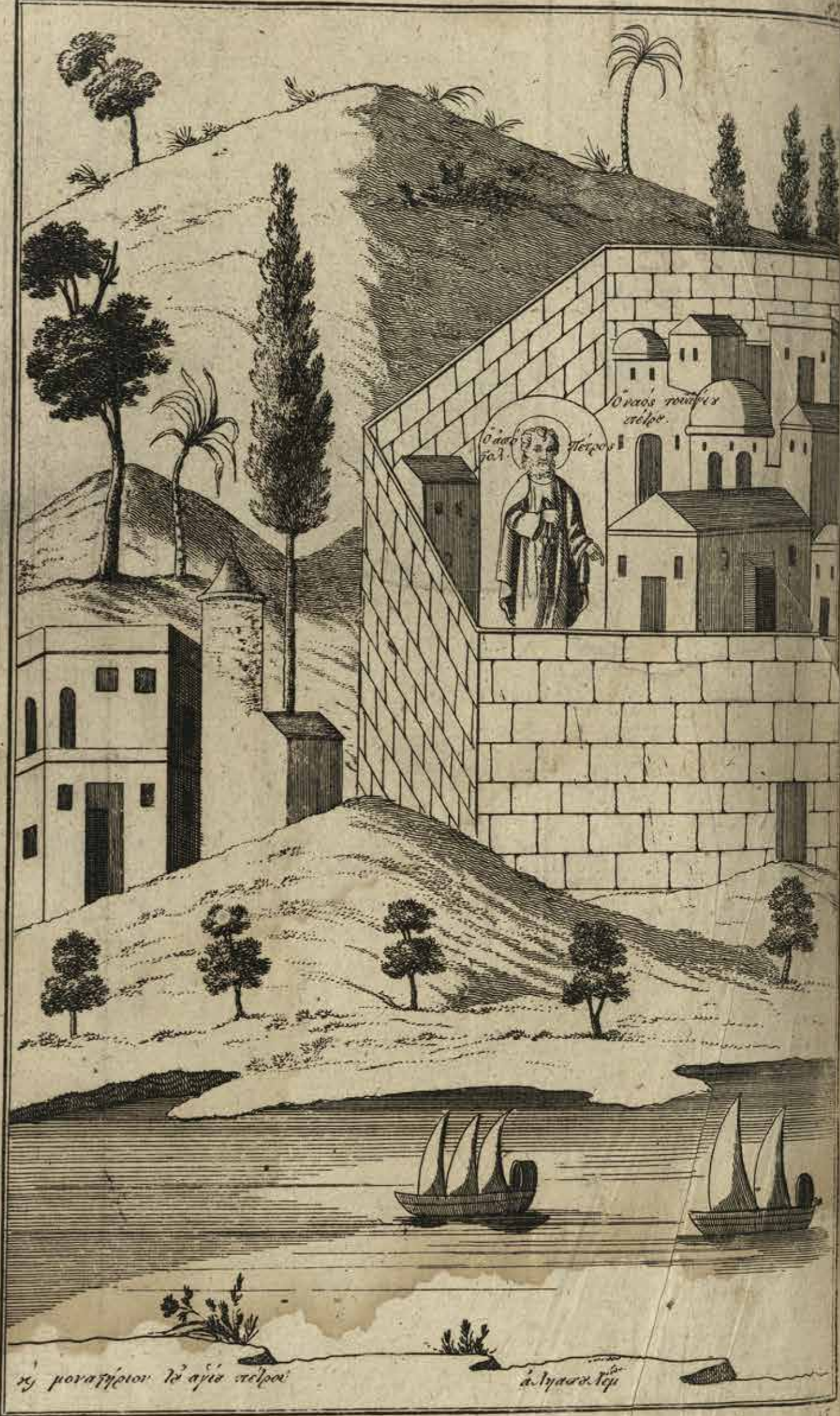
Κατελθὼν ὁ Πέτρος πρὸς τοὺς ἀγίους τὰς κατοικίους τῆς Λύδδης.
 Ἐύρε δὲ ἐκὼν ἄνθρωπον τινὰ Αἰνέα ὀνόματι, ἐξ ἑτῶν ὀκτὼ κατακειμε-
 νὸν ἐπὶ κρηβάται. ὃς ἦν παραλελυμένος. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Πέτρος·
 Αἰνέα, ἰσθαι σε ἰσχύει ὁ Χριστός. ἀνάστη, καὶ ἔρῳσον σεαυτὸν,
 καὶ εὐθὺς ἀνέστη. Πράξεις τῶν Ἀποστόλων. παρ. 9.

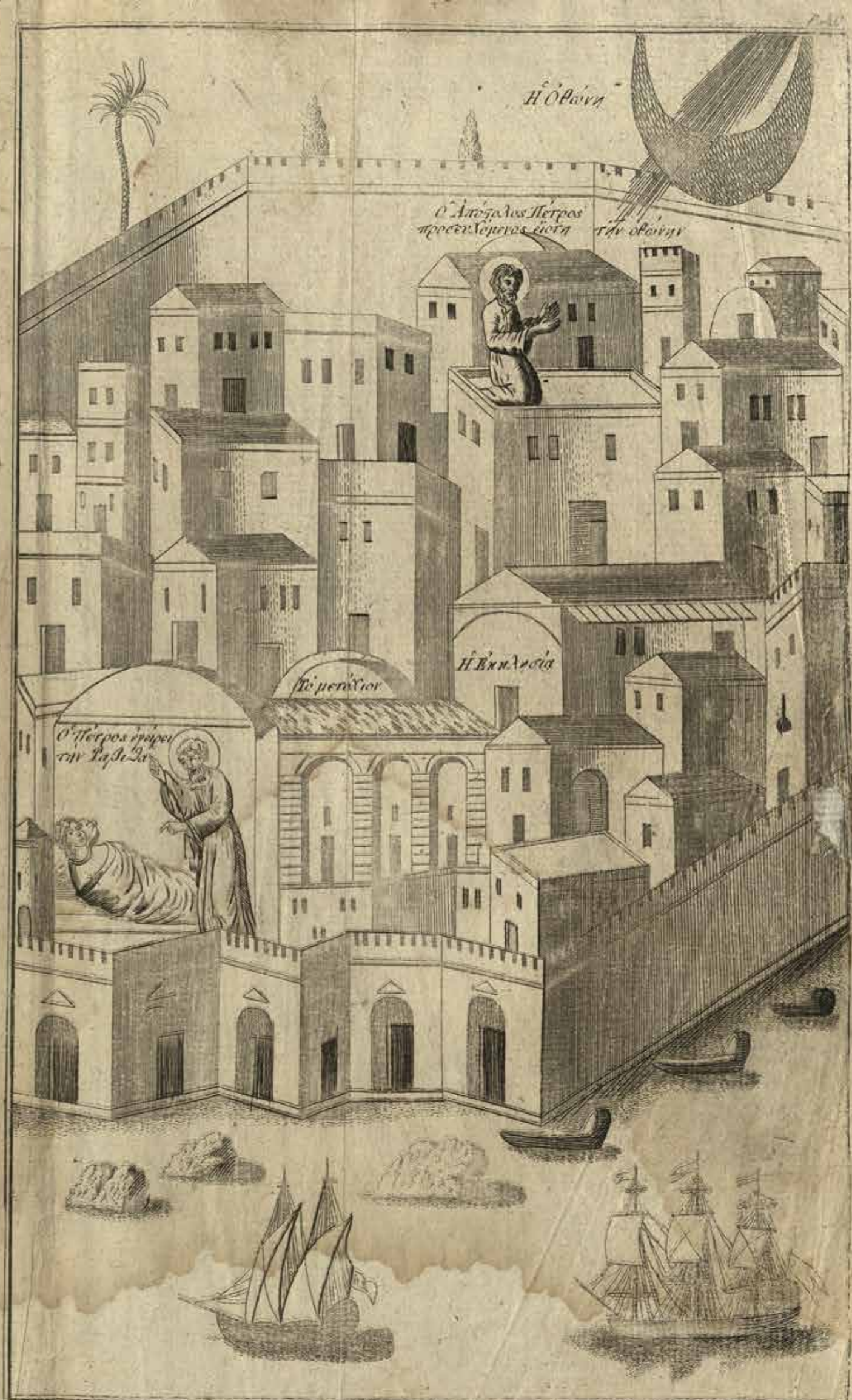

Ὁνάδος τῶ ἀγίου Γεωργίου ἐν Λύδδῃ

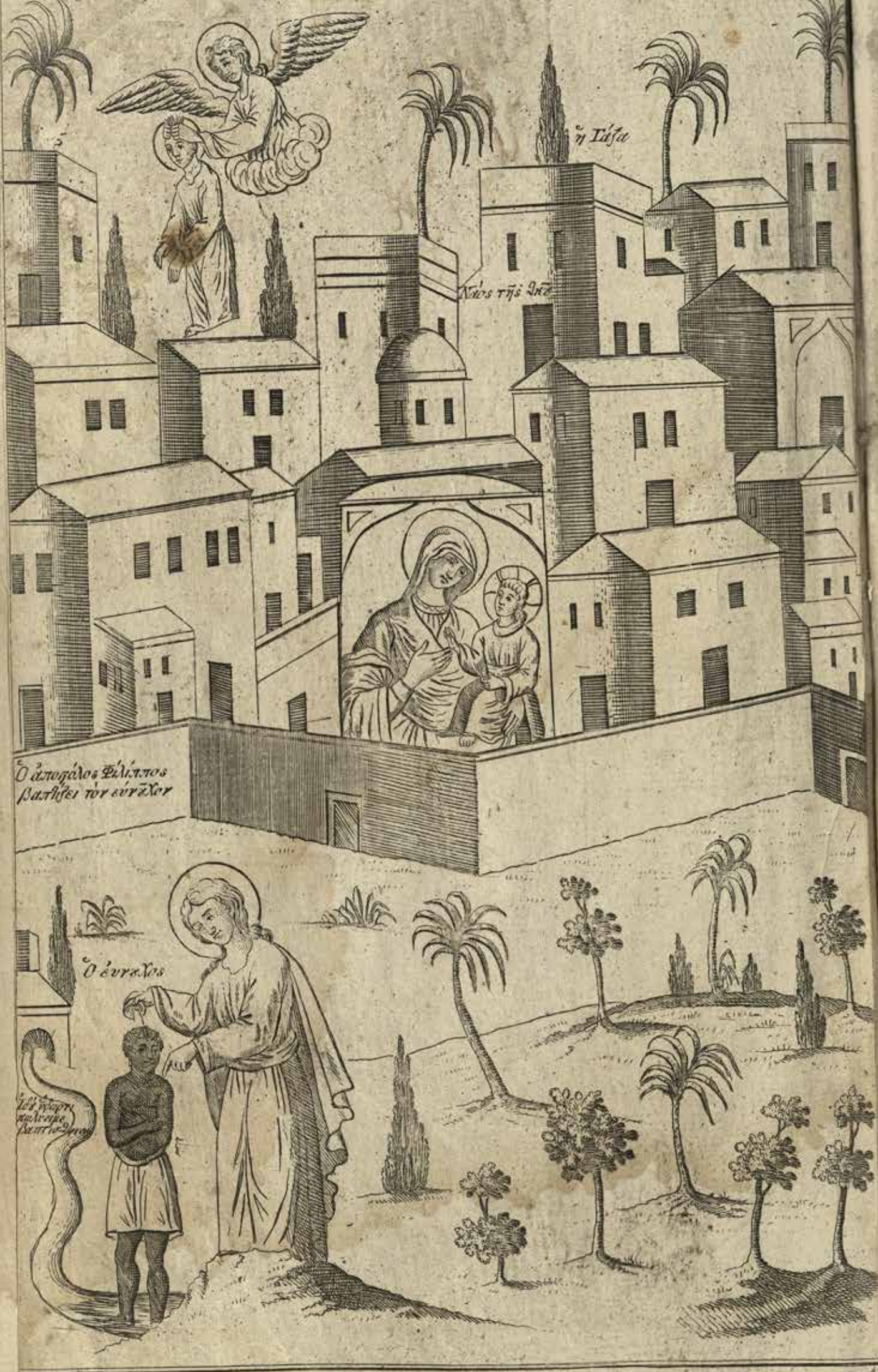

Ὁ Δεξ ἡρώαγγι Οἰπόρολος Φίλιππος πρὸς τὸν ἐνναχὸν τοῦ Ἰωάννου Καρδάκης ἡς βασιλισσῆς Αἰθίοπας

Ἀπὸ αὐτῆ ὁ Αἰθίοψ Εὐνέχος ἑταίριος Κανδάκης, τῆς βασιλείσσης Αἰθιοπίων ἐπήγευ εἰς Γερουσαλήμ διὰ νὰ προσκυνήσῃ, καὶ ἐπιτρέφωμ ἐνέτυχε τὸν Ἀπόστολον Φίλιππον, καὶ φθάσαντες εἰς τὰ ὕδατα τῆς ὄρεινῆς, ἐβαπτίσθη ἀπὸ τὸν Ἀπόστολον Φίλιππον.

Αὐτῆ πλησίον εἶναι καὶ τὰ Μάγδαλα, ἐξ ὧν ἡ Μαγδαλινὴ Μαρία.

Κατὰ δὲ τὸ δεξιὸν μέρος τῆς Γόππης, εἶναι τὸ Ἀλλὴ Ἀπυαλέμ, ἐνθα ἦτον Ἐκκλησία ὠραιότατη τῆ Ἀποστόλου Πέτρου, τὴν σήμερον ὅμως ἔτε ἵχνοσ δὲν σώζεται.

Ἐκείθεν ἕως τριάκοντα πέντε μῆλια, κεῖται ἡ Καισάρεια τῆς Φιλίππου παραθαλάσσιος· λέγεται δὲ τῆς Φιλίππου πρὸς διασολὴν τῶν λοιπῶν Καισαρειῶν, πόλις ποτὲ περίφημος καὶ κεκοσμημένη μὲ ἀσύγκριτον μεγαλοπρέπειαν, κοσμηθεῖσα ὑπὸ Ἡρώδου τοῦ βασιλέως, εἰς τιμὴν τοῦ Καίσαρος, νῦν δὲ ἔρημος καὶ ἀκατοίμητος· εἰς αὐτὴν ἐπάταξεν ὁ Ἄγγελος, Ἡρώδην Ἀγρίππαν τὸν βασιλέα, καὶ ἀπέθανεν·
 „εἰς αὐτὴν ἰερώτησεν ὁ Σωτὴρ τῆς Μαθητῶν αὐτῆ, τίνα μὲ λέγεσιν
 „οἱ ἄνθρωποι, καὶ ἀποκριθεῖσ ὁ Πέτροσ ἔκαμε τὴν ὁμολογίαν, λέγων·
 „τασ, σὺ εἶ ὁ Χριστὸσ ὁ υἱὸσ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος.

Ἐν αὐτῇ ὁ Ἄγαθος προεῖπε τῆσ δεσμῶν τῆ Ἀποστόλου Παύλου, καὶ ἀφ' ἧ ἐσάθη δύο χρόνεσ δέσμιος ἐν τῇ φυλακῇ, ἐσάθη εἰς τὴν Ρώμην, εἰς τὸν βασιλέα Νέρωνα.

Εἰς αὐτὴν ἐθεράπευσεν ὁ Κύριος τὴν αἰμορροῦσαν γυναῖκα, πάσχουσαν ἔτι δώδεκα, ἡ ὁποῖα εἰς τιμὴν τοῦ Σωτῆροσ ἔσκησε χαλκῶν ἀνδριάνδων.

Πλησίον τῆσ εἶναι τὸ Καρμήλιον ὄρος, τὸ ὁποῖον εἶναι διττὸν, καὶ τὸ μὲν κεῖται ἐν μέσῃ τῇ Γεδαία, πρὸς τὴν ἔρημον Ζιφαίαν, κατὰ τὴν πόλιν Χεβρών, τὸ δὲ ἄλλο, τὸ καὶ περιβόητον, κεῖται πρὸς ἄρκτον τῆσ, καὶ πρὸς δυσμῶν παραθαλάσσιον, μεταξὺ Καισαρείας, καὶ Πτολεμαίδοσ, εἶναι δὲ πολλὰ ὑψηλὸν, τὸ ὁποῖον παλαι μὲν ἦτον πολύκαρπον, σολισμένον μὲ ἀμπελώνας, καὶ ἐλαιώνας, ἐκ τῶν ὁποῖων ἀγίνετο οἶνοσ ἄριστοσ, καὶ μὲ ἄλλα δένδρα εὐθαλῆ καὶ κάρπιμα, ἔχον

ἔτι πολλὰ σπήλαια, ὅθεν ἐσάθη ἐπιτύθειον εἰς ἀναχωτητάς· αὐτῷ ὁ Προφήτης Ἡλίας, νικήσας θουμασίως τὰς ἱερεῖς τῷ Βάαλ, τὰς κατήσχυνε, ἔτι ἀπέκτεινεν αὐτὰς πλησίον τῷ χειμάρρῳ Κισσῶν, ἐνταῦθα τὴν σήμερον δείκνυται, ἔτι τὸ σπήλιον τῷ Ἡλιῷ, ὑπὲρ ἔτι εὐκτέριος οἶκος, ἔτι κατ' ἔτος, κατὰ τὴν ἐτίσιον μνήμην τῷ Προφῆτι, γίνεται μεγάλη πανήγυρις, παρὰ τῶν περιοίκων Ἀράβων.

Αὐτὸς ὁ χειμάρρος Κισσῶν, λέγεται ἔτι Μεγιδῶν, εἶναι μὲν μικρὸς κατὰ τὸ μέγεθος, διὰ δὲ τὰ πολλὰ κατορθώματα ὅπερ εἰς αὐτὸν ἔγιναν, εἶναι περίφημος· ὁ ὅποιος συνάγεται ἀπὸ τὰς βροχὰς ὅπερ γίνονται εἰς τὰ δύο ὄρη, Θαβῶρ ἔτι Ἐρμών, ἔτι διαπερνᾷ πλησίον εἰς τὰς ρίζας τῷ ὄρει Θαβῶρ, ἀπὸ τὸ μέρος τὸ ἀνατολικόν· ἐκεῖ ὁ Βαρακ, ἐνίκησε τὸν Σισάρα. Διαμοίραζεται δὲ εἰς δύο ρύακας, ἀπὸ τὰς ὁποῖας, ὁ ἓνας διατρέχει πρὸς τὸ ἀνατολικόν μέρος τῆς Γαλιλαίας, ἔτι καταντᾷ εἰς τὴν θάλασσαν αὐτῆς. ὁ δὲ ἄλλος προχωρεῖ εἰς τὴν δύσιν, ἔτι προσλαμβάνωντας ἔτι ἄλλας πολλὰς ρύακας, ὅπερ καταβαίνουσιν ἀπὸ τὸ ὄρος Ἐφραῖμ, ἔτι ἀπὸ τὰ κλισιόχωρα μέρη τῆς Σαμαρείας, ἔτι τὰς κάμπους καλεμένους Ἐσδρελών, ἔτι τρέχωντας ἔτι αὐτὸς τὸ πρὸς δυσμὰς ἄλλο μέρος τῆς Γαλιλαίας, ἔτι φθάνωντας ἕως εἰς τὰς πρόποδας τῷ Καρμηλίῳ ὄρει, ἐνθα ὁ Προφήτης Ἡλίας ἀπέκτεινεν τὰς ἱερεῖς τῷ Βάαλ, ἕως τέσσαρα μῆλια μακρὰν ἀπὸ τὴν Πτωλεμαΐδα, τελευταῖον εἰσέρχεται ἐκεῖ πλησίον εἰς τὴν μεγάλην θάλασσαν.

Αὐτῷ πλησίον ἦτον ἔτι ἡ πόλις Καμφῶρα, ἡ πατρίς τῷ δικαίῳ Γωακείμ τῷ Θεοπάτοτος.

Περὶ τῆς Πτωλεμαΐδος.

Οὐ μακρὰ τέτε ἦναι ἔτι ἡ Πτωλεμαΐς, τὸ νῦν λεγόμενον Ἀκρί, πόλις διάσημος μὲ οἰκοδομὰς λαμπροτάτας, μὲ κάστρον ὀχυρὸν, ἔτι μὲ λιμένα καλὸν ἔτι χωρητικόν, ἐνθα ἔτι θαμιζέσι πραγματευταὶ πανταχόθεν, μὲ θρόνον μητροπολίτη ὑπὸ τὸν Ἱεροσολύμων, ἔτι μὲ ἐκκλησίαν, ἐπ' ὀνόματι τῷ μεγαλομάρτυρος, Γεωργίῳ, ἔτι μὲ μοναστήριον ὁ-

πῶς κενεύουσιν οἱ ἀπρχόμενοι διὰ τὴν ἁγίαν Ναζαρέτ ὀρθόδοξοι προσκυνηταί.

Εἰτεῦθε ἕως τέσσαρας ὥρας εἶναι ἡ ἁγία Ναζαρέτ, πόλις τὸ πάλαι εὐμοιφωτάτη καὶ περίφημος καὶ διὰ ἄλλα περισσὰ προτερήματα· περφανεσάτη ὅμως ἐσάθη διὰ τὴν κατοικησιν τῆ Κυρίουμας· νῦν δε κωμόλις, ἔχουσα ὀλίγας τὰς ἐνοικῶντας ὀρθοδόξους· αὐτὴ ἔχει καὶ ἐκκλησίαν νεωστὶ ἀνακαίνισθείσαι, ὠραιοτάτην κατὰ πάντα· ἐν αὐτῇ εἶναι ὁ Θέλαμος τῆς πανενδόξα ἀειπαρθένου Μαρίας τῆς δεσποίνης ἡμῶν, ἐν ᾧ καθεζομένη, ἔλαβεν τὸ ὑπερφυῆς καὶ παράδοξον μίνυμα, ὅπως ὁ Ἀρχαγγέλος Γαβριὴλ τῆς ἤφερε, λήγωντας πρὸς αὐτὴν, χαῖρε κεχαριστωμένη Μαρία ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, καὶ ὅτι θέλει γεννήσει τὸν ποιητὴν τῆς κτίσεως, καὶ τὸ γεννηθὲν υἱὸς Θεοῦ ἐστὶ, τῇ εὐδοκίᾳ τῆ ἀνάρχου Πατρὸς, καὶ ἐπισκιάσει τῷ παναγίῳ Πνεύματι, καὶ ὅτι θέλει μείνει παρθένος ὡς πρὸ τόκου, καὶ ἐν τόκῳ, καὶ μετὰ τόκον.

ὑποκάτω τῆς Ἐκκλησίας εἶναι σπήλαιον, καὶ ἔχει ἁγίαν τράπεζαν, καὶ κτεργῆσιν οἱ ὀρθόδοξοι· καὶ ὑποκάτω τῆς ἁγίας τραπέζης, ἀνάβλυζει ὕδωρ ἁγιάσματος, ἰαματικὸν πάσης καὶ παντοίας ἀθενείας.

Αὐτὴ εἰς τὴν ἁγίαν Ναζαρέτ ἔχουσι καὶ οἱ Φράγγοι μοναστήριον, ἐ μὴν δὲ καὶ οἱ Ἀρμένιοι.

Περὶ τῆ Θαβωρίας ὄρους

Ἀπὸ αὐτῆ ἀπὸ ἀνατολὰς μῆλια τέσσαρα, εἶναι τὸ Θαβώριον ὄρος, κείμενον εἰς τὴν μέσην τῆς πεδιάδος τῆς Γαλιλαίας, ἔχον θαυμαστὴν στρογγυλότητα μετὰ πεδιάδα καὶ ἐξάπλωσιν εἰς τὴν κορυφὴν, αὐτὴ δῶνται καὶ μεγαλαρεπῆ θεμέλια, καὶ χαλάσματα ἐπισήμη μοναστήρια, τιμωμένα ἢ ὄνομα τῆς τῆ Κυρίου Θείας Μεταμορφώσεως· εἶναι πετυκνωμένον ἀπὸ διάφορα ἄνθη αὐτοφυῆ καὶ εὐωδέστατα, καὶ δὲν λείπει ποτὲ ἀπὸ αὐτὸ ἡ κρικὴ ῥόσος καὶ ζωογόνος· τελευταῖον εἶναι περφανέστατον καὶ περίδοξον περιγρότερον ἀπὸ ὅλα τὰ ἄλλα ὄρη, διὰ τὴν τῆ Κυρίου ἡμῶν φρικτὴν καὶ ἀνερίμνητον Μεταμόρφωσιν· τὸ ὁποῖον ἀγκαλὰ καὶ οἱ

Εὐαγγελισαὶ δὲν τὸ ὀνομάζεσιν, ὅμως ἐξ ἀρχαία ἐκκλησιαστικῆς κοι-
νῆς παραδόσεως, καὶ ἐκ προφητικῆς τινὸς φωνῆς εἰς αὐτὸ πιστεύεται νὰ
ἔγενεν ἡ θεία Μεταμόρφωσις, καὶ λαμπροφωτεινόμορφος νεφέλη, ἐσκέ-
πασε καὶ τὸ ὄρος, καὶ τὰς μαθητὰς, καὶ ἀπὸ αὐτῆν ἐξῆλθεν ἡ πατρικὴ
„θεία Φωνή, μαρτυρῆσα τὸν μεταμορφόμενον, καὶ λέγουσα, ἵστος ἐστὶν ὁ
„υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ἠυδόκησα, αὐτῷ ἀκούετε.

Ἐγγύς τῆ Ὀαβωρίας τέτε ὄρος, εἶναι καὶ ἄλλο ὄρος πρὸς δυσ-
μὰς, καὶ ὀνομάζεται Ἐρμών· δι' ᾧ λέγει καὶ ὁ προφητὰναξ, Ὀαβὼρ καὶ
„Ἐρμών ἐν τῷ ὀνόματί σε ἀγαλλιῦσονται.

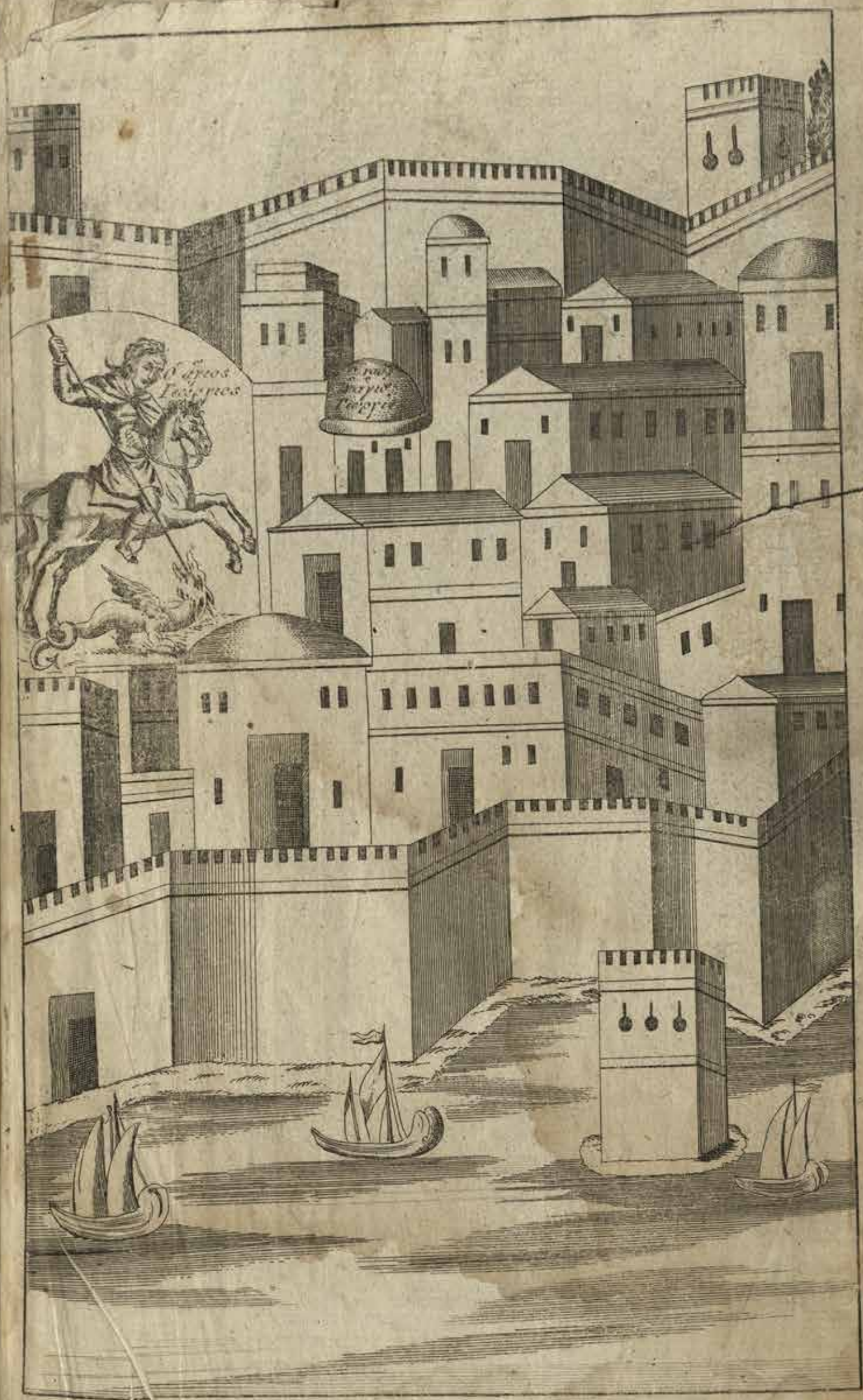
Πλησίον τέτε κεῖται καὶ ἡ πόλις τῆς Γαλιλαίας Νεβ, ἐνθα ὁ
φιλάνθρωπος δεσπότης, ἀνέστησεν ἐκ νεκρῶν τὸν μονογενεῖτῆς Χήρας
υἱόν.

Μακρὰν ἀπὸ αὐτῆ εἶναι καὶ ἡ Τιβεριὰς θάλασσα, ἡ ὁποία κα-
λεῖται κοινῶς Ταβαρία, λέγεται καὶ Γενησαρέτ, καὶ θάλασσα Γαλι-
λαίας.

Λέγεται δὲ Τιβεριὰς διὰ τὴν πλησίον χώραν, τῇ ὁποίαν ἐκ-
τίσεν Ἡρώδης ὁ Τετράρχης, εἰς τιμὴν τῆ αυτοκράτορος Γιβεριῆ· εἰς
τὴν γὰρ διαθήκην αὐτῆ ἡ Τιβεριὰς θάλασσα εἶναι πολυθύλητος,
τόσον διὰ τὴν τῆ Κυρία ἡμῶν συχνὴν διάπλευσιν, ὅσον καὶ διὰ τὴν τῶν
Μαθητῶν αὐτῆ ἄγραν, καὶ ἄλλα διάφορα θαύματα· εἰ αὐτὴν τὴν
θάλασσαν, ρίπτουτες οἱ μαθηταὶ τὰ δίκτυα εἰς τὸ δεξιὸν μέρος, ἤλ-
κυσαν ἑκατὸν πενήκοντα τρία μεγάλα ὄψαρια, χωρὶς νὰ σχισθῶσι
τὰ δίκτυα, εἰς τὸν ὁποῖον ἀριθμὸν περικλείονται ἕλα τὰ διάφορα εἶδη
τῶν ὄψαριων, καθὼς λέγουσιν οἱ περὶ ζώων ἰσορίας ἀκριβεῖς συγγρα-
φεῖς, τὸ ὁποῖον προεσήμαιεν, ὅτι διὰ τῆς κηρύξεως τίν βεβὴν Ἀπο-
στόλων ἠθέληεν νὰ ἐλκυθῶσιν ἀπὸ τὰ ἀλμυρὰ ὕδατα γῆς ἔδωλολα-
ρείας, εἰς τὸ φῶς τῆς Θεογνωσίας, καὶ οἱ εὐγενεῖς, καὶ ἡ ἀγενεῖς, καὶ
οἱ πλέσιοι, καὶ οἱ πένητες, καὶ κάθε γένος ἀνθρώπων.

Διὰ ταύτης τῆς θαλάσσης διέρχεται καὶ ὁ Ἰορδάνης· διαφωνεῖσι
δὲ εἰς τε τὸ πλάτος καὶ τὸ μήκος αὐτῆς ὅλοι οἱ συγγραφεῖς· ὁ Γώση-
πος ὅμως τῆς δίδῃ πλάτος μὲν σταδία τεσσαράκοντα, καὶ μήκος ἑκατὸν,

γρά-

Ἡ εὐλογησὶς τῶν πέντε ἄρτων.

Ἐστὶν οὖν

Καλεῖται τὸ παλαῖον κτηρῖον, ἢ τοῦτοῦ τοῦ ἁγίου.

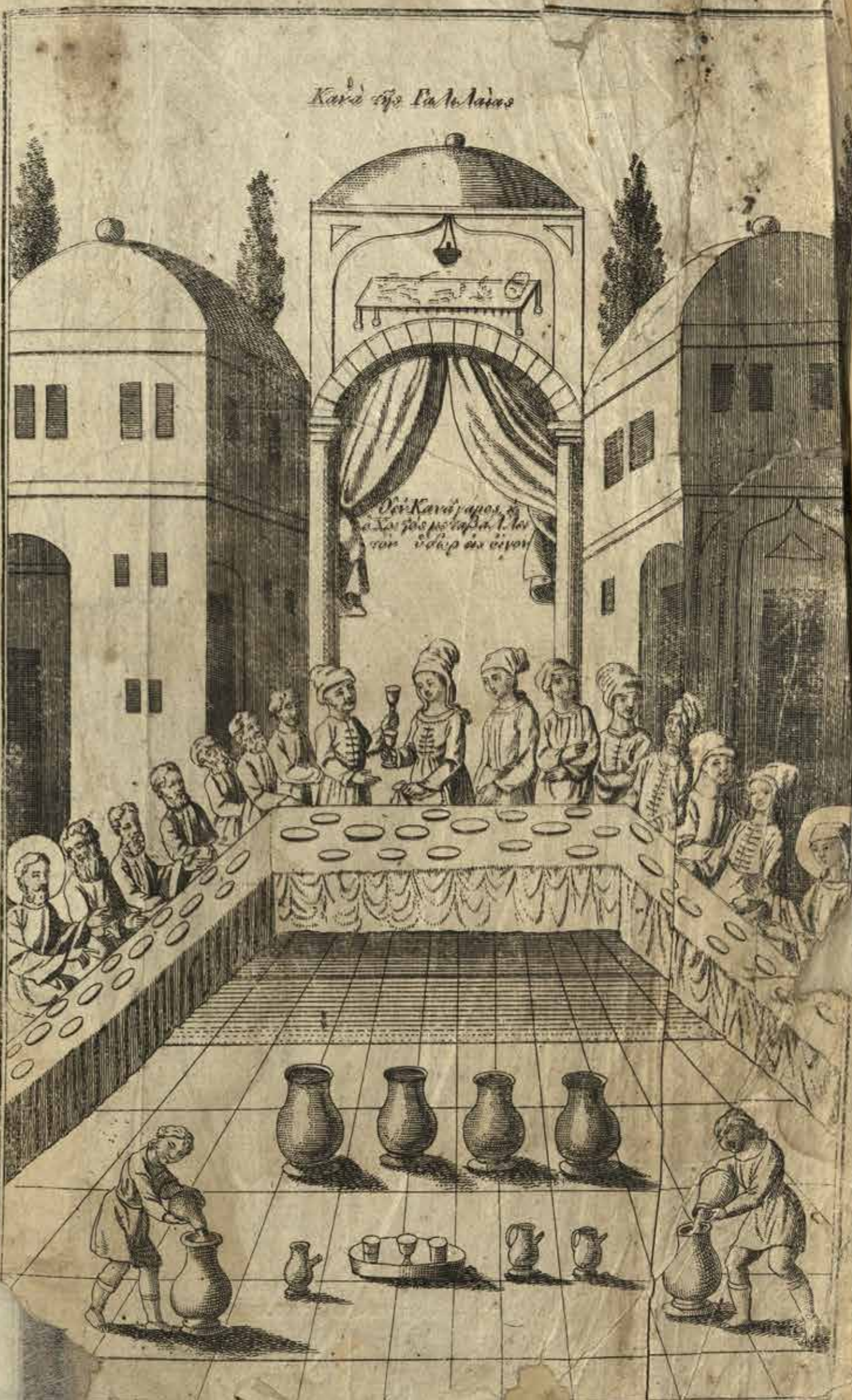
Ἡ ἐκκλησία
τοῦ ἁγίου

Ἐστὶν οὖν
τοῦτο

Ἐστὶν οὖν
τοῦτο

Ἐστὶν οὖν
τοῦτο

ΚΟΙΝΩΤΙΚΩΝ 21

Κατὰ τὴν Παλαιάν

Ὁ δὲ Κανὼν ἁγίου
καὶ τοῦ ἁγίου
τοῦ ἁγίου

ἢ περὶ τῆ Ἰθακῆ πολέμου ἐν βιβλίῳ γ'. κθλ. θ'. ὁ δὲ Νίγερ
 ὅτι ἡ περίμερος αὐτῆς περιέχει μίλια εἴκοσι.

Εἰς τὰ πέξ αὐτῆς εἶναι κωμόπολις, καλεμένη Γάδερα, ἐνθα
 ἵπποφ: εἰς δαίμονας εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων, καὶ ἐλευ-
 θανίζόμενον ἄνθρωπον· αὐτὸ εἶναι καὶ ἡ πόλις Καπερ-
 τῆς Δεκαπόλεως, με̄ οἰκοδομὰς ὠραίας, με̄ πλῆτη,
 αν· εἰς αὐτὴν τὴν πόλιν κατοίκησεν ὁ Κύριος ἀ-
 διά τῆτο καὶ ἐν αὐτῇ ἀπετέλεσε τὰ περισσότερα
 εἰς αὐτὴν ὡς πολίτης ἐπλήρωσε τὸ Δίδραχμα·
 εν τῆ Κεντηρίωνος, καὶ τὸν υἱὸν Βασιλίσκου· αὐ-
 τὸ τὸ τελώνιον ἐλευθέρωσας, εὐαγγελιστὴν ἀ-

χεις τὴν σήμερον εἶναι παντελῶς ἐρημωμένοι.

τον εἶναι καὶ τὸ κυριακὸν ὄρος, εἰς τὸ ὁποῖον ὁ Κύ-
 ριαν, ἀπὲρ Ἰουδαίας.

Εἰν αὐτῷ εὐλόγησε τὲς πέντε ἄρτες, καὶ τὲς δύο ἰχθεῖς, καὶ
 ἠεφετεινῶντας πέντε χιλιάδας λαόν, κρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων,
 ἔμειναν τὰ περισσεύματα δώδεκα κοφίνες πλήρεις· εἰς αὐτὸ ἐδίδαξε
 εἰς Μαθητὰς αὐτῆ, πῶς νὰ προσεύχονται· εἰς αὐτὸ τὸν υἱὸν τῆ
 αἰστοντάρχη παράλυτον ὄντα, με̄ λόγον μόνον παραδόξως ἰάτρευσεν
 εἰς αὐτὸ καὶ τὸν λεπρὸν, μόνη τῇ προσάφει τῆς ἀγίας χειρὸς, ὅλον ὑγῆ
 εἰδείξεν.

Εἰς τὴν περιοχὴν ταύτην ἦτον καὶ ἡ Βηθσαϊδὰ, ἡ πόλις τῶν
 ἀποστόλων, Ἀνδρέα, Πέτρου, καὶ Φιλίππου.

Καὶ πλησίον τῆτων ἦτον καὶ ἡ Κανά τῆς Γαλιλαίας, εἰς τὴν ὁ-
 ποίαν προσκληθεῖς εἰς τὸν γάμον μετὰ τῆς Μητρὸς αὐτῆ, ἐποίησε τὸ
 πρῶτον θαῦμα, μεταβαλὼν τὸ ὕδωρ εἰς οἶνον.

Ἀπὸ αὐτῆ διὰ τῆς ἄλλης ὁδῆ ἐπιστρέφοντες πρὸς τὴν Γερσα-
 λὴμ, εὐρίσκομεν τὴν Σεβάσειαν, ἡ ὁποία οἰκοδομήθη ὑπὸ Ἡρώδου τοῦ
 βρεφοκτόνου, χάριν τῆ Σεβασῆ Καίσαρος, διὰ τῆτο εἰς αὐτὴν κατώκων
 τότε καὶ οἱ βασιλεῖς τῆ Ἰσραὴλ· αὐτὴ ἔχει μίαν ἐκκλησίαν μεγαλο-

πρεπεσάτην, με μίαν άγιαν τράπεζαν ούε βασιζεται από τέσ
 κολώνας, η υποκάτω αυτης έχει πέτραν μαρμαρέαν, η εις το
 τρυπημένη, αυτό ήτον το φρέριον εις το όποιον εάθη εις τα
 Γωάννης ο Βαπτισής, η τελευταίον άπεκεφαλίδη, δια του
 Ηρωδιάδος, ενθα, η ο ενδοχος αυτη τάφος μαρμαρέιος, και
 αυτη έχει η μίαν κολυμβήθραν, η λέγουσιν ότι
 πα ο θεός Γωάννης εβάπτισε τες ανθρωπος βαπ

Εκειθεν ερχόμενοι παλιν ευρίσκομεν, την
 την Σαμάρειαν, η έχουσι την Γερουσαλήμ προς
 είναι το φρέαρ τε Γακώβ εις το όποιον ερχο
 κως εκ της οδοιπορίας, εκάθησε, η εντυχών την
 εις την ορθόδοξον πίσιν εσαγήνευσεν.

Εγγυς τετα είναι η το εξαίρετον χωρι
 κώβ, εκάρησεν Γωσήφ τω υιω αυτη. αυτη ο Γωσ
 ύψηλός, λίθος, εις δόξαν θεε, όταν ενίκησαν την Ύερικω, αυτη
 σε η ο Γακώβ σήλην αυτη, διότι ήξίαθη να κατοκήση εις αυτην,
 όλον το γένος αυτη. αυτη εδόθησαν η αι ευλογια των πατριαρχω
 η αυτη εθαφαν η τα οσα Γωσήφ τε Παγκάλε. τετες τες άγιες τ
 πες μετ' ευλαβείας διελθόντες επισρέφομεν.

Ταυτα από πολλων διηγήσεων της τε παλαιας η νέας άγιας Γραφί
 συλλέξαντες εγράψαμεν εις το παρον προσκυνητάριον, σοχαζόμενοι η
 ωφελίσωμεν τες επιμελως αναγινώσκοντας, η κατά την ειδισιν των
 θείων η ισρων ιστοριων εμπειρες γενομένης, η εις περισσοτέρα ευλα
 βειαν η θεοφιλιαν να παρακινήσωμεν τες ευσεβεις χριστιανες διδαχθεν
 τας καθέκασα της θείας περι ημας οικονομίας, η τες εόπτες εκεινης εν
 τς ενετο η σωτηρια των ανθρωπων. διότι περι των σαρκικων γονεων
 των γενησαντων ημας εις ζωην φθαρτην, η εις κόσμον πρόσκαιρον η
 πολύπονον, τό να εξαιτάζωμεν η με πολυν πόδον να μανθάνωμεν
 μερι αυτων, η να φροντίζωμεν προς ευεργεσιαν αυτων η επιμελεσάτην
 επισκεψιν, τετο είναι χρεωσικόν εργον. πολυ πρισσότερον χρεωσόμεν

ελφ. ἐξαιτάζωμεν ἕνα ἐπιμελέμεθα πρὸς ἐπίσκεψιν ἕ ευαργε-
 αν τῶν ἁγίων τέτων ἕ θεοβαδίσων προσκυνημάτων τῆς ἁγίας πόλεως
 Ἱερουσαλήμ, ἔνθα ἐλάβομεν ἀναγέννησιν ὑπερφύῃ εἰς ζῶν ἄφθαρτον
 ἕ ἀκαθάρτον, ὅτῃ αὐτοὶ οἱ τόποι εἶναι μία κλίμαξ ἣτις ἀναβιβάζει
 τὸν ἄνθρωπον ἕ τὴν ψυχὴν τῇ ἐπιμελῶς διερευνῶντος χριστιανῶ εἰς τὴν ἐρά-
 νιον Ἱερουσαλήμ. ὅθεν ἡμεῖς μὲν ὅσον ἐδυνήθημεν ἐπληρώσαμεν τὸ
 χρέοςμας, ἔμεινε δὲ τώρα εἰς τὴν ὑμετέραν θεοσέβειαν, νὰ πληρώσῃ-
 το τὸ ἐδικόνσας χρέος μὲ τὴν ἀπόκτισιν τῆ παρόντος προσκυνηταρίε,
 μὲ τὴν ἐπιμελιτικὴν ἕ εὐλαβεσάτην ἀνάγνωσιν, τὴν ἐρετισικὴν καὶ
 μεγαρτικὴν πρὸς ἐπίσκεψιν ἕ ευεργεσίαν τῆς πνευματικῆς μητρὸς, ὅ-
 αν τῶν εὐσεβῶν, τῆς θρησκείας ὑμᾶς μὲ τὸ γάλα τῆς πίστεως,
 ἕ φωτισάσης ἡμᾶς μὲ τὸ φῶς τῆ ἁγίε Εὐαγγελία, ἕ διακυβερνώσης
 τὰς ψυχὰς ὑμῶν μὲ τὰ θεοπαράδοτα μυστήρια· ἵνα ἕ τὸν μισθὸν πλά-
 τῆαν λάβετε παρὰ τῆ ἐνταῦθα παθόντος, ταφέντος, ἕ ἀναστάντος Κυρίου
 ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· ὃ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ ἕ προσκύνησις σὺν τῷ
 ἀνάρχῳ αὐτῷ Πατρὶ καὶ παναγίῳ Πνεύματι

ἀμήν.

Π Ι Ν Α Ξ

τῶν Περιεχομένων.

Περὶ τῶν Διαφόρων ὀνομασιῶν τῆς Ἁγίας Γῆς	1
Βίς ποίας πρῶτον ἐδόθη αὐτῇ ἡ Ἁγία Γῆ, καὶ ποῖοι τὴν ἐκυριεύσαν νομίμως καὶ δικαίως	5
Περὶ τῶν ὀρίων τῆς γῆς τῆς ἐπαγγελίας	7
Διατὶ λέγεται ἡ γῆ τῆς ἐπαγγελίας μέση τῷ κόσμῳ	8
Περὶ διαφορῶν τῆς Ἁγίας Γῆς	10
Περὶ τῶν πέριξ τῆς Ἁγίας Γῆς διαμεμερισμένων ἐπαρχιῶν	12
Περὶ ἐγκρασίας καὶ εὐφορίας τῆς Ἁγίας Γῆς	13
Περὶ τῆς Ἁγίας Πόλεως Ἱερουσαλήμ	19
Ποῖος πρῶτος ἐθεμελίωσε τὸν Ἱερουσαλήμ	23
Περὶ τῶν Παλάτιων τοῦ Δαβὶδ	28
Περὶ τοῦ Ναοῦ τῆς Ἁγίας Ἀναστάσεως	29
Περὶ τῆς Ἁγίας Πόρτας τοῦ Ναοῦ	33
Περὶ τῆς Ἁγίας Ἀποκαθαινώσεως	39
Περὶ τοῦ Ἁγίου καὶ Ἱεροῦ Κεβουκλίε	40
Περὶ τοῦ Ἁγίου Κεβουκλίε	44
Περὶ τῶν ἐνδῶν τοῦ Ναοῦ προσκυνημάτων	53
Περὶ τοῦ Ἁγίου καὶ προσκυνητοῦ Γολγοθα	59
Περὶ τοῦ Μοναστηρίου τοῦ Ἀβραάμ	60
Περὶ τοῦ Ἁγίου Γακώβα	-
Περὶ τοῦ Πατριαρχείου	62
Περὶ τῶν ἐνδῶν τῆς Ἱερουσαλήμ ἱερῶν μοναστηρίων	63
Περὶ τοῦ μοναστηρίου τῶν Ἀρμενίων	66
Περὶ τοῦ Ναοῦ τοῦ Σολομῶντος	67
Περὶ τῶν ὀσπητίων τοῦ Γωακίμ καὶ Ἄννης	71
Περὶ τῆς Ἁγίας Σιών	73
Περὶ τῆς Γεραῖς Λαύρας τοῦ Ἁγίου Σάββα	75
Περὶ τοῦ Μοναστηρίου τοῦ τιμίου Σταυροῦ	78
Περὶ τῆς Ὀρεινῆς	79
Περὶ τοῦ μοναστηρίου τοῦ Προφήτου Ἡλίου	81
Περὶ τῆς Ἁγίας Βηθλεέμ	-
Περὶ τῆς Ἁγίας Γεθσιμανῆς	-
Περὶ τῶν ὄρων τῶν Ἑλαιῶν	-
Περὶ τοῦ Ἰορδάνου Ποταμοῦ	-
Περὶ τῆς Πτωλεμαίδος	-
Περὶ τοῦ Θαβωρικοῦ ὄρους	-